

2024/1624

19.6.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2024/1624,

annettu 31 päivänä toukokuuta 2024,

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ on tärkein säädös, jonka avulla estetään unionin rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen. Direktiivissä säädetään kattavasta oikeuskehyksestä, jota on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/843 ⁽⁵⁾, jolla puututtiin uusiin rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviin riskeihin sekä lisättiin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevaa läpinäkyvyyttä. Kyseisen oikeuskehyksen saavutuksista huolimatta kokemus on osoittanut, että lisäparannuksia olisi tehtävä, jotta rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä saadaan lievennettyä riittävästi ja rikollisten yritykset unionin rahoitusjärjestelmän väärinkäyttöön tosiasiallisesti havaitaan.
- (2) Suurimmaksi haasteeksi sovellettaessa direktiivin (EU) 2015/849 säännöksiä, joissa asetetaan velvoitteita ilmoitusvelvollisille, on osoittautunut se, etteivät kyseisissä säännöksissä vahvistetut säännöt ole suoraan sovellettavissa, sekä kansallisten linjausten hajanaisuus. Vaikka kyseiset säännökset ovat olleet olemassa ja niitä on kehitetty yli kolmen vuosikymmenen aikana, niiden täytäntöönpano ei ole edelleenkään täysin yhdenmukaista yhdentyneiden sisämarkkinoiden vaatimusten kanssa. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että nykyisellään direktiivin (EU) 2015/849 soveltamisalaan kuuluvia seikkoja koskevat säännöt, joita asianomaiset ilmoitusvelvolliset voisivat soveltaa suoraan, sisällytetään asetukseen, jotta päästään toivottuun yhtenäiseen soveltamiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 210, 25.5.2022, s. 5.

⁽²⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 89.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2024.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 43).

- (3) Tämä uusi säädös kuuluu kattavaan lainsäädäntöpakettiin, jolla pyritään vahvistamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa unionin kehystä. Tämä asetus, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1640 ⁽⁶⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2023/1113 ⁽⁷⁾ ja (EU) 2024/1620 ⁽⁸⁾ muodostavat yhdessä lainsäädäntökehyksen, jolla säännellään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia, joita ilmoitusvelvollisten on noudatettava, ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva unionin institutionaalinen kehys, rahanpesuntorjuntaviranomaisen perustaminen mukaan lukien, pohjautuu siihen.
- (4) Rahanpesu ja terrorismin rahoitus tapahtuvat usein kansainvälisessä yhteydessä. Unionin tason toimenpiteiden vaikutukset olisivat erittäin rajallisia ilman kansainvälistä koordinaointia ja yhteistyötä. Unionin tällä alalla toteuttamien toimenpiteiden olisi sen vuoksi oltava yhteensopivia kansainvälisellä tasolla toteutettujen toimenpiteiden kanssa ja vähintään yhtä tiukkoja. Unionin toiminnassa olisi edelleen otettava huomioon erityisesti rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän, jäljempänä "FATF", suositukset sekä muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla toimivien kansainvälisten elinten välineet. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan tehostamiseksi asianomaiset unionin säädökset olisi tarvittaessa saatettava yhdenmukaisiksi FATF:n helmikuussa 2012 hyväksymien rahanpesun sekä terrorismin ja joukkotuhoaseiden leviämisen rahoituksen torjuntaa koskevien kansainvälisten normien, jäljempänä "tarkistetut FATF:n suositukset", sekä kyseisiin normeihin tehtävien muutosten kanssa.
- (5) Direktiivin (EU) 2015/849 hyväksymisen jälkeen unionin rikosoikeudelliseen kehykseen tehdyt muutokset ovat vahvistaneet rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen ehkäisemistä ja torjuntaa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1673 ⁽⁹⁾ ansiosta on päästy yhteisymmärrykseen siitä, mitä ovat rahanpesurikos ja sen esirikokset. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371 ⁽¹⁰⁾ on määritelty unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvat talousrikokset, joita olisi niin ikään pidettävä rahanpesun esirikoksina. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/541 ⁽¹¹⁾ ansiosta on päästy yhteisymmärrykseen siitä, mikä on terrorismin rahoituksesta muodostuva rikos. Koska kyseiset käsitteet on nyt selkiytetty unionin rikosoikeudessa, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevista unionin säännöissä ei ole enää tarpeen määrittellä rahanpesua, sen esirikoksia eikä terrorismin rahoitusta. Sen sijaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan unionin kehyksen olisi oltava täysin johdonmukainen unionin rikosoikeudellisen kehyksen kanssa.
- (6) Asiaankuuluvalla rikosoikeuden alalla tehtävä yhdenmukaistaminen mahdollistaa unionin tasolla sen, että rahanpesua ja sen esirikoksia, myös korruptiota, voidaan ehkäistä ja torjua vahvoilla ja johdonmukaisilla toimilla. Samaan aikaan tällaisella toimintatavalla varmistetaan, että jäsenvaltiot, jotka ovat määritelleet rahanpesun esirikoksen muodostavan rikollisen toiminnan laajemmin, voivat yhä soveltaa tällaista lähestymistapaa. Tästä syystä ja direktiivin (EU) 2018/1673 mukaisesti kaikenlaista rangaistavaa osallistumista rahanpesua koskevaan esirikokseen, sellaisena kuin se on kriminalisoitu kansallisessa lainsäädännössä, olisi myös pidettävä kyseisessä direktiivissä ja tässä asetuksessa tarkoitettuna rikollisena toimintana.
- (7) Teknologia jatkaa kehittymistään ja tarjoaa yksityiselle sektorille mahdollisuuksia kehittää uusia tuotteita ja järjestelmiä omaisuuden tai arvon vaihdantaa varten. Vaikka tämä on positiivinen ilmiö, siitä voi aiheutua uusia rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä, sillä rikolliset löytävät jatkuvasti keinoja käyttää heikkoja kohtia hyväksi laittomien varojen piilottelemiseksi ja siirtämiseksi ympäri maailmaa. Kryptovarapalvelun tarjoajat ja joukkorahoituspalvelut ovat alttiina sille, että uusia kanavia väärinkäytetään laittoman rahan siirtämiseen, ja niillä on otolliset mahdollisuudet havaita tällaisia siirtoja ja lieventää riskejä. Unionin lainsäädännön soveltamisalaa olisi siksi

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1640, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, jäsenvaltioissa käyttöön otettavista mekanismeista rahoitusjärjestelmän käytön estämiseksi rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta ja direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta ja kumoamisesta (EUVL L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1113, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, varainsiirtojen ja tiettyjen kryptovarojen siirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1620, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaisen perustamisesta ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1673, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).

laajennettava kattamaan tällaiset yhteisöt kryptovaroja koskevien FATF:n normien mukaisesti. Samaan aikaan innovoinnin edistysaskeleet, kuten metaversumin kehittäminen, tarjoavat uusia mahdollisuuksia rikosten tekemiseen ja rikoshyötyjen rahanpesuun. Sen vuoksi on tärkeää seurata valppaasti innovatiivisten tuotteiden tai palvelujen tarjoamiseen liittyviä riskejä niin unionin kuin kansallisella tasolla ja myös ilmoitusvelvollisten tasolla.

- (8) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla elimillä ja henkilöillä on keskeinen tehtävä toimia unionin rahoitusjärjestelmän portinvartijoina, ja niiden olisi siksi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen vaatimusten täyttämiseksi, jotta rikollisia estetään pesemästä laittomasta toiminnasta saamaansa tuottoa tai rahoittamasta terrorismia. Käyttöön olisi otettava myös toimenpiteitä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyöntiin tai kiertämiseen mahdollisesti liittyvän riskin lieventämiseksi.
- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/97⁽¹²⁾ mukainen vakuutusedustajan määritelmä kattaa laajan joukon luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, jotka aloittavat vakuutusten tarjoamisen tai harjoittavat sitä. Jotkin vakuutusedustajat aloittavat vakuutusten tarjoamisen niin, että vakuutusyritykset tai toiset vakuutusedustajat ottavat täyden vastuun, jolloin niiden toimintaan sovelletaan asianomaisen vakuutusyrityksen tai -edustajan toimintatapoja ja menettelyjä. Jos kyseiset vakuutusedustajat eivät peri vakuutusmaksuja eivätkä asiakkaalle, vakuutuksenottajalle tai vakuutussopimuksen edunsaajalle tarkoitettuja korvauksia, ne eivät voi noudattaa asianmukaista huolellisuusvelvoitetta tai havaita epäilyttäviä liiketoimia ja ilmoittaa niistä. Kun otetaan huomioon kyseinen rajallinen rooli ja se, että ne vakuutusyritykset tai -edustajat, jotka ottavat vastuun tarjotuista palveluista, varmistavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten täysimääräisen soveltamisen, vakuutusedustajia, jotka eivät käsittele Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366⁽¹³⁾ 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjä varoja, ei olisi pidettävä tätä asetusta sovellettaessa ilmoitusvelvollisina.
- (10) Monialan holdingyhtiöt, joilla on vähintään yksi tytäryritys, joka on ilmoitusvelvollinen, olisi sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan ilmoitusvelvollisina. Jotta finanssivalvojat voivat harjoittaa johdonmukaista valvontaa tapauksissa, joissa monialan holdingyhtiön tytäryrityksiin kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai finanssilaitos, myös holdingyhtiöt itseään olisi pidettävä finanssilaitoksena.
- (11) Rahoitusliiketoimia voidaan toteuttaa myös konsernin sisällä konsernin varainhoidon toimenpiteenä. Tällaisia liiketoimia ei kuitenkaan toteuteta suhteessa asiakkaisiin, eikä niissä edellytetä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden toteuttamista. Oikeusvarmuuden takaamiseksi on välttämätöntä vahvistaa, että tätä asetusta ei sovelleta rahoitustoimintaan tai muihin rahoituspalveluihin, joita konserniin kuuluva yhtiö tarjoaa toiselle samaan konserniin kuuluvalla yhtiöllä.
- (12) Itsenäisten juristiammattien harjoittajien olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan, kun he hoitavat rahoitus- tai yritystoimintaan liittyviä liiketoimia, mukaan lukien veroneuvonnan antaminen, koska on olemassa riski, että mainittujen juristiammattien harjoittajien palveluja käytetään väärin rikollisen toiminnan tuottaman hyödyn pesemiseen tai terrorismin rahoittamiseen. Ilmoitusvelvollisuudesta olisi kuitenkin oltava poikkeuksia sellaisten tietojen osalta, jotka on saatu ennen oikeuskäsittelyä, sen aikana tai sen jälkeen taikka selvitettyä asiakkaan oikeudellista asemaa, koska tällaiset tiedot kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin. Tämän vuoksi oikeudellisen neuvonnan olisi edelleen kuuluttava salassapitovelvollisuuden piiriin, paitsi jos juristiammattien harjoittaja osallistuu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen, oikeudellista neuvontaa annetaan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten tai juristiammattien harjoittaja tietää, että hänen asiakkaansa hakee oikeudellista neuvontaa rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten. Tällainen tietoisuus ja tarkoitus voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella. Koska oikeudellista neuvontaa voidaan pyytää jo rikoshyötyä tuottavaa rikollista toimintaa harjoitettaessa, on tärkeää, että asianajosalaisuuden ulkopuolelle jätettävät tapaukset ulotetaan tilanteisiin, joissa oikeudellista neuvontaa annetaan esirikosten yhteydessä. Vireillä oleviin oikeudenkäynteihin liittyvää oikeudellista neuvontaa ei olisi pidettävä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyvänä oikeudellisena neuvontana.
- (13) Jotta Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, taattujen oikeuksien loukkaamattomuus voitaisiin turvata, ilmoitusvelvollisuuksien piiriin eivät saisi kuulua sellaiset tiedot, joita tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitiäjät ja veroneuvojat, joilla joissakin jäsenvaltioissa on oikeus puolustaa tai edustaa asiakasta oikeuskäsittelyssä tai selvittää asiakkaan oikeudellista asemaa, saavat näitä tehtäviä suorittaessaan. Samoja poikkeuksia,

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/97, annettu 20 päivänä tammikuuta 2016, vakuutusten tarjoamisesta (EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

joita sovelletaan notaareihin ja juristeihin, olisi kuitenkin sovellettava myös kyseisiin ammatinharjoittajiin näiden käyttäessä puolustautumisoikeuttaan tai selvittäessä asiakkaan oikeudellista asemaa.

- (14) Direktiivi (EU) 2018/843 on ensimmäinen lainsäädäntöväline, jolla puututtiin kryptovaroista aiheutuviin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin unionissa. Siinä laajennettiin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyks sovellettavaksi kahdentyyppisiin kryptovarapalvelun tarjoajiin: virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisiä vaihtopalveluja tuottaviin palveluntarjoajiin sekä lompakkopalvelujen tarjoajiin. Nopean teknologisen kehityksen ja FATF:n normien muuttumisen vuoksi tätä lähestymistapaa on tarkasteltava uudelleen. Ensimmäinen askel unionin lainsäädäntökehyksen täydentämiseksi ja ajan tasalle saattamiseksi on otettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/1114⁽¹⁴⁾, jossa säädetään vaatimuksista kryptovarapalvelun tarjoajille, jotka haluavat hakea toimilupaa tarjotakseen palvelujaan sisämarkkinoilla. Siinä annetaan myös kryptovarojen ja kryptovarapalvelun tarjoajien määritelmät, jotka kattavat toimintoja laajemmin. Lisäksi asetuksessa (EU) 2023/1113 on laajennettu asetuksen (EU) 2023/1114 soveltamisalaan kuuluvien kryptovarapalvelun tarjoajien tekemien kryptovarojen siirtojen jäljitettävyyttä ja muutettu direktiiviä (EU) 2015/849 edellyttämällä, että jäsenvaltiot tekevät kyseisistä kryptovarapalvelun tarjoajista ilmoitusvelvollisia. Kyseisten kryptovarapalvelun tarjoajien olisi kuuluttava myös tämän asetuksen soveltamisalaan, jotta mahdollista riskiä siitä, että kryptovaroja käytetään väärin rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, saadaan lievennettyä.
- (15) Ainutkertaisten ja ei-korvattavien kryptovarojen markkinat on luotu vasta äskettäin, eikä niiden toimintaa sääntelevää lainsäädäntöä ole vielä laadittu. Näiden markkinoiden kehitystä seurataan, ja on tärkeää, että niillä ei synny uusia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, joita ei lievennetä asianmukaisesti. Komissio esittää 30 päivään joulukuuta 2024 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kryptovaroihin liittyvästä viimeaikaisesta kehityksestä, mukaan lukien arvio ainutkertaisten ja ei-korvattavien kryptovarojen markkinoiden kehityksestä ja tällaisten kryptovarojen asianmukaisesta sääntelystä sekä arvio ainutkertaisiin ja ei-korvattaviin kryptovaroihin liittyvien palvelujen tarjoajien sääntelyn tarpeellisuudesta ja toteutettavuudesta. Komissio liittyy kyseiseen kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.
- (16) Joukkorahoituspalveluihin kohdistuvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ovat laaja-alaisia ja vaikuttavat koko sisämarkkinoihin. Tähän asti jäsenvaltioissa on otettu käyttöön toisistaan poikkeavia lähestymistapoja kyseisten riskien hallitsemiseksi. Vaikka Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2020/1503⁽¹⁵⁾ yhdenmukaistetaan yritysten sijoitus- ja lainamuotoisten joukkorahoituspalvelujen sääntelyä koko unionissa ja otetaan käyttöön useita suojatoimia, joilla käsitellään mahdollisia rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevia riskejä, kuten joukkorahoituspalvelujen huolellisuusvelvoite hankkeen toteuttajien osalta tai toimilupamenettelyissä, sellaisen yhdenmukaisen lainsäädäntökehyksen puuttuminen, johon sisältyisi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia tehokkaita velvoitteita joukkorahoituspalveluille, aiheuttaa porsaanreikiä ja heikentää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia unionin suojatoimenpiteitä. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että kaikkiin joukkorahoituspalveluihin, mukaan lukien asetuksen (EU) 2020/1503 nojalla toimiluvan jo saaneet joukkorahoituspalvelut, sovelletaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa unionin lainsäädäntöä.
- (17) Joukkorahoituksen välittäjät, jotka ylläpitävät digitaalista alustaa, jolla ne saattavat yhteen rahoittajia ja hankkeiden toteuttajia, kuten rahoitusta hakevia yhdistyksiä tai yksityishenkilöitä, tai helpottavat niiden yhteensaattamista, ovat alttiita rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyville riskeille. Yrityksiin, joilla ei ole asetuksen (EU) 2020/1503 mukaista toimilupaa, ei sovelleta nykyisellään mitään sääntelyä tai niihin sovelletaan vaihtelevia sääntelyperiaatteita, eri jäsenvaltioissa, myös rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin puuttumista koskevien sääntöjen ja menettelyiden osalta. Tällaisiin välittäjiin olisi sen vuoksi sovellettava tämän asetuksen velvoitteita, erityisesti jotta vältetään direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltävien varojen tai rikollisten laittomiin tarkoituksiin keräämien kryptovarojen väärinkäyttö. Jotta voidaan lieventää tällaisia riskejä, kyseisiä velvoitteita sovelletaan monenlaisiin hankkeisiin, mukaan lukien koulutus- tai kulttuurihankkeet ja varojen tai kryptovarojen kerääminen yleisempien asioiden tukemiseksi esimerkiksi humanitaarisella alalla taikka perhetapahtuman tai sosiaalisen tapahtuman järjestämiseksi tai juhlistamiseksi.
- (18) Direktiivillä (EU) 2015/849 lievennetään suurten käteismaksujen aiheuttamien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä tekemällä tavarakauppaa harjoittavista henkilöistä ilmoitusvelvollisia, jos ne suorittavat tai vastaanottavat yli 10 000 euron suuruisen maksun, ja samalla jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus tiukempien

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1114, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/1503, annettu 7 päivänä lokakuuta 2020, yrityksille suunnatun joukkorahoituspalvelun eurooppalaisista tarjoajista sekä asetuksen (EU) 2017/1129 ja direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 347, 20.10.2020, s. 1).

toimenpiteiden käyttöönottoon. Tällainen lähestymistapa on osoittautunut tehottomaksi, sillä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten ymmärtäminen ja soveltaminen on heikkoa, valvonta puutteellista ja rahanpesun selvittelykeskuksille ilmoitettujen epäilyttävien liiketoimien määrä vähäinen. Suurten käteissummien väärinkäytöstä aiheutuvan riskin lieventäminen asianmukaisella tavalla edellyttää unionin laajuista suurten käteismaksujen rajaamista 10 000 euroon. Tästä seuraa, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvoitteita ei enää tarvitse soveltaa tavarakauppaa harjoittaviin henkilöihin, lukuun ottamatta jalometallien, jalokivien sekä muiden arvotavaroiden ja kulttuuriesineiden kauppaa käyviä henkilöitä.

- (19) Osa tavarakauppaa harjoittavien henkilöiden ryhmistä on erityisen alttiina rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille kauppaamiensa usein pienikokoisten, helposti kuljetettavien tavaroiden suuren arvon vuoksi. Tästä syystä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia olisi sovellettava jalometalli- ja jalokivikauppaa sekä muiden arvotavaroiden kauppaa käyviin henkilöihin, jos tällainen kaupankäynti on joko säännöllistä tai pääasiallista ammattitoimintaa.
- (20) Ylempien markkinasegmenttien moottoriajoneuvot, vesikulkuneuvot ja ilma-alukset ovat alttiita väärinkäytölle rahanpesun ja terrorismin rahoituksen muodossa, kun otetaan huomioon niiden suuri arvo ja kuljetettavuus. Sen vuoksi tällaisten tavaroiden kauppaa käyviin henkilöihin olisi sovellettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia. Kyseisten tavaroiden kuljetettavuus on erityisen houkuttelevaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kannalta, kun otetaan huomioon, että tällaisia tavaroita voidaan helposti siirtää unionin rajojen yli tai niiden ulkopuolelle ja että toimivaltaisilla viranomaisilla ei välttämättä ole helposti pääsyä tietoihin tällaisista tavaroista, jos ne on rekisteröity kolmansissa maissa. Jotta voidaan lieventää riskejä siitä, että unionin arvotavaroita voidaan käyttää väärin rikollisiin tarkoituksiin, ja varmistaa tällaisten tavaroiden omistajuuden näkyvyys, on tarpeen vaatia arvotavaroiden kauppaa käyviä henkilöitä ilmoittamaan moottoriajoneuvojen, vesikulkuneuvojen ja ilma-alusten myyntiin liittyvistä liiketoimista. Luottolaitokset ja finanssilaitokset tarjoavat palveluja, jotka ovat olennaisia tällaisten tavaroiden myynnin tai omistusoikeuden siirron päätökseen saattamisen kannalta, ja niitä olisi myös vaadittava ilmoittamaan kyseisistä liiketoimista rahanpesun selvittelykeskukselle. Vaikka tällaisen tiedonantovelvollisuuden ei pitäisi koskea tavaroita, jotka on tarkoitettu yksinomaan kaupallisen toiminnan harjoittamiseen, myyntiä yksityiseen, ei-kaupalliseen käyttöön ei pitäisi rajoittaa tapauksiin, joissa asiakas on luonnollinen henkilö, vaan sen olisi liityttävä myös myyntiin oikeushenkilöille ja tiettyihin järjestelyihin, erityisesti jos sellaisia on tehty tavaroiden tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan varallisuuden hallintatarkoituksessa.
- (21) Sijoittamiseen perustuvia oleskeluoikeusjärjestelyjä välittävät toimijat ovat yksityisiä yhtiöitä, organisaatioita tai henkilöitä, jotka toimivat kolmannen maan kansalaisten puolesta ja ovat suoraan yhteydessä oleskeluoikeuksien myöntämiseen toimivaltaisiin kansallisiin viranomaisiin tai tarjoavat välityspalveluja kolmannen maan kansalaiselle, joka pyrkii saamaan oleskeluoikeuden jäsenvaltiossa jonkinlaista sijoitusta vastaan, mukaan lukien pääomansiirrot, kiinteistön osto tai vuokraus, valtion velkakirjoihin sijoittaminen, yhtiöön sijoittaminen, lahjoitukset yleistä etua edistävään toimintaan tai rahoitusosuudet valtion talousarviossa. Sijoittamiseen perustuviin oleskeluoikeusjärjestelyihin liittyy rahanpesuun, korruptioon ja veronkiertoon liittyviä riskejä ja haavoittuvuuksia. Tällaisia riskejä paisuttavat jäsenvaltion oleskeluoikeuteen liittyvät rajatylittävät oikeudet. Tämän vuoksi sijoittamiseen perustuvia oleskeluoikeusjärjestelyjä välittäviin toimijoihin on tarpeen soveltaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvoitteita. Tätä asetusta ei olisi sovellettava sijoittamiseen perustuviin kansalaisuusjärjestelyihin, joissa tällaisen sijoituksen vastineeksi annetaan kansalaisuus, sillä senkaltaisten järjestelyjen on katsottava vaarantavan unionin kansalaisten perustavan aseman ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön.
- (22) Vaikka asunto- ja kulutusluottojen antajat ovat tavallisesti luottolaitoksia tai finanssilaitoksia, olemassa on asunto- ja kulutusluottojen välittäjiä, joita ei katsota luottolaitoksiksi tai finanssilaitoksiksi, eivätkä ne ole kuuluneet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien unionin tason vaatimusten soveltamisalaan, mutta joissakin jäsenvaltioissa niihin on sovellettu tällaisia velvoitteita, koska ne ovat alttiita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille. Tällaiset asunto- ja kulutusluottojen välittäjät voivat olla liiketoimintamallistaan riippuen alttiita huomattaville rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille. On tärkeää varmistaa, että samanlaista toimintaa harjoittavat, tällaisille riskeille alttiit yhteisöt kuuluvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten soveltamisalaan riippumatta siitä, pidetäänkö niitä luottolaitoksina tai finanssilaitoksina. Tämän vuoksi soveltamisalaan on tarkoituksenmukaista sisällyttää asunto- ja kulutusluottojen välittäjät, jotka eivät ole luottolaitoksia tai finanssilaitoksia mutta jotka ovat toimintansa johdosta alttiita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille. Monissa tapauksissa luotonvälittäjä toimii kuitenkin lainan myöntävän ja käsittelevän luottolaitoksen tai rahoituslaitoksen puolesta. Tällaisissa tapauksissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia ei pitäisi soveltaa kulutus- ja asutusluottojen välittäjiin vaan ainoastaan asianomaiseen luottolaitokseen tai rahoituslaitokseen.

- (23) Johdonmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi on tarpeen selkiyttää, mihin sijoitusalan yhteisöihin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia sovelletaan. Vaikka yhteissijoitusyritykset kuuluvat jo direktiivin (EU) 2015/849 soveltamisalaan, on asiaankuuluvaa termistöä tarpeen yhdenmukaistaa voimassa olevan sijoitusrahastoja koskevan unionin lainsäädännön eli Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2009/65/EY⁽¹⁶⁾ ja 2011/61/EU⁽¹⁷⁾ kanssa. Koska rahastoja ei perusteta välttämättä oikeushenkilöiksi, niiden hoitajien sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan on niin ikään tarpeen. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia olisi sovellettava riippumatta siitä, missä muodossa rahaston osuuksia tai osakkeita pidetään kaupan unionissa, tai siitä, missä osuuksia tai osakkeita tarjotaan suoraan tai välillisesti unioniin sijoittautuneille sijoittajille tai niitä luovutetaan tällaisille sijoittajille rahaston hoitajan aloitteesta tai lukuun. Koska sekä rahastot että rahastojen hoitajat kuuluvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten soveltamisalaan, on aiheellista selvittää, että päällekkäisiä toimia olisi vältettävä. Tätä varten rahaston tasolla ja sen hoitajan tasolla toteutettujen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden ei pitäisi olla samoja, vaan niissä olisi otettava huomioon rahaston ja sen hoitajan välinen tehtävänjako.
- (24) Ammattilaisjalkapalloseurojen ja jalkapalloagenttien toiminta on alttiina rahanpesun ja sen esirikosten riskeille, mikä johtuu monista jalkapalloalalle ominaisista tekijöistä, kuten jalkapallon maailmanlaajuisesta suosiosta, siihen liittyvistä huomattavista rahamääristä ja -virroista ja taloudellisista intresseistä, rajatylittävien liiketoimien yleisyydestä ja joskus läpinäkymättömistä omistusrakenteista. Kaikki nämä tekijät altistavat jalkapallon rikollisten mahdollisesti harjoittamalle väärinkäytölle, jolla nämä pyrkivät laillistamaan laittomia varoja, joten kyseinen urheilulaji on alttiina rahanpesulle ja sen esirikoksille. Keskeisiä riskialoja ovat esimerkiksi liiketoimet sijoittajien ja sponsorien, myös mainostajien, kanssa ja pelaajasiirrot. Ammattilaisjalkapalloseurojen ja jalkapalloagenttien olisi sen vuoksi otettava käyttöön tehokkaita rahanpesun vastaisia toimenpiteitä, mukaan lukien asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet sijoittajille, sponsoreille, myös mainostajille, sekä muille kumppaneille ja vastapuolille, joiden kanssa ne toteuttavat liiketoimia. Jotta vältettäisiin aiheuttamasta kohtuutonta rasitetta pienemmille seuroille, jotka ovat vähemmän alttiita rikollisen väärinkäytön riskeille, jäsenvaltioiden olisi voitava, jos rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riski on todistetusti pienempi, vapauttaa tietyt ammattilaisjalkapalloseurat kokonaan tai osittain tämän asetuksen vaatimuksista.
- (25) Kansallisten jalkapallosarjojen korkeimmalla sarjatasolla kilpailevien ammattilaisjalkapalloseurojen toiminta tekee niistä alempien tasojen jalkapalloseuroihin verrattuina alttiimpia suuremmille rahanpesun ja sen esirikosten riskeille. Esimerkiksi korkeimman sarjatasojen jalkapalloseurat toteuttavat merkittävämpiä rahoitustoimia, kuten arvoltaan suuria pelaajasiirtoja ja sponsorointisopimuksia, niillä voi olla monimutkaisempia yritysrakenteita, joissa on useita omistustasoja, ja ne toteuttavat todennäköisemmin rajatylittäviä liiketoimia. Kyseiset tekijät tekevät tällaisista korkeimman tason seuroista houkuttelevampia rikollisille ja tarjoavat enemmän mahdollisuuksia salata laittomia varoja. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa korkeimmalla sarjatasolla kilpailevat ammattilaisjalkapalloseurat näistä vaatimuksista vain, jos niihin kohdistuva riski on todettu vähäiseksi ja jos tällaisten seurojen vuotuinen liikevaihto on kahtena edellisinä vuotena ollut vähemmän kuin 5 000 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana. Rahanpesun riskiä ei kuitenkaan määritä yksinomaan jalkapalloseuran sarjataso. Alempien sarjatasojen seuroihin voi myös kohdistua merkittäviä rahanpesun ja sen esirikosten riskejä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa tämän asetuksen vaatimuksista ainoastaan sellaiset alempien sarjatasojen jalkapalloseurat, joihin liittyy todistetusti alhainen rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riski.
- (26) Tällä asetuksella yhdenmukaistetaan toimenpiteet, jotka on määrätty käyttöön rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämiseksi unionin tasolla. Samalla jäsenvaltioiden olisi riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti voitava asettaa lisävaatimuksia rajatuissa tapauksissa, joissa niihin kohdistuu erityisiä riskejä. Sen varmistamiseksi, että tällaisia riskejä lievennetään asianmukaisesti, ilmoitusvelvollisten, joiden päätoimipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, olisi sovellettava tällaisia lisävaatimuksia riippumatta siitä, toimivatko ne kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijoittautumisvapauden vai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, edellyttäen, että niillä on infrastruktuuri kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa. Lisäksi näiden sisämarkkinavapauksien välisen suhteen selvittämiseksi on tärkeää selvittää, millainen toiminta merkitsee sijoittautumista.
- (27) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, jollei alakohtaisessa lainsäädännössä nimenomaisesti muuta säädetä, sijoittautumisen ei tarvitse toteutua tytäryhtiön, sivuliikkeen tai kauppaedustajan liikkeen muodossa, vaan siihen riittää toimisto, jota johtaa ilmoitusvelvollisen oma henkilöstö tai henkilö, joka on riippumaton mutta jolla on lupa toimia pysyvästi ilmoitusvelvollisen puolesta. Kyseisen määritelmän mukaan, joka

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

edellyttää toiminnan tosiasiallista harjoittamista palveluntarjoajan sijoittautumispaikassa, pelkkää postilokeroa ei katsota sijoittautumiseksi. Myöskään toimistoja tai muuta infrastruktuuria, joita käytetään tukitoimintoihin, kuten pelkkiin taustatoimintoihin, tietotekniikkakeskuksiin tai ilmoitusvelvollisten ylläpitämiin datakeskuksiin, ei katsota sijoittautumiseksi. Sitä vastoin esimerkiksi kryptovarapalvelujen tarjoaminen pankkiautomaattien kautta merkitsee sijoittautumista, kun otetaan huomioon, että asiakkaitaan pääasiassa internetin kautta palvelevat operaattorit, kuten kryptovarapalvelujen tarjoajat, tarvitsevat vain vähän fyysisiä laitteita.

- (28) On tärkeää, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia sovelletaan oikeasuhteisesti ja että vaatimusten asettaminen on oikeasuhteista siihen rooliin nähden, joka ilmoitusvelvollisilla voi olla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisessä. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa tämän asetuksen riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti tietyt toimijat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevista vaatimuksista, jos näiden toimijoiden harjoittamaan toimintaan liittyy vain vähäinen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski ja jos niiden toiminta on luonteeltaan pienimuotoista. Tällaisten vapautusten läpinäkyvän ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkialla unionissa olisi otettava käyttöön mekanismi, jonka avulla komissio pystyy tarkistamaan myönnettujen vapautusten välttämättömyyden. Komission olisi myös julkaistava nämä vapautukset vuosittain *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (29) Johdonmukainen sisäisiä järjestelmiä ja valvontatoimenpiteitä koskevien sääntöjen kokonaisuus, jota sovelletaan kaikkiin sisämarkkinoilla toimiviin ilmoitusvelvollisiin, vahvistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamista ja lisää valvonnan tuloksellisuutta. Jotta varmistetaan rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien riskien sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen riskien riittävä lieventäminen, ilmoitusvelvollisilla olisi oltava käytössä sisäisen valvonnan kehys, joka koostuu riskiperusteisista toimintaperiaatteista, menettelytavoista ja valvontatoimenpiteistä sekä selkeästä vastuunjaosta koko organisaatiossa. Tämän asetuksen riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti näiden toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden olisi oltava oikeasuhteisia ilmoitusvelvollisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskit ja monimutkaisuus mukaan luettuna, ja kokoon nähden sekä vastattava kyseiseen yhteisöön kohdistuvia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, mukaan lukien kryptovarapalvelun tarjoajien osalta isännöimättömien lompakoiden kanssa tehtävät liiketoimet.
- (30) Asianmukainen riskiperusteinen lähestymistapa edellyttää, että ilmoitusvelvolliset yksilöivät liiketoimintansa luonteesta johtuvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen riskit, joita niihin kohdistuu, ja voivat näin lieventää riskejä tehokkaasti ja varmistaa, että niiden toimintaperiaatteet, menettelytavat ja sisäiset valvontatoimenpiteet ovat asianmukaisia kyseisiin liiketoiminnan luonteesta johtuviin riskeihin puuttumiseksi. Samassa yhteydessä ilmoitusvelvollisten olisi otettava huomioon asiakkaidensa sekä tarjottujen tuotteiden, palveluiden tai liiketoimien ominaispiirteet, mukaan lukien kryptovarapalvelun tarjoajien osalta isännöimättömien osoitteiden kanssa tehtävien liiketoimien ominaispiirteet, asianomaiset maat tai maantieteelliset alueet ja käytetyt jakelukanavat. Riskien muuttuvan luonteen vuoksi tällaista riskinarviointia olisi päivitettävä säännöllisesti.
- (31) Jotta voidaan tukea ilmoitusvelvollisten liiketoimintaan vaikuttavien riskien johdonmukaista ja tehokasta tunnistamista, rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi annettava ohjeet koko liiketoimintaa koskevan riskinarvioinnin sisältöä koskevista vähimmäisvaatimuksista ja huomioon otettavista lisätietolähteistä. Näihin lähteisiin voisi sisältyä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisiltä normeja hyväksyviltä tahoilta saatuja tietoja, kuten FATF:n keskinäisiä arviointikertomuksia, ja muita uskottavia ja luotettavia lähteitä, jotka antavat tietoa luokitteluista, uudenslaisista riskeistä ja rikollisesta toiminnasta, myös korruptiosta, kuten kansalaisjärjestöjen, tiedotusvälineiden ja tiedeyhteisön raporteja.
- (32) On aiheellista ottaa huomioon pienempien ilmoitusvelvollisten ominaisuudet ja tarpeet sekä varmistaa kohtelu, joka on asianmukainen niiden erityistarpeiden ja liiketoiminnan luonteen kannalta. Tähän voi kuulua tiettyjen ilmoitusvelvollisten vapauttaminen riskinarvioinnista, jos niiden toiminta-alaan liittyvät riskit ovat hyvin tiedossa.
- (33) FATF on laatinut normeja, joiden mukaisesti lainkäyttöalueilla voidaan yksilöidä ja arvioida joukkotuhoaseiden leviämisen rahoittamiseen liittyvien kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen riskejä ja toteuttaa toimia näiden riskien lieventämiseksi. Nämä FATF:n laatimat uudet normit eivät korvaa tai kumoa voimassa olevia tiukkoja vaatimuksia, joiden mukaan valtioiden on pantava kohdennetut talouspakotteet täytäntöön, jotta ne noudattavat Yhdistyneiden kansakuntien (YK) turvallisuusneuvoston asiaankuuluvia päätöslauselmia joukkotuhoaseiden leviämisen ja niiden leviämisen rahoittamisen ehkäisemisestä,

estämisestä ja torjunnasta. Kyseiset voimassa olevat veloitteet, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön unionissa neuvoston päätöksillä 2010/413/YUTP⁽¹⁸⁾ ja (YUTP) 2016/849⁽¹⁹⁾ sekä neuvoston asetuksilla (EU) N:o 267/2012⁽²⁰⁾ ja (EU) 2017/1509⁽²¹⁾, sitovat edelleen kaikkia luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä unionissa. Kun otetaan huomioon kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen erityiset riskit, joille unioni on alttiina, on aiheellista laajentaa riskinarviointi kattamaan kaikki unionin tasolla hyväksytyt kohdennetut talouspakotteet. Kohdennettuihin talouspakotteisiin liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden riskialtis luonne ei poista kaikkien unionissa olevien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden sääntöperusteista veloitetta jäädyttää varoja ja olla antamatta suoraan tai välillisesti varoja tai muuta omaisuutta käyttöön nimettyjen henkilöiden ja yhteisöjen hyväksi.

- (34) Sen varmistamiseksi, että kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin tai kiertämisen riskejä lievennetään asianmukaisesti, on tärkeää vahvistaa toimenpiteitä, jotka ilmoitusvelvollisten on toteutettava, mukaan lukien toimenpiteet, joilla niiden asiakaskunta tarkistetaan vertaamalla sitä koskevia tietoja kohdennettujen talouspakotteiden nojalla nimettyjen henkilöiden tai yhteisöjen luetteloihin. Ilmoitusvelvollisille tämän asetuksen nojalla asetetut vaatimukset eivät poista sääntöperusteista veloitetta jäädyttää varoja ja muuta omaisuutta ja olla antamatta varoja ja muuta omaisuutta suoraan tai välillisesti käyttöön sellaisten henkilöiden tai yhteisöjen hyväksi, joihin sovelletaan kohdennettuja talouspakotteita, joita sovelletaan kaikkiin luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin unionissa. Tämän asetuksen vaatimuksilla ei myöskään ole tarkoitus korvata veloitteita, jotka koskevat asiakkaiden seulontaa muiden unionin säädösten tai kansallisen lainsäädännön mukaisten kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon yhteydessä.
- (35) Kansainvälisellä tasolla tapahtunutta viimeaikaista kehitystä vastaavasti tällä asetuksella otetaan käyttöön vaatimus ilmoitusvelvollisen tasolla yksilöidä, ymmärtää, hallita ja lieventää kohdennettujen talouspakotteiden mahdolliseen täytäntöönpanon laiminlyöntiin tai kiertämiseen liittyviä riskejä.
- (36) Kun YK:n turvallisuusneuvosto tai YK:n pakotekomitea merkitsee luetteloon tai nimeää henkilöitä tai yhteisöjä, nämä luetteloon merkitsemiset tai nimeämiset sisällytetään unionin oikeuteen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 29 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 215 artiklan nojalla annetuilla päätöksillä ja asetuksilla, joissa määrätään kohdennettuja talouspakotteita tällaisille henkilöille ja yhteisöille. Tällaisten säädösten hyväksymisprosessi unionin tasolla edellyttää sen varmistamista, että nimeämisessä tai luetteloon merkitsemisessä noudatetaan perusoikeuskirjassa taattuja perusoikeuksia. Jotta kohdennettuja talouspakotteita voitaisiin soveltaa tehokkaasti, ilmoitusvelvollisten olisi pidettävä kirjaa varoistaan tai muusta omaisuudestaan, joita ne pitävät hallussaan YK:n talouspakotteissa lueteltujen tai nimettyjen asiakkaiden taikka luetteloon merkittyjen tai nimettyjen henkilöiden tai yhteisöjen omistuksessa tai määräysvallassa olevien asiakkaiden puolesta, liiketoimien yrityksistä ja asiakkaalle suoritetuista liiketoimista, esimerkiksi asiakkaan perustarpeiden täyttämistä varten, alkaen siitä, kun YK julkaisee luetteloon merkitsemiset tai nimeämiset, aina siihen asti, kun unionin säädöksiä, joilla YK:n luettelot tai nimeämiset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, aletaan soveltaa.
- (37) Arvioidessaan, onko asiakas, joka on oikeushenkilö, kohdennettujen talouspakotteiden nojalla nimettyjen henkilöiden omistuksessa tai määräysvallassa, ilmoitusvelvollisten olisi otettava huomioon neuvoston suuntaviivat rajoittavien toimenpiteiden (pakotteiden) täytäntöönpanoa ja arviointia varten unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla sekä parhaat käytännöt rajoittavien toimenpiteiden tehokasta täytäntöönpanoa varten.
- (38) On tärkeää, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat johtonsa tasolla kaikki toimenpiteet sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden käyttöön ottamiseksi sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten täytäntöönpanemiseksi. Ylimmän hallintoelimen jäsen olisi nimettävä vastuuseen ilmoitusvelvollisen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanosta, mutta yhteisön ylimmän hallintoelimen olisi oltava viime kädessä vastuussa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattamisesta. Tämä vastuunjako ei saisi rajoittaa ylinten hallintoelinten yhteistä siviili- tai rikosoikeudellista vastuuta koskevien kansallisten säännösten soveltamista. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien ilmoitusvelvollisen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden päivittämiseen täytäntöönpanoon kuuluvat tehtävät olisi annettava vaatimustenmukaisuudesta vastaavalle toimihenkilölle.

⁽¹⁸⁾ Neuvoston päätös 2010/413/YUTP, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta (EUVL L 195, 27.7.2010, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Neuvoston päätös (YUTP) 2016/849, annettu 27 päivänä toukokuuta 2016, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja päätöksen 2013/183/YUTP kumoamisesta (EUVL L 141, 28.5.2016, s. 79).

⁽²⁰⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2012, Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta (EUVL L 88, 24.3.2012, s. 1).

⁽²¹⁾ Neuvoston asetus (EU) 2017/1509, annettu 30 päivänä elokuuta 2017, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 329/2007 kumoamisesta (EUVL L 224, 31.8.2017, s. 1).

- (39) Kunkin jäsenvaltion olisi voitava säätää kansallisessa lainsäädännössään, että ilmoitusvelvollinen, johon sovelletaan vakavaraisuussääntöjä ja jonka näin ollen on nimitettävä vaatimustenmukaisuudesta vastaava toimihenkilö tai sisäisen tarkastuksen toiminnon päällikkö, voi osoittaa kyseisille henkilöille rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvien vaatimusten mukaisuudesta vastaavan toimihenkilön ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvän sisäisen tarkastuksen toiminnon tehtävät ja vastuut. Suuririskisissä tilanteissa, tai jos se on perusteltua ilmoitusvelvollisen koon vuoksi, ilmoitusvelvollisen vaatimustenmukaisuuden valvontaan ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen päivittämiseen toteuttamiseen liittyvät velvollisuudet olisi voitava antaa kahdelle eri henkilölle.
- (40) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden tehokas täytäntöönpano edellyttää myös, että ilmoitusvelvollisten työntekijät sekä niiden asiamiehet ja edustajat, jotka osallistuvat kyseiseen täytäntöönpanoon, ymmärtävät vaatimukset sekä yhteisössä käytössä olevat sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet. Tätä varten ilmoitusvelvollisten olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, koulutusohjelmat mukaan lukien. Ilmoitusvelvollisten olisi tarvittaessa annettava peruskoulutusta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevista toimenpiteistä kaikille, jotka ovat mukana toteuttamassa tällaisia toimenpiteitä. Tämä koskee ilmoitusvelvollisten työntekijöiden lisäksi myös niiden asiamiehiä ja edustajia.
- (41) Myös yksittäisille henkilöille, joiden tehtävät liittyvät siihen, noudattaako ilmoitusvelvollinen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia, olisi tehtävä heidän osaamistaan, tietämystään, asiantuntemustaan, luotettavuuttaan ja menettelytapojaan koskeva arviointi. Jos työntekijällä on tehtäviä, jotka liittyvät siihen, noudattaako ilmoitusvelvollinen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa kehystä, hänen toimintansa suhteissa asiakkaisiin, joiden kanssa hänellä on läheinen yksityinen tai ammatillinen suhde, voivat johtaa eturistiriitaan ja vaarantaa järjestelmän eheyden. Tällaisia suhteita voi olla jo liikesuhdetta aloitettaessa, mutta ne voivat muodostua myös sen jälkeen. Sen vuoksi ilmoitusvelvollisilla olisi oltava käytettävissään prosesseja, joiden avulla ne voivat hallita ja käsitellä eturistiriitoja. Kyseisten prosessien avulla olisi varmistettava, että työntekijät eivät voi hoitaa tällaisten asiakkaiden osalta tehtäviä, jotka liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan kehysten noudattamiseen ilmoitusvelvollisissa.
- (42) Tietyissä tilanteissa ilmoitusvelvollisiksi katsottavat henkilöt saattavat tarjota palvelujaan sisäisesti yrityksille, joiden toiminta ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Koska nämä yritykset eivät toimi unionin rahoitusjärjestelmän portinvartijoina, on tärkeää selventää, että tällaiset työntekijät, esimerkiksi yrityksen sisäiset juristit, eivät kuulu tämän asetuksen vaatimusten soveltamisalaan. Vastaavasti yksityishenkilöitä, jotka harjoittavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa, ei pitäisi katsoa itsessään ilmoitusvelvollisiksi, jos näitä toimia harjoitetaan heidän työskennellessään ilmoitusvelvollisen palveluksessa, esimerkiksi asianajo- tai tilintarkastusyriksen palveluksessa olevien juristien tai kirjanpitäjien tapauksessa.
- (43) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien konsernin laajuisten toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen johdonmukainen täytäntöönpano on keskeistä konsernin sisäisten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien vahvan ja tehokkaan hallinnan kannalta. Tätä varten emoyhtiön olisi otettava käyttöön ja pantava täytäntöön konsernin laajuisia toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä. Konserniin kuuluvilta yhteisöiltä olisi edellytettävä tietojenvaihtoa, jos tällainen tietojenvaihto on olennaista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi. Tietojenvaihdossa olisi sovellettava riittäviä suojatoimenpiteitä luottamuksellisuuden, tietosuojan ja tietojen käytön osalta. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtävänä olisi oltava sellaisten sääntelystandardien luonnosten laatiminen, joissa täsmennetään konsernin laajuisten menettelytapojen ja toimintaperiaatteiden vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevat vähimmäisvaatimukset sekä sellaisten konsernien emoyhtiöiden määrittelyperusteet, joiden päätoimipaikka sijaitsee unionin ulkopuolella.
- (44) Jotta voidaan varmistaa, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia sovelletaan tehokkaasti useisiin ilmoitusvelvollisiin, jotka ovat suoraan tai välillisesti sidoksissa toisiinsa ja jotka muodostavat konsernin tai kuuluvat siihen, on tarpeen harkita mahdollisimman laajaa konsernin määritelmää. Tätä varten ilmoitusvelvollisten olisi noudatettava sovellettavia kirjanpitosääntöjä, joiden nojalla konserneina voidaan pitää rakenteita, joilla on erityyppisiä taloudellisia yhteyksiä. Perinteisesti konserniin kuuluu emoyritys ja sen tytäryrityksiä, mutta yhtä merkityksellisiä ovat muuntyyppiset konsernirakenteet, esimerkiksi rakenteet, joissa yhden tytäryrityksen omistajana on useita emoyhteisöjä ja joihin on viitattu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽²²⁾ 10 artiklassa pysyvästi keskuslaitokseen liittyneinä yhteisinä tai kyseisen asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuina samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvina rahoituslaitoksina. Kyseiset rakenteet ovat kaikki kirjanpitosääntöjen mukaan konserneja, joten niitä olisi pidettävä konserneina tätä asetusta sovellettaessa.

(22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (45) Konsernien lisäksi on muitakin organisaatioita, kuten verkostoja ja kumppanuuksia, joissa ilmoitusvelvollisilla voi olla yhteinen omistus, yhteinen johto ja yhteinen vaatimustenmukaisuuden valvonta. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi kaikilla aloilla aiheuttamatta liiallista räsitusä kyseisillä aloilla rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi määritettävä tilanteet, joissa tällaisiin organisaatioihin on määrä soveltaa samankaltaisia organisaation laajuisia toimintaperiaatteita, ottaen huomioon suhteellisuusperiaate.
- (46) Joissakin tilanteissa ilmoitusvelvollisten sivuliikkeet ja tytäryritykset sijaitsevat kolmansissa maissa, joissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vähimmäisvaatimukset, tietosuojavelvoitteet mukaan lukien, ovat löyhempiä kuin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa unionin kehyksessä. Tällöin kyseisten sivuliikkeiden ja tytäryritysten olisi noudatettava unionin tasolla säädetyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vaatimukset, jotta unionin rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen voidaan estää täysin ja jotta voidaan varmistaa unionin kansalaisten henkilötietojen suojan mahdollisimman korkea taso. Jos kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita kyseisten vaatimusten noudattamista esimerkiksi siksi, että konsernin mahdollisuudet saada, käsitellä tai vaihtaa tietoja on rajallinen kyseisen kolmannen maan riittämättömän tietosuojan tai pankkialalainsäädännön vuoksi, ilmoitusvelvollisten olisi toteutettava lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseiseen maahan sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset hallitsevat riskejä tehokkaasti. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtäväksi olisi annettava sellaisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laatiminen, joissa täsmennetään, minkä tyyppisiä tällaiset lisätoimenpiteet olisivat, ottaen huomioon suhteellisuusperiaate.
- (47) Ilmoitusvelvolliset voivat ulkoistaa tiettyjen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten täyttämiseen liittyviä tehtäviä palveluntarjoajalle. Kun on kyse sopimukseen perustuvasta ulkoistamisesta ilmoitusvelvollisten ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten soveltamisalaaan kuulumattomien palveluntarjoajien välillä, palveluntarjoajien velvollisuudet, jotka liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan, voivat johtua vain osapuolten välisestä sopimuksesta eivätkä tästä asetuksesta. Sen vuoksi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattamisen olisi oltava kokonaan ilmoitusvelvollisen vastuulla. Ilmoitusvelvollisen olisi varmistettava erityisesti riskiperusteisen lähestymistavan noudattaminen, jos palveluntarjoaja osallistuu asiakkaan etätunnistukseen. Prosesseja tai järjestelyjä, jotka edistävät tämän asetuksen mukaisen vaatimuksen täyttämistä mutta joissa palveluntarjoaja ei suorita itse vaatimuksen täyttämistä, mukaan lukien kolmannen osapuolen ohjelmistojen käyttö tai hankinta taikka ilmoitusvelvollisen pääsy tietokantoihin tai seulontapalveluihin, ei pidetä ulkoistamisena.
- (48) Mahdollisuus ulkoistaa tehtäviä palveluntarjoajalle antaa ilmoitusvelvollisille mahdollisuuden päättää, miten ne kohdentavat resurssiaan tämän asetuksen noudattamista varten, mutta se ei vapauta niitä velvollisuudesta ymmärtää, lieventävätkö niiden toteuttamat toimenpiteet, mukaan lukien palveluntarjoajille ulkoistetut toimenpiteet, havaittuja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä ja ovatko tällaiset toimenpiteet asianmukaisia. Jotta voidaan varmistaa, että ilmoitusvelvollinen ymmärtää nämä seikat, ilmoitusvelvollisen olisi aina tehtävä itse lopulliset päätökset toimenpiteistä, jotka vaikuttavat toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanoon.
- (49) Ulkoistamisjärjestelyistä ilmoittaminen valvojalle ei merkitse ulkoistamisjärjestelyn hyväksymistä. Valvojat voivat kuitenkin ottaa kyseisen ilmoituksen sisältämät tiedot huomioon arvioidessaan ilmoitusvelvollisen järjestelmiä ja valvontatoimia sekä määrittäessään jäännösriskiprofilia tai valmistellessaan tarkastuksia, erityisesti silloin, kun kriittisiä toimintoja ulkoistetaan tai kun ilmoitusvelvollinen ulkoistaa toimintojaan järjestelmällisesti.
- (50) Jotta ulkoistaminen sujuisi tehokkaasti, on noudatettavia ulkoistamisen edellytyksiä selkiytettävä. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtävänä olisi oltava ohjeiden laatiminen edellytyksistä, joiden nojalla ulkoistaminen voi tapahtua, sekä osapuolten tehtävistä ja vastuista. Jotta varmistetaan, että ulkoistamisessa noudatettavia käytäntöjä valvotaan kaikkialla unionissa, ohjeissa olisi esitettävä selkeästi, miten valvojien on määrä ottaa tällaiset nämä käytännöt huomioon ja tarkastettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattaminen ilmoitusvelvollisten turvautuessa kyseisiin käytäntöihin.
- (51) Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat vaatimukset ovat olennaisia sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvolliset tunnistavat asiakkaan, todentavat tiedot ja seuraavat liikesuhteitaan asiakkaisiin näistä aiheutuvien rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien riskien osalta. Uusien ja vanhojen asiakkaiden täsmällinen tunnistaminen ja asiakkaita koskevien tietojen todentaminen ovat olennaisia kyseisiin asiakkaisiin liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien ymmärtämiseksi riippumatta siitä, onko asiakas luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö. Ilmoitusvelvollisten olisi myös ymmärrettävä, kenen puolesta tai hyväksi liiketoimi toteutetaan, esimerkiksi tilanteissa, joissa luottolaitokset tai finanssilaitokset tarjoavat tilejä oikeusalan ammattilaisille asiakkaansa varojen, jotka on määritelty direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa, vastaanottamista tai hallussapitoa varten.

Asiakkaan tuntemisvelvollisuuden yhteydessä henkilöllä, jonka hyväksi liiketoimi tai toiminta suoritetaan, ei viitata ilmoitusvelvollisen asiakkaalleen suorittaman liiketoimen vastaanottajaan tai siirronsaajaan.

- (52) Unionissa on välttämätöntä saada aikaan yhdenmukainen ja korkealaatuinen asiakkaan tuntemisvelvollisuus, joka perustuu asiakkaiden tunnistamista ja heidän henkilöllisyytensä todentamista koskeviin yhdenmukaisiin vaatimuksiin, jotta vähennetään jäsenvaltioiden välisiä eroja, luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset koko sisämarkkinoilla ja turvataan säännösten johdonmukainen soveltaminen koko unionissa. Samalla on olennaista, että ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä riskiperusteisesti. Riskiperusteinen lähestymistapa ei ole ilmoitusvelvollisille liian salliva vaihtoehto. Sen mukaan päätökset tehdään todistettujen riskien perusteella, jotta toimet voidaan kohdistaa tehokkaammin unioniin ja sen toimijoihin vaikuttaviin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin.
- (53) Hyväntekeväisyys- tai humanitaarista työtä kolmansissa maissa tekevät kansalaisjärjestöt edistävät osaltaan rauhaa, vakautta, demokratiaa ja vaurautta koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista. Luottolaitokset ja finanssilaitokset ovat tärkeässä asemassa, kun varmistetaan, että tällaiset organisaatiot voivat jatkaa työtään, tarjoamalla pääsyn rahoitusjärjestelmään ja tärkeisiin rahoituspalveluihin, joiden avulla kehitysrahoitusta ja humanitaarista rahoitusta voidaan kanavoida kehitys- tai konfliktialueille. Vaikka ilmoitusvelvollisten olisi oltava tietoisia siitä, että tietyillä lainkäyttöalueilla harjoitettava toiminta altistaa ne suuremmalle rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskille, näillä lainkäyttöalueilla toimivien kansalaisjärjestöjen toiminta ei saisi yksinään johtaa rahoituspalvelujen tarjoamisesta kieltäytymiseen tai tällaisten palvelujen lopettamiseen, koska riskiperusteinen lähestymistapa edellyttää, että yksittäisten liikesuhteiden aiheuttamat riskit arvioidaan kokonaisvaltaisesti ja että erityisten riskien lieventämiseksi toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä. Vaikka luottolaitokset ja finanssilaitokset voivat vapaasti päättää, kenen kanssa ne tekevät sopimuksia, niiden olisi myös otettava huomioon keskeinen roolinsa kansainvälisen rahoitusjärjestelmän toiminnassa ja direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjen varojen tai kryptovarojen siirtojen mahdollistajina kansalaisjärjestöjen tärkeiden kehitys- ja humanitaaristen tavoitteiden saavuttamisen kannalta. Tällaisten laitosten olisi sen vuoksi hyödynnettävä riskiperusteisen lähestymistavan sallimaa joustavuutta lieventääkseen liikesuhteisiin liittyviä riskejä oikeasuhteisella tavalla. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevilla syillä ei missään olosuhteissa olisi perusteltava tulevia tai nykyisiä asiakkaita koskevia kaupallisia päätöksiä.
- (54) Ilmoitusvelvollisten olisi määritettävä ja toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyyden todentamiseksi luotettavien asiakirjojen ja tietolähteiden avulla. Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen keskittelyihin rekistereihin, jäljempänä ”keskitetyt rekisterit”, tehtyjen hakujen avulla ilmoitusvelvolliset voivat varmistaa yhdenmukaisuuden todentamisprosessissa saatujen tietojen kanssa, ja ne eivät saisi olla ilmoitusvelvollisen ensisijainen tietolähde todentamista varten. Jos ilmoitusvelvolliset havaitsevat poikkeavuuksia keskitettyissä rekistereissä olevien tietojen ja asiakkaalta tai muista luotettavista lähteistä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevan menettelyn yhteydessä saamiensa tietojen välillä, niiden olisi ilmoitettava näistä poikkeavuuksista asiaankuuluvasta keskitetystä rekisteristä vastaavalle elimelle, jotta voidaan toteuttaa epä johdonmukaisuuksia korjaavia toimenpiteitä. Kyseinen prosessi parantaa kyseisissä rekistereissä olevien tietojen laatua ja luotettavuutta osana monitahoista lähestymistapaa, jolla pyritään varmistamaan, että keskittelyihin rekistereihin sisältyvät tiedot ovat paikkansapitäviä, riittäviä ja ajantasaisia. Tilanteissa, joissa riski on vähäisempi, ja kun tosiasialliset omistajat ja edunsaajat ovat ilmoitusvelvollisen tiedossa, ilmoitusvelvollisten olisi voitava sallia asiakkaan ilmoittaa poikkeavuuksista, jos havaitaan vähäisiä eroja, jotka ovat kirjoitusvirheitä tai vastaavia teknisiä virheitä.
- (55) Ulkomaisten oikeushenkilöiden ja ulkomaisten oikeudellisten järjestelyjen aiheuttamia riskejä on lievennettävä asianmukaisesti. Jos oikeushenkilö, joka on perustettu unionin ulkopuolella, tai express trust -järjestely tai vastaava oikeudellinen järjestely, jota hallinnoidaan unionin ulkopuolella tai jonka omaisuudenhoitaja tai vastaavassa asemassa oleva henkilö asuu unionin ulkopuolella tai on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, on aloittamassa ilmoitusvelvollisen kanssa liikesuhdetta, liikesuhteen aloittamisen edellytyksenä olisi oltava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen rekisteröinti jäsenvaltion keskittettyyn rekisteriin. Unionin ulkopuolella perustettujen oikeushenkilöiden osalta vaatimusta olisi kuitenkin sovellettava vain, jos käsillä on keskisuuria tai suuria rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskejä, jotka liittyvät ulkomaisen oikeushenkilön luokkaan tai toimialaan, jolla ulkomainen oikeushenkilö toimii, tai jos käsillä on keskisuuria tai suuria rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskejä, jotka liittyvät toimialaan, jolla ilmoitusvelvollinen toimii. Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen rekisteröinnin olisi myös oltava ennakoedellytyksenä liikesuhteen jatkamiselle unionin ulkopuolella perustetun oikeushenkilön kanssa tilanteessa, jossa kyseiseen liikesuhteeseen liittyy tällaisia keskisuuria tai suuria riskejä vasta sen aloittamisen jälkeen.
- (56) Liikesuhteen aloittamisprosessi tai yksittäisen liiketoimen suorittamiseksi tarvittavat toimet käynnistyvät, kun asiakas ilmaisee kiinnostuksensa tuotteen hankkimiseen tai palvelun vastaanottamiseen ilmoitusvelvolliselta. Kiinteistönlähtäjien tarjoamiin palveluihin kuuluu asiakkaiden avustaminen ostettavan, myytävän tai vuokrattavan kiinteistön

etsinnässä. Tällaiset palvelut alkavat olla merkityksellisiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan kannalta, jos on selviä viitteitä siitä, että osapuolet ovat halukkaita toteuttamaan oston, myynnin tai vuokraamisen tai sen valmistelun edellyttämät toimet. Näin voidaan katsoa olevan esimerkiksi silloin, kun osapuolet tekevät ja hyväksyvät tarjouksen kiinteistön ostamisesta tai vuokraamisesta. Ennen tätä hetkeä ei olisi tarpeen noudattaa tuntemisvelvollisuutta mahdollisen asiakkaan osalta. Vastaavasti ei olisi oikeasuhteista toteuttaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sellaisten henkilöiden osalta, jotka eivät ole vielä ilmaisseet kiinnostusta tietyn kiinteistön ostoon tai vuokraamiseen.

- (57) Kiinteistökauppoihin kohdistuu rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä. Näiden riskien lieventämiseksi kiinteän omaisuuden ostoa, myyntiä ja vuokrausta välittäviin kiinteistöalan toimijoihin olisi sovellettava tämän asetuksen vaatimuksia riippumatta niiden nimityksestä tai pääasiallisesta liiketoiminnasta tai ammatista, mukaan lukien rakennuttajat silloin ja siinä määrin kuin ne välittävät kiinteän omaisuuden ostoa, myyntiä ja vuokrausta.
- (58) Tiettyihin sähköisen rahan tuotteisiin liittyvä anonymiteetti altistaa ne rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille. Alalla on kuitenkin merkittäviä eroja, eikä kaikkiin sähköisen rahan tuotteisiin kohdistu samantasoista riskiä. Esimerkiksi tiettyihin arvoltaan vähäisiin sähköisen rahan tuotteisiin, kuten ennalta maksettuihin lahjakortteihin tai arvoseleihin, voi liittyä vain pieniä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskejä. Sen varmistamiseksi, että alalle asetetut vaatimukset ovat oikeassa suhteessa sen riskiin eivätkä tosiasiallisesti häiritsevät toimintaa, olisi tietyissä todistetusti vähäriskeisissä olosuhteissa ja tiukoin riskinvähentämisedellytyksin oltava mahdollista vapauttaa kyseiset tuotteet tietyistä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista toimenpiteistä, kuten asiakkaan ja tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamisesta ja todentamisesta, mutta ei liiketoimien tai liikesuhteiden seurannasta. Valvojien olisi voitava myöntää tällainen vapautus vasta sen jälkeen, kun todistetusti vähäinen riski on todennettu rahanpesuntorjuntaviranomaisen määrittelemät riskitekijät huomioon ottaen ja tavalla, joka tehokkaasti lieventää rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä ja estää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen kiertämisen. Joka tapauksessa vapautuksen ehdoksi olisi aina asetettava tiukat rajat, jotka koskevat tuotteen enimmäisarvoa ja sen yksinomaista käyttöä tavaroiden tai palvelujen ostamiseen, ja edellyttäen, että tallennettua määrää ei voida vaihtaa muuhun arvoon.
- (59) Ellei epäilyä rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta ilmene, ilmoitusvelvollisilta ei saisi edellyttää asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, kun kyseessä ovat yksittäiset tai toisiinsa kytköksissä olevat liiketoimet, joiden arvo jää tietyn rajan alle. Vaikka 10 000 euron, tai vastaavan määrän kansallista valuuttaa, ylärajaa sovelletaan valtaosaan yksittäisistä liiketoimista, ilmoitusvelvollisilta, jotka toimivat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kannalta suuremman riskin aloilla tai suorittavat suuremman riskin liiketoimia, olisi edellytettävä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista matalammilla kynnyksarvoilla. Tällaisten alojen ja liiketoimien määrittämiseksi sekä kyseisiä aloja ja liiketoimia koskevien asianmukaisten kynnyksarvojen määrittämiseksi rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi laadittava luonnokset tätä koskeviksi teknisiksi sääntelystandardeiksi.
- (60) Tietyissä tilanteissa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta sovellettaessa asiakkaan käsite ei rajoitu ilmoitusvelvollisen kanssa asioivaan henkilöön. Näin on esimerkiksi silloin, kun kiinteistökauppaan osallistuu vain yksi notaari. Tällaisissa tapauksissa ilmoitusvelvollisten olisi pidettävä sekä ostajaa että myyjää asiakkaina ja sovellettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä molempiin osapuoliin sen varmistamiseksi, että liiketoimi tarkastetaan asianmukaisesti niin, että mahdolliset rahanpesutapaukset, sen esirikokset tai terrorismin rahoitus voidaan havaita. Tässä asetuksessa olisi esitettävä luettelo tällaisista tilanteista, joissa asiakas ei ole ilmoitusvelvollisen suora asiakas tai joissa asiakkaan käsite ei rajoitu tähän. Tällaisen luettelon olisi täydennettävä käsitystä siitä, mitä tahoja on pidettävä asiakkaina tyyppillisissä tilanteissa, eikä sitä pitäisi ymmärtää siten, että sen perusteella asiakkaan käsite voitaisiin tulkita tyhjentävästi. Liikesuhteen muodostumisen ei vastaavasti pitäisi edellyttää sopimussuhdetta tai muuta muodollista sitoutumista ei olisi, kunhan palveluja tarjotaan toistuvasti tai tietyn ajanjakson ajan eli palvelujen tarjoamisen voidaan katsoa olleen pysyvää. Jos kansallisessa lainsäädännössä kielletään ilmoitusvelvollisia, jotka ovat viranhaltijoita, solmimasta sopimussuhteita asiakkaiden kanssa, tällaista kansallista lainsäädäntöä ei olisi tulkittava siten, että se estäisi ilmoitusvelvollisia käsittelemästä liiketoimien sarjaa liikesuhteena rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimien kannalta.
- (61) Suuria käteismaksuja koskevan unionin laajuisen rajoituksen käyttöönotto lieventää tällaisten maksujen käyttöön liittyviä riskejä. Ilmoitusvelvolliset, jotka suorittavat kyseisen rajoituksen alittavia käteistapahtumia, ovat kuitenkin edelleen alttiita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille, koska ne tarjoavat reitin unionin rahoitusjärjestelmään. Sen vuoksi on tarpeen edellyttää asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista, jotta voidaan lieventää käteisvarojen väärinkäytön riskejä. Sen varmistamiseksi, että toimenpiteet ovat oikeasuhteisia alle 10 000 euron arvoisten liiketoimien aiheuttamiin riskeihin nähden, tällaiset toimenpiteet olisi rajoitettava asiakkaan ja tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamiseen ja todentamiseen, kun suoritetaan yksittäisiä käteistapahtumia, joiden arvo on vähintään 3 000 euroa. Tämä rajoitus ei vapauta ilmoitusvelvollista

soveltamasta kaikkia asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä aina, kun epäillään rahanpesua tai terrorismin rahoitusta, tai ilmoittamasta epäilyttävistä liiketoimista rahanpesun selvittelykeskukselle.

- (62) Osa liiketoimintamalleista perustuu siihen, että ilmoitusvelvollisella on liikesuhde kauppiaseen, joka tarjoaa sille maksutoimeksiantopalveluja, joiden kautta kauppias saa maksun tarjoamistaan tavaroista tai palveluista, mutta ei liikesuhdetta kauppiaan asiakkaaseen, joka antaa maksutoimeksiantopalvelulle luvan suorittaa yksittäisen tai kertaluonteisen maksutapahtuman kauppiaille. Tällaisessa liiketoimintamallissa ilmoitusvelvollisen asiakkaaksi katsotaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia sääntöjä sovellettaessa kauppias, ei kauppiaan asiakasta. Ilmoitusvelvollisen olisi siksi maksutoimeksiantopalvelujen osalta sovellettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä kauppiaseen. Kun on kyse muista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahoituspalveluista, mukaan lukien saman toimijan tarjoamat rahoituspalvelut, asiakas olisi määritettävä ottaen huomioon tarjotut palvelut.
- (63) Rahapelitoiminnan luonne, maantieteellinen laajuus ja siihen liittyvät riskit vaihtelevat. Jotta voidaan varmistaa, että tätä asetusta sovelletaan oikeasuhteisesti ja riskiperusteisesti, jäsenvaltioiden olisi voitava yksilöidä rahapelipalvelut, joihin liittyy vain vähäisiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, kuten valtiolliset tai yksityiset arpajaiset taikka valtion hallinnoima rahapelitoiminta, ja päättää olla soveltamatta niihin mitään tai joitakin tämän asetuksen vaatimuksia. Kun otetaan huomioon kansallisten poikkeusten mahdolliset rajatylittävät vaikutukset, on tarpeen varmistaa, että kaikkialla unionissa sovelletaan johdonmukaisesti tiukkaa riskiperusteista lähestymistapaa. Tätä varten komission olisi voitava hyväksyä jäsenvaltioiden päätökset tai hylätä ne, jos poikkeusta ei voida perustella todistetulla alhaisella riskillä. Poikkeuksia ei missään tapauksessa pitäisi myöntää sellaisen toiminnan osalta, johon liittyy suurempia riskejä. Tämä koskee esimerkiksi kasinoiden, sähköisesti välitettävien rahapelien ja urheiluvadonlyönnin kaltaista toimintaa, mutta ei koske tapauksia, joissa sähköistä rahapelitoimintaa hallinnoi valtio joko tarjoamalla näitä palveluja suoraan tai sääntelemällä tapaa, jolla kyseisiä rahapelipalveluja järjestetään, tarjotaan tai hallinnoidaan. Kun otetaan huomioon rahapeleihin mahdollisesti liittyvät kansanterveydelle aiheutuvat tai rikolliseen toimintaan liittyvät riskit, rahapelitoiminnan järjestämistä, toteutusta ja hallintoa sääntelevillä kansallisilla toimenpiteillä voidaan edistää kyseiseen toimintaan liittyvien riskien vähentämistä, jos näillä toimenpiteillä tosiasiallisesti pyritään yleisen järjestyksen, yleisen turvallisuuden tai kansanterveyden tavoitteisiin.
- (64) Rahapelipalvelujen tarjoajiin sovellettava 2 000 euron, tai vastaavan määrän kansallista valuuttaa, kynnsarvo täyttyy riippumatta siitä, suorittaako asiakas yhden liiketoimen, joka vastaa vähintään kyseistä määrää, vai useita pienempiä liiketoimia, jotka yhteensä vastaavat sitä. Tätä varten rahapelipalvelujen tarjoajien olisi voitava kohdentaa liiketoimet tiettyyn asiakkaaseen, vaikka ne eivät olisi vielä tarkistaneet asiakkaan henkilöllisyyttä, jotta ne voivat määrittää, onko kyseinen kynnsarvo saavutettu ja milloin tämä on tapahtunut. Näin ollen rahapelipalvelujen tarjoajilla olisi oltava käytössään järjestelmät, joiden avulla ne voivat kohdentaa liiketoimia ja seurata niitä ennen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevan vaatimuksen soveltamista. Kasinoiden tai sellaisten muiden fyysisten toimintojen yhteydessä, joissa rahapelejä tarjotaan, voi olla epäkäytännöllistä tarkistaa asiakkaan henkilöllisyyttä jokaisen yksittäisen liiketoimen yhteydessä. Tällaisissa tapauksissa olisi oltava mahdollista tunnistaa asiakas ja todentaa tämän henkilöllisyys asiakkaan saapuessa toimitiloihin, joissa rahapelejä tarjotaan, edellyttäen, että käytössä on järjestelmät, joiden avulla näissä toimitiloissa suoritettavat liiketoimet, mukaan lukien pelimerkkien osto tai vaihto, voidaan kohdentaa kyseiseen asiakkaaseen.
- (65) Vaikka direktiivillä (EU) 2015/849 yhdenmukaistettiin jossain määrin asiakkaan tuntemisvelvollisuuteen jäsenvaltioissa sovellettavia sääntöjä, siinä ei säädetty yksityiskohtaisesti ilmoitusvelvollisen noudatettaviksi tulevista menettelyistä. Koska kyseinen seikka on erittäin tärkeä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisessä, on riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti tarkoituksenmukaista antaa täsmällisempiä ja yksityiskohtaisempia säännöksiä asiakkaan tunnistamisesta ja asiakkaan henkilöllisyyden todentamisesta riippumatta siitä, onko kyseessä luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö, trustin kaltainen oikeudellinen järjestely vai muu yhteisö, joka on kansallisen lain mukaan oikeuskelpoinen.
- (66) Teknologian kehitys ja digitalisoinnin edistyminen antavat mahdollisuuden uusien ja vanhojen asiakkaiden tunnistamiseen ja asiakastietojen todentamiseen turvallisesti etänä tai sähköisen tunnistamisen avulla, ja asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttäminen etänä voi helpottua. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014⁽²³⁾ esitetyt tunnistamisessa käytettävät ratkaisut tarjoavat turvallisen ja luotettavan keinon niin uusien kuin vanhojenkin asiakkaiden tunnistamiseen ja asiakkaita koskevien tietojen todentamiseen, ja ne voivat helpottaa asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämistä etänä. Kyseisessä asetuksessa määritetty sähköinen tunnistaminen olisi otettava huomioon, ja ilmoitusvelvollisten olisi hyväksyttävä se asiakkaan tunnistamisen menettelyksi. Tällaisten tunnistamiskeinojen käyttö voi alentaa riskiä perustasolle tai jopa matalalle tasolle, jos asianmukaiset toimenpiteet

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

riskien lieventämiseksi ovat käytössä. Jos tällainen sähköinen tunnistaminen ei ole asiakkaan saatavilla esimerkiksi siksi, että hänellä on tietty kotipaikka-asema tiettyssä jäsenvaltiossa tai asuinpaikka kolmannessa maassa, todentaminen olisi tehtävä asiaankuuluvien hyväksytyjen luottamuspalvelujen kautta.

- (67) Sen varmistamiseksi, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksellä estetään laittomien varojen pääsy rahoitusjärjestelmään, ilmoitusvelvollisten olisi riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti toteutettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet ennen liikesuhteen aloittamista uuden asiakkaan kanssa. Jotta tavanomainen liiketoiminta ei viivästyisi tarpeettomasti, ilmoitusvelvollisten olisi kuitenkin voitava kerätä uudesta asiakkaasta tietoja liikesuhteen aloittamisen aikana. Luottolaitosten ja finanssilaitosten olisi voitava hankkia tarvittavat tiedot uusista asiakkaista heti liikesuhteen aloittamisen jälkeen edellyttäen, ettei liiketoimia aloiteta ennen kuin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeva menettely on saatu onnistuneesti päätökseen.
- (68) Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeva menettely ei rajaudu asiakkaan henkilöllisyyden tunnistamiseen ja todentamiseen. Ennen liikesuhteen aloittamista tai yksittäisen liiketoimen suorittamista ilmoitusvelvollisten olisi arvioitava myös liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen tarkoitus ja luonne. Liikesuhteen tarkoitus voi osaltaan selvitä sopimusta edeltävistä tai muista tarjottua tuotetta tai palvelua koskevista tiedoista, jotka toimitetaan uudelle asiakkaalle. Ilmoitusvelvollisten olisi kyettävä aina arvioimaan uuden liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen tarkoitus ja luonne yksiselitteisellä tavalla. Kun tarjottu palvelu tai tuote antaa asiakkaalle mahdollisuuden suorittaa erityyppisiä maksutapahtumia tai liiketoimia, ilmoitusvelvollisten olisi saatava riittävästi tietoa siitä, mitkä ovat asiakkaan aiheet liiketoimen suhteen.
- (69) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen tehokkuuden varmistamiseksi ilmoitusvelvollisten olisi riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti säännöllisesti tarkasteltava uudelleen asiakkailtaan saamia tietoja. Liikesuhteet todennäköisesti kehittyvät, kun asiakkaan olosuhteet ja toiminta, jota se harjoittaa liikesuhteen kautta, muuttuvat ajan mittaan. Ilmoitusvelvollisten olisi riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti säännöllisesti tarkasteltava uudelleen asiakkailtaan saamia tietoja, jotta niillä olisi jatkuvasti kattava käsitys asiakkaan riskiprofilista ja jotta ne voisivat tarkastaa liiketoimia merkityksellisellä tavalla. Tällaisia uudelleentarkasteluja olisi tehtävä säännöllisin väliajoin mutta myös silloin, kun asiakkaan merkityksellisissä olosuhteissa tapahtuu muutoksia ja tosiseikat ja tiedot viittaavat siihen, että asiakkaan riskiprofiili tai tunnistetiedot ovat mahdollisesti muuttuneet. Tätä varten ilmoitusvelvollisen olisi harkittava tarvetta tarkastella uudelleen asiakastietoja, kun niissä ilmenee olennaisia muutoksia, kuten niitä lainkäyttöalueita koskevia muutoksia, joiden kanssa asiakkaalla on liiketoimia, liiketoimien arvon tai määrän muutoksia, sellaisia uusia tuotteita tai palveluja koskevien pyyntöjen yhteydessä, joiden riskitaso on huomattavan erilainen aiempaan verrattuna, tai muutoksia, jotka koskevat tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa.
- (70) Jos asiakkaan kanssa on aiemmin toteutettu liiketoimia ja kyseisen asiakkaan osalta on hiljattain toteutettu asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet olisi voitava toteuttaa hankkimalla asiakkaalta vahvistus siitä, että rekistereissä olevat tiedot ja asiakirjat eivät ole muuttuneet. Näin helpotetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien velvoitteiden täyttämistä tilanteissa, joissa ilmoitusvelvollinen luottaa siihen, että asiakasta koskevat tiedot eivät ole muuttuneet, koska ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että ne toteuttavat asianmukaiset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet. Kaikissa tapauksissa asiakkaalta saatu vahvistus ja asiakasta koskevien tietojen mahdolliset muutokset olisi kirjattava.
- (71) Ilmoitusvelvolliset voivat tarjota liikesuhteen yhteydessä useampaa kuin yhtä tuotetta tai palvelua. Tällöin vaatimus tietojen ja asiakirjojen säännöllisestä päivittämisestä ei koske yksittäistä tuotetta tai palvelua vaan liikesuhdetta kokonaisuudessaan. Ilmoitusvelvollisten on arvioitava tarjottujen tuotteiden tai palvelujen valikoiman osalta, milloin asiakkaan merkitykselliset olosuhteet muuttuvat tai milloin asiakkaan tuntemisvelvollisuuteen liittyvät tiedot on muusta syystä päivitettävä ja koko liikesuhdetta koskevia asiakastietoja on tarkasteltava uudelleen.
- (72) Ilmoitusvelvollisten olisi otettava käyttöön myös seurantajärjestelmä, jolla voidaan havaita liiketoimia, jotka saattavat herättää epäilyksen rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta. Liiketoimien seurannan tehokkuuden varmistamiseksi ilmoitusvelvollisten harjoittaman seurannan olisi katettava lähtökohtaisesti kaikki asiakkaille tarjotut palvelut ja tuotteet sekä kaikki liiketoimet, jotka ilmoitusvelvollinen suorittaa asiakkaan puolesta tai joita se tarjoaa asiakkaalle. Kaikkia liiketoimia ei tarvitse kuitenkaan tarkastaa yksitellen. Seurannan perusteellisuudessa olisi noudatettava riskiperusteista lähestymistapaa, ja se olisi suunniteltava täsmällisten ja olennaisten kriteerien perusteella ottaen huomioon erityisesti asiakkaan ominaispiirteet ja asiakkaaseen liittyvän riskin taso, tarjotut tuotteet ja palvelut sekä

kyseessä olevat maat tai maantieteelliset alueet. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi laadittava ohjeet sen varmistamiseksi, että liikesuhteiden ja liiketoimien seurannan perusteellisuus on riittävä ja oikeassa suhteessa riskitasoon nähden.

- (73) Liikesuhteen lopettaminen tilanteissa, joissa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä ei voida noudattaa, vähentää ilmoitusvelvollisen altistumista asiakkaan profiilin mahdollisista muutoksista aiheutuville riskeille. Voi kuitenkin olla tilanteita, joissa liikesuhdetta ei pitäisi lopettaa yleistä etua koskevien tavoitteiden vuoksi. Tämä koskee esimerkiksi henkivakuutus sopimuksia, joiden osalta ilmoitusvelvollisten olisi tarvittaessa liikesuhteen lopettamisen vaihtoehtona toteutettava toimenpiteitä liikesuhteen jäädyttämiseksi muun muassa kieltämällä kyseiselle asiakkaalle tarjottavat lisäpalvelut ja pidättämällä korvausten maksaminen edunsaajille, kunnes asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä voidaan noudattaa. Lisäksi tietyt tuotteet ja palvelut edellyttävät, että ilmoitusvelvollinen pitää edelleen hallussaan tai vastaanottaa asiakkaalle kuuluvia, direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjä varoja esimerkiksi luotonannon, maksutilien tai talletusten vastaanottamisen yhteydessä. Tätä ei kuitenkaan olisi pidettävä esteenä liikesuhteen lopettamista koskevalle vaatimukselle, joka voidaan täyttää varmistamalla, ettei liiketoimia tai toimintoja toteuteta asiakkaan puolesta.
- (74) Tämän asetuksen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtäväksi olisi annettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien teknisten sääntelystandardien luonnosten laatiminen. Näissä teknisissä sääntelystandardeissa olisi määritettävä tiedot, jotka ilmoitusvelvollisten olisi vähintään saatava, jotta ne voivat aloittaa uuden liikesuhteen asiakkaan kanssa tai arvioida olemassa olevia liikesuhteita kuhunkin asiakkaaseen liittyvän riskitason mukaisesti. Lisäksi teknisten sääntelystandardien luonnosten olisi oltava riittävän selkeitä niin, että markkinatoimijat pystyvät kehittämään turvallisia, helppokäyttöisiä ja innovatiivisia keinoja asiakkaan henkilöllisyyden todentamiseksi ja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi, myös etänä teknologianeutraaliuden periaatetta kunnioittaen. Nämä erityistehtävät ovat asetuksessa (EU) 2024/1620 säädettyjen rahanpesuntorjuntaviranomaisen aseman ja tehtävien mukaisia.
- (75) Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden yhdenmukaistaminen auttaa osaltaan saavuttamaan yhtenäisen ja kauttaaltaan toimivan käsityksen vanhoihin ja uusiin asiakkaisiin liittyvistä riskeistä riippumatta siitä, missä liikesuhde on unionissa solmittu. Toimenpiteiden yhdenmukaistamisella olisi myös varmistettava, etteivät ilmoitusvelvolliset käytä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta täyttäessään saamiaan tietoja sellaisiin riskien vähentämiskäytäntöihin, joista voi seurata muiden lainsäädännön velvoitteiden, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/92/EU⁽²⁴⁾ tai direktiivissä (EU) 2015/2366 säädettyjen velvoitteiden, kiertäminen niin, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevat unionin tavoitteet jäävät saavuttamatta. Jotta asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden noudattamista voidaan valvoa asianmukaisesti, on tärkeää, että ilmoitusvelvolliset kirjaavat ylös toteutetut toimet ja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevan menettelyn aikana saadut tiedot riippumatta siitä, aloitetaanko uusi liikesuhde ja ovatko ilmoitusvelvolliset toimittaneet ilmoituksen epäilyttävästä liiketoimesta, kun ne ovat kieltäytyneet liikesuhteesta. Jos ilmoitusvelvollinen tekee päätöksen olla aloittamatta liikesuhdetta uuteen asiakkaaseen taikka päätöksen lopettaa olemassa oleva liikesuhde, olla suorittamatta yksittäistä liiketoimea tai soveltaa liikesuhteen lopettamiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä, päätöksen perustelut olisi liitettävä asiakkaan tuntemisvelvollisuuden osalta säilytettäviin tietoihin. Näin valvontaviranomaiset pystyvät arvioimaan, ovatko ilmoitusvelvolliset mitoittaneet asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat käytäntönsä asianmukaisesti ja miten ilmoitusvelvollisen altistuminen riskeille muuttuu, ja näin myös edistetään tilastotietojen kokoamista siitä, miten ilmoitusvelvolliset kaikkialla unionissa ovat soveltaneet asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia sääntöjä.
- (76) Vanhojen asiakkaiden uudelleentarkastelu toteutetaan jo nykyisessä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksessä riskiperusteisesti. Koska tiettyihin välittäjään toimiviin rakenteisiin liittyy suurempi rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riski, tämän lähestymistavan perusteella ei ehkä kuitenkaan ole aina mahdollista havaita ja arvioida riskejä riittävän ajoissa. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että myös vanhojen asiakkaiden selkeästi määritellyt erityisryhmiä seurataan säännöllisesti.
- (77) Riski itsessään on luonteeltaan vaihteleva, ja muuttujat voivat yksinään tai yhdessä lisätä tai vähentää mahdollista riskiä. Tämä puolestaan vaikuttaa siihen, mikä on ennalta ehkäisevien toimenpiteiden, kuten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden, asianmukainen taso.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (78) Tilanteissa, joissa riski on vähäisempi, ilmoitusvelvollisten olisi voitava soveltaa yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä. Tämä ei tarkoita vapauttamista asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta eikä niiden toteuttamatta jättämistä. Kyseessä on pikemminkin yksinkertaistettu tai pelkistetty joukko tarkastustoimenpiteitä, joilla olisi kuitenkin katettava kaikki tuntemisvelvollisuutta koskevan normaalin menettelyn osatekijät. Ilmoitusvelvollisten olisi kuitenkin pystyttävä harventamaan asiakkaiden tai liiketoimien tarkastusväliä tai perusteellisuutta riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti tai luottamaan asianmukaisiin olettamiin liikesuhteen tarkoituksesta tai pelkkään tuotteiden käyttöön. Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa teknisissä sääntelystandardeissa olisi määritettävä ne yksinkertaistetut toimenpiteet, joita ilmoitusvelvolliset voivat toteuttaa, kun kyseessä on komission tekemässä unionin tason riskiarviossa yksilöity vähäisemmän riskin tilanne. Teknisiä sääntelystandardeja laatiessaan rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi otettava asianmukaisesti huomioon sosiaalisen ja taloudellisen osallisuuden säilyttäminen.
- (79) Olisi otettava huomioon, että tietyissä tilanteissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on suurempi. Vaikka kaikkien asiakkaiden henkilöllisyys ja liiketoimintaprofiili olisi selvítettävä soveltamalla asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä säännöllisesti, on tapauksia, joissa tarvitaan erityisen perusteellisia menettelyjä asiakkaan tunnistamiseksi ja henkilöllisyyden todentamiseksi. Tämän vuoksi on välttämätöntä laatia yksityiskohtaiset säännöt tällaisista tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevista toimenpiteistä, mukaan lukien rajatylittävissä kirjeenvaihtajasuhteissa sovellettavat erityiset tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet.
- (80) Rajatylittävillä kirjeenvaihtajasuhteille vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa on ominaista jatkuvuus ja toistuvuus. Kaikkiin rajatylittäviin kirjeenvaihtajapankkipalveluihin ei liity yhtä suurta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä. Tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden perusteellisuus olisi tämän vuoksi määritettävä riskiperusteisen lähestymistavan periaatteita soveltamalla. Riskiperusteista lähestymistapaa ei pitäisi kuitenkaan soveltaa, kun ollaan tekemisissä sellaisen vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa, jolla ei ole fyysistä toimipaikkaa siellä, missä se on perustettu, tai kryptovarapalveluja tarjoavien rekisteröimättömien tai ilman toimilupaa toimivien yhteisöjen kanssa. Koska pöytälaatikkolaitoksiin liittyy suuri rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, luottolaitosten ja finanssilaitosten olisi pidättäydyttävä kirjeenvaihtajasuhteista pöytälaatikkolaitoksiin sekä kolmansissa maissa toimiviin vastapuoliin, jotka antavat pöytälaatikkolaitosten käyttää tilejään. Jotta vältetään unionin rahoitusjärjestelmän väärinkäyttö sääntelemättömien palvelujen tarjoamiseen, kryptovarapalvelun tarjoajien olisi myös varmistettava, että sisäkkäiset kauppapaikat eivät käytä niiden tilejä, ja niillä olisi oltava käytössään toimintaperiaatteet ja menettelytavat tällaisten yritysten havaitsemiseksi.
- (81) Valvontatehtävänsä suorittamisen yhteydessä valvojat voivat havaita tilanteita, joissa vastapuolena toimivat kolmannen maan laitokset rikkovat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia tai niiden puutteet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten täytäntöönpanossa aiheuttavat riskejä unionin rahoitusjärjestelmälle. Näiden riskien lieventämiseksi rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi voitava antaa unionissa sijaitseville luottolaitoksille ja finanssilaitoksille suosituksia, joilla se ilmoittaa niille näkemyksensä kyseisten vastapuolena toimivien kolmannen maan laitosten puutteista. Suosituksia olisi annettava, jos rahanpesuntorjuntaviranomainen ja unionin finanssialan valvojat ovat yhtä mieltä siitä, että vastapuolena toimivissa kolmannen maan laitoksissa tapahtuvat rikkomiset ja niissä olevat puutteet todennäköisesti vaikuttavat unionissa sijaitsevien luottolaitosten ja finanssilaitosten kirjeenvaihtajasuhteiden riskialttiuteen, ja edellyttäen, että vastapuolena toimivalla kolmannen maan laitoksella ja sen valvojalla on ollut mahdollisuus esittää näkemyksensä. Jotta voidaan säilyttää unionin rahoitusjärjestelmän moitteeton toiminta, luottolaitosten ja finanssilaitosten olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä vastauksena rahanpesuntorjuntaviranomaisen suosituksiin, muun muassa pidättymällä aloittamasta tai jatkamasta kirjeenvaihtajasuhdetta, paitsi jos ne voivat ottaa käyttöön riittävät lieventävät toimenpiteet, joilla kirjeenvaihtajasuhteen aiheuttamia riskejä voidaan torjua.
- (82) Tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden yhteydessä ylimmän johdon hyväksynnän saaminen liikesuhteen aloittamiselle ei välttämättä kaikissa tilanteissa merkitse sitä, että hyväksyntä on saatava hallitukselta. Olisi oltava mahdollista, että tällaisen hyväksynnän antaa henkilö, jolla on riittävästi tietoa yhteisöön kohdistuvasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskistä sekä riittävä toimivalta tehdä riskialttiuteen vaikuttavia päätöksiä.
- (83) Unionin rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan suojaamiseksi rahanpesulta ja terrorismin rahoitukselta komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä niiden kolmansien maiden määrittämiseksi, joiden kansallisissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässä on sellaisia puutteita, jotka aiheuttavat uhan unionin sisämarkkinoiden eheydelle. Unionin ulkopuolelta tulevat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen uhat ovat luonteeltaan muuttuvia teknologian ja rikollisten käytettävissä olevien keinojen jatkuvan kehittymisen myötä, mikä edellyttää, että oikeudelliseen kehykseen tehdään nopeita mukautuksia jatkuvasti, jotta voidaan tehokkaasti puuttua olemassa oleviin riskeihin ja estää uusien riskien syntyminen. Komission olisi otettava arviointinsa lähtökohdaksi huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisiltä järjestöiltä ja normeja hyväksyviltä tahoilta saatavat tiedot, kuten FATF:n julkiset lausumat, keskinäiset arviointikertomukset, yksityiskohtaiset arviointikertomukset ja julkaistut seurantakertomukset, ja tarvittaessa mukautettava arviointejaan

niissä esitettyihin muutoksiin. Komission olisi toimittava 20 päivän kuluessa siitä, kun se on todennut kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässä olevat puutteet, jotka uhkaavat unionin sisämarkkinoiden eheyttä.

- (84) Kansainväliseltä normien asettajalta eli FATF:ltä "toimintakehotuksen" saaneiden kolmansien maiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa lainsäädäntökehyksessä ja institutionaalisessa kehyksessä sekä niiden täytäntöönpanossa on pysyviä merkittäviä strategisia puutteita, ja niistä aiheutuu todennäköisesti suuri riski unionin rahoitusjärjestelmälle. Kyseisten merkittävien strategisten puutteiden pysyvä luonne, joka ilmentää kolmannen maan sitoutumisen puutetta tai kyseisten puutteiden korjaamatta jättämistä, kertoo näistä kolmansista maista aiheutuvan uhan olevan tavallista suurempi, mikä edellyttää riskejä lieventäviä tehokkaita, johdonmukaisia ja yhdenmukaisesti toteutettuja toimia unionin tasolla. Tämän vuoksi ilmoitusvelvollisia olisi vaadittava soveltamaan kaikkia käytettävissä olevia tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä yksittäisissä liiketoimissa ja liikesuhteissa, joissa on mukana kyseisiä suuririskisiä kolmansia maita, niihin liittyvien riskien hallitsemiseksi ja lieventämiseksi. Suuren riskin vuoksi on lisäksi perusteltua soveltaa erityisiä ylimääräisiä vastatoimia joko ilmoitusvelvollisen tai jäsenvaltioiden tasolla. Tällaisella lähestymistavalla vältettäisiin tarvittavien vastatoimien määrittämisessä olevaa vaihtelua, joka altistaa koko unionin rahoitusjärjestelmän riskeille. Jos jäsenvaltiot havaitsevat erityisiä riskejä, joita ei lievennetä, niiden olisi voitava soveltaa muita vastatoimia, jolloin niiden olisi ilmoitettava tästä komissiolle. Jos komissio katsoo, että kyseiset riskit ovat sisämarkkinoiden kannalta merkityksellisiä, se olisi voitava päivittää asiaankuuluvaa delegoitua säädöstä sisällyttämällä siihen tarvittavat muut vastatoimet, joilla kyseisiä riskejä lievennetään. Jos komissio katsoo, että kyseiset vastatoimet eivät ole tarpeellisia ja heikentävät unionin sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, sillä olisi oltava valtuudet päättää, että jäsenvaltio lopettaa tietyn vastatoimen. Ennen kyseistä päätöstä koskevan menettelyn aloittamista komission olisi annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuus esittää näkemyksensä komission tarkastelusta. Rahanpesuntorjuntaviranomainen pystyy antamaan teknisen asiantuntemuksensa ansiosta hyödyllistä tietoa komissiolle asianmukaisten vastatoimien määrittämistä varten.
- (85) Rikolliset voivat käyttää hyväkseen puutteita, joita esiintyy rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa lainsäädäntö- ja institutionaalisessa kehyksessä ja sen täytäntöönpanossa FATF:n "lisätyn valvonnan alaisiksi" määrittelemissä kolmansissa maissa. Tästä aiheutuu todennäköisesti unionin rahoitusjärjestelmälle riski, ja kyseistä riskiä on hallittava ja lievennettävä. Kyseisten kolmansien maiden sitoutuminen havaittujen puutteiden korjaamiseen ei poista riskiä, mutta antaa perusteet riskiä lieventäville toimille, jotka eivät ole yhtä tiukkoja kuin suuririskisiin kolmansiin maihin sovellettavat toimet. Jos tällaiset kolmannet maat sitoutuvat korjaamaan havaitut puutteet, ilmoitusvelvollisten olisi sovellettava yksittäisissä liiketoimissa ja liikesuhteissa kyseisiin kolmansiin maihin sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, jotka on kohdennettu kussakin maassa havaittuihin erityisiin puutteisiin. Tällainen sovellettaviksi tulevien tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden yksityiskohtainen määrittäminen auttaisi riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti myös varmistamaan, että toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa riskitasoon nähden. Tällaisen johdonmukaisen ja oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi komission olisi pystyttävä määrittämään, mitä erityisiä tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä vaaditaan maakohtaisen riskin lieventämiseksi. Rahanpesuntorjuntaviranomainen voi antaa komissiolle teknisen asiantuntemuksensa ansiosta hyödyllistä tietoa asianmukaisten tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden määrittämistä varten.
- (86) Maat, jotka eivät ole saaneet FATF:ltä julkista toimintakehotusta tai joita se ei ole määritellyt lisätyn valvonnan alaisiksi, saattavat silti aiheuttaa erityisen ja vakavan uhan unionin rahoitusjärjestelmän eheydelle, minkä voivat aiheuttaa esimerkiksi vaatimusten puutteellinen täytyminen tai rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän huomattavat ja jatkuvat strategiset puutteet tällaisessa maassa. Kyseisten erityisten riskien lieventämiseksi, joita ei voida lieventää toimenpiteillä, joita sovelletaan maihin, joissa on strategisia puutteita, tai maihin, joissa vaatimusten täyttymisessä on puutteita, komission olisi voitava toteuttaa toimia poikkeuksellisissa olosuhteissa yksilöimällä tällaiset kolmannet maat selkeiden kriteerien perusteella ja rahanpesuntorjuntaviranomaisen tukemana. Komission olisi vaadittava unionin rahoitusjärjestelmälle aiheutuvan riskin tason perusteella joko kaikkien tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden ja maakohtaisten vastatoimien soveltamista suuririskisiin kolmansiin maihin, tai maakohtaisten tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista sellaisiin kolmansiin maihin, joiden järjestelmät eivät täytä vaatimuksia.
- (87) Jotta varmistetaan, että kolmannet maat, jotka muodostavat erityisen ja vakavan uhan unionin rahoitusjärjestelmälle, vaikka ne eivät ole saaneet FATF:ltä julkista toimintakehotusta eikä se ole määritellyt niitä lisätyn valvonnan alaiseksi, komission olisi voitava vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä menetelmä tällaisten kolmansien maiden yksilöimiseksi poikkeuksellisissa olosuhteissa. Kyseisen menetelmän olisi sisällettävä erityisesti se, miten kriteerit arvioidaan, ja prosessi, joka koskee vuorovaikutusta tällaisten kolmansien maiden kanssa sekä jäsenvaltioiden ja rahanpesuntorjuntaviranomaisen osallistumista tällaisen yksilöinnin valmisteluvaiheisiin.

- (88) Koska tämän asetuksen mukaisesti yksilöityjen kolmansien maiden käyttämissä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksissä tai kehysten täytäntöönpanossa voi tapahtua muutoksia esimerkiksi sen tuloksena, että maa sitoutuu korjaamaan havaitut puutteet tai toteuttamaan asiaankuuluvia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia toimenpiteitä, mikä voi muuttaa kyseisestä maasta aiheutuvan uhan luonnetta ja riskin tasoa, komission olisi tarkasteltava uudelleen näitä erityisiä tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä säännöllisin väliajoin sen varmistamiseksi, että ne ovat edelleen oikeasuhteisia ja riittäviä.
- (89) Unionin rahoitusjärjestelmään mahdollisesti kohdistuvat ulkoiset uhat, joita havaitaan yksittäisillä unionin ulkopuolisilla maantieteellisillä alueilla, eivät johdu pelkästään kolmansista maista, vaan ne voivat aiheutua myös tietyistä asiakkaaseen kytkeytyvistä riskitekijöistä tai tuotteista, palveluista, liiketoimista tai jakelukanavista. Tämän vuoksi unionin ilmoitusvelvollisiin mahdollisesti kohdistuvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen suuntauksat, riskit ja menetelmät on määritettävä. Rahanpesuntorjuntaviranomaisella on parhaat mahdollisuudet havaita unionin ulkopuolelta tulevaa uudentyyppistä rahanpesua ja terrorismin rahoitusta ja näin seurata sen kehittymistä pystyäkseen antamaan unionin ilmoitusvelvollisille ohjausta sen suhteen, edellyttääkö näiden riskien lieventäminen tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista.
- (90) Suhteet henkilöihin, jotka ovat tai ovat olleet merkittävässä julkisessa tehtävässä unionissa tai kansainvälisellä tasolla, ja erityisesti suhteet yksittäisiin henkilöihin, jotka ovat lähtöisin maista, joissa lahjonta on laajalle levinnyttä, saattavat aiheuttaa rahoitusalueelle tuntuvia maineeseen liittyviä ja oikeudellisia riskejä. Kansainvälisten korruption-torjuntatoimien vuoksi on myös perusteltua kiinnittää erityistä huomiota tällaisiin henkilöihin sekä soveltaa asianmukaisia tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sellaisten henkilöiden osalta, jotka toimivat tai ovat toimineet merkittävässä julkisessa tehtävässä, sekä sellaisten henkilöiden osalta, jotka toimivat korkeassa asemassa kansainvälisissä järjestöissä. Tämän vuoksi on tarpeen täsmentää toimenpiteet, joita ilmoitusvelvollisten olisi sovellettava liiketoimissa tai liikesuhteissa poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kohdalla. Riskiperusteisen lähestymistavan noudattamisen helpottamiseksi rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtäväksi olisi annettava ohjeiden antaminen tietyyn poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden ryhmään, heidän perheenjäseniinsä tai heidän läheisiksi yhtiökumppaneikseen tiedettyihin henkilöihin liittyvien riskien tason arvioimisesta.
- (91) Merkittävässä julkisessa tehtävässä toimiviin tai toimineisiin henkilöihin liittyvät riskit eivät rajoitu kansalliseen tasoon, vaan niitä voi esiintyä myös alueellisella tai kunnallisella tasolla. Tämä koskee erityisesti paikallistasolla tiheään asuttuja alueita, kuten kaupunkeja, jotka hallinnoivat aluetason ohella usein merkittäviä julkisia varoja ja kriittisten palvelujen tai lupien saatavuutta, mistä aiheutuu korruption ja siihen liittyvän rahanpesun riski. Sen vuoksi on tarpeen lisätä merkittävässä julkisessa tehtävässä toimivien tai toimineiden henkilöiden luokkaan alue- ja paikallisviranomaisten johtajat, mukaan lukien sellaisten kuntayhtymien ja suurkaupunkialueiden johtajat, joissa on vähintään 50 000 asukasta. Samalla olisi otettava huomioon, että jäsenvaltioiden maantieteelliset olosuhteet ja hallinnollinen organisaatio vaihtelevat huomattavasti, ja jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa voitava asettaa alempi kynnysarvo sille, että asiaankuuluvaan paikallisviranomaiseen katsotaan liittyvän riski. Jos jäsenvaltiot päättävät asettaa alempia kynnysarvoja, niiden olisi ilmoitettava kyseiset alemmat kynnysarvot komissiolle.
- (92) Valtion tai alue- tai paikallisviranomaisten määräysvallassa olevien yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenet voivat myös altistaa korruption ja siihen liittyvän rahanpesun riskeille. Kun otetaan huomioon tällaisten yritysten talousarvion koko ja hoidettavana olevat varat, tällaiset riskit ovat erityisen kriittisiä valtion määräysvallassa olevien yritysten ylimpään johtoon kuuluvien henkilöiden osalta. Riskejä voi liittyä myös alue- ja paikallisviranomaisten määräysvallassa oleviin huomattavan suuriin yrityksiin. Näin ollen alue- tai paikallisviranomaisten määräysvallassa olevien yritysten ylimpään johtoon kuuluvat henkilöt olisi katsottava poliittisesti vaikutusvaltaisiksi henkilöiksi, jos kyseiset yritykset katsotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽²⁵⁾ 3 artiklassa määritellyiksi keskusuriksi tai suuriksi yrityksiksi tai konserneiksi. Ottaen kuitenkin huomioon maantieteelliset ja hallinnolliseen organisaatioon liittyvät erot sekä näihin yrityksiin ja niiden ylimpään johtoon kuuluviin henkilöihin liittyvät valtuudet ja vastuut jäsenvaltioiden olisi voitava päättää asettaa alhaisempi vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo riskin perusteella. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava kyseisestä päätöksestä komissiolle.
- (93) Jotta unionissa voidaan tunnistaa poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt, jäsenvaltioiden olisi laadittava luettelot tehtävistä, joita kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan pidetään merkittävänä julkisina tehtävinä. Jäsenvaltioiden olisi pyydettävä kutakin alueillaan akkreditoitua kansainvälistä järjestöä laatimaan luettelo merkittävistä julkisista tehtävistä kyseisessä kansainvälisessä järjestössä ja pitämään se ajan tasalla. Komission tehtäväksi olisi annettava koko unionin alueella voimassa olevan luettelon kokoaminen ja julkaiseminen henkilöistä, jotka toimivat merkittävässä julkisissa tehtävissä unionin toimielimissä tai muissa elimissä. Jotta voidaan varmistaa,

(25) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

että merkittävät julkiset tehtävät yksilöidään ja ilmoitetaan johdonmukaisesti, komission olisi voitava vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltioiden ilmoitusten muoto, ja komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tässä asetuksessa yksilöityjä merkittävien julkisten tehtävien ryhmiä, jos ne ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille.

- (94) Vaikka asiakas ei toimisi enää merkittävässä julkisessa tehtävässä, häneen liittyvä riski voi olla edelleen tavallista suurempi esimerkiksi siksi, että hänellä voi olla edelleen epävirallista vaikutusvaltaa tai koska hänen aiemman ja nykyisen tehtävänsä välillä on yhteys. On olennaista, että ilmoitusvelvolliset ottavat huomioon kyseisten riskien jatkumisen ja soveltavat yhtä tai useampaa tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevaa toimenpidettä niin kauan, että henkilöstä ei katsota aiheutuvan enää riskejä, ja joka tapauksessa vähintään 12 kuukauden ajan siitä, kun henkilö on lakannut toimimasta merkittävässä julkisessa tehtävässä.
- (95) Vakuutusyhtiöillä ei ole useinkaan asiakassuhdetta vakuutuksen edunsaajaan. Niiden olisi kuitenkin kyettävä havaitsemaan suuririskiset tilanteet, joissa vakuutuksesta maksettavat varat ohjautuvat poliittisesti vaikutusvaltaiselle henkilölle. Jotta tällainen tilanne voidaan havaita, olisi vakuutuksen sisällettävä kohtuulliset toimenpiteet edunsaajan tunnistamiseksi samaan tapaan kuin jos kyseinen edunsaaja olisi uusi asiakas. Tällaisia toimenpiteitä olisi voitava toteuttaa maksuajankohtana tai ajankohtana, jolloin vakuutus siirretään, mutta ei myöhemmin.
- (96) Läheisiä yksityisiä tai ammatillisia suhteita voidaan väärinkäyttää rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen. Tästä syystä poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä koskevia toimenpiteitä olisi sovellettava myös heidän perheenjäseniinsä tai heidän läheisiksi yhtiökumppaneikseen tiedettyihin henkilöihin. Perheenjäsenten ja läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedettyjen henkilöiden asianmukainen määrittäminen voi riippua poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön maassa vallitsevista sosioekonomisista ja kulttuurisista rakenteista. Tätä taustaa vasten rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtävänä olisi oltava ohjeiden antaminen kriteereistä, joita käyttäen läheisiksi yhtiökumppaneiksi katsottavat henkilöt olisi määritettävä.
- (97) Poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt saattavat käyttää väärin suhteitaan paitsi vanhempiinsa ja jälkeläisiinsä, myös sisarusiinsa. Tämä koskee erityisesti sellaisten poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden ryhmiä, jotka toimivat korkeimmissa keskushallinnon tehtävissä. Koska kansallisella tasolla on kuitenkin erilaisia sosioekonomisia ja kulttuurisia rakenteita, jotka voivat vaikuttaa sisarusuhteiden väärinkäytön mahdollisuuksiin, jäsenvaltioiden olisi voitava laajemmin nimetä poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden perheenjäseniksi myös sisarusia, jotta näiden suhteiden väärinkäytön riskejä voidaan vähentää asianmukaisesti. Jos jäsenvaltiot päättävät laajentaa tätä soveltamisalaa, niiden olisi toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot kyseisestä laajemmasta soveltamisalasta.
- (98) Poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä, heidän perheenjäseniään ja läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedettyjä henkilöitä koskevat vaatimukset ovat luonteeltaan ennalta ehkäiseviä eivätkä rikosoikeudellisia, eikä niiden saisi tulkita vihjaavan, että kaikki poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt, heidän perheenjäsenensä ja heidän läheiset yhtiökumppaninsa osallistuvat rikolliseen toimintaan. Kieltäytyminen liikesuhteesta henkilön kanssa pelkästään sillä perusteella, että hän on poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö tai poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön perheenjäsen tai läheiseksi yhtiökumppaniksi tiedetty henkilö, on tämän asetuksen kirjaimen ja hengen vastaista.
- (99) Kun otetaan huomioon, että sijoitusjärjestelyihin perustuvat oleskeluoikeudet ovat alttiita rahanpesulle, verorikoksille, korruptiolle ja kohdennettujen talouspakotteiden kiertämiselle sekä niihin mahdollisesti liittyville koko unioniin kohdistuville merkittävillä turvallisuushkille, on aiheellista, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat vähintään erityiset tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet niiden asiakkaiden osalta, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia ja jotka hakevat oleskeluoikeutta jäsenvaltiossa kyseisten järjestelyjen puitteissa.
- (100) Yksilöllisten omaisuudenhoitopalvelujen tarjoaminen henkilöille, joilla on suuri varallisuus, voi altistaa luottolaitokset, finanssilaitokset ja trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajat erityisille riskeille, mukaan lukien riskit, jotka johtuvat tällaisten palvelujen monimutkaisuudesta ja usein yksilöllisestä luonteesta. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, joita olisi sovellettava vähintään silloin, kun tällaisten liikesuhteiden katsotaan aiheuttavan rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen liittyvän suuren riskin. Kun määritetään, että asiakkaalla on varallisuutta, jonka arvo on vähintään 50 000 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena tai ulkomaanvaluuttana, otetaan huomioon rahoitusvarallisuus ja sijoituskelpoinen varallisuus, mukaan lukien käteisvarat ja muut rahavarat, riippumatta siitä, ovatko ne hallussa talletuksina vai säästötuotteina, sekä sijoitukset, kuten osakkeet, joukkovelkakirjat ja sijoitusrahastot, vaikka ne olisivat asiakkaan hallussa kyseisen ilmoitusvelvollisen kanssa tehtyjen pitkäaikaisten sopimusten nojalla. Lisäksi olisi otettava huomioon asiakkaan kiinteän omaisuuden arvo lukuun ottamatta hänen yksityisasuntoaan. Tällaista määrittämistä varten luottolaitosten, finanssilaitosten ja trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajien ei tarvitse tehdä tai pyytää tarkkaa laskelmaa asiakkaan kokonaisvarallisuudesta. Tällaisten yhteisöjen olisi sen sijaan toteutettava toimenpiteitä sen selvittämiseksi, onko

asiakkaalla varallisuutta, jonka arvo on vähintään 50 000 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena tai ulkomaanvaluuttana, rahoitusvarallisuutena, sijoituskelpoisena varallisuutena tai kiinteistövarallisuutena.

- (101) Jotta vältetään asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien menettelyjen päällekkäisyys, on asianmukaista antaa ilmoitusvelvollisille mahdollisuus tukeutua muiden ilmoitusvelvollisten keräämiin asiakastietoihin tiettyjä suojatoimenpiteitä edellyttäen. Jos ilmoitusvelvollinen tukeutuu toisen ilmoitusvelvollisen keräämiin tietoihin, lopullisen vastuun asiakkaan tuntemisvelvollisuudesta olisi säilyttävä sillä ilmoitusvelvollisella, joka päättää tukeutua toisen ilmoitusvelvollisen toteuttamiin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin. Myös toimenpiteet toteuttaneella ilmoitusvelvollisella olisi oltava oma vastuunsa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattamisesta, mukaan lukien velvollisuus ilmoittaa epäilyttävistä liiketoimista ja säilyttää tietoja.
- (102) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien yhdenmukaistettujen vaatimusten käyttöönotto kaikkialla unionissa, myös konsernin laajuisten toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen, tietojenvaihdon ja luotettavuuden osalta, antaa konsernin sisällä toimiville ilmoitusvelvollisille mahdollisuuden hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti konsernin käytössä olevia järjestelmiä samoja asiakkaita koskevissa tilanteissa. Kyseisten sääntöjen avulla voidaan paitsi panna johdonmukaisesti ja tehokkaasti täytäntöön rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat säännöt koko konsernissa, myös hyödyntää konsernitason mittakaavaetuja esimerkiksi siten, että konserniin kuuluvat ilmoitusvelvolliset voivat hyödyntää konserniin kuuluvien muiden ilmoitusvelvollisten käyttämien prosessien tuloksia, kun ne noudattavat asiakkaan tunnistamista ja todentamista koskevia vaatimuksiaan.
- (103) Jotta tukeutuminen kolmannen osapuolen toteuttamiin toimenpiteisiin sujuisi tehokkaasti, on tällaisessa tukeutumisessa noudatettavia edellytyksiä selkiytettävä. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen tehtävänä olisi oltava ohjeiden laatiminen edellytyksistä, joiden nojalla kolmansiin osapuoliin tukeutuminen voi tapahtua, sekä osapuolten tehtävistä ja vastuista. Jotta varmistetaan, että kolmansiin osapuoliin tukeutumisessa noudatettavia käytäntöjä valvotaan kaikkialla unionissa, kyseisissä ohjeissa olisi esitettävä selkeästi, miten valvojien olisi otettava tällaiset nämä käytännöt huomioon ja tarkastettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattaminen ilmoitusvelvollisten turvautuessa kyseisiin käytäntöihin.
- (104) Tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden käsite otettiin käyttöön monimutkaisten yritysraakenteiden läpinäkyvyyden lisäämiseksi. Rikollisten jäljittämisessä on tärkeää, että tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista saadaan riittävästi tarkkoja ja ajantasaisia tietoja, sillä rikolliset saattaisivat muutoin pystyä salaamaan henkilöllisyytensä tällaisten peittävien rakenteiden taakse. Jäsenvaltioiden edellytetään nykyään varmistavan, että yritykset ja muut oikeushenkilöt, kuten myös express trust -järjestelyt ja muut samankaltaiset oikeudelliset järjestelyt, hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan ja pitävät ne hallussaan. Jäsenvaltioiden edellyttämä läpinäkyvyyden taso kuitenkin vaihtelee. Sääntöjä tulkitaan eri tavoin, ja tämän seurauksena tietyn oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamisessa käytetään erilaisia menetelmiä. Tämä johtuu muun muassa siitä, että oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn välillinen omistus lasketaan eri tavoin, ja siitä, että jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä on eroja. Tämä heikentää läpinäkyvyyttä, joka oli tarkoitus saavuttaa. Sääntöjä on tämän vuoksi selkiytettävä, jotta tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määrittelmä olisi yhdenmukainen ja sitä sovellettaisiin yhdenmukaisesti kaikkialla sisämarkkinoilla.
- (105) Oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien sekä oikeudellisten järjestelyjen määrittämistä koskevien sääntöjen soveltaminen voi aiheuttaa täytäntöönpanoon liittyviä kysymyksiä, kun asianomaiset sidosryhmät joutuvat kohtaamaan konkreettisia tapauksia, erityisesti kun on kyse monimutkaisista yritysraakenteista, joissa omistusoikeutta ja määräysvaltaa koskevat kriteerit ovat voimassa samanaikaisesti, tai välillisen omistuksen tai määräysvallan määrittämiseksi. Tukeakseen sitä, että oikeushenkilöt, omaisuudenhoitajat tai samankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä vastaavassa asemassa olevat henkilöt sekä ilmoitusvelvolliset soveltavat kyseisiä sääntöjä, ja tämän asetuksen yhdenmukaistamistavoitteen mukaisesti komission olisi voitava antaa ohjeita siitä, miten tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamista koskevia sääntöjä on sovellettava eri skenaarioissa, myös tapausesimerkkien avulla.
- (106) Tosiasiallisen omistajan tai edunsaajan mielekäs tunnistaminen edellyttää sen määrittämistä, käytetäänkö määräysvaltaa muilla keinoin. Omistusoikeuden tai omistusoikeuteen perustuvan määräysvallan olemassaolon määrittäminen on välttämätöntä, muttei riittävää, eikä se poista tarvetta tehdä tarkastuksia tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määrittämiseksi. Sen selvittäminen, käyttääkö joku luonnollinen henkilö määräysvaltaa muilla keinoin, ei ole vain testi, joka on tehtävä sen jälkeen, kun omistusoikeuden määrittäminen on osoittautunut mahdottomaksi. Omistusoikeuden tai omistusoikeuteen perustuvan määräysvallan olemassaolo ja muilla keinoin käytettävä määräysvalta olisi selvitettävä rinnakkain.

- (107) Vähintään 25 prosentin omistussuus osakkeista tai äänioikeuksista tai muusta omistusoikeudesta muodostaa yleensä yrityksen tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan. Omistusoikeuden olisi katettava sekä määräysvaltaa koskevat oikeudet että oikeudet, jotka ovat merkittäviä etuuden saamisen kannalta, kuten oikeuden osuuteen voitoista tai muista sisäisistä varoista tai likvidaatiotaseesta. Joissakin tilanteissa riski siitä, että tiettyjä yritysten ryhmiä käytetään väärin rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, on kuitenkin suurempi esimerkiksi siitä syystä, että kyseiset yritykset toimivat erityisen riskialttiilla aloilla. Tällaisissa tilanteissa tarvitaan läpinäkyvyyden lisäämistä koskevia toimenpiteitä, jotta rikolliset saadaan luopumaan kyseisten yritysten perustamisesta tai soluttautumisesta joko suoran tai välillisen omistuksen tai määräysvallan kautta. Sen varmistamiseksi, että unioni pystyy riittävästi lieventämään tällaisia vaihtelevia riskitasoja, on tarpeen valtuuttaa komissio yksilöimään ne yritysten ryhmät, joihin olisi sovellettava alhaisempia edunsaajan läpinäkyvyyteen liittyviä kynnysarvoja. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle, kun ne yksilöivät sellaisten yritysten ryhmiä, jotka ovat alttiita suuremmille rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille. Näissä ilmoituksissa jäsenvaltioiden olisi voitava ilmoittaa alhaisempi omistussuus koskeva kynnysarvo, jonka ne katsovat lieventävän kyseisiä riskejä. Tällaisen yksilöinnin olisi oltava jatkuvaa, ja sen olisi perustuttava unionin tason riskiarvioinnin ja kansallisen riskiarvioinnin tuloksiin sekä rahanpesutorjuntaviranomaisen, Europolin tai muiden sellaisten unionin elinten tuottamiin asiaankuuluviin analyysieihin ja raportteihin, joilla on rooli rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisessä ja tutkimisessa sekä sitä koskevissa syytöimissä. Tämän alemman kynnysarvon olisi oltava riittävän alhainen, jotta voidaan lieventää suurempia riskejä siitä, että yrityksiä käytetään rikollisiin tarkoituksiin. Tämän vuoksi kyseinen alempi kynnysarvo ei yleensä saisi olla suurempi kuin 15 prosenttia osakkeista tai äänioikeuksista tai muusta omistusoikeudesta. Joissakin tapauksissa korkeampi kynnysarvo olisi kuitenkin riskialttiuden arvioinnin perusteella oikeasuhteisempi havaittuihin riskeihin puuttumiseksi. Tällaisissa tapauksissa komission olisi voitava asettaa kynnysarvoksi 15–25 prosenttia omistusoikeudesta.
- (108) Monikerroksiset omistus- ja määräysvaltarakenteet vaikeuttavat tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamista monitahaisen luonteensa vuoksi. "Omistus- tai määräysvaltarakenteen" käsitteellä on tarkoitus kuvata tapaa, jolla oikeushenkilö on välillisessä omistuksessa tai määräysvallassa tai jossa oikeudellinen järjestely on välillisessä määräysvallassa eri kerrosten oikeushenkilöiden tai järjestelyjen välisten suhteiden tuloksena. Kyseisiin tilanteisiin sovellettavia sääntöjä on tarpeen selventää, jotta varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa kaikkialla sisämarkkinoilla. Tätä varten on tarpeen arvioida samanaikaisesti, omistaako joku luonnollinen henkilö suoraan tai välillisesti vähintään 25 prosenttia osakkeista tai äänioikeuksista tai muusta omistusoikeudesta ja onko jollakin luonnollisella henkilöllä määräysvalta suorassa osakkaassa vähintään 25 prosentin osuudella yrityksen osakkeista tai äänioikeuksista tai muusta omistusoikeudesta. Välillisen osakkuuden tapauksessa tosiasialliset omistajat ja edunsaajat olisi tunnistettava kertomalla omistusketjun osakkeet. Tätä varten kaikki saman luonnollisen henkilön suoraan tai välillisesti omistamat osakkeet olisi laskettava yhteen. Tämä edellyttää, että osakkeenomistus jokaisella omistustasolla otetaan huomioon. Jos 25 prosenttia yrityksen osakkeista tai äänioikeuksista tai muusta omistusoikeudesta on sellaisen osakkeenomistajan omistuksessa, joka on muu oikeushenkilö kuin yritys, tosiasialliset omistajat ja edunsaajat olisi määrittävä ottaen huomioon osakkeenomistajan erityinen rakenne, myös se, käyttääkö luonnollinen henkilö määräysvaltaa osakkeenomistajaan muulla tavoin.
- (109) Yrityksen tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määrittäminen tilanteissa, joissa yrityksen osakkeet ovat oikeudellisessa järjestelyssä tai joissa ne ovat säätiön tai vastaavan oikeushenkilön hallussa, saattaa olla vaikeampaa, kun otetaan huomioon tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien erilainen luonne ja yksilöintiperusteet oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen välillä. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa selkeät säännöt, joilla käsitellään kyseisiä monikerroksisen rakenteen tilanteita. Tällaisissa tapauksissa oikeudellisen järjestelyn tai samankaltaisen oikeushenkilön, kuten säätiön, kaikkien tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien olisi oltava sen yrityksen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, jonka osakkeet ovat oikeudellisessa järjestelyssä tai säätiön hallussa.
- (110) Yhteinen ymmärrys määräysvallan käsitteestä ja määräysvallan käytön keinojen tarkempi määrittely ovat tarpeen, jotta sääntöjä voitaisiin soveltaa johdonmukaisesti kaikkialla sisämarkkinoilla. Määräysvalta olisi ymmärrettävä tosiasiallisena kykynä käyttää valtaa yrityksen asiakykyä koskevassa päätöksenteossa. Tavanomainen keino käyttää määräysvaltaa on äänioikeuksien enemmistö. Tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan asema voidaan vahvistaa myös käyttämällä määräysvaltaa muilla keinoin ilman merkittävää omistusoikeuteen perustuvaa määräysvaltaa tai kokonaan ilman sitä. Tästä syystä määräysvalta olisi määrittävä omistusoikeudesta riippumatta, jotta voidaan selvittää kaikki henkilöt, jotka ovat oikeushenkilön tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia. Määräysvaltaa voidaan yleensä käyttää millä tahansa keinolla, myös oikeudellisilla ja muilla kuin oikeudellisilla keinoilla. Kyseiset keinot voidaan ottaa huomioon arvioitaessa, käytetäänkö määräysvaltaa muilla keinoin, riippuen kunkin oikeushenkilön erityistilanteesta.

- (111) Välillinen omistajuus tai määräysvallan käyttö voidaan määrittää useiden ketjun lenkkien tai useiden yksittäisten tai toisiinsa liittyvien ketjujen kautta. Ketjun lenkki voi olla mikä tahansa luonnollinen henkilö, oikeushenkilö tai oikeudellinen järjestely. Lenkkien väliset suhteet voivat muodostua omistusoikeudesta tai äänioikeuksista tai muista määräysvallan käytön keinoista. Tällaisissa tapauksissa, jos omistusrakenteessa on samanaikaisesti omistusoikeus ja määräysvalta, tarvitaan erityisiä ja yksityiskohtaisia tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamista koskevia sääntöjä, jotta voidaan tukea yhdenmukaista lähestymistapaa niiden tunnistamiseen.
- (112) Tosiasiallisen läpinäkyvyyden varmistamiseksi tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien sääntöjen soveltamisalaan olisi kuuluttava mahdollisimman laaja kirjo oikeushenkilöitä ja oikeudellisia järjestelyjä, jotka on perustettu jäsenvaltioissa. Tähän kuuluvat yritykset, joille on ominaista se, että niihin on mahdollista olla omistusoikeuksia, sekä muut oikeushenkilöt ja express trust -järjestelyjen kaltaiset oikeudelliset järjestelyt. Koska jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä on eroja, näihin laajoihin ryhmiin kuuluu monia erilaisia organisaattorirakenteita. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle luettelo, josta käy ilmi, minkä tyyppisten oikeushenkilöiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat tunnistetaan sekä yritysten että muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamista koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (113) Tiettyjen oikeushenkilöiden, kuten yhdistysten, ammattiliittojen, poliittisten puolueiden tai kirkkojen erityisluonne ei johda tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien mielekkääseen tunnistamiseen omistusoikeuden tai jäsenyyden perusteella. Tällöin on kuitenkin mahdollista, että ylempään johtoon kuuluvat henkilöt käyttävät määräysvaltaa oikeushenkilössä muilla keinoin. Näissä tapauksissa tällaiset henkilöt olisi ilmoitettava tosiasiallisiksi omistajiksi ja edunsaajiksi.
- (114) Express trust -järjestelyjen ja muiden samankaltaisten oikeushenkilöiden, kuten säätiöiden, tai samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien johdonmukaisen tunnistamisen varmistamiseksi on laadittava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat yhdenmukaistetut säännöt. Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä, että ne ilmoittavat komissiolle luettelon, josta käy ilmi, minkä tyyppisten express trust -järjestelyn kaltaisten oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja tunnistetaan express trust -järjestelyjen ja muiden samankaltaisten oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamista koskevien sääntöjen mukaisesti. Komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä luettelo jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisista oikeudellisista järjestelyistä ja oikeushenkilöistä, joiden rakenne tai toiminta on samankaltaista kuin express trust -järjestelyillä.
- (115) Harkinnanvaraiset trustit antavat omaisuudenhoitajille harkintavallan trustin varojen tai niistä saatujen etujen kohdentamisessa. Näin ollen heti alkuvaiheessa ei määritetä edunsaajia tai edunsaajien luokkaa, vaan pikemminkin henkilöiden joukko, josta omaisuudenhoitajat voivat valita edunsaajat, tai henkilöt, joista tulee edunsaajia, jos omaisuudenhoitajat eivät käytä harkintavaltaansa. Kuten FATF:n oikeudellisia järjestelyjä koskevien normien äskettäisessä tarkistuksessa todettiin, tällaista harkintavaltaa voidaan käyttää väärin ja se mahdollistaa tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien hämärtämisen, ellei harkinnanvaraisille trusteille aseteta läpinäkyvyyden vähimmäistasoa, sillä läpinäkyvyys edunsaajiin nähden saavutettaisiin vasta, kun omaisuudenhoitajat käyttävät harkintavaltaansa. Jotta voidaan varmistaa riittävä ja johdonmukainen läpinäkyvyys kaikenlaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, on tärkeää, että harkinnanvaraisten trustien osalta kerätään tietoja myös sallituista kohderyhmistä ja oletuskohderyhmistä, jotka saisivat varat tai edut, jos omaisuudenhoitajat eivät käytä harkintavaltaansa. Joissakin tilanteissa sallittuja kohderyhmiä ja oletuskohderyhmiä ei yksilöidä erikseen, vaan luokkana. Tällöin olisi kerättävä tiedot luokasta sekä yksittäisistä henkilöistä, jotka on valittu luokasta.
- (116) Express trust -järjestelyjen ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen ominaisuudet vaihtelevat jäsenvaltioissa. Yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi on aiheellista vahvistaa yhteiset periaatteet tällaisten järjestelyjen tunnistamiseksi. Express trust -järjestelyt ovat asettajan aloitteesta perustettuja trusteja. Lain nojalla perustetut trustit tai trustit, joita ei ole perustettu asettajan nimenomaisesta aikomuksesta, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Express trust -järjestelyt perustetaan yleensä asiakirjan muodossa, kuten kirjallisen asiakirjan tai kirjallisen luottamusasiakirjan muodossa, ja yleensä se vastaa johonkin yrityksen tai henkilökohtaisen tarpeeseen. Express trust -järjestelyjen kaltaiset oikeudelliset järjestelyt ovat rakenteeltaan tai toiminnoltaan samankaltaisia järjestelyjä, joilla ei ole oikeushenkilöllisyyttä. Ratkaisevaa ei ole oikeudellisen järjestelyn tyyppin määrittäminen vaan express trust -järjestelyn määritelmän perusominaisuuksien täyttyminen eli asettajan aikomus asettaa varat tietyn henkilön hallintaan ja määräysvaltaan tiettyä, yleensä yrityksen tai henkilökohtaista tarkoitusta varten, siten että edunsaajat hyötyvät siitä. Jotta voidaan varmistaa, että express trust -järjestelyn kaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasialliset omistajat ja edunsaajat tunnistetaan johdonmukaisesti, jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi luettelo express trust -järjestelyjen kaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tyypeistä. Tällaiseen tiedoksiantoon olisi liitettävä arviointi, jossa perustellaan tiettyjen oikeudellisten järjestelyjen yksilöinti express trust -järjestelyjä vastaaviksi ja selitetään se, miksi muiden oikeudellisten järjestelyjen on katsottu olevan

rakenteeltaan tai toiminnaltaan erilaisia kuin express trust -järjestelyt. Tällaista arviointia tehdessään jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon kaikki niiden lainsäädännön mukaiset oikeudelliset järjestelyt.

- (117) Tietyn tyyppisten oikeushenkilöiden, kuten säätiöiden, express trust -järjestelyjen ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen tapauksessa yksittäisiä edunsaajia ei ole mahdollista tunnistaa, koska niitä ei ole vielä määritetty. Tällaisissa tapauksissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen olisi sen sijaan sisällettävä kuvaus edunsaajien luokasta ja sen ominaisuuksista. Heti kun luokkaan kuuluvat edunsaajat on nimetty, ne ovat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia. Lisäksi on olemassa tietyn tyyppisiä oikeushenkilöitä ja oikeudellisia järjestelyjä, joissa on edunsaajia mutta joissa niiden tunnistaminen ei ole oikeasuhteista kyseisiin oikeushenkilöihin tai oikeudellisiin järjestelyihin liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin nähden. Tämä koskee säänneltyjä tuotteita, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341⁽²⁶⁾ soveltamisalaa kuuluvia eläkejärjestelmiä, ja se voisi koskea esimerkiksi työntekijöiden taloudellista omistajuutta tai osallistumista koskevia järjestelmiä taikka voittoa tavoittelemattomia tai hyväntekeväisyyttä harjoittavia oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä edellyttäen, että tällaisiin oikeushenkilöihin ja oikeudellisiin järjestelyihin liittyvät riskit ovat vähäisiä. Näissä tapauksissa edunsaajien luokan tunnistamisen olisi riitettävä.
- (118) Direktiivillä (EU) 2016/2341 säännellyt eläkejärjestelmät ovat säänneltyjä tuotteita, joihin sovelletaan tiukkoja valvontavaatimuksia ja joihin liittyy vähäisiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä. Jos tällaisia eläkejärjestelmiä perustetaan oikeudellisena järjestelyinä, sen edunsaajia ovat työntekijät, jotka käyttävät näitä tuotteita työsuhteen perusteella eläke-etuuksiensa hallinnoimiseksi. Koska eläke-etuuteen liittyy sen erityisluonteen vuoksi vain pieni rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, ei olisi oikeasuhteista vaatia kunkin edunsaajan tunnistamista, vaan luokan ja sen ominaisuuksien tunnistamisen olisi riitettävä läpinäkyvyysvelvoitteiden täyttämiseksi.
- (119) Yhteissijoitusyritysten tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien johdonmukaisen tunnistamisen varmistamiseksi on tarpeen laatia tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat yhdenmukaistetut säännöt. Riippumatta siitä, toimiiko jäsenvaltiossa yhteissijoitusyrityksiä oikeushenkilönä, jolla on oikeushenkilöllisyys, oikeudellisena järjestelyinä, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tai missä tahansa muussa muodossa, tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamiseen sovellettavan lähestymistavan olisi oltava johdonmukainen niiden tarkoituksen ja tehtävän kanssa.
- (120) Johdonmukainen lähestymistapa edellyttää tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden läpinäkyvyyttä koskevan järjestelmän osalta myös sen varmistamista, että tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista kerätään samat tiedot kaikkialla sisämarkkinoilla. On tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön täsmälliset vaatimukset kussakin tapauksessa kerättäville tiedoille. Tällaisia tietoja ovat tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat vähimmäishenkilötiedot, tiedot oikeushenkilöön tai oikeudelliseen järjestelyyn kohdistuvan omistusoikeuden luonteesta ja suuruudesta sekä tiedot oikeushenkilöstä tai oikeudellisesta järjestelystä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että luonnollinen henkilö, joka on tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja, voidaan tunnistaa asianmukaisesti samoin kuin syyt, joiden vuoksi kyseinen luonnollinen henkilö on tunnistettu tosiasialliseksi omistajaksi ja edunsaajaksi.
- (121) Tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden läpinäkyvyyttä koskeva toimiva kehys edellyttää tietojen keräämistä eri kanavien kautta. Tällainen monitahoinen lähestymistapa sisältää tiedot, jotka ovat express trust -järjestelyn oikeushenkilön tai omaisuudenhoitajan tai sellaisten henkilöiden hallussa, joilla on vastaava asema samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, tiedot, jotka ilmoitusvelvolliset ovat saaneet asiakkaan tuntemisvelvollisuuden yhteydessä, sekä keskitetyissä rekistereissä olevat tiedot. Näiden pilareiden välinen tietojen ristiintarkastus auttaa varmistamaan, että kullakin pilarilla on hallussaan riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot. Tätä varten ja erilaisten lähestymistapojen aiheuttamien poikkeavuuksien välttämiseksi on tärkeää yksilöidä niihin ryhmiin kuuluvat tiedot, jotka olisi aina kerättävä, jotta tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot olisivat riittävät. Tähän sisältyvät oikeushenkilöä ja oikeudellista järjestelyä koskevat perustiedot, jotka ovat ennakoedellytys sille, että yhteisö tai järjestely itse voi ymmärtää rakenteensa joko omistajuuden tai määräysvallan kautta.
- (122) Jos oikeushenkilöt ja oikeudelliset järjestelyt ovat osa monimutkaista rakennetta, niiden omistus- tai määräysvaltarakenteen selkeys on ratkaisevan tärkeää sen selvittämiseksi, keitä niiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat ovat. Tätä varten on tärkeää, että oikeushenkilöt ja oikeudelliset järjestelyt ymmärtävät selkeästi suhteet, joiden nojalla ne ovat välillisessä omistuksessa tai määräysvallassa, mukaan lukien kaikki välivaiheet tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien sekä oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn välillä riippumatta siitä, ovatko kyseiset suhteet muiden oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen vai nimellisten järjestelyjen muodossa. Omistus- ja

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkejärjestelyjä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

määräysvaltarakenteen tunnistamisen myötä voidaan tunnistaa keinot, joilla omistusoikeus on perustettu tai joilla oikeushenkilössä voidaan käyttää määräysvaltaa, minkä vuoksi se on olennaisen tärkeää tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan asemaa koskevan kattavan ymmärryksen kannalta. Tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen olisi sen vuoksi aina sisällettävä kuvaus suhderakenteesta.

- (123) Tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden läpinäkyvyyttä koskeva toimiva kehys perustuu siihen, että oikeushenkilöillä on tieto luonnollisista henkilöistä, jotka ovat niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia. Unionissa kaikkien oikeushenkilöiden olisi siten hankittava ja pidettävä hallussaan riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista. Kyseisiä tietoja olisi säilytettävä viiden vuoden ajan, ja tietojen säilyttämisestä vastaavan henkilöllisyys olisi kirjattava keskitettyihin rekistereihin. Säilytysaika vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia, kuten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, sovellettaessa hankittujen tietojen säilytysaikaa. Jotta tiedot olisi mahdollista tarkistaa ja todentaa esimerkiksi eroavuuksista ilmoittamiseen käytettävän mekanismin kautta, on perusteltua varmistaa, että tietojen säilytysajat ovat yhtenevät.
- (124) Jotta voidaan varmistaa, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat ajan tasalla, oikeushenkilön olisi päivitettävä nämä tiedot välittömästi muutosten jälkeen ja tarkistettava ne säännöllisesti, esimerkiksi tilinpäätöksen toimittamisajankohtana tai viranomaisen kanssa tapahtuvan muun toistuvan vuorovaikutuksen yhteydessä. Tietojen päivittämiselle asetetun määräajan olisi oltava kohtuullinen ottaen huomioon mahdolliset monimutkaiset tilanteet.
- (125) Oikeushenkilöiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tosiasiallisten omistajiensa ja edunsaajiensa tunnistamiseksi. Joissakin tapauksissa ei ehkä kuitenkaan voida tunnistaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa yhteisön tai käyttää siinä määräysvaltaa. Edellyttäen, että kaikki tunnistamiskeinot on käytetty, tällaisissa poikkeustapauksissa olisi tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien sijasta voitava ilmoittaa ylemmän johtoon kuuluvia henkilöitä, kun ilmoitusvelvollisille annetaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevan menettelyn yhteydessä tai kun tietoja toimitetaan keskitettyyn rekisteriin. Vaikka ylemmän johtoon kuuluvat henkilöt tunnistetaan näissä tilanteissa, he eivät ole tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia. Oikeushenkilöiden olisi kirjattava ylös tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseksi toteutetut toimet erityisesti silloin, kun ne tukeutuvat kyseiseen viime käden toimenpiteeseen, joka olisi perusteltava ja dokumentoitava asianmukaisesti.
- (126) Vaikeudet tietojen saamisessa eivät saisi olla pätevä syy välttää tunnistamistoimia ja turvautua sen sijaan ylemmän johtoon kuuluvien henkilöiden ilmoittamiseen. Sen vuoksi oikeushenkilöiden olisi aina voitava perustella epäilynsä kerättyjen tietojen oikeellisuudesta. Tällaisten perustelujen olisi oltava oikeassa suhteessa oikeushenkilöön liittyvään riskiin ja sen omistusrakenteen monimutkaisuuteen nähden. Erityisesti toimivaltaisille viranomaisille olisi tarvittaessa toimitettava viipymättä tiedot toteutetuista toimituksista, ja riskialttiuden perusteella kyseisiin tietoihin olisi voitava sisältyä hallituksen päätöksiä ja sen kokousten pöytäkirjoja, kumppanuussopimuksia, trustin perustamiskirjoja ja epämuodollisia järjestelyjä valtakirjoja vastaavien valtuuksien määrittämiseksi tai muita sopimuksia ja asiakirjoja. Tapauksissa, joissa tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien puuttuminen on ilmeistä oikeushenkilön erityisen muodon ja rakenteen osalta, perustelut olisi ymmärrettävä viittaukseksi tähän seikkaan eli siihen, että oikeushenkilöllä ei ole tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa sen erityisen muodon ja rakenteen vuoksi. Tällainen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien puuttuminen voisi olla kyseessä esimerkiksi silloin, kun oikeushenkilössä ei ole omistusoikeuksia tai siinä ei voida viime kädessä käyttää määräysvaltaa muilla keinoin.
- (127) Kun otetaan huomioon tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien määrittämisen tarkoitus, joka on oikeushenkilöiden tehokkaan läpinäkyvyyden varmistaminen, on oikeasuhteista vapauttaa tietyt yhteisöt velvoitteesta tunnistaa niiden tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Tällaista järjestelmää voidaan soveltaa ainoastaan yhteisöihin, joiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistaminen ja rekisteröinti ei ole hyödyllistä ja joiden osalta vastaava läpinäkyvyyden taso saavutetaan muilla keinoilla kuin tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden avulla. Tältä osin jäsenvaltioiden julkisoikeudellisia laitoksia ei olisi velvoitettava tunnistamaan tosiasialliset omistajansa ja edunsaajansa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/109/EY⁽²⁷⁾ otettiin käyttöön tiukat läpinäkyvyysvaatimukset yhtiöille, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Tietyissä olosuhteissa kyseisillä läpinäkyvyysvaatimuksilla voidaan saavuttaa vastaava läpinäkyvyyttä koskeva järjestelmä kuin tässä asetuksessa vahvistetuilla tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevilla läpinäkyvyyssäännöillä. Näin on silloin, kun määräysvaltaa yrityksessä käytetään äänioikeuksien kautta ja yhtiön omistus- tai määräysvaltarakenteeseen kuuluu ainoastaan luonnollisia henkilöitä. Näissä olosuhteissa kyseisiin julkisesti

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

noteerattuihin yhtiöihin ei ole tarpeen soveltaa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia vaatimuksia. Oikeushenkilöiden vapauttaminen velvoitteesta tunnistaa oma tosiasiallinen omistajansa ja edunsaajansa ja rekisteröidä se ei saisi vaikuttaa ilmoitusvelvollisten velvollisuuteen tunnistaa asiakkaan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä toteuttaessaan.

- (128) Erityyppisille yhtiömuodoille olisi taattava tasapuoliset toimintaedellytykset, ja tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien peittelemiseksi kyhättyjä monimutkaisia rakenteita usein sisältävien express trust -järjestelyjen ja oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttö olisi estettävä. Jäsenvaltiossa hallinnoitavien taikka jäsenvaltioon sijoittautuneiden tai jäsenvaltiossa asuvien express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajien olisi siksi oltava vastuussa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien riittävien, tarkkojen ja ajantasaisten tietojen hankkimisesta ja hallussa pitämisestä asianomaisen trustin osalta sekä niiden aseman ilmoittamisesta ja näiden tietojen antamisesta asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä toteuttaville ilmoitusvelvollisille. Express trust -järjestelyn mahdollisten muiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien olisi autettava omaisuudenhoitajaa tällaisten tietojen hankkimisessa.
- (129) Oikeudellisten järjestelyjen luonne ja niiden rakennetta ja tarkoitusta koskevan julkisuuden puute asettavat omaisuudenhoitajille tai samantyyppisissä oikeudellisissa järjestelyissä vastaavissa asemassa oleville henkilöille erityisen velvollisuuden hankkia ja pitää hallussaan kaikki asiaankuuluvat tiedot oikeudellisesta järjestelystä. Tällaisten tietojen avulla olisi voitava tunnistaa oikeudellinen järjestely, siihen sijoitetut tai sen kautta hallinnoidut varat sekä trustin mahdolliset asiamiehet tai palveluntarjoajat. Jotta helpotettaisiin toimivaltaisten viranomaisten toimintaa rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämisessä, paljastamisessa ja selvittämisessä, on tärkeää, että omaisuudenhoitajat pitävät nämä tiedot ajan tasalla ja että he pitävät niitä hallussaan riittävän ajan sen jälkeen, kun he ovat lopettaneet tehtävänsä omaisuudenhoitajana tai vastaavana. Oikeudellista järjestelyä koskevien perustietojen antaminen ilmoitusvelvollisille on myös tarpeen, jotta ne voivat täysin varmistua oikeudelliseen järjestelyyn liittyvän liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen tarkoituksesta, arvioida asianmukaisesti siihen liittyvät riskit ja toteuttaa oikeasuhteiset toimenpiteet näiden riskien lieventämiseksi.
- (130) Tiettyjen oikeudellisten järjestelyjen erityisen rakenteen perusteella ja niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevan riittävän läpinäkyvyyden varmistamiseksi tällaisiin express trust -järjestelyjen kaltaisiin oikeudellisiin järjestelyihin olisi sovellettava tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien suhteen vastaavia vaatimuksia kuin express trust -järjestelyihin.
- (131) Nimelliset järjestelyt voivat antaa mahdollisuuden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilöllisyyden salaamiseen, koska henkilö voi toimia nimellisesti oikeushenkilön johtajana tai osakkeenomistajana, mutta nimittäjää ei aina paljasteta. Tällaiset järjestelyt saattavat peittää tosiasialliset omistajat ja edunsaajat sekä määräysvaltarakenteen, jos tosiasialliset omistajat ja edunsaajat eivät halua paljastaa henkilöllisyyttään tai asemaansa. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön läpinäkyvyyttä koskevia vaatimuksia, jotta vältetään tällaisten järjestelyjen väärinkäyttö ja estetään rikollisia piileskelemistä heidän puolestaan toimivien henkilöiden takana. Nimitetyn ja nimittäjän välinen suhde ei määräydy sen mukaan, vaikuttaako se yleisöön vai kolmansiin osapuoliin. Vaikka nimellisillä osakkeenomistajilla, joiden nimet ovat julkisessa tai virallisessa rekisterissä, olisi muodollisesti riippumaton määräysvalta yhtiöön nähden, se olisi velvoitettava ilmoittamaan, toimivatko ne jonkun muun ohjeiden mukaisesti yksityisen sopimuksen perusteella. Oikeushenkilön nimellisten osakkeenomistajien ja nimellisten johtajien olisi säilytettävä riittävät tiedot nimittäjänsä henkilöllisyydestä sekä nimittäjän mahdollisesta tosiasiallisesta omistajasta tai edunsaajasta ja ilmoitettava heistä ja heidän asemastaan oikeushenkilölle. Oikeushenkilöiden olisi ilmoitettava samat tiedot myös ilmoitusvelvollisille, kun asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sovelletaan, sekä kirjattava ne keskitettyihin rekistereihin.
- (132) On tarpeen lieventää riskejä, joita aiheutuu ulkomaisista oikeushenkilöistä ja ulkomaisista oikeudellisista järjestelyistä, joita käytetään väärin rikoshyödyn ohjaamiseen unionin rahoitusjärjestelmään. Koska kolmansissa maissa käytössä olevat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat vaatimukset eivät välttämättä ole sellaisia, että läpinäkyvyys olisi samalla tasolla ja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja olisi käytettävissä samalla tavalla ajallaan kuin unionissa, on tarpeen varmistaa riittävät keinot ulkomaisten oikeushenkilöiden tai ulkomaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseksi erityisissä olosuhteissa. Unionin ulkopuolella perustettuja oikeushenkilöitä ja express trust -järjestelyjä tai muita samankaltaisia oikeudellisia järjestelyjä, jotka ovat unionin ulkopuolelta hallinnoituja tai joiden omaisuudenhoitajat tai vastaavassa asemassa olevat henkilöt asuvat unionin ulkopuolella tai ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle, olisi siksi vaadittava paljastamaan tosiasialliset omistajansa ja edunsaajansa, jos ne toimivat unionissa aloittamalla liikesuhteen unionin ilmoitusvelvollisen kanssa, hankkimalla kiinteää omaisuutta unionissa tai tiettyjä arvotavaroita unionissa sijaitsevilta ilmoitusvelvollisilta tai tekemällä sopimuksen tavaroita tai palveluja tai käyttöoikeussopimuksia koskevan julkisen hankintamenettelyn perusteella. Riskialttius voi vaihdella jäsenvaltioiden välillä, riippuen muun muassa ilmoitusvelvollisten harjoittaman toiminnan luokasta tai tyypistä ja siitä, miten houkuttelevia niiden alueella sijaitsevat kiinteistöt ovat rikollisten kannalta. Sen vuoksi silloin, kun jäsenvaltiot tunnustavat suuririskiä tilanteita, niiden olisi voitava toteuttaa lieventäviä lisätoimenpiteitä näihin riskeihin puuttumiseksi.

- (133) Ulkomaisten oikeushenkilöiden ja ulkomaisten oikeudellisten järjestelyjen rekisteröintiä koskevien vaatimusten olisi oltava oikeassa suhteessa riskeihin, jotka liittyvät niiden toimintaan unionissa. Kun otetaan huomioon unionin sisämarkkinoiden avoimuus ja se, että ulkomaiset oikeushenkilöt käyttävät unioniin sijoittautuneiden ilmoitusvelvollisten tarjoamia palveluja, joista moniin liittyy pienempiä rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskejä, on aiheellista rajoittaa rekisteröintivaatimus oikeushenkilöihin, jotka kuuluvat suuririskisiin aloihin tai jotka toimivat korkeamman riskin luokissa tai jotka saavat palveluja sellaisilla aloilla toimivilta ilmoitusvelvollisilta, joihin liittyy suurempia riskejä. Oikeudellisten järjestelyjen yksityinen luonne ja esteet, jotka liittyvät tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saamiseen ulkomaisten oikeudellisten järjestelyjen tapauksessa, oikeuttavat rekisteröintivaatimuksen soveltamisen riippumatta siitä, kuinka suuri riski liittyy oikeudelliselle järjestelylle palveluja tarjoavaan ilmoitusvelvolliseen tai tarvittaessa alaan, jolla oikeudellinen järjestely toimii. Viittaus direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklan mukaiseen unionin tason riskiarvioon olisi katsottava viittaukseksi riskiarvioon, jonka komissio on tehnyt direktiivin (EU) 2015/849 6 artiklan mukaisesti, kunnes direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklan mukainen kertomus annetaan ensimmäisen kerran.
- (134) Jotta voitaisiin kannustaa noudattamaan vaatimuksia ja varmistaa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeva tosiasiallinen läpinäkyvyys, tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien vaatimusten noudattamista olisi valvottava. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi sovellettava kyseisten vaatimusten rikkomisesta johtuvia seuraamuksia. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, eivätkä ne saisi ylittää sitä, mikä on tarpeen vaatimusten noudattamiseen kannustamiseksi. Seuraamuksilla, joita jäsenvaltiot ottavat käyttöön, olisi oltava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien vaatimusten rikkomisen suhteen samanlainen pelotevaikutus kaikkialla unionissa. Seuraamuksiin olisi voitava kuulua esimerkiksi oikeushenkilöille ja omaisuudenhoitajille tai vastaavassa asemassa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä oleville henkilöille määrättävät sakot siitä, että nämä eivät ole pitäneet hallussaan paikkansapitäviä, riittäviä ja ajantasaisia tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, sellaisten oikeushenkilöiden toiminnan keskeyttäminen, jotka eivät noudata velvoitetta pitää hallussaan tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja tai toimittaa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja tiettyssä määräjassa, sakot tosiasiallisille omistajille ja muille henkilöille, jotka eivät tee yhteistyötä oikeushenkilön tai express trust- järjestelyn omaisuudenhoitajan tai vastaavassa asemassa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä olevan henkilön kanssa, sakot nimellisille osakkeenomistajille ja nimellisille johtajille, jotka eivät noudata tietojen ilmaisemista koskevaa velvoitetta, tai julkistamattomille tosiasiallisille omistajille ja edunsaajille määrättävät yksityisoikeudelliset seuraukset, kuten kielto jakaa voittoa tai käyttää äänioikeuksia.
- (135) Jotta voidaan varmistaa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien vaatimusten täytäntöönpanoon sovellettava johdonmukainen lähestymistapa kaikkialla sisämarkkinoilla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa määritellään seuraamusten kohteena olevien rikkomisten luokat ja tällaisista rikkomisista vastuussa olevat henkilöt sekä vakavuuden tasoa koskevat indikaattorit ja perusteet seuraamusten tason määrittämiseksi. Lisäksi komission olisi voitava kyseisen tason määrittämisen tueksi ja tämän asetuksen yhdenmukaistamistavoitteen mukaisesti antaa suuntaviivoja, joissa vahvistetaan vähimmäismäärät, joita sovelletaan kuhunkin rikkomisen luokkaan.
- (136) Epäilyttävistä liiketoimista, niiden yritykset mukaan lukien, ja muista rahanpesuun, sen esirikoksiin ja terrorismin rahoitukseen liittyvistä tiedoista olisi ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka olisi toimittava kansallisena keskusyksikkönä epäilyjä koskevien ilmoitusten vastaanottamisessa, analysoinnissa ja analyysien tulosten luovuttamisessa toimivaltaisille viranomaisille. Kaikista epäilyttävistä liiketoimista, niiden yritykset mukaan lukien, olisi ilmoitettava liiketoimen suuruudesta riippumatta, ja viittauksen epäilyihin olisi tulkittava käsittävän epäilyttävät liiketoimet, epäilyttävän toiminnan ja käyttäytymisen sekä epäilyttävät liiketoimintamallit. Ilmoitettuihin tietoihin voi sisältyä myös kynnyksiarvon perusteella annettavia tietoja. Jotta ilmoitusvelvollisten olisi helpompi havaita epäilyt, rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi annettava ohjeita epäilyttävän toiminnan tai käyttäytymisen indikaattoreista. Kun otetaan huomioon muuttuva riskiympäristö, kyseisiä ohjeita olisi tarkistettava säännöllisesti, eivätkä ne saisi vaikuttaa siihen, että rahanpesun selvittelykeskukset antavat ohjeita tai indikaattoreita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä ja menetelmistä, jotka on yksilöity kansallisella tasolla. Jos ilmoitusvelvollinen tai ilmoitusvelvollisen työntekijä tai johtaja ilmaisee rahanpesun selvittelykeskukselle tietoja vilpittömässä mielessä, sitä ei saisi pitää tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena eikä siitä saisi aiheutua kyseiselle ilmoitusvelvolliselle tai sen johtajalle tai työntekijälle seuraamusvastuuta.
- (137) Ilmoitusvelvollisten olisi otettava käyttöön kattavat ilmoitusjärjestelmät, jotka kattavat kaikki epäily riippumatta rikollisen toiminnan arvosta tai vakavuudesta. Niiden olisi oltava tietoisia rahanpesun selvittelykeskusten odotuksista, ja niiden olisi mahdollisuuksien mukaan räätälöitävä havaitsemisjärjestelmänsä ja analyttiset prosessinsa vastaamaan keskeisiä riskejä, jotka vaikuttavat jäsenvaltioon, johon ne ovat sijoittautuneet, ja tarvittaessa asetettava analyysinsa etusijalle kyseisten keskeisten riskien torjumiseksi.

- (138) Liiketoimia olisi arvioitava sellaisten tietojen perusteella, jotka ovat tai joiden olisi oltava ilmoitusvelvollisen tiedossa. Niihin kuuluvat asiamiehiltä, edustajilta ja palveluntarjoajilta saadut asiaankuuluvat tiedot. Jos taustalla oleva esirikos ei ole ilmoitusvelvollisen tiedossa tai selvästi pääteltävissä, epäilyttävien liiketoimien tunnistamista ja niistä ilmoittamista koskeva tehtävä täytetään tehokkaammin keskittymällä epäilyjen havaitsemiseen ja ilmoitusten nopeaan toimittamiseen. Tällöin ilmoitusvelvollisen ei tarvitse tämentää esirikosta, kun se ilmoittaa epäilyttävästä liiketoimesta rahanpesun selvittelykeskukselle, jos se ei ole tämän tiedossa. Jos nämä tiedot ovat saatavilla, ne olisi sisällytettävä ilmoitukseen. Unionin rahoitusjärjestelmän portinvartijoina ilmoitusvelvollisten olisi myös voitava toimittaa ilmoitus, jos ne tietävät tai epäilevät, että varoja on käytetty tai aiotaan käyttää rikolliseen toimintaan, kuten laittomien tavaroiden ostamiseen, vaikka niiden saatavilla olevat tiedot eivät osoita, että käytetyt varat ovat peräisin laittomista lähteistä.
- (139) Jäsenvaltioiden väliset erot epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamista koskevista vaatimuksissa voivat lisätä vaikeuksia, joita rajatylittävillä tai rajatylittävää toimintaa harjoittavilla ilmoitusvelvollisilla on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattamisessa. Epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten rakenne ja sisältö vaikuttavat lisäksi rahanpesun selvittelykeskuksen analysointikykyyn ja analysoinnin luonteeseen sekä rahanpesun selvittelykeskuksen kykyyn tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja. Jotta ilmoitusvelvollisten olisi helpompi noudattaa ilmoitusvelvollisuuksiaan ja jotta rahanpesun selvittelykeskuksen analyysitoiminnan ja yhteistyön tuloksellisuutta olisi mahdollista lisätä, rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi laadittava luonnos teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamista varten yhteinen malli, jota käytetään yhdenmukaisesti kaikkialla unionissa.
- (140) Rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava saada nopeasti miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta kaikki tehtäviensä hoitamista varten tarvittavat tiedot. Esteetön ja nopea tiedonsaanti on niille olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että rahavirrat voidaan jäljittää asianmukaisella tavalla ja laittomat verkostot ja rahavirrat paljastaa varhaisessa vaiheessa. Rahanpesun selvittelykeskusten tarve saada ilmoitusvelvollisilta rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevien epäilyjen perusteella lisätietoja voi perustua rahanpesun selvittelykeskukselle tehtyyn aiempaan ilmoitukseen epäilyttävästä liiketoimesta, mutta se voi perustua myös muihin seikkoihin, kuten rahanpesun selvittelykeskuksen omaan analyysiin, toimivaltaisten viranomaisten toimittamiin tiedustelutietoihin tai toisen rahanpesun selvittelykeskuksen hallussa oleviin tietoihin. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi tämän vuoksi voitava tehtäviensä yhteydessä saada tietoja miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta, myös ilman aiempaa ilmoitusta. Erityisesti tiedot pankki-, maksu- tai kryptovaratilin kautta toteutetuista rahoitustoimista ja -siirroista ovat ratkaisevan tärkeitä rahanpesun selvittelykeskusten analyttisen työn kannalta. Puutteellisen yhdenmukaistamisen puutteen vuoksi luottolaitokset ja finanssilaitokset kuitenkin toimittavat nykyisin rahanpesun selvittelykeskuksille liiketoimia koskevia tietoja eri muodoissa, joita ei ole helppo käyttää analysoinnissa. Kun otetaan huomioon rahanpesun selvittelykeskusten analyttisen toiminnan rajatylittävä luonne, erilaiset muodot ja liiketoimia koskevien tietojen käsittelyvaikeudet haittaavat rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa ja rajatylittävien rahoitus-analyyysien kehittämistä. Rahanpesuntorjuntaviranomaisen olisi sen vuoksi laadittava luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään yhdenmukaisena perustana kaikkialla unionissa käytettävä yhteinen malli, jonka mukaisesti luottolaitokset ja finanssilaitokset toimittavat liiketoimia koskevia tietoja rahanpesun selvittelykeskuksille.
- (141) Ilmoitusvelvollisten olisi vastattava rahanpesun selvittelykeskuksen esittämään tietopyyntöön mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta tai rahanpesun selvittelykeskuksen määrittelemän muun lyhyemmän tai pidemmän määräajan kuluessa. Perustelluissa ja kiireellisissä tapauksissa ilmoitusvelvollisen olisi vastattava rahanpesun selvittelykeskuksen pyyntöön 24 tunnin kuluessa. Kyseisiä määräaikoja olisi sovellettava vain riittävän hyvin määriteltyihin edellytyksiin perustuviin tietopyyntöihin. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi voitava saada ilmoitusvelvollisilta tietoja myös toisen rahanpesun selvittelykeskuksen pyynnön perusteella ja sen olisi voitava vaihtaa näitä tietoja niitä pyytäneen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa. Ilmoitusvelvollisille esitetyt pyynnöt ovat luonteeltaan vaihtelevia. Monimutkaiset pyynnöt voivat esimerkiksi vaatia enemmän aikaa ja edellyttää pidempää määräaika. Tätä varten rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava myöntää ilmoitusvelvollisille pidennettyjä määräaikoja edellyttäen, että tämä ei vaikuta kielteisesti rahanpesun selvittelykeskuksen analyysiin.
- (142) Jäsenvaltioilla olisi oltava tiettyjen ilmoitusvelvollisten osalta mahdollisuus nimetä tarkoituksenmukainen itsesääntelyelin, jolle tiedot ensi vaiheessa toimitetaan rahanpesun selvittelykeskuksen asemesta. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan järjestelmä, jossa ilmoitus lähetetään ensi vaiheessa itsesääntelyelimelle, on tärkeä perusoikeuksien suojan tae, kun kyseessä ovat juristeihin sovellettavat ilmoitusvelvollisuudet. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä keinoista ja tavoista salassapitovelvollisuuden, luottamuksellisuuden ja yksityisyyden suojaamiseksi.
- (143) Notaareilla, juristeilla, muilla itsenäisillä juristiammatin harjoittajilla, tilintarkastajilla, ulkopuolisilla kirjanpitäjillä ja veroneuvojilla ei olisi oltava velvollisuutta toimittaa rahanpesun selvittelykeskukselle tai itsesääntelyelimelle mitään tahansa tietoja, jotka ne ovat saaneet tai hankkineet joltakin asiakkaaltaan tai jostakin asiakkaastaan selvittäessään kyseisen asiakkaan oikeudellista asemaa tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehdävää oikeuskäsittelyssä tai siihen liittyen, mukaan luettuna oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva

neuvonta, riippumatta siitä, saadaanko tai hankitaanko tällaiset tiedot ennen käsittelyä, sen aikana vai sen jälkeen. Tällaista poikkeusta ei kuitenkaan pitäisi soveltaa, jos juristiammatin harjoittaja, tilintarkastaja, ulkopuolinen kirjanpitäjä tai veroneuvoja osallistuu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen, lainopillista neuvontaa annetaan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten tai juristiammatin harjoittaja, tilintarkastaja, ulkopuolinen kirjanpitäjä tai veroneuvoja tietää, että hänen asiakkaansa hakee lainopillista neuvontaa rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten. Tällainen tietoisuus ja tarkoitus voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella. Vireillä oleviin oikeudenkäynteihin liittyvää oikeudellista neuvontaa ei pitäisi katsoa rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyväksi oikeudelliseksi neuvonnaksi. Riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää muita tilanteita, joissa vapautusta ilmoitusvaatimuksesta ei sovelleta, kun otetaan huomioon rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen suuri riski, joka liittyy tietyn tyyppisiin liiketoimiin. Tällaisia muita tilanteita määrittäessään jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti perusoikeuskirjan 7 ja 47 artiklan noudattaminen.

- (144) Ilmoitusvelvollisten olisi voitava poikkeustapauksessa suorittaa epäilyttävät liiketoimet ennen kuin ne ilmoittavat niistä rahanpesun selvittelykeskukselle, jos liiketoimista pidäytyminen on mahdotonta tai todennäköisesti vaikeuttaisi yrityksiä jäljittää epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen edunsaajat. Tätä poikkeusta ei saisi kuitenkaan käyttää liiketoimissa, joihin liittyy rahanpesun selvittelykeskuksen jäsenvaltion hyväksymiä kansainvälisiä velvollisuuksia jädyyttää viipymättä terroristien, terroristijärjestöjen ja terrorismin rahoittajien varat YK:n turvallisuusneuvoston asiaankuuluvien päätöslauselmien mukaisesti.
- (145) Luottamuksellisuus on olennaista, kun epäilyttävistä liiketoimista ilmoitetaan ja muita asiaankuuluvia tietoja annetaan rahanpesun selvittelykeskuksille, jotta toimivaltaiset viranomaiset pystyvät jäädyyttämään ja takavarikoimaan varoja, joihin liittyy mahdollisesti rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Epäilyttävä liiketoimi ei ole osoitus rikollisesta toiminnasta. Epäilystä ilmoittamisen ilmaiseminen voi tahrata liiketoimeen osallisten henkilöiden maineen sekä vaarantaa analysoinnin ja tutkinnan. Tämän vuoksi ilmoitusvelvolliset sekä niiden johtajat ja työntekijät tai vastaavissa asemissa olevat henkilöt, myös asiamiehet ja edustajat, eivät saisi ilmaista asianomaiselle asiakkaalle tai kolmansille osapuolille, että tietoja toimitetaan, aiotaan toimittaa tai on toimitettu rahanpesun selvittelykeskukselle joko suoraan tai itsesääntelyelimen kautta tai että rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskeva analyysi on tekeillä tai saatetaan tehdä. Salassapitovaatimusta ei saisi soveltaa erityisissä olosuhteissa, joissa on kyseessä esimerkiksi tietojen ilmaiseminen toimivaltaisille viranomaisille tai itsesääntelyelimille valvontatehtävien hoitamisen yhteydessä tai tietojen ilmaiseminen lainvalvontatarkoituksiin tai jos tietojen ilmaiseminen tapahtuu samaan ryhmään kuuluvien ilmoitusvelvollisten välillä.
- (146) Rikolliset siirtävät laittomasti saatua hyötyä useiden välittäjien kautta välttääkseen paljastumisen. Tämän vuoksi on tärkeää, että ilmoitusvelvolliset voivat vaihtaa tietoja paitsi konsernin jäsenten välillä, joissain tapauksissa myös luottolaitosten ja finanssilaitosten sekä muiden verkostoissa toimivien yhteisöjen välillä tietosuojasäännöt asianmukaisesti huomioon ottaen. Tietojenvaihtokumppanuuden ulkopuolella tiettyjen ilmoitusvelvollisten ryhmien välisen tietojen ilmaisemisen tapauksissa, jotka liittyvät samaan liiketoimeen, olisi oltava sallittua ainoastaan kyseisten ilmoitusvelvollisten välillä suoritettavan tai niiden edistämän liiketoimen osalta eikä siihen liittyvien aiempien tai myöhempien liiketoimien osalta.
- (147) Ilmoitusvelvollisten ja tapauksen mukaan toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto voi lisätä mahdollisuuksia havaita rahanpesuun, terrorismin rahoitukseen ja rikoksen tuottamaan hyötyyn liittyviä laittomia rahavirtoja. Tästä syystä ilmoitusvelvollisten ja toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaihtaa tietoja tietojenvaihtokumppanuuden puitteissa, jos ne pitävät tällaista jakamista tarpeellisena rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien velvoitteidensa ja tehtäviensä noudattamiseksi. Tietojen jakamiseen olisi sovellettava tiukkoja suojatoimia, jotka liittyvät luottamuksellisuuteen, tietosuojaan, tietojen käyttöön ja rikosoikeudelliseen menettelyyn. Ilmoitusvelvollisten ei pitäisi tukeutua pelkästään tietojenvaihdon kautta saatuihin tietoihin tehdäkseen päätelmiä asiakkaaseen tai liiketoimeen liittyvästä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskistä tai tehdäkseen päätöksiä liikesuhteen aloittamisesta tai lopettamisesta taikka liiketoimen suorittamisesta. Kuten direktiivissä 2014/92/EU todetaan, sisämarkkinoiden moitteeton toiminta sekä modernin ja sosiaalisesti osallistavan talouden kehittäminen on yhä riippuvaisempaa maksupalvelujen yleisestä tarjonnasta. Sen vuoksi perusrahoituspalvelujen saatavuutta ei pitäisi evätä niiden tietojen perusteella, joita on vaihdettu ilmoitusvelvollisten välillä taikka ilmoitusvelvollisten ja toimivaltaisten viranomaisten tai rahanpesuntorjuntaviranomaisen välillä.
- (148) Valvojat suorittavat tämän asetuksen vaatimusten noudattamista koskevia tarkastuksia. Jos ilmoitusvelvolliset vaihtavat tietoja tietojenvaihtokumppanuuden puitteissa, näihin tarkastuksiin olisi kuuluttava myös tässä asetuksessa kyseiselle tietojenvaihdolle säädettyjen edellytysten noudattaminen. Vaikka valvojien suorittamien tarkastusten olisi

oltava riskiperusteisia, ne olisi joka tapauksessa suoritettava ennen tietojenvaihtokumppanuuden toiminnan aloittamista. Tietojenvaihtokumppanuudet, joihin liittyy henkilötietojen käsittelyä, voivat aiheuttaa suuren riskin luonnollisten henkilöiden oikeuksille ja vapauksille. Sen vuoksi olisi ennen kumppanuuden toiminnan aloittamista tehtävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽²⁸⁾ mukainen tietosuojaa koskeva vaikutustenarviointi. Valvojien olisi suoritamiensa tarkastusten yhteydessä tarvittaessa kuultava tietosuojaviranomaisia, jotka yksin ovat toimivaltaisia arvioimaan tietosuojaa koskevaa vaikutustenarviointia. Kumppanuuden puitteissa vaihdettaviin tietoihin sovelletaan tietosuojasäännöksiä ja kaikkia tämän asetuksen sisältämiä vaatimuksia, jotka koskevat epäilyttäviä liiketoimia koskevien tietojen luottamuksellisuutta. Jäsenvaltioiden olisi voitava asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti pitää voimassa tai ottaa käyttöön yksityiskohtaisempia säännöksiä mukauttaakseen kyseisen asetuksen soveltamista, asettaakseen yksityiskohtaisempia vaatimuksia tietojenvaihtokumppanuuden puitteissa vaihdettujen henkilötietojen käsittelyä varten.

- (149) Vaikka tietojenvaihtokumppanuudet mahdollistavat operatiivisten tietojen ja henkilötietojen vaihdon tiukkojen suojatoimien mukaisesti, tällaisen tietojenvaihdon ei pitäisi korvata tämän asetuksen vaatimuksia, jotka koskevat kaikkien epäilyjen ilmoittamista toimivaltaiselle rahanpesun selvittelykeskukselle. Sen vuoksi, kun ilmoitusvelvolliset havaitsevat epäilyttävää toimintaa tietojenvaihtokumppanuuden puitteissa saatujen tietojen perusteella, niiden olisi ilmoitettava kyseisestä epäilystä sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, johon ne ovat sijoittautuneet. Epäilyttävään toimintaan viitattaviin tietoihin sovelletaan tiukempia sääntöjä, joilla kielletään niiden ilmaiseminen, ja niitä olisi vaihdettava vain silloin, kun se on tarpeen rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen estämiseksi ja torjumiseksi, ja edellyttäen, että tällöin noudatetaan suojatoimia, joilla suojellaan perusoikeuksia, rahanpesun selvittelykeskusten työn luottamuksellisuutta ja lainvalvontaan liittyvien tutkintatoimien koskemattomuutta.
- (150) Tässä asetuksessa tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EU) 2016/679. Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan olevan tärkeää yleisen edun kannalta. Ilmoitusvelvollisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota periaatteisiin, joiden mukaan henkilötietojen, joita ne käsittelevät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien velvoitteidensa mukaisesti, on oltava paikkansapitäviä, luotettavia ja ajantasaisia. Tämän asetuksen noudattamiseksi ilmoitusvelvollisten olisi voitava ottaa käyttöön prosesseja, jotka mahdollistavat automaattisesti tehtävät yksittäispäätökset, mukaan lukien profilointi, asetuksen (EU) 2016/679 22 artiklan mukaisesti. Tällöin tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, joilla turvataan tällaisten prosessien kohteena olevien henkilöiden oikeudet, olisi sovellettava henkilötietojen suojaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädettyjen muiden asiaankuuluvien vaatimusten lisäksi.
- (151) On tärkeää, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen yhdenmukaistaminen tarkistettujen FATF:n suositusten kanssa toteutetaan noudattaen täysimääräisesti unionin oikeutta, erityisesti unionin tietosuojalainsäädäntöä, ja suojaten perusoikeuksia, sellaisina kuin ne on vahvistettu perusoikeuskirjassa. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen täytäntöönpanon tiettyihin näkökohtiin liittyy tietojen keräämistä, analysointia, säilyttämistä ja luovuttamista. Tällainen henkilötietojen käsittely, edellyttäen että perusoikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti, olisi sallittava, mutta vain tässä asetuksessa säädettyissä tarkoituksissa ja kun on kyseessä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttaminen, jatkuvassa seuranta, epäilyttävien liiketoimien tutkiminen ja niistä ilmoittaminen, oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistaminen, poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön tunnistaminen ja luottolaitosten ja finanssilaitosten ja muiden ilmoitusvelvollisten suorittama tietojen luovuttaminen. Ilmoitusvelvollisten suorittama henkilötietojen keruu ja sen jälkeinen käsittely olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten täyttämiseksi, eikä henkilötietoja saisi edelleenkäsitellä tavalla, joka on tämän tarkoituksen kanssa ristiriidassa. Erityisesti henkilötietojen edelleenkäsitely kaupallisiin tarkoituksiin olisi ehdottomasti kiellettävä.
- (152) Tiettyjen arkaluonteisten tietojen luokkien, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) 2016/679 9 artiklassa, käsittely voi aiheuttaa riskejä niiden henkilöiden perusoikeuksille ja -vapauksille, joita kyseiset tiedot koskevat. Jotta voidaan minimoida riskit siitä, että ilmoitusvelvollisten suorittama tällaisten tietojen käsittely johtaa syrjiviin tai puolueellisiin tuloksiin, jotka vaikuttavat haitallisesti asiakkaaseen, kuten liikesuhteen lopettamiseen tai kieltäytymiseen liikesuhteen aloittamisesta, ilmoitusvelvollisten ei pitäisi tehdä päätöksiä yksinomaan hallussaan olevien, asetuksessa (EU) 2016/679 tarkoitettuja erityisiä henkilötietojen ryhmiä koskevien tietojen perusteella, jos kyseisillä tiedoilla ei ole merkitystä liiketoimesta tai -suhteesta aiheutuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien kannalta. Vastaavasti sen varmistamiseksi, että asiakkaan tuntemisvelvollisuuden perusteellisuus perustuu

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojaa-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

kokonaisvaltaiseen ymmärrykseen asiakkaaseen liittyvistä riskeistä, ilmoitusvelvollisten ei pitäisi perustaa korkeamman tai alemman tasoisten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista pelkästään niihin arkaluonteisiin tietoihin, jotka niillä on asiakkaasta.

- (153) Tarkistetuissa FATF:n suosituksissa osoitetaan, että jotta voidaan tehdä täysimääräistä yhteistyötä ja täyttää riipeästi toimivaltaisten viranomaisten tietopyynnöt rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista ja selvittämistä varten, ilmoitusvelvollisten olisi säilytettävä tarvittavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden tuloksena saadut tiedot ja liiketoimia koskeva aineisto vähintään viiden vuoden ajan. Jotta voidaan välttää erilaiset lähestymistavat ja täyttää henkilötietojen suojan ja oikeusvarmuuden vaatimukset, tämä säilytysaika olisi asetettava viideksi vuodeksi liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen päättymisestä. Joissakin tilanteissa toimivaltaisten viranomaisten tehtäviä ei välttämättä voida hoitaa tehokkaasti, jos ilmoitusvelvollisten hallussa olevat asiaankuuluvat tiedot poistetaan säilytysajan päättymisen vuoksi. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava pyytää ilmoitusvelvollisia säilyttämään tiedot tapauskohtaisesti pidemmän ajan, joka saisi olla enintään viisi vuotta.
- (154) Kun toimivaltaisen viranomaisen käsitteellä tarkoitetaan tutkinta- ja syyttäväviranomaisia, olisi sen tulkittava käsittävän Euroopan syyttäväviraston (EPPO) niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka osallistuvat tiiviimmän yhteistyön toteuttamiseen EPPO:n perustamisessa.
- (155) Rahanpesun selvittelykeskusten suorittamalla tietojen jakamisella on keskeinen rooli EPPO:n tai Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) toimivaltaan kuuluvan mahdollisen rikollisen toiminnan havaitsemisessa tai sellaisten rikosten havaitsemisessa, joita varten Europol ja Eurojust voivat toimeksiantojensa mukaisesti antaa varhaisen vaiheen operatiivista tukea ja joiden osalta ne voivat tukea nopeita ja tehokkaita tutkinta- ja syytetoimia. Rahanpesun selvittelykeskusten EPPOlle ja OLAFille jakamien tietojen olisi sisällettävä perustelut epäilylle siitä, että EPPO:n ja OLAFin toimivaltaan kuuluva rikos saattaa olla tekeillä tai on tehty, ja niihin olisi liitettävä kaikki rahanpesun selvittelykeskuksen hallussa olevat merkitykselliset tiedot, joilla toimia voidaan tukea, mukaan lukien asiaankuuluvat taloudelliset ja hallinnolliset tiedot. Jos EPPO ja OLAF pyytävät tietoja rahanpesun selvittelykeskuksetta, on yhtä tärkeää, että rahanpesun selvittelykeskukset voivat jakaa kaikki hallussaan olevat asiaan liittyvät tiedot. EPPO:n ja OLAFin olisi perussäädöksiinsä sisältyvien säännösten mukaisesti ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskuksille jaettujen tietojen osalta toteutetuista toimista ja mahdollisista asiaankuuluvista tuloksista.
- (156) Jotta voidaan varmistaa asianmukainen ja tehokas oikeudenhoito tämän asetuksen voimaantulosta sen soveltamisen alkamiseen ja jotta asetuksen ja kansallisen prosessioikeuden välinen vuorovaikutus olisi saumatonta, jäsenvaltioissa tämän asetuksen voimaantulopäivänä meneillään oleviin oikeudellisiin menettelyihin liittyvät tiedot ja asiakirjat, jotka koskevat epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista tai selvittämistä, olisi säilytettävä viiden vuoden ajan tuosta ajankohdasta, ja tätä ajanjaksoa olisi voitava jatkaa vielä viidellä vuodella.
- (157) Tätä asetusta sovellettaessa käsiteltäviin henkilötietoihin sovelletaan rekisteröidyn tiedonsaantioikeuksia. Rekisteröidyn pääsy epäilyttävää liiketoimea koskevaan ilmoitukseen liittyviin tietoihin heikentäisi kuitenkin vakavasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan vaikuttavuutta. Tähän oikeuteen voi siis olla perusteltua kohdistaa asetuksen (EU) 2016/679 23 artiklan mukaisia poikkeuksia ja rajoituksia. Rekisteröidyllä on oikeus pyytää, että asetuksen (EU) 2016/679 51 artiklassa tarkoitettu viranomainen tarkistaa tietojenkäsittelyn laillisuuden, minkä lisäksi hänellä on oikeus mainitun asetuksen 79 artiklassa tarkoitettuun oikeussuojakeinoon. Kyseinen viranomainen voi toimia myös viran puolesta, jos siitä säädetään asetuksessa (EU) 2016/679. Valvontaviranomaisen olisi voitava ilmoittaa rekisteröidylle suorittaneensa kaikki tarpeelliset todentamiset ja kertoa kyseessä olevan tietojenkäsittelyn lainmukaisuutta koskeva tulos, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiedonsaantioikeutta koskevien rajoitusten soveltamista.
- (158) Ilmoitusvelvolliset voivat käyttää muiden yksityisten toimijoiden palveluja. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehystä olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan ilmoitusvelvollisiin, ja ilmoitusvelvollisilla olisi oltava täysi vastuu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattamisesta. Oikeusvarmuuden vuoksi ja sen välttämiseksi, ettei palveluja saateta tahattomasti tämän asetuksen soveltamisalaan, olisi selvennettävä, etteivät tämän asetuksen soveltamisalaan kuulu ilmoitusvelvolliseen sopimussuhteessa toimivat henkilöt, jotka pelkästään muuntavat paperimuodossa olevia asiakirjoja sähköiseen muotoon, eivätkä henkilöt, jotka tarjoavat luottolaitoksille tai finanssilaitoksille pelkästään rahojen siirtämisessä käytettäviä viesti- tai muita direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjä tukijärjestelmiä taikka selvitys- ja toimitusjärjestelmiä.

- (159) Ilmoitusvelvollisten olisi hankittava ja pidettävä hallussaan riittävät ja tarkat tiedot oikeushenkilön tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista sekä määräysvallasta. Koska haltijaosakkeissa omistajuus kuuluu henkilölle, jonka hallussa haltijaosakekirja on, tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja voi pysyä nimettömänä. Jotta voidaan varmistaa, että tällaisia osakkeita ei käytetä väärin rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, yritysten – lukuun ottamatta niitä, joiden arvopaperit noteerataan säännellyillä markkinoilla tai joiden osakkeet lasketaan liikkeeseen välittäjän hallinnassa olevina osakkeina – olisi muunnettava kaikki nykyiset haltijaosakkeet rekisteröidyiksi osakkeiksi, pysäytettävä ne tai talletettava ne finanssilaitokseen. Lisäksi haltijaosakkeiden merkintäoikeuksien liikkeeseenlasku olisi sallittava vain, jos ne pidetään välittäjän hallinnassa.
- (160) Kryptovaroihin liittyvä nimettömyys altistaa ne väärinkäytölle rikollisiin tarkoituksiin. Kryptovaratileillä ja muilla anonyymeillä rahoitusvälineillä ei pystytä jäljittämään kryptovarojen siirtoa, ja ne tekevät toisiinsa kytköksissä olevien, mahdollisesti epäilystä herättävien liiketoimien tunnistamisesta ja riittävien asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamisesta hankalaa. Jotta voidaan varmistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten tehokas soveltaminen kryptovaroihin, on tarpeen kieltää kryptovarapalvelun tarjoajilta anonyymien kryptovaratilien taikka anonymisoinnin tai liiketoimien laajemman hämärtämisen mahdollistavien tilien tarjoaminen ja hallussapito, muun muassa anonyymeittä edistävillä kryptovaroilla. Kyseistä kieltoa ei sovelleta laitteistojen ja ohjelmistojen tarjoajiin tai isännöimättömien lompakoiden tarjoajiin siltä osin kuin niillä ei ole pääsyä kyseisiin kryptovarojen lompakoihin tai määräysvaltaa niihin.
- (161) Suurten käteismaksujen käyttö on erittäin altista rahanpesulle ja terrorismin rahoittamiselle, eikä tätä alttiutta ole saatu lievennettyä riittävästi vaatimalla rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen soveltamista tavarakauppaa harjoittaviin henkilöihin, kun nämä suorittavat tai ottavat vastaan 10 000 euron suuruisia tai sitä suurempia käteismaksuja. Samalla jäsenvaltioiden toisistaan poikkeavat lähestymistavat ovat vaarantaneet tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla, mikä on haitannut niihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yrityksiä, joissa valvonta on tiukempaa. Tämän vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön unionin laajuinen 10 000 euron yläraja suurille käteismaksuille. Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön alempia kynnysarvoja ja muita tiukempia säännöksiä, kun ne pyrkivät yleisen edun mukaisiin hyväksyttäviin tavoitteisiin. Koska rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehys perustuu yritystalouden sääntelyyn, rajaa ei pitäisi soveltaa sellaisten luonnollisten henkilöiden välisiin maksuihin, jotka eivät harjoita ammattiaan. Lisäksi sen varmistamiseksi, että unionin laajuinen yläraja ei tahattomasti luo esteitä sellaisten henkilöiden maksujen suorittamiselle, jotka eivät käytä pankkipalveluja tai joilla ei ole niihin pääsyä, tai yrityksille, jotka tallettavat toiminnastaan saadut tulot tileilleen, luottolaitosten, maksulaitosten tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten tiloissa suoritetut maksut tai talletukset olisi myös vapautettava rajan soveltamisesta.
- (162) Luottolaitosten, maksupalveluntarjoajien ja sähköisen rahan tarjoajien tiloissa suoritettuja käteismaksuja tai -talletuksia, jotka ylittävät suurten käteismaksujen kynnysarvon, ei pitäisi oletusarvoisesti johtaa epäilyyn rahanpesusta, sen esirikoksista tai terrorismin rahoituksesta. Tällaisista liiketoimista ilmoittaminen antaa rahanpesun selvittelykeskukselle mahdollisuuden arvioida ja tunnistaa käteisrahaliikenteen malleja, ja vaikka tällaiset tiedot edistävät rahanpesun selvittelykeskuksen operatiivisia tai strategisia analyyssejä, kynnysarvoon perustuvan tietojen ilmaisemisen luonne erottaa ne epäilyttäviä liiketoimia koskevista ilmoituksista. Tämä huomioon ottaen kynnysarvoon perustuva tietojen ilmaiseminen ei korvaa vaatimusta ilmoittaa epäilyttäviä liiketoimista tai soveltaa tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä suuririskisissä tilanteissa. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava vaatia, että ilmoitukset tehdään tietyissä määräajassa, mihin voisi kuulua niiden toimittaminen kootusti säännöllisin väliajoin.
- (163) Joissakin tapauksissa ylivoimainen este, esimerkiksi luonnonkatastrofi, voi johtaa siihen, että muut maksumekanismit kuin käteinen ovat suurelta osin mahdottomia. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden olisi voitava keskeyttää suuria käteismaksuja koskevan ylärajan soveltaminen. Tällainen keskeyttäminen on poikkeuksellinen toimenpide, ja sitä olisi sovellettava vain, jos se on tarpeen poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tilanteissa. Se, että rahoituspalveluihin pääsy on mahdotonta, ei ole pätevä peruste ylärajan soveltamisen keskeyttämiselle, jos se johtuu siitä, ettei jäsenvaltio ole varmistanut, että kuluttajilla on pääsy rahoitusinfrastruktuuriin koko alueellaan.
- (164) Komission olisi arvioitava suurten käteismaksujen ylärajan mukauttamisesta unionin tasolla aiheutuvia kustannuksia, hyötyjä ja vaikutuksia, jotta yritysten toimintaedellytyksistä saataisiin tasapuolisemmat ja rikollisten mahdollisuuksia käyttää rahanpesussa käteistä saataisiin vähennettyä. Tässä arvioinnissa olisi tarkasteltava erityisesti käteismaksujen unionin tasolla yhdenmukaistetun ylärajan sopivinta tasoa ottamalla huomioon monissa jäsenvaltioissa tällä hetkellä käytössä olevat käteismaksujen ylärajat, tällaisen ylärajan toteutuskelppoisuus unionin tasolla ja tällaisen ylärajan vaikutukset euron asemaan laillisena maksuvälineenä.

- (165) Komission olisi arvioitava myös tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiselle asetetun 25 prosentin kynnysarvon madaltamisen kustannuksia, hyötyjä ja vaikutuksia, jos määräysvalta perustuu omistusoikeuteen. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon erityisesti niissä jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa saadut kokemukset, joissa on käytössä matalampia kynnysarvoja.
- (166) Arvotavaroihin liittyvät riskit voidaan ulottaa koskemaan myös muita, helposti siirrettäviä tavaroita, kuten vaatteita ja asusteita. Komission olisi sen vuoksi arvioitava tarvetta laajentaa ilmoitusvelvollisten soveltamisalaa tällaisilla arvotavaroilla kauppaa käyviin henkilöihin. Koska tällä asetuksella lisäksi otetaan unionin tasolla ensimmäistä kertaa käyttöön tiettyjä arvotavaroita koskevien tietojen kynnysarvoon perustuva pakollinen ilmaiseminen, komission olisi tämän asetuksen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten perusteella arvioitava tarvetta laajentaa niiden tavaroiden soveltamisalaa, joihin sovelletaan kynnysarvoon perustuvaa tietojen ilmaisemista, ja yhdenmukaistaa tällaisten ilmaistavien tietojen muotoa sen perusteella, miten rahanpesun selvittelykeskukset käyttävät kynnysarvoon perustuvaa tietojen ilmaisemista. Kun otetaan huomioon riskit, jotka liittyvät arvotavaroihin vapaakauppa-alueilla, komission olisi lisäksi arvioitava, onko arvotavaroilla kauppaa käyvien ja niitä varastoivien toimijoiden ilmoitusvelvollisuutta tarpeen laajentaa tällaisilla vapaakauppa-alueilla.
- (167) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään kolmannet maat, jotka ovat suuririskisiä, joiden järjestelmät eivät vastaa vaatimuksia tai joista aiheutuu erityinen ja vakava uhka unionin rahoitusjärjestelmälle, sekä vastatoimet ja erityiset tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet tällaisista kolmansista maista aiheutuvien riskien lieventämiseksi; yksilöidään unioniin vaikuttavia uusia suuririskisiä tilanteita ja niihin liittyviä tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä; yksilöidään yhteisiä merkittävien julkisten tehtävien luokkia; yksilöidään sellaisten yritysten luokkia, joihin liittyy suurempia riskejä ja tähän liittyviä alempia kynnysarvoja omistusoikeuteen perustuvaa tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamista varten; määritetään tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan läpinäkyvyyteen liittyviin vaatimuksiin kohdistuvien rikkomusten, joihin kohdistetaan seuraamuksia, luokkia ja niistä vastuussa olevia henkilöitä, indikaattoreita, joilla luokitellaan rikkomusten vakavuusaste, sekä perusteita, jotka on otettava huomioon seuraamusten tasoa määritettäessä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²⁹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (168) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä rahanpesuntorjuntaviranomaisen laatimia teknisiä sääntelystandardeja, joissa täsmennetään konsernin laajuisia toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä koskevat vähimmäisvaatimukset, tiedonjaon vähimmäisvaatimukset mukaan lukien, emoyrityksen määrittelyperusteet sekä edellytykset, joiden täytyessä organisaatioiden, joilla on yhteinen omistus, yhteinen johto tai yhteinen vaatimustenmukaisuuden valvonta, on sovellettava konsernin laajuisia toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä; täsmennetään, minkä tyyppisiä lisätoimenpiteet olisivat ja mitä vähimmäistoimia ryhmien olisi toteutettava, jos kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita konsernin laajuisen toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden sekä valvonnassa sovellettavien lisätoimien toteuttamista, ja muut valvontatoimet; täsmennetään ilmoitusvelvolliset, alat ja liiketoimet, joihin liittyy suurempia riskejä ja joissa tehdään arvoltaan vähäisiä yksittäisiä liiketoimia, niihin liittyvät arvot, perusteet, jotka on otettava huomioon tunnistettaessa yksittäisiä liiketoimia ja liikesuhteita, ja toisiinsa kytköksissä olevien liiketoimien tunnistamiskriteerit asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämistä varten; sekä täsmennetään asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi tarvittavat tiedot. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset sääntelystandardit delegoiduilla säädöksillä SEUT 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) 2024/1620 49 artiklan mukaisesti.
- (169) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa unionin rahoitusjärjestelmälle erityisen ja vakavan uhan aiheuttavien kolmansien maiden määrittämistä koskevan menetelmän vahvistamiseksi, merkittäviä julkisia tehtäviä koskevien jäsenvaltioiden luetteloiden laatimisessa ja toimittamisessa käytettävän muodon määrittämiseksi ja niiden express trust -järjestelyjen kaltaisten oikeushenkilöiden tyyppien ja oikeudellisten järjestelyjen tyyppien määrittämiseksi, joihin sovelletaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽³⁰⁾ mukaisesti. Komissiolle olisi myös siirrettävä täytäntöönpanovaltaa erityisten ylimääräisten kansallisten vastatoimenpiteiden keskeyttämistä koskevien päätösten tekemiseksi.

⁽²⁹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (170) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä rahanpesuntorjuntaviranomaisen laatimia teknisiä täytäntöönpanostandardeja, joissa täsmennetään, missä muodossa epäilyistä ilmoitetaan ja liiketoimia koskeva aineisto toimitetaan sekä missä muodossa rahanpesun selvittelykeskukset raportoivat tietoja EPPOLle. Komission olisi hyväksyttävä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä SEUT 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) 2024/1620 53 artiklan mukaisesti.
- (171) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeutta henkilötietojen suojaan ja elinkeinovapautta.
- (172) Perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletään kaikenlainen syrjintä, ja ilmoitusvelvollisten olisi sen mukaisesti toteutettava asiakkaan tuntemisvelvollisuuden yhteydessä tehtävät riskinarvioinnit syrjimättömästi.
- (173) Laatiessaan kertomusta, jossa arvioidaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa, komission olisi otettava asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjassa tunnustettujen perusoikeuksien ja periaatteiden kunnioittaminen.
- (174) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli unionin rahoitusjärjestelmän käytön estämistä rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (175) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 22 päivänä syyskuuta 2021 ⁽³¹⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Kohde ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) toimenpiteet, joita ilmoitusvelvollisten on toteutettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi;
- b) oikeushenkilöille, express trust -järjestelyille ja vastaaville oikeudellisille järjestelyille asetettavat tosiasialisen omistajuuden ja edunsaajuuden läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset;
- c) anonyymien instrumenttien väärinkäytön vähentämistä koskevat toimenpiteet.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

⁽³¹⁾ EUVL C 524, 29.12.2021, s. 10.

- 1) "rahanpesulla" direktiivin (EU) 2018/1673 3 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaista toimintaa, mukaan lukien avunanto ja yllytys tällaiseen toimintaan sekä tällaisen toiminnan yritys, riippumatta siitä, ovatko rahanpesun kohteena olevat varat peräisin jäsenvaltion alueella vai kolmannessa maassa toteutetusta toiminnasta; tietoisuus, tahallisuus tai tarkoitus, jota toiminnan tunnusmerkistössä edellytetään, voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella;
- 2) "terrorismin rahoituksella" direktiivin (EU) 2017/541 11 artiklan mukaista toimintaa, mukaan lukien avunanto ja yllytys tällaiseen toimintaan sekä tällaisen toiminnan yritys, riippumatta siitä, toteutetaanko se jäsenvaltion alueella vai kolmannessa maassa; tietoisuus, tahallisuus tai tarkoitus, jota toiminnan tunnusmerkistössä edellytetään, voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella;
- 3) "rikollisella toiminnalla" direktiivin (EU) 2018/1673 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä rikollista toimintaa sekä direktiivin (EU) 2017/1371 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavaa petosta, 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lahjuksen ottamista ja lahjuksen antamista sekä 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa määriteltyä varojen väärinkäyttöä;
- 4) "varoilla" tai "omaisuudella" direktiivin (EU) 2018/1673 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyjä varoja;
- 5) "luottolaitoksella" tarkoitetaan:
  - a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
  - b) luottolaitoksen sivuliikettä sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa, kun se sijaitsee unionissa, riippumatta siitä, sijaitseeko sen päätoimipaikka jäsenvaltiossa vai kolmannessa maassa;
- 6) "finanssilaitoksella"
  - a) yritystä, joka ei ole luottolaitos eikä sijoituspalveluyritys ja joka harjoittaa yhtä tai useampaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽³²⁾ liitteessä I olevassa 2–12 kohdassa sekä 14 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa, mukaan lukien valuutanvaihtotoimistojen toiminta, mutta pois lukien direktiivin (EU) 2015/2366 liitteessä I olevassa 8 kohdassa tarkoitettut toimet, tai yritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja rahoitusallalla toimivat monialan holdingyhtiöt;
  - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁽³³⁾ 13 artiklan 1 kohdassa määriteltyä vakuutusyritystä, siltä osin kuin se harjoittaa kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa henkivakuutustoimintaa tai muuta sijoitusvakuutustoimintaa, mukaan lukien direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdassa määritellyt vakuutushallintayhtiöt ja sen g alakohdassa määritellyt sekavakuutushallintayhtiöt;
  - c) direktiivin (EU) 2016/97 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä vakuutusedustajaa, jos tämä tarjoaa henkivakuutuspalveluja ja muita sijoituksiin liittyviä vakuutuspalveluja, lukuun ottamatta vakuutusedustajaa, joka ei kerää vakuutusmaksuja tai asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia ja joka toimii yhden tai useamman vakuutusyrityksen tai -edustajan vastuulla niitä koskevien tuotteiden osalta;
  - d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä⁽³⁴⁾;
  - e) yhteissijoitusyritystä, erityisesti
    - i) direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä ja kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä sen rahastoyhtiötä, tai kyseisen direktiivin mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, joka ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, jos se asettaa siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksia ostettavaksi unionissa;

⁽³²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvensi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

- ii) direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista sijoitusrahastoa ja kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa, jotka kuuluvat kyseisen direktiivin 2 artiklassa säädettyyn direktiivin soveltamisalaan;
- f) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) N:o 909/2014⁽³⁵⁾ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä arvopaperikeskusta;
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU⁽³⁶⁾ 4 artiklan 2 kohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽³⁷⁾ 3 artiklan b alakohdassa määriteltyä luotonantajaa;
- h) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 5 kohdassa ja direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan f alakohdassa määriteltyä luotonvälittäjää, kun direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjä varoja pidetään hallussa luottosopimuksen yhteydessä, lukuun ottamatta luotonvälittäjää, joka harjoittaa toimintaa yhden tai useamman luotonantajan tai luotonvälittäjän vastuulla;
- i) kryptovarapalvelun tarjoajaa;
- j) a–i alakohdassa tarkoitetun finanssilaitoksen unionissa sijaitsevaa sivuliikettä, riippumatta siitä, sijaitseeko finanssilaitoksen kotipaikka jäsenvaltiossa vai kolmannessa maassa;
- 7) ”kryptovaralla” asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, paitsi jos se kuuluu mainitun asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa lueteltuihin luokkiin;
- 8) ”kryptovarapalvelulla” asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä kryptovarapalvelua, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 16 alakohdan h alakohdassa tarkoitettua kryptovaroja koskevan neuvonnan tarjoamista;
- 9) ”kryptovarapalvelun tarjoajalla” asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä kryptovarapalvelun tarjoajaa, joka tarjoaa yhtä tai useampaa kryptovarapalvelua;
- 10) ”rahoitusallalla toimivalla monialan holdingyhtiöllä” yritystä, joka ei ole rahoitusalan holdingyhtiö eikä rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja joka ei ole toisen yrityksen tytäryritys ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos tai finanssilaitos;
- 11) ”trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka liiketoimintanaan tarjoaa kolmansille osapuolille jotakin seuraavista palveluista:
- a) yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden perustaminen;
- b) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan johtajana tai yhtiöoikeudellisesti vastuullisena henkilönä (company secretary) yhtiössä, yhtiökumppanina henkilöyhtiössä tai samankaltaisessa asemassa muussa oikeushenkilössä;
- c) kotipaikan, yritys- tai postiosoitteen, hallinnollisen osoitteen taikka muiden vastaavien palvelujen tarjoaminen yhtiölle, henkilöyhtiölle tai muulle oikeushenkilölle tai oikeudelliselle järjestelylle;
- d) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan express trust -järjestelyn omaisuudenhoitajana tai vastaavan tehtävän hoitaminen oikeusmuodoltaan samankaltaisessa oikeudellisessä järjestelyssä;
- e) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan nimellisenä osakkeenomistajana toisen henkilön puolesta;
- 12) ”rahapelipalvelulla” palvelua, johon liittyy sellaisen panoksen asettaminen rahapeleissä, jolla on rahallista arvoa, mukaan luettuina rahapelit, joissa taidolla on osuutensa, kuten arpajaiset, kasinopelit, pokeripelit ja vedonlyöntitoiminta, ja joita tarjotaan fyysisessä paikassa tai millä tahansa keinoin etäpalveluina, sähköisessä muodossa tai muun viestintää helpottavan tekniikan avulla ja palvelujen vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä;

⁽³⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽³⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽³⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

- 13) "rahoitusalan ulkopuolisella monialan holdingyhtiöllä" yritystä, joka ei ole rahoitusalan holdingyhtiö eikä rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja joka ei ole toisen yrityksen tytäryritys ja jonka tytäryrityksiin kuuluu vähintään yksi 3 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettu ilmoitusvelvollinen;
- 14) "isännöimättömällä osoitteella" asetuksen (EU) 2023/1113 3 artiklan 20 alakohdassa määriteltyä isännöimätöntä osoitetta;
- 15) "joukkorahoituspalvelun tarjoajalla" asetuksen (EU) 2020/1503 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyä joukkorahoituspalvelun tarjoajaa;
- 16) "joukkorahoituksen välittäjällä" yritystä, joka ei ole joukkorahoituspalvelun tarjoaja ja jonka liiketoiminnan tarkoituksena on saattaa yhteen seuraavat toimijat tai helpottaa niiden yhteensaattamista yleisölle tai rajoitetulle määrälle rahoittajia avoimen internet-pohjaisen tietojärjestelmän kautta:
- a) hankkeiden toteuttajat, jotka ovat luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka hakevat rahoitusta hankkeisiin, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta ennalta määritellystä toimesta, jolla pyritään tiettyyn tavoitteeseen, mukaan lukien varojen kerääminen tiettyä syytä tai tapahtumaa varten, riippumatta siitä, onko näitä hankkeita ehdotettu yleisölle vai rajalliselle määrälle rahoittajia; ja
- b) rahoittajat, jotka ovat luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka osallistuvat hankkeiden rahoittamiseen korollisin tai korottomin lainoin taikka lahjoituksin, myös silloin, kun lahjoitukset oikeuttavat lahjoittajan aineettomaan hyötyyn;
- 17) "sähköisellä rahalla" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽³⁸⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua rahallista arvoa;
- 18) "sijoittautumispaikalla" sitä, että ilmoitusvelvollinen harjoittaa 3 artiklan soveltamisalaan kuuluvaa taloudellista toimintaa tosiasiallisesti muussa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa kuin siinä, jossa sen päätoimipaikka sijaitsee, määräämättömän ajan ja pysyvän infrastruktuurin kautta, joka voi olla
- a) sivuliike tai tytäryhtiö;
- b) luottolaitosten ja finanssilaitosten kyseessä ollessa vakavaraisuussäätelyn nojalla sijoittautumispaikaksi katsottava infrastruktuuri;
- 19) "liikesuhteella" liiketoiminnallista, ammatillista tai kaupallista suhdetta, joka on yhteydessä ilmoitusvelvollisen ammatilliseen toimintaan ja joka on muodostettu ilmoitusvelvollisen ja asiakkaan välille, myös ilman kirjallista sopimusta, ja jonka otaksutaan yhteyden muodostamishetkellä olevan toistuva tai pysyvä tai muuttuvan myöhemmin sellaiseksi;
- 20) "toisiinsa kytköksissä olevilla liiketoimilla" kahta tai useampaa liiketoimea, joilla on täsmälleen samanlainen tai samankaltainen alkuperä, päämäärä ja tarkoitus tai muita olennaisia ominaisuuksia tietyllä ajanjaksolla;
- 21) "kolmannella maalla" lainkäyttöaluetta, riippumatonta valtiota tai autonomista aluetta, joka ei ole osa unionia ja jolla on oma rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntalainsäädäntönsä tai sen täytäntöönpanosäädönsä;
- 22) "kirjeenvaihtajasuhteella"
- a) toimintaa, jossa yksi luottolaitos kirjeenvaihtajana tarjoaa vastapuolena olevalle toiselle luottolaitokselle pankkipalveluja, kuten käyttötilin tai muun passiiviatilin ja siihen liittyviä palveluja, kuten kassanhallintaa, direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjen varojen kansainvälisiä siirtoja, sekkien lunastusta, maksujenvälitystilejä ja valuutanvaihtopalveluja;
- b) luottolaitosten välisiä, finanssilaitosten välisiä sekä luottolaitosten ja finanssilaitosten välisiä suhteita, muun muassa suhteita, joissa kirjeenvaihtajalaitos tarjoaa vastapuolena toimivalle laitokselle samankaltaisia palveluja, ja suhteita, jotka on perustettu arvopaperikauppaa tai direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjen varojen siirtoja, kryptovaroilla tehtäviä liiketoimia tai kryptovarojen siirtoja varten;
- 23) "pöytälaatikkolaitoksella"

⁽³⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeesenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- a) sellaisten luottolaitosten ja finanssilaitosten osalta, jotka eivät ole kryptovarapalvelujen tarjoajia: luottolaitosta tai finanssilaitosta taikka niiden toimintaa vastaavaa toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on perustettu sellaisella lainkäyttöalueella, jolla sillä ei ole fyysistä toimipaikkaa eikä todellista johtoa, ja joka ei ole sidoksissa säänneltyyn finanssiryhmään;
- b) kryptovarapalvelujen tarjoajien osalta: yhteisöä, jonka nimi on Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) 2023/1114 110 artiklan mukaisesti perustamassa luettelossa, tai kolmannessa maassa toimivaa, kryptovarapalveluja tarjoavaa yhteisöä, jolla ei ole toimilupaa tai jota ei ole rekisteröity ja johon ei kyseisessä maassa kohdisteta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontaa;
- 24) "kryptovaratilillä" asetuksen (EU) 2023/1113 3 artiklan 19 alakohdassa määriteltyä kryptovaratiliiä;
- 25) "anonymeettiiä edistäväillä kryptovaroilla" kryptovaroja, joiden sisäänrakennetut ominaisuudet on suunniteltu tekemään kryptovarojen siirtoa koskevista tiedoista anonyymejä joko järjestelmällisesti tai valinnaisesti;
- 26) "virtuaalisella IBAN-tilinumerolla" tunnistetta, joka johtaa maksujen ohjaamiseen maksutilille, joka on yksilöity kyseisestä tunnistesta poikkeavalla IBAN-tilinumerolla;
- 27) "oikeushenkilötunnuksella" oikeushenkilölle annettavaa ISO 17442 -standardin mukaista oikeushenkilökohtaista aakkosnumeerista viitekoodia;
- 28) "tosiasiallisella omistajalla ja edunsaajalla" luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa oikeushenkilön, express trust -järjestelyn tai muun samankaltaisen oikeudellisen järjestelyn tai käyttää siinä määräysvaltaa;
- 29) "express trust -järjestelyllä" trustia, jonka perustaja on tarkoituksellisesti perustanut elävien kesken tai edunsaajan kuoltua, yleensä kirjallisen asiakirjan muodossa, asettaakseen varat omaisuudenhoitajan määräysvaltaan edunsaajan hyväksi tai tiettyä tarkoitusta varten;
- 30) "sallitulla kohderyhmällä" luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden luokkaa, joiden joukosta omaisuudenhoitajat voivat valita edunsaajat harkinnanvaraisessa trustissa;
- 31) "oletuskohderyhmällä" luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden luokkaa, jotka ovat harkinnanvaraisen trustin edunsaajia, jos omaisuudenhoitajat eivät käytä harkintavaltaansa;
- 32) "oikeudellisella järjestelyllä" express trust -järjestelyä tai rakenteeltaan tai toiminnaltaan express trust -järjestelyn kaltaista järjestelyä, mukaan lukien fiducie-järjestelyt ja tietyntyyppiset Treuhand- ja fideicomiso-järjestelyt;
- 33) "perustiedoilla"
- a) oikeushenkilön osalta
- i) oikeushenkilön oikeudellinen muoto ja nimi;
- ii) perustamiskirjaa ja yhtiöjärjestystä, jos se on erillisessä asiakirjassa;
- iii) sääntömääräisen tai virallisen kotipaikan osoite ja päätoimipaikka, jos se on eri kuin kotipaikka, sekä perustamisvaltio;
- iv) laillisten edustajien luetteloa;
- v) tarvittaessa osakkeenomistajien tai jäsenten luetteloa, mukaan lukien tiedot kunkin osakkeenomistajan hallussa olevien osakkeiden määrästä ja kyseisten osakkeiden luokista sekä niihin liittyvien äänioikeuksien luonteesta;
- vi) rekisteröintinumeroa, eurooppalaista yksilöivää tunnistetta, verotunnistenumeroa ja oikeushenkilötunnusta, jos ne ovat saatavilla;
- vii) säätiöiden osalta varoja, jotka säätiöllä on hallussaan tehtäviensä hoitamista varten;
- b) oikeudellisen järjestelyn osalta:
- i) oikeudellisen järjestelyn nimeä tai yksilöllistä tunnistetta;
- ii) edustussopimusta tai vastaavaa;

- iii) oikeudellisen järjestelyn tarkoituksia, jos sellaisia on;
  - iv) varoja, joita pidetään hallussa oikeudellisessa järjestelyssä tai joita hallinnoidaan sen kautta;
  - v) express trust -järjestelyn omaisuudenhoitajien taikka vastaavissa asemissa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä olevien henkilöiden asuinpaikkaa ja, jos tämä ei ole sama, paikkaa, jossa express trust -järjestelyä tai vastaavaa oikeudellista järjestelyä hallinnoidaan;
- 34) ”poliittisesti vaikutusvaltaisella henkilöllä” luonnollista henkilöä, joka toimii tai on toiminut merkittävässä julkisissa tehtävissä, mukaan lukien:
- a) jäsenvaltiossa:
    - i) valtionpäämiehet, hallitusten päämiehet, ministerit ja vara- ja apulaisministerit;
    - ii) parlamenttien ja niiden kaltaisten lainsäädäntöelinten jäsenet;
    - iii) poliittisten puolueiden johtaelinten jäsenet, joilla on paikka kansallisissa toimeenpano- tai lainsäädäntöelimissä taikka alueellisissa tai paikallisissa toimeenpano- tai lainsäädäntöelimissä, jotka edustavat vähintään 50 000 asukkaan vaalipiirejä;
    - iv) korkeimpien oikeuksien, perustuslakituomioistuinten tai muiden sellaisten korkean tason lainkäyttöelinten jäsenet, joiden päätöksiin ei voida hakea muutosta, poikkeustapauksia lukuun ottamatta;
    - v) tilintarkastustuomioistuinten tai keskuspankkien johtokuntien jäsenet;
    - vi) suurlähettiläät, asiantuntijat tai puolustusvoimien korkea-arvoiset upseerit;
    - vii) sellaisten yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenet, jotka ovat minkä tahansa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa luetellun suhteen vuoksi valtion määräysvallassa tai, jos kyseiset yritykset katsotaan mainitun direktiivin 3 artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa määritellyiksi keskiuuriksi tai suuriksi yrityksiksi tai keskiuuriksi tai suuriksi konserneiksi, alue- tai paikallisviranomaisten määräysvallassa;
    - viii) alue- ja paikallisviranomaisten johtajat, mukaan lukien kuntayhtymien ja suurkaupunkialueiden, joissa on vähintään 50 000 asukasta, johtajat;
    - ix) muut jäsenvaltioiden säätämät merkittävät julkiset tehtävät;
  - b) kansainvälisessä järjestössä:
    - i) kansainvälisen järjestön ylimmät johtajat, heidän sijaisensa ja johtokunnan tai vastaavan jäsenet;
    - ii) jäsenvaltion tai unionin edustajat;
  - c) unionin tasolla:
    - a alakohdan i, ii, iv, v ja vi luetelmakohdassa lueteltuja tehtäviä vastaavat tehtävät unionin toimielimissä ja elimissä;
  - d) kolmannessa maassa:
    - a alakohdassa lueteltuja tehtäviä vastaavat tehtävät;
- 35) ”perheenjäsenellä”
- a) puolisoa, avopuolisoa ja rekisteröidyn parisuhteen tai vastaavan järjestelyn osapuolta;
  - b) lasta sekä kyseisen lapsen puolisoa, aviopuolisoa tai rekisteröidyn parisuhteen tai vastaavan järjestelyn osapuolta;
  - c) vanhempaa;

- d) sisarusta 34 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen tehtävien ja vastaavien tehtävien osalta, kun tehtävät ovat unionin tasolla tai kolmannessa maassa;
- 36) ”läheiseksi yhtiökumppaniksi tiedetyllä henkilöllä”
- a) luonnollista henkilöä, jonka tiedetään olevan oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallinen yhteisomistaja ja edunsaaja tai jolla tiedetään olevan mikä tahansa muu läheinen liikesuhde poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön kanssa;
- b) luonnollista henkilöä, joka on sellaisen oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallinen yksinomistaja ja edunsaaja, josta tiedetään, että se on perustettu poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön tosiasialliseksi hyödyksi;
- 37) ”ylimmällä hallintoelimellä” kansallisen lainsäädännön mukaisesti nimettyä ilmoitusvelvollisen elintä tai elimiä, joilla on valtuudet vahvistaa ilmoitusvelvollisen strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen ja joka valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa ja joihin kuuluvat ilmoitusvelvollisen liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt; jos tällaista elintä ei ole, henkilöä, joka tosiasiallisesti johtaa ilmoitusvelvollisen liiketoimintaa;
- 38) ”hallintotoimintoon hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä” ylintä hallintoelintä, joka vastaa ilmoitusvelvollisen päivittäisestä johtamisesta;
- 39) ”valvontatoimintoon hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä” ylintä hallintoelintä, joka hoitaa tehtävänsä valvoa ja seurata johdon päätöksentekoa;
- 40) ”ylemmällä johdolla” hallintotoimintoon hoitavan ylimmän hallintoelimen jäseniä sekä muita toimihenkilöitä ja työntekijöitä, joilla on riittävästi tietoa ilmoitusvelvolliseen kohdistuvasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä sekä riittävästi toimivaltaa tehdä siihen kohdistuvaan riskiin vaikuttavia päätöksiä;
- 41) ”konsernilla” yritysten ryhmää, johon kuuluvat emoyritys ja sen tytäryritykset, sekä yrityksiä, jotka ovat yhteydessä toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- 42) ”emoyrityksellä”
- a) sellaisten konsernien osalta, joiden päätoimipaikka sijaitsee unionissa, ilmoitusvelvollista, joka on direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 9 alakohdassa määritelty emoyritys, joka ei itse ole toisen yrityksen tytäryritys unionissa, edellyttäen, että vähintään yksi tytäryritys on ilmoitusvelvollinen;
- b) sellaisten konsernien osalta, joiden päätoimipaikka sijaitsee unionin ulkopuolella ja joissa vähintään kaksi tytäryritystä on unioniin sijoittautuneita ilmoitusvelvollisia, kyseiseen konserniin kuuluvaa unioniin sijoittautunutta yritystä, joka
- i) on ilmoitusvelvollinen;
- ii) ei ole sellaisen toisen yrityksen tytäryritys, joka on unioniin sijoittautunut ilmoitusvelvollinen;
- iii) on tarpeeksi merkittävä konsernin sisällä ja jolla riittävä käsitys konsernin toimista, joihin sovelletaan tämän asetuksen vaatimuksia; ja
- iv) on vastuussa tämän asetuksen II luvun 2 jakson mukaisten konsernin laajuisten vaatimusten täytäntöönpanosta;
- 43) ”käteisvaroilla” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1672 ⁽³⁹⁾ 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyjä käteisvaroja;
- 44) ”toimivaltaisella viranomaisella”
- a) rahanpesun selvittelykeskusta;
- b) valvontaviranomaista;

⁽³⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1672, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoamisesta (EUVL L 284, 12.11.2018, s. 6).

- c) viranomaista, jonka tehtävänä on rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen tutkiminen tai näihin liittyvät syytetoimet tai jonka tehtävänä on rikoksella saatujen varojen jäljittäminen, takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen;
- d) viranomaista, jolle on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia;
- 45) "valvojalla" elintä, jonka tehtävänä on varmistaa, että ilmoitusvelvolliset noudattavat tämän asetuksen vaatimuksia, mukaan lukien rahanpesuntorjuntaviranomainen suorittaessaan sille asetuksen (EU) 2024/1620 5 artiklan 2 kohdassa annettuja tehtäviä;
- 46) "valvontaviranomaisella" valvojaa, joka on julkinen elin, tai viranomaista, joka valvoo itsesääntelyelimiä näiden hoitaessa valvontatehtäviä direktiivin (EU) 2024/1640 37 artiklan mukaisesti, tai rahanpesuntorjuntaviranomaista sen toimissa valvojana;
- 47) "itsesääntelyelimellä" elintä, joka edustaa ammatinharjoittajia ja sääntelee heidän toimintaansa, suorittaa tiettyjä valvonta- tai seurantatehtäviä ja varmistaa ammatinharjoittajia koskevien sääntöjen noudattamisen;
- 48) "varoilla tai muulla omaisuudella" mitä tahansa omaisuutta, muun muassa rahoitusvaroja, taloudellisia resursseja, mukaan lukien öljy ja muut luonnonvarat, kaikenlaista aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta riippumatta siitä, miten se hankittu, sekä kaikenmuotoisia oikeudellisia asiakirjoja tai välineitä, myös sähköisiä tai digitaalisia, jotka osoittavat tällaisten varojen tai muun omaisuuden omistusoikeuden tai osuuden niistä, mukaan lukien pankkiliuotot, matkasekit, pankkisekit, maksutoimeksiannot, osakkeet, arvopaperit, joukkovelkakirjat, vekselit tai remburssit, sekä korkoja, osinkoja tai muita tuloja tällaisista varoista tai muusta omaisuudesta tai niistä kertyvästä tai niiden tuottamasta arvosta, sekä kaikkia muita varoja, joita voidaan käyttää varojen, tavaroiden tai palvelujen hankkimiseen;
- 49) "kohdennetuilla talouspakotteilla" sekä varojen jäädyttämistä että kieltoja antaa suoraan tai välillisesti varoja tai muuta omaisuutta käyttöön nimettyjen henkilöiden ja yhteisöjen hyväksi SEU 29 artiklan perusteella annettujen neuvoston päätösten sekä SEUT 215 artiklan perusteella annettujen neuvoston asetusten nojalla;
- 50) "YK:n talouspakotteilla" sekä varojen jäädyttämistä että kieltoja antaa suoraan tai välillisesti varoja tai muuta omaisuutta käyttöön nimettyjen tai luetteloon merkittyjen henkilöiden ja yhteisöjen hyväksi seuraavien nojalla:
- a) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1267 (1999) ja sitä seuraavat päätöslauselmat;
- b) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1373 (2001), mukaan lukien vahvistus siitä, että asiaankuuluvia pakotteita sovelletaan henkilöön tai yhteisöön, ja julkinen tiedonanto kyseisestä vahvistuksesta;
- c) joukkotuhoseiden leviämisen rahoittamiseen liittyvät YK:n talouspakotteet;
- 51) "joukkotuhoseiden leviämisen rahoittamiseen liittyvillä YK:n talouspakotteilla" sekä varojen jäädyttämistä että kieltoja antaa suoraan tai välillisesti varoja tai muuta omaisuutta käyttöön nimettyjen tai luetteloon merkittyjen henkilöiden ja yhteisöjen hyväksi seuraavien nojalla:
- a) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1718 (2006) ja kaikki sitä seuraavat päätöslauselmat;
- b) YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2231 (2015) ja kaikki sitä seuraavat päätöslauselmat;
- c) kaikki muut YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat, joissa määrätään varojen jäädyttämisestä ja kielletään varojen tai muun omaisuuden asettaminen saataville joukkotuhoseiden leviämisen rahoittamiseen;
- 52) "ammattilaisjalkapalloseuralla" oikeushenkilöä, joka on sellainen jalkapalloseura tai omistaa sellaisen jalkapalloseuran tai johtaa sellaista jalkapalloseuraa, jolle on myönnetty lisenssi ja joka osallistuu kansallisiin jalkapalloliigoihin jossakin jäsenvaltiossa ja jonka pelaajat ja henkilöstö ovat sopimusperusteisesti palkattuja ja saavat korvauksen palveluistaan;
- 53) "jalkapalloagentilla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka maksua vastaan tarjoaa välittäjäpalveluja ja edustaa jalkapalloilijoita tai ammattilaisjalkapalloseuroja neuvotteluissa, joiden tarkoituksena on tehdä sopimus jalkapalloilijasta, tai edustaa ammattilaisjalkapalloseuroja neuvotteluissa jalkapalloilijan siirtoa koskevan sopimuksen tekemiseksi;

- 54) "arvotavaroilla" liitteessä IV lueteltuja tavaroita;
- 55) "jalometalleilla ja jalokivillä" liitteessä V lueteltuja metalleja ja kiviä;
- 56) "kulttuuriesineillä" neuvoston asetuksen (EY) N:o 116/2009 ⁽⁴⁰⁾ liitteessä I lueteltuja esineitä;
- 57) "tietojenvaihtokumppanuudella" mekanismia, joka mahdollistaa tietojen jakamisen ja käsittelyn ilmoitusvelvollisten ja tapauksen mukaan 44 alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten välillä rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi joko kansallisella tai rajat ylittävällä tasolla ja kyseisen kumppanuuden muodosta riippumatta.

2. Minkään 1 kohdan 34 alakohdassa tarkoitettun merkittävän julkisen tehtävän ei katsota käsittävän keskitason tai sitä alemman tason virkamiehiä.

3. Jos se on perusteltua jäsenvaltioiden hallinnollisen organisaation ja riskien vuoksi, jäsenvaltiot voivat asettaa alempia kynnysarvoja seuraaviin merkittäviin julkisiin tehtäviin nimeämiseksi:

- a) edellä 1 kohdan 34 alakohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettut alue- tai paikallistasolla edustettuina olevien poliittisten puolueiden johtoelinten jäsenet;
- b) edellä 1 kohdan 34 alakohdan a alakohdan viii alakohdassa tarkoitettut alue- ja paikallisviranomaisten johtajat.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä alemmista kynnysarvoista komissiolle.

4. Tämän artiklan 1 kohdan 34 alakohdan a alakohdan vii alakohdan osalta jäsenvaltiot voivat asettaa alue- tai paikallisviranomaisten määräysvallassa olevien yritysten yksilöinnille alempia kynnysarvoja kuin ne, jotka on määritelty direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohdassa, jos se on perusteltua jäsenvaltioiden hallinnollisen organisaation ja riskien vuoksi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä alemmista kynnysarvoista komissiolle.

5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa laajempaa soveltamisalaa 1 kohdan 35 alakohdan d alakohdassa tarkoitettujen sisarusten nimeämiseen poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden perheenjäseniksi, jos se on perusteltua niiden sosiaalisten ja kulttuuristen rakenteiden ja riskien vuoksi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisestä laajemmasta soveltamisalasta komissiolle.

2 JAKSO

Soveltamisala

3 artikla

Ilmoitusvelvolliset

Tätä asetusta sovellettaessa seuraavat yhteisöt katsotaan ilmoitusvelvollisiksi:

- 1) luottolaitokset;
- 2) finanssilaitokset;
- 3) seuraavat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt näiden harjoittaessa ammattitoimintaansa:
  - a) tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat sekä kaikki muut luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, mukaan lukien itsenäiset ammatinharjoittajat kuten juristit, jotka antavat joko suoraan tai muiden henkilöiden, joihin kyseinen toinen henkilö on etuyhteydessä, välityksellä aineellista apua, tukea tai neuvontaa veroasioissa pääasiallisena elinkeino- tai ammattitoimintana;
  - b) notaarit, juristit ja muut itsenäiset juristiammattien harjoittajat, jos nämä joko toimivat asiakkaansa puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaansa puolesta jonkin seuraavassa luetellun liiketoimen suunnitteluun tai suorittamiseen:

⁽⁴⁰⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 116/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, kulttuuriesineiden viennistä (EUVL L 39, 10.2.2009, s. 1).

- i) kiinteistöjen tai liiketoimintayksikköjen ostaminen ja myynti,
  - ii) asiakkaan rahavarojen, arvopaperien tai muiden varojen, mukaan lukien kryptovarat, hoitaminen,
  - iii) pankki-, säästö-, arvo-osuus- tai kryptovaratilien avaaminen tai hoitaminen,
  - iv) yhtiöiden perustamista, toimintaa tai hallinnointia varten tarvittavien varojen järjestely,
  - v) trustien, yhtiöiden, säätiöiden tai vastaavien rakenteiden perustaminen tai johtaminen taikka niiden toiminnasta vastaaminen;
- c) trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajat;
  - d) kiinteistönvälittäjät ja muut kiinteistöalan ammattilaiset, silloin kun nämä toimivat välittäjinä kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa, mukaan lukien sellaisen kiinteän omaisuuden vuokrauksen osalta, jonka kuukausivuokra on vähintään 10 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, maksuvälineestä riippumatta;
  - e) jalometalli- ja jalokivikauppaa säännöllisenä tai pääasiallisena ammattitoimintanaan harjoittavat henkilöt;
  - f) arvotavaroiden kauppaa säännöllisenä tai pääasiallisena ammattitoimintanaan harjoittavat henkilöt;
  - g) rahapelipalvelujen tarjoajat;
  - h) joukkorahoituspalvelun tarjoajat ja joukkorahoituksen välittäjät;
  - i) kulttuuriesineiden kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt, myös silloin, kun tätä tekevät taidegalleriat ja huutokauppakamarit, kun liiketoimen ja toisiinsa kytköksissä olevien liiketoimien arvo on vähintään 10 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - j) kulttuuriesineitä ja arvotavaroita säilyttävät taikka niiden kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt silloin, kun tätä tehdään vapaa-alueilla ja tullivarastoissa, kun liiketoimen ja toisiinsa kytköksissä olevien liiketoimien arvo on vähintään 10 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - k) asunto- ja kulutusluottojen välittäjät, jotka eivät ole luottolaitoksia eivätkä finanssilaitoksia, lukuun ottamatta luotonvälittäjiä, jotka harjoittavat toimintaansa yhden tai useamman luotonantajan tai luotonvälittäjän vastuulla;
  - l) sijoittamiseen perustuvia oleskeluoikeusjärjestelyjä välittävät toimijat, joilla on lupa edustaa sellaisia kolmansien maiden kansalaisia tai tarjota välityspalveluja sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, jotka pyrkivät saamaan oleskeluoikeuden jäsenvaltiossa jonkinlaisen sijoituksen vastineena, mukaan lukien pääomansiirto, kiinteistön osto tai vuokraus, valtion verkkirjoihin sijoittaminen, yhtiöön sijoittaminen, lahjoitus yleistä etua edistävään toimintaan tai rahoitusosuus valtion talousarviossa;
  - m) rahoitusalan ulkopuoliset monialan holdingyhtiöt;
  - n) jalkapalloagentit;
  - o) ammattilaisjalkapalloseurat seuraavien liiketoimien osalta:
    - i) liiketoimet sijoittajan kanssa;
    - ii) liiketoimet sponsorin kanssa;
    - iii) liiketoimet jalkapalloagenttien tai muiden välittäjien kanssa;
    - iv) liiketoimet jalkapalloilijan siirtoa varten.

4 artikla

Tiettyjä rahapelipalvelujen tarjoajia koskevat poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat päättää sulkea rahapelipalvelujen tarjoajat kokonaan tai osittain tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten soveltamisalan ulkopuolelle näiden palvelujen luonteesta ja, soveltuvin osin, toiminnan laajuudesta johtuvan todistetun alhaisen riskin perusteella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta ei sovelleta seuraaviin:

- a) kasinot;
- b) sellaiset rahapelipalvelujen tarjoajat, joiden pääasiallisena toimintana on sähköisten rahapelipalvelujen tai urheiluvideonäytönpalvelujen tarjoaminen, lukuun ottamatta seuraavia:
  - i) sähköiset rahapelipalvelut, joita valtio harjoittaa joko viranomaisen tai valtion määräysvallassa olevan yrityksen tai elimen välityksellä;
  - ii) sähköiset rahapelipalvelut, joiden organisointia, toimintaa ja hallintoa sääntelee valtio.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on tehtävä rahapelipalveluista riskinarviointi, jossa tarkastellaan
  - a) rahapelipalveluihin liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen uhkia, niille altistavia tekijöitä ja riskiä lieventäviä tekijöitä;
  - b) maksutapahtumien suuruuteen ja käytettyihin maksutapoihin liittyviä riskejä;
  - c) maantieteellistä aluetta, jossa rahapelipalveluja hallinnoidaan, mukaan lukien palvelujen rajatylittävä ulottuvuus ja niihin pääsy muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista.

Jäsenvaltioiden on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja riskinarviointeja tehdessään otettava huomioon komission direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklan nojalla tekemässä unionin tason riskinarvioinnissa tehdyt havainnot.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riskiperusteiset valvontatoimet tai toteutettava muut riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämän artiklan mukaisia poikkeuksia käytetä väärin.

5 artikla

Tiettyjä ammatillisjalkapalloseuroja koskevat poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat päättää sulkea ammatillisjalkapalloseurat, jotka kilpailevat kansallisen jalkapalloliigan korkeimmalla sarjatasolla ja joiden vuotuinen kokonaisliikevaihto on kahtena edeltävänä kalenterivuonna ollut vähemmän kuin 5 000 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, kokonaan tai osittain tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten soveltamisalan ulkopuolelle tällaisten ammatillisjalkapalloseurojen luonteen ja toiminnan laajuuden aiheuttaman todistetun alhaisen riskin perusteella.

Jäsenvaltiot voivat päättää sulkea ammatillisjalkapalloseurat, jotka kilpailevat kansallisen jalkapalloliigan korkeinta sarjatasoa alemmassa sarjassa, kokonaan tai osittain tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten soveltamisalan ulkopuolelle tällaisten ammatillisjalkapalloseurojen luonteen ja toiminnan laajuuden aiheuttaman todistetusti vähäisen riskin perusteella.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on tehtävä ammatillisjalkapalloseuroista riskinarviointi, jossa tarkastellaan
  - a) ammatillisjalkapalloseuroihin liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen uhkia, niille altistavia tekijöitä ja riskiä lieventäviä tekijöitä;
  - b) liiketoimien kokoon ja rajatylittävään luonteeseen liittyviä riskejä.

Jäsenvaltioiden on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja riskinarviointeja tehdessään otettava huomioon komission direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklan nojalla tekemässä riskinarvioinnissa tehdyt havainnot.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riskiperusteiset valvontatoimet tai toteutettava muut riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämän artiklan mukaisia poikkeuksia käytetä väärin.

*6 artikla***Tiettyä taloudellista toimintaa koskevat poikkeukset**

1. Jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot voivat päättää, että oikeushenkilöt tai luonnolliset henkilöt, jotka harjoittavat satunnaisesti tai hyvin rajallisesti direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12, 14 ja 15 kohdassa lueteltua taloudellista toimintaa, jossa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on pieni, eivät kuulu tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten soveltamisalaan, lukuun ottamatta direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 22 alakohdassa määriteltyä rahansiirtotoimintaa harjoittavia henkilöitä:

- a) taloudellinen toiminta on vähäistä absoluuttisina lukuina;
- b) taloudellinen toiminta on vähäistä liiketoimien perusteella;
- c) taloudellinen toiminta ei ole tällaisten henkilöiden pääasiallista toimintaa;
- d) taloudellinen toiminta on oheistoimintaa, joka liittyy suoraan tällaisten henkilöiden pääasialliseen toimintaan;
- e) tällaisten henkilöiden pääasiallinen toiminta ei ole tämän asetuksen 3 artiklan 3 alakohdan a–d alakohdassa tai g alakohdassa tarkoitettua toimintaa;
- f) taloudellista toimintaa tarjotaan ainoastaan tällaisten henkilöiden pääasiallisen toiminnan asiakkaille eikä sitä tarjota yleisesti yleisölle.

2. Sovelletaessa 1 kohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että taloudellisen toiminnan kokonaisliikevaihto ei ylitä riittävän alhaalle asetettua kynnyksarvoa. Kynnyksarvo on vahvistettava kansallisella tasolla taloudellisen toiminnan tyyppin mukaan.

3. Sovelletaessa 1 kohdan b alakohtaa jäsenvaltioiden on sovellettava enimmäismääräksi asetettua kynnyksarvoa asiakasta ja yksittäistä liiketoimea kohden riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhtenä suorituksena vai toisiinsa kytköksissä olevina suorituksina. Enimmäismääräksi asetettu kynnyksarvo on vahvistettava kansallisella tasolla taloudellisen toiminnan tyyppin mukaan. Sen on oltava riittävän alhainen sen varmistamiseksi, että kyseisen tyyppiset liiketoimet ovat epäkäytännöllinen ja tehoton keino pestä rahaa tai rahoittaa terrorismia, eikä se saa olla korkeampi kuin 1 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, maksuvälineestä riippumatta.

4. Sovelletaessa 1 kohdan c alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että taloudellisen toiminnan liikevaihto ei ylitä viittä prosenttia kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kokonaisliikevaihdosta.

5. Kun jäsenvaltiot arvioivat rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä tätä artiklaa sovelletaessa, niiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkeen taloudelliseen toimintaan, joka on luonteeltaan sellaista, että sen käyttöä tai väärinkäyttöä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen pidetään erityisen todennäköisenä.

6. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riskiperusteiset valvontatoimet tai toteutettava muut riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämän artiklan mukaisia poikkeuksia käytetä väärin.

*7 artikla***Poikkeuksista ilmoittaminen etukäteen**

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista poikkeuksista, joita ne aikovat myöntää 4, 5 ja 6 artiklan nojalla. Ilmoituksessa on esitettävä perustelut, jotka perustuvat asiaankuuluvaan riskinarviointiin, jonka jäsenvaltio on tehnyt poikkeuksen voimassa pitämiseksi.

2. Komissio toteuttaa kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksesta jommankumman seuraavista:

- a) se vahvistaa, että poikkeus voidaan myöntää jäsenvaltion esittämien perustelujen nojalla;
- b) se toteaa perustellussa päätöksessä, ettei poikkeusta voida myöntää.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi komissio voi pyytää ilmoittavalta jäsenvaltiolta lisätietoja.

3. Vastaanotettuaan tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen komission vahvistuksen jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen poikkeuksen myöntämisestä. Päätös on perusteltava. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tällaisia päätöksiä uudelleen säännöllisesti ja joka tapauksessa silloin, kun ne päivittävät direktiivin (EU) 2024/1640 8 artiklassa tarkoitetun kansallisen riskinarviointinsa.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2027 direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista, jotka ovat käytössä 10 päivänä heinäkuuta 2027.
5. Komissio julkaisee joka vuosi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* luettelon tämän artiklan nojalla myönnettyistä poikkeuksista ja asettaa kyseisen luettelon julkisesti saataville verkkosivuillaan.

3 JAKSO

Rajatylyttävät operaatiot

8 artikla

Ilmoitus rajatylyttävistä operaatioista ja kansallisen lainsäädännön soveltaminen

1. Ilmoitusvelvollisten, jotka haluavat harjoittaa toimintaa toisen jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa, on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa valvojille toiminnasta, jota ne aikovat harjoittaa kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa. Kyseinen ilmoitus on tehtävä heti, kun ilmoitusvelvollinen valmistautuu harjoittamaan kyseistä toimintaa, ja sijoittautumisen osalta vähintään kolme kuukautta ennen kyseisen toiminnan aloittamista. Ilmoitusvelvollisten on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa valvojille heti, kun ne aloittavat kyseisen toiminnan kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta ilmoitusvelvollisiin, joihin sovelletaan muiden unionin säädösten nojalla erityisiä ilmoitusmenettelyjä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämiseksi, eikä tapauksiin, joissa ilmoitusvelvolliseen sovelletaan erityisiä toimilupavaatimuksia voidakseen toimia kyseisen toisen jäsenvaltion alueella.

2. Ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava kaikista 1 kohdan mukaisesti ilmoitettuihin tietoihin suunnitelluista muutoksista kotijäsenvaltion valvojalle vähintään kuukautta ennen muutoksen tekemistä.

3. Jos tässä asetuksessa sallitaan, että jäsenvaltiot hyväksyvät ilmoitusvelvollisiin sovellettavia lisäsäätöjä, ilmoitusvelvollisten on noudatettava sen jäsenvaltion kansallisia sääntöjä, johon ne ovat sijoittautuneet.

4. Jos ilmoitusvelvollisilla on sijoittautumispaikkoja useissa jäsenvaltioissa, niiden on varmistettava, että kukin sijoittautumispaikka soveltaa sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa se sijaitsee.

5. Jos direktiivin (EU) 2024/1640 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset toimivat muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon ne ovat sijoittautuneet, palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella näissä muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien asiamiesten, edustajien tai muuntyyppisten infrastruktuurien kautta, niiden on sovellettava niiden jäsenvaltioiden sääntöjä, joissa ne tarjoavat kyseiseen toimintaan liittyviä palveluja, paitsi jos sovelletaan mainitun direktiivin 38 artiklan 2 kohtaa, jolloin niiden on sovellettava sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa niiden päätoimipaikka sijaitsee.

6. Jos ilmoitusvelvollisten on nimettävä keskitetty yhteyspiste direktiivin (EU) 2024/1640 41 artiklan mukaisesti, niiden on varmistettava, että keskitetty yhteyspiste pystyy varmistamaan sovellettavan lainsäädännön noudattamisen ilmoitusvelvollisen puolesta.

II LUKU

ILMOITUSVELVOLLISTEN SISÄISET TOIMINTAPERIAATTEET, MENETTELYTAVAT JA VALVONTATOIMENPITEET

1 JAKSO

Sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet, riskien arviointi ja henkilöstö

9 artikla

Sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden soveltamisala

1. Ilmoitusvelvollisilla on oltava käytössä sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet, joilla varmistetaan tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja kaikkien valvojien antamien hallinnollisten säästöjen noudattaminen ja erityisesti

- a) lievennetään ja hallitaan tehokkaasti unionin, jäsenvaltion ja ilmoitusvelvollisen tasolla tunnistettuja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä;
- b) kohdennettujen talouspakotteiden soveltamisvelvollisuuden lisäksi lievennetään ja hallitaan kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskejä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia ilmoitusvelvollisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskit ja monimutkaisuus mukaan luettuna, ja kokoon nähden, ja niiden on katettava kaikki tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat ilmoitusvelvollisen toiminnat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintaperiaatteisiin, menettelytapoihin ja valvontatoimenpiteisiin on kuuluttava

- a) sisäiset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, mukaan lukien erityisesti
  - i) koko liiketoimintaa koskevan riskinarvioinnin tekeminen ja päivittäminen;
  - ii) ilmoitusvelvollisen riskinhallintajärjestelmä;
  - iii) asiakkaan tuntemisvelvollisuus tämän asetuksen III luvun täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien menettelyt sen määrittämiseksi, onko asiakas tai tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja tai henkilö, jonka puolesta tai hyväksi liiketoimi tai toiminta toteutetaan, poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö tai perheenjäsen tai läheiseksi yhtiökumppaniksi tiedetty henkilö;
  - iv) epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen;
  - v) ulkoistaminen ja tukeutuminen muiden ilmoitusvelvollisten toteuttamiin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin;
  - vi) tietojen säilyttäminen ja henkilötietojen käsittelyyn liittyvät toimintaperiaatteet 76 ja 77 artiklan nojalla;
  - vii) tällaisten sisäisten toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen noudattamisen seuranta ja hallinta tämän kohdan b alakohdan mukaisesti, puutteiden tunnistaminen ja hallinta sekä korjaavien toimien toteuttaminen;
  - viii) henkilön hyvämaineisuuden tarkastaminen palvelukseenoton, tiettyihin tehtäviin ja toimiin osoittamisen sekä asiamiesten ja edustajien nimittämisen yhteydessä oikeassa suhteessa suoritettaviin tehtäviin ja toimiin liittyviin riskeihin nähden;
  - ix) sisäinen tiedottaminen ilmoitusvelvollisen sisäisistä toimintaperiaatteista, menettelytavoista ja valvontatoimenpiteistä, myös sen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden täytäntöönpanoon osallistuville asiamiehille, edustajille ja palveluntarjoajille;
  - x) toimintaperiaatteet, joita sovelletaan annettaessa työntekijöille ja tapauksen mukaan asiamiehille ja edustajille koulutusta toimenpiteistä, joita ilmoitusvelvollisella on käytössä tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja kaikkien valvojien antamien hallinnollisten säästöjen noudattamiseksi;

- b) sisäiset valvontatoimenpiteet ja riippumaton tarkastustoiminto tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sisäisten toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen testaamiseksi sekä valvontatoimenpiteet, jotka ovat käytössä ilmoitusvelvollisissa; jos riippumatonta tarkastustoimintoa ei ole, ilmoitusvelvolliset voivat teettää tämän testin ulkopuolisella asiantuntijalla.

Ensimmäisessä alakohdassa esitetyt sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet on tallennettava kirjallisesti. Hallintotoimintoon hoitavan ylimmän hallintoelimen on hyväksyttävä sisäiset toimintaperiaatteet. Sisäiset menettelytavat ja valvontatoimenpiteet on hyväksyttävä vähintään vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan tasolla.

3. Ilmoitusvelvollisten on päivitettävä sisäisiä toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä ja tehostettava niitä, jos puutteita havaitaan.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 ohjeet seikoista, jotka ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon niiden liiketoiminnan luonteen, sen riskit ja monimutkaisuus mukaan luettuna, ja koon perusteella päättäessään sisäisten toimintaperiaatteidensa, menettelytapojensa ja valvontatoimenpiteidensä laajuudesta, erityisesti vaatimustenmukaisuuden valvontaa koskeviin tehtäviin osoitetun henkilöstön osalta. Kyseisissä ohjeissa on myös määritettävä tilanteet, joissa ilmoitusvelvollisen luonteen ja koon vuoksi

- i) sisäiset valvontatoimenpiteet on järjestettävä kaupallisen toiminnon, vaatimustenmukaisuuden valvontatoiminnon ja tarkastustoiminnon tasolla;
- ii) riippumattoman tarkastustoiminnon voi suorittaa ulkopuolinen asiantuntija.

10 artikla

Koko liiketoimintaa koskeva riskinarviointi

1. Ilmoitusvelvollisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden liiketoiminnan luonteeseen, sen riskit ja monimutkaisuus mukaan luettuna, ja niiden kokoon nähden, niihin kohdistuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi, ja otettava huomioon ainakin

- a) liitteessä I luetellut riskimuuttujat sekä liitteissä II ja III luetellut riskitekijät;
- b) komission direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklan nojalla tekemässä unionin tason riskiarvioinnissa tehdyt havainnot;
- c) direktiivin (EU) 2024/1640 8 artiklassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden laatimissa kansallisissa riskinarvioinneissa tehdyt havainnot sekä jäsenvaltioiden mahdollisesti laatimissa asiaankuuluvissa alakohtaisissa riskinarvioinneissa tehdyt havainnot;
- d) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten normeja hyväksyvien tahojen julkaisemat asiaankuuluvat tiedot tai unionin tasolla komission tai rahanpesuntorjuntaviranomaisen asiaankuuluvat julkaisut;
- e) toimivaltaisten viranomaisten toimittamat tiedot rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä;
- f) asiakaskuntaa koskevat tiedot.

Ennen uusien tuotteiden, palvelujen tai liiketoimintakäytäntöjen lanseeraamista, mukaan lukien uusien jakelukanavien ja uusien tai kehittymässä olevien teknologioiden käyttö, yhdessä uusien tai aikaisempien tuotteiden ja palvelujen kanssa tai ennen kuin aloitetaan aikaisemman palvelun tai tuotteen tarjoaminen uudelle asiakasryhmälle tai uudella maantieteellisellä alueella, ilmoitusvelvollisten on tunnistettava ja arvioitava erityisesti niihin liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä näiden riskien hallitsemiseksi ja lieventämiseksi.

2. Ilmoitusvelvollisen 1 kohdan mukaisesti laatima koko liiketoimintaa koskeva riskinarviointi on dokumentoitava, se on pidettävä ajan tasalla ja sitä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen, myös silloin, kun sisäiset tai ulkoiset tapahtumat vaikuttavat merkittävästi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin, jotka liittyvät ilmoitusvelvollisen toimintaan, tuotteisiin, liiketoimiin, jakelukanaviin, asiakkaisiin tai maantieteellisiin toiminta-alueisiin. Se on asetettava valvojien saataville pyynnöstä.

Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön on laadittava koko liiketoimintaa koskeva riskinarviointi, ja hallintotoimintoon hoitavan ylimmän hallintoelimen on hyväksyttävä se, ja siitä on ilmoitettava valvontatoimintoon hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle, jos sellainen on olemassa.

3. Lukuun ottamatta luottolaitoksia, finanssilaitoksia, joukkorahoituspalvelun tarjoajia ja joukkorahoituksen välittäjiä valvojat voivat päättää, että yksittäisiä dokumentoituja koko liiketoimintaa koskevia riskinarviointeja ei tarvita, jos tietylle alalle ominaisista erityisistä riskeistä vallitsee selkeä käsitys.
4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 ohjeet ilmoitusvelvollisen 1 kohdan mukaisesti laatiman koko liiketoimintaa koskevan riskinarvioinnin sisältöä koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä muista tietolähteistä, jotka on otettava huomioon koko liiketoimintaa koskevaa riskinarviointia tehtäessä.

11 artikla

Vaatimustenmukaisuuden valvontaa koskevat tehtävät

1. Ilmoitusvelvollisten on nimitettävä yksi hallintotoimintaan hoitavan ylimmän hallintoelimen jäsen, joka vastaa vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja kaikkien valvojien antamien hallinnollisten säädösten kanssa, jäljempänä "vaatimustenmukaisuudesta vastaava johtaja".

Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on varmistettava, että ilmoitusvelvollisen sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet ovat johdonmukaisia ilmoitusvelvollisen riskialtistuksen kanssa ja että ne pannaan täytäntöön. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on myös varmistettava, että tähän tarkoitukseen osoitetaan riittävät henkilöresurssit ja aineelliset resurssit. Vaatimustenmukaisuudesta vastaava johtaja vastaa tällaisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden merkittäviä tai olennaisia heikkouksia koskevien tietojen vastaanottamisesta.

Kun hallintotoimintaan hoitava ylin hallintoelin on elin, joka vastaa päätöksistään yhteisvastuullisesti, vaatimustenmukaisuudesta vastaava johtaja on vastuussa sen avustamisesta ja neuvonnasta sekä tässä artiklassa tarkoitettujen päätösten valmistelusta.

2. Ilmoitusvelvollisilla on oltava hallintotoimintaan hoitavan ylimmän hallintoelimen riittävän korkeaan hierarkkiseen asemaan nimittämä vaatimustenmukaisuudesta vastaava toimihenkilö, joka vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten päivittäiseen toteuttamiseen liittyvistä toimintaperiaateista, menettelytavoista ja valvontatoimenpiteistä, myös kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon osalta, ja joka toimii toimivaltaisten viranomaisten yhteyshenkilönä. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön tehtävänä on myös ilmoittaa epäilyttävistä liiketoimista rahanpesun selvittelykeskukselle 69 artiklan 6 kohdan nojalla.

Jos ilmoitusvelvolliseen kohdistuu ylempää johtoa tai tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tarkastuksia direktiivin (EU) 2024/1640 6 artiklan tai muiden unionin säädösten nojalla, vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön on tarkastettava kyseisten vaatimusten noudattaminen.

Jos se on perusteltua ilmoitusvelvollisen koon ja sen toiminnan vähäisen riskin vuoksi, konserniin kuuluva ilmoitusvelvollinen voi nimittää vaatimustenmukaisuudesta vastaavaksi toimihenkilöksi henkilön, joka hoitaa kyseistä tehtävää toisessa samaan konserniin kuuluvassa ilmoitusvelvollisessa.

Vaatimustenmukaisuudesta vastaava toimihenkilö voidaan erottaa vasta sen jälkeen, kun siitä on annettu ennakoilmoitus hallintotoimintaan hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle. Ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava valvojalle vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön erottamisesta ja täsmennettävä, liittyväkö päätös tämän asetuksen nojalla annettujen tehtävien suorittamiseen. Vaatimustenmukaisuudesta vastaava toimihenkilö voi omasta aloitteestaan tai pyynnöstä antaa valvojalle tietoja erottamisesta. Valvoja voi käyttää kyseisiä tietoja tämän kohdan toisen alakohdan ja direktiivin (EU) 2024/1640 37 artiklan 4 kohdan mukaisten tehtäviensä suorittamiseen.

3. Ilmoitusvelvollisten on annettava vaatimustenmukaisuuden valvonnalle riittävästi resursseja, henkilöstö ja teknologia mukaan lukien, oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisen kokoon, luonteeseen ja riskeihin nähden, tehtävien suorittamiseksi tehokkaasti, ja niiden on varmistettava, että kyseisistä tehtävistä vastaaville henkilöille annetaan valtuudet ehdottaa kaikkia tarvittavia toimenpiteitä ilmoitusvelvollisen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi.
4. Ilmoitusvelvollisten on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että vaatimustenmukaisuudesta vastaavia toimihenkilöitä suojellaan vastatoimilta, syrjinnältä ja mahdolliselta muulta epäoikeudenmukaiselta kohtelulta ja että ilmoitusvelvollisen kaupalliset edut eivät vaaranna vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön päätöksiä tai vaikuta niihin aiheettomasti.
5. Ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että vaatimustenmukaisuudesta vastaava toimihenkilö ja 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tarkastustoiminnosta vastaava henkilö voivat raportoida suoraan hallintotoimintaan hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle ja, jos tällainen elin on olemassa, valvontatoimintaan hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle riippumattomasti, ja voivat esittää huolenaiheita ja varoittaa ylintä hallintoelintä, jos erityinen riskikehitys vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa ilmoitusvelvolliseen.

Ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja kaikkien valvojen antamien hallinnollisten säädösten täytäntöönpanoon suoraan tai välillisesti osallistuvilla henkilöillä on pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseksi.

6. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on raportoitava ylimmälle hallintoelimelle säännöllisesti ilmoitusvelvollisen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanosta. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on erityisesti toimitettava ylimmälle hallintoelimelle kerran vuodessa tai tarvittaessa useammin vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön laatima kertomus ilmoitusvelvollisen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden toteuttamisesta, ja hänen on pidettävä kyseinen hallintoelin ajan tasalla mahdollisten uudelleentarkastelujen tuloksista. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet havaittujen puutteiden korjaamiseksi oikea-aikaisesti.

7. Yksi ja sama luonnollinen henkilö voi huolehtia vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan ja vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön tehtävistä, jos tämä on ilmoitusvelvollisen liiketoiminnan luonteen, sen riskit ja monimutkaisuus mukaan luettuna, ja koon vuoksi perusteltua. Kyseiset tehtävät voidaan yhdistää muiden tehtävien kanssa.

Jos ilmoitusvelvollinen on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka toimintaa harjoittaa vain yksi luonnollinen henkilö, kyseinen henkilö vastaa tässä artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta.

12 artikla

Vaatimusten tunteminen

Ilmoitusvelvollisten on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että niiden työntekijät tai vastaavissa asemissa olevat henkilöt, joiden tehtävät sitä edellyttävät, mukaan lukien niiden asiamiehet ja edustajat, tuntevat tästä asetuksesta, asetuksesta (EU) 2023/1113 ja kaikista valvojen antamista hallinnollisista säädöksistä johtuvat vaatimukset ja ilmoitusvelvollisen koko liiketoimintaa koskevan riskinarvioinnin sekä ilmoitusvelvollisen käytössä olevat sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet, myös asetuksen soveltamiseksi tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn osalta.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin on kuuluttava työntekijöiden tai vastaavissa asemissa olevien henkilöiden, mukaan lukien asiamiehet ja edustajat, osallistuminen jatkuviin erityiskoulutusohjelmiin, jotka auttavat heitä tunnistamaan rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen mahdollisesti liittyvät toimet ja joissa heitä ohjeistetaan, miten tällaisissa tapauksissa on toimittava. Tällaisten koulutusohjelmien on oltava tarkoituksenmukaisia heidän tehtäviensä tai toimintansa sekä ilmoitusvelvolliseen kohdistuvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien kannalta, ja ne on dokumentoitava asianmukaisesti.

13 artikla

Työntekijöiden luotettavuus

1. Kaikista ilmoitusvelvollisen työntekijöistä tai vastaavassa asemassa olevista henkilöistä, asiamiehet ja edustajat mukaan lukien, jotka osallistuvat suoraan ilmoitusvelvollista koskevien tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja minkä tahansa valvojen antamien hallinnollisten säädösten vaatimusten noudattamiseen, on tehtävä arviointi, joka on oikeassa suhteessa suoritettaviin tehtäviin liittyviin riskeihin ja jonka sisällön hyväksyy vaatimustenmukaisuudesta vastaava toimihenkilö ja jossa tutkitaan:

- a) henkilökohtainen osaaminen, tietämys ja asiantuntemus, joita tehtävien tuloksellinen hoitaminen edellyttää;
- b) hyvä maine, vilpittömyys ja luotettavuus.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä ennen kuin työntekijä tai vastaavassa asemassa oleva henkilö, mukaan lukien asiamiehet ja edustajat, aloittaa toimintansa, ja se on toistettava säännöllisesti. Myöhempien arviointien perusteellisuus määritetään henkilölle annettujen tehtävien ja hänen suorittamaansa toimintaan liittyvien riskien perusteella.

2. Työntekijöiden tai vastaavissa asemissa olevien henkilöiden, mukaan lukien asiamiehet ja edustajat, joille on annettu tehtäviä, jotka liittyvät ilmoitusvelvollista koskevien tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja minkä tahansa valvojen antamien hallinnollisten säädösten vaatimusten noudattamiseen, on ilmoitettava vaatimustenmukaisuudesta vastaavalle toimihenkilölle kaikista läheisistä yksityisistä tai ammatillisista suhteista ilmoitusvelvollisen nykyisiin tai uusiin asiakkaisiin ja pidätyttävä kaikista tehtävistä, jotka liittyvät ilmoitusvelvollista koskevien vaatimusten täyttämiseen kyseisten asiakkaiden osalta.

3. Ilmoitusvelvollisilla on oltava käytössään menettelyt sellaisten eturistiriitojen ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi, jotka voivat vaikuttaa ilmoitusvelvollista koskevien tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja minkä tahansa valvojen antamien hallinnollisten säädösten noudattamiseen liittyvien tehtävien hoitamiseen.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta, jos ilmoitusvelvollinen on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka toimintaa harjoittaa vain yksi luonnollinen henkilö.

14 artikla

Rikkomisesta ilmoittaminen ja ilmoitettavien henkilöiden suojelu

1. Tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2023/1113 ja kaikkien valvojen antamien hallinnollisten säädösten rikkomisesta ilmoittamiseen ja tällaisista rikkomisista ilmoitettavien henkilöiden suojeluun sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2019/1937 ⁽⁴¹⁾.
2. Ilmoitusvelvollisten on perustettava sisäiset ilmoituskanavat, jotka täyttävät direktiivissä (EU) 2019/1937 säädetyt vaatimukset.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos ilmoitusvelvollinen on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka toimintaa harjoittaa vain yksi luonnollinen henkilö.

15 artikla

Yksittäisten työntekijöiden asema

Jos 3 artiklan 3 alakohdassa lueteltuihin ammattiryhmiin kuuluva luonnollinen henkilö harjoittaa ammattitoimintaansa oikeushenkilön työntekijänä, tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan kyseiseen oikeushenkilöön eikä kyseiseen luonnolliseen henkilöön.

2 JAKSO

Konserneihin sovellettavat säännökset

16 artikla

Konsernin laajuiset vaatimukset

1. Emoyrityksen on varmistettava, että tämän luvun 1 jaksossa tarkoitettuja vaatimuksia, jotka koskevat sisäisiä menettelyjä, riskien arviointia ja henkilöstöä, sovelletaan kaikkiin konsernin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin jäsenvaltioissa ja, jos konsernin päätoimipaikka sijaitsee unionissa, kaikkiin konsernin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kolmansissa maissa. Tätä varten emoyrityksen on suoritettava konsernin laajuinen riskinarviointi, jossa otetaan huomioon konsernin kaikkien sivuliikkeiden ja tytäryritysten suorittama koko liiketoimintaa koskeva riskinarviointi, ja luotava ja pantava täytäntöön konsernin laajuisia toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä, mukaan lukien konsernin laajuiset toimintaperiaatteet sen varmistamiseksi, että konsernin työntekijät tuntevat tästä asetuksesta johtuvat vaatimukset sekä konsernin laajuiset tietosuojaa koskevat toimintaperiaatteet ja konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevat toimintaperiaatteet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Konserniin kuuluvien ilmoitusvelvollisten on pantava täytäntöön nämä konsernin laajuiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet ottaen huomioon niiden erityispiirteet ja riskit, joille ne altistuvat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin konsernin laajuisiin toimintaperiaatteisiin, menettelytapoihin ja valvontatoimenpiteisiin on sisällyttävä kaikki 9 artiklassa luetellut seikat ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin konsernin laajuisiin riskinarviointeihin kaikki 10 artiklassa luetellut seikat.

Jos konsernilla on sijoittautumispaikkoja useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa ja, niiden konsernien osalta, joiden päätoimipaikka sijaitsee unionissa, kolmansissa maissa, emoyritysten on ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa otettava huomioon kaikkien niiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden viranomaisten julkaisemat tiedot, joissa konsernin sijoittautumispaikat sijaitsevat.

2. Vaatimustenmukaisuuden valvontaa koskevat tehtävät on vahvistettava konsernin tasolla. Näihin tehtäviin on kuuluttava konsernitason vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan tehtävä ja, jos se on perusteltua konsernitasolla toteutettavan toiminnan vuoksi, vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön tehtävä. Päätös vaatimustenmukaisuuden valvontaa koskevien tehtävien laajuudesta on dokumentoitava.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on raportoitava säännöllisesti emoyrityksen hallintotoimintoon hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle konsernin laajuisen toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanosta. Vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on toimitettava vähintään kerran vuodessa kertomus ilmoitusvelvollisen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanosta ja toteutettava oikea-aikaisesti tarvittavat toimet mahdollisesti havaittujen

⁽⁴¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1937, annettu 23 päivänä lokakuuta 2019, unionin oikeuden rikkomisesta ilmoitettavien henkilöiden suojelusta (EUVL L 305, 26.11.2019, s. 17).

puutteiden korjaamiseksi. Kun hallintotoimintoon hoitava ylin hallintoelin on elin, joka vastaa päätöksistään yhteisvastuullisesti, vaatimustenmukaisuudesta vastaavan johtajan on huolehdittava sen avustamisesta ja neuvonnasta sekä tämän artiklan täytäntöönpanoon tarvittavien päätösten valmistelusta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tietojenjaossa sovellettavat toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet velvoittavat konserniin kuuluvat ilmoitusvelvolliset vaihtamaan tietoja, kun se on olennaista asiakkaan tuntemisvelvollisuutta varten ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin hallitsemiseksi. Konsernin sisäisen tietojenjaon on koskettava erityisesti asiakkaan, sen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tai sen henkilön, jonka puolesta asiakas toimii, henkilöllisyyttä ja ominaispiirteitä, liikesuhteen ja yksittäisten liiketoimien luonnetta ja tarkoitusta sekä 69 artiklan nojalla rahanpesun selvittelykeskukselle ilmoitettuja epäilyjä, joihin on liitetty tueksi analyysit siitä, että varat ovat peräisin rikollisesta toiminnasta tai liittyvät terrorismin rahoitukseen, ellei rahanpesun selvittelykeskus toisin ohjeista.

Konsernin laajuiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet eivät estä konserniin kuuluvia yhteisöjä, jotka eivät ole ilmoitusvelvollisia, antamasta tietoja samaan konserniin kuuluville ilmoitusvelvollisille, kun tällainen tietojenjakko on tarkoituksenmukaista, jotta kyseiset ilmoitusvelvolliset voivat täyttää tässä asetuksessa säädetty vaatimukset.

Emoyritysten on otettava käyttöön konsernin laajuisia toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettussa tietojenvaihdossa sovelletaan riittäviä tietojen luottamuksellisuuteen, tietosuojaan ja tietojen käyttöön liittyviä suojatoimenpiteitä, myös tietojen paljastamisen estämiseksi.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäväksi. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa täsmennetään konsernin laajuisia toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä koskevat vähimmäisvaatimukset, konsernin sisäisen tiedonjaon vähimmäisvaatimukset mukaan lukien, ja emoyrityksen määrittelyperusteet 2 artiklan 1 kohdan 42 alakohdan b alakohdan kattamissa tapauksissa, samoin kuin edellytykset, joiden täytyessä tämän artiklan säännöksiä sovelletaan sellaisiin rakenteisiin kuuluviin yhteisöihin, joilla on yhteinen omistus, yhteinen johto tai yhteinen vaatimustenmukaisuuden valvonta, mukaan lukien verkostot tai kumppanuudet, sekä unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen määrittelyperusteet mainituissa tapauksissa.

5. Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Kolmansissa maissa sijaitsevat sivuliikkeet ja tytäryritykset

1. Jos ilmoitusvelvollisen sivuliikkeet tai tytäryritykset sijaitsevat kolmansissa maissa, joissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vähimmäisvaatimukset ovat tässä asetuksessa säädettyjä lyhyemmät, emoyrityksen on varmistettava, että kyseiset sivuliikkeet tai tytäryritykset täyttävät tässä asetuksessa säädetty vaatimukset, tietosuoja koskevat vaatimukset mukaan lukien, tai että ne täyttävät vastaavat vaatimukset.

2. Jos kolmannen maan lainsäädäntö ei salli tämän asetuksen noudattamista, emoyrityksen on toteutettava lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseisessä kolmannessa maassa sijaitsevat sivuliikkeet ja tytäryritykset torjuvat tehokkaasti rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskin, ja ilmoitettava kotijäsenvaltionsa valvojille näistä lisätoimenpiteistä. Jos kotijäsenvaltion valvojat pitävät lisätoimenpiteitä riittämättöminä, ne toteuttavat muita valvontatoimia esimerkiksi edellyttämällä, ettei konserni aloita mitään liikesuhdetta, että konserni lopettaa nykyiset liikesuhteet, ettei konserni suorita liiketoimia tai että konserni lakkauttaa toimintansa kyseisessä kolmannessa maassa.

3. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäväksi. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa täsmennetään, minkä tyyppisiä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lisätoimenpiteitä ovat ja mitä vähimmäistoimia ilmoitusvelvollisten on toteutettava, jos kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 16 artiklassa edellytettujen toimenpiteiden toteuttamista, ja mitä muita valvontatoimia tällöin edellytetään.

4. Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

3 JAKSO

Ulkoistaminen

18 artikla

Ulkoistaminen

1. Ilmoitusvelvolliset voivat ulkoistaa tästä asetuksesta johtuvia tehtäviä palveluntarjoajille. Ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava valvojalle ulkoistamisesta ennen kuin palveluntarjoaja aloittaa ulkoistetun toiminnan.

2. Tämän artiklan mukaisia tehtäviä suorittaessaan palveluntarjoaja on pidettävä osana ilmoitusvelvollista, myös silloin, kun palveluntarjoajien on tehtävä hakuja direktiivin (EU) 2024/1640 10 artiklassa tarkoitettuihin keskitettyihin rekistereihin, jäljempänä "keskitetyt rekisterit", asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi ilmoitusvelvollisen puolesta.

Ilmoitusvelvollinen on edelleen täysin vastuussa kaikista toimista, olivatpa ne sitten toimen toteuttamisia tai laiminlyöntejä, jotka liittyvät palveluntarjoajien suorittamiin ulkoistettuihin tehtäviin.

Ilmoitusvelvollisen on kunkin ulkoistetun tehtävän osalta pystyttävä osoittamaan valvojalle, että se ymmärtää palveluntarjoajan suorittamien toimien perustelut ja niiden toteuttamisessa noudatetun lähestymistavan ja että tällaiset toimet lieventävät erityisiä riskejä, joille ilmoitusvelvollinen altistuu.

3. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla ulkoistettuja tehtäviä ei saa toteuttaa siten, että niillä vaarannetaan olennaisesti niiden toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen laatu, joita ilmoitusvelvollinen toteuttaa tämän asetuksen sekä asetuksen (EU) 2023/1113 vaatimusten täyttämiseksi, ja niiden valvontatoimenpiteiden laatu, jotka ovat käytössä kyseisten toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen testaamiseksi. Seuraavia tehtäviä ei saa ulkoistaa missään olosuhteissa:

- a) ilmoitusvelvollisen koko liiketoiminnasta laadittavaa riskinarviointia koskeva ehdotus ja riskinarvioinnin hyväksyminen 10 artiklan 2 kohdan nojalla;
- b) ilmoitusvelvollisen sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden hyväksyminen 9 artiklan nojalla;
- c) päätös asiakkaalle vahvistettavasta riskiprofiilista;
- d) päätös liikesuhteen aloittamisesta tai yksittäisen liiketoimen suorittamisesta asiakkaan kanssa;
- e) ilmoittaminen rahanpesun selvittelykeskukselle epäilyttävästä toiminnasta 69 artiklan mukaisesti tai 74 ja 80 artiklan mukaiset kynnysarvoon perustuvat ilmoitukset, paitsi jos tällaiset toimet ulkoistetaan toiselle samaan konserniin kuuluvalla ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneelle ilmoitusvelvolliselle;
- f) epäilyttävän tai epätyypillisen liiketoimen tai toiminnan havaitsemisessa käytettyjen kriteereiden hyväksyminen.

4. Ennen kuin ilmoitusvelvollinen ulkoistaa tehtävän 1 kohdan nojalla, sen on varmistettava, että palveluntarjoajalla on riittävä pätevyys ulkoistettavien tehtävien suorittamiseen.

Jos ilmoitusvelvollinen ulkoistaa tehtävän 1 kohdan nojalla, sen on varmistettava, että palveluntarjoaja ja mahdolliset myöhemmät palveluntarjoajat, joille tehtävä myöhemmin ulkoistetaan, soveltavat ilmoitusvelvollisen hyväksymiä toimintaperiaatteita ja menettelytapoja. Tällaisten tehtävien suorittamisen edellytykset on vahvistettava ilmoitusvelvollisen ja palveluntarjoajan välisessä kirjallisessa sopimuksessa. Ilmoitusvelvollisen on toteutettava säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistuakseen siitä, että palveluntarjoaja tosiasiallisesti toteuttaa tällaiset toimintaperiaatteet ja menettelytavat. Tarkastusväli määritetään ulkoistettujen tehtävien kriittisen luonteen perusteella.

5. Ilmoitusvelvollisten on varmistettava, ettei ulkoistamista toteuteta siten, että sillä vaarannetaan olennaisesti valvontaviranomaisten kyky valvoa ja todentaa, että ilmoitusvelvollinen noudattaa tätä asetusta ja asetusta (EU) 2023/1113.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ilmoitusvelvolliset eivät saa ulkoistaa tämän asetuksen vaatimuksista johtuvia tehtäviä III luvun 2 jakson mukaisesti määritetyissä kolmansissa maissa asuville tai niihin sijoittautuneille palveluntarjoajille, elleivät kaikki seuraavat edellytykset täyty:

- a) ilmoitusvelvollinen ulkoistaa tehtävät yksinomaan samaan konserniin kuuluvalla palveluntarjoajalle;
- b) konsernissa sovelletaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia toimintaperiaatteita ja menettelytapoja, asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä ja tietojen säilyttämistä koskevia sääntöjä, jotka ovat kaikilta osin tämän asetuksen mukaisia tai vastaavien kolmansissa maissa voimassa olevien sääntöjen mukaisia;

c) kotijäsenvaltion valvontaviranomainen valvoo direktiivin (EU) 2024/1640 IV luvun mukaisesti tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten tosiasiallista täyttymistä konsernin tasolla.

7. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jos yhteissijoitusyrittäjä ei ole oikeushenkilö tai sillä on ainoastaan hallitus ja se on siirtänyt merkintöjen käsittelyn ja direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjen varojen keräämisen sijoittajilta toiselle yhteisölle, se voi ulkoistaa 3 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä jollekin palveluntarjoajistaan.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ulkoistaminen voidaan toteuttaa vasta sen jälkeen, kun yhteissijoitusyrittäjä on ilmoittanut valvojalle 1 kohdan mukaisesti aikomuksestaan ulkoistaa tehtäviä ja valvoja on hyväksynyt tällaisen ulkoistamisen ottaen huomioon seuraavat:

a) palveluntarjoajan resurssit, kokemus ja tietämys rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisestä;

b) palveluntarjoajan tietämys yhteissijoitusyrittäjän harjoittaman toiminnan tai liiketoimien tyypistä.

8. Rahanpesutorjuntaviranomainen antaa ilmoitusvelvollisille viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet seuraavista seikoista:

a) ulkoistamisen ja myös mahdollisen myöhemmän ulkoistamisen toteuttaminen tämän artiklan mukaisesti, ulkoistamisen hallinnointi ja palveluntarjoajalle annettujen tehtävien, erityisesti ratkaisevan tärkeinä pidettyjen tehtävien, toteuttamisen seurannassa noudatettavat menettelyt;

b) ilmoitusvelvollisen ja palveluntarjoajan tehtävät ja vastuu ulkoistamissopimuksessa;

c) ulkoistamisen valvontamenettelyt sekä ratkaisevan tärkeinä pidettyjen tehtävien ulkoistamista koskevat valvontaodotukset.

III LUKU

ASIAKKAAN TUNTEMISVELVOLLISUUS

1 JAKSO

Yleiset säännökset

19 artikla

Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltaminen

1. Ilmoitusvelvollisten on sovellettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä seuraavissa tilanteissa:

a) aloittaessaan liikesuhteen;

b) suorittaessaan yksittäisen liiketoimen, joka on arvoltaan vähintään 10 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhtenä suorituksena vai toisiinsa kytköksissä olevina suorituksina, tai joka ylittää 9 kohdan nojalla säädetyn matalamman arvon;

c) osallistuessaan oikeushenkilön perustamiseen, oikeudellisen järjestelyn perustamiseen tai 3 artiklan 3 alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta oikeushenkilön omistusoikeuden siirtoon liiketoimen arvosta riippumatta;

d) kun rahanpesua tai terrorismin rahoittamista on syytä epäillä, sovellettavista poikkeuksista, vapautuksista tai kynnyсарvoista riippumatta;

e) kun epäillään, että asiakkaasta aikaisemmin saadut tunnistetiedot eivät ole oikeita tai riittäviä;

f) kun on epäilyksiä siitä, onko henkilö, jonka kanssa ne ovat tekemisissä, itse asiakas vai henkilö, jolla on valtuudet toimia asiakkaan puolesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden lisäksi luottolaitosten ja finanssilaitosten, kryptovarapalvelun tarjoajia lukuun ottamatta, on sovellettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä aloittaessaan tai suorittaessaan yksittäisen liiketoimen, jossa on kyseessä asetuksen (EU) 2023/1113 3 artiklan 9 alakohdassa määrittely varainsiirto, jonka arvo on vähintään 1 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhtenä suorituksena vai toisiinsa kytköksissä olevina suorituksina.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, kryptovarapalvelun tarjoajien on

a) sovellettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä toteuttaessaan yksittäisen liiketoimen, jonka arvo on vähintään 1 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhtenä suorituksena vai toisiinsa kytköksissä olevina suorituksina;

b) sovellettava ainakin 20 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä suorittaessaan yksittäisen liiketoimen, jonka arvo on alle 1 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhtenä suorituksena vai toisiinsa kytköksissä olevina suorituksina.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmoitusvelvollisten on sovellettava ainakin 20 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä suorittaessaan yksittäisen käteistapahtuman, jonka arvo on vähintään 3 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhtenä suorituksena vai toisiinsa kytköksissä olevina suorituksina.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltiot ovat 80 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla ottaneet käyttöön suuria käteismaksuja koskevan ylärajan, joka on enintään 3 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana, lukuun ottamatta kyseisen artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tapauksia.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden lisäksi rahapelipalvelujen tarjoajien on sovellettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, jos voittoja nostettaessa, panosta asetettaessa taikka niissä molemmissa suoritetaan joko yhtenä suorituksena tai toisiinsa kytköksissä olevina suorituksina yhteensä vähintään 2 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana.

6. Tätä lukua sovellettaessa ilmoitusvelvollisten on pidettävä asiakkainaan seuraavia henkilöitä:

a) kun on kyse 3 artiklan 3 alakohdan e, f ja i alakohdassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista ja 3 artiklan 3 alakohdan j alakohdassa tarkoitetuista arvotavaroiden kauppaa harjoittavista henkilöistä, suoran asiakkaan lisäksi tavaroiden toimittaja;

b) kun on kyse liiketoimen välittäjinä toimivista notaareista, juristeista ja muista itsenäisistä juristiammattien harjoittajista ja jos he ovat ainoa tätä liiketoimintaa välittävä notaari, juristi tai muu itsenäinen juristiammattien harjoittaja, liiketoimen molemmat osapuolet;

c) kun on kyse kiinteistönvälittäjistä, liiketoimen molemmat osapuolet;

d) kun on kyse maksutoimeksiantopalvelun tarjoajien suorittamista maksutoimeksiantopalveluista, kauppias;

e) kun on kyse joukkorahoituspalvelun tarjoajista ja joukkorahoitusvälittäjistä, joukkorahoituslupaan kautta sekä rahoitusta hakeva että rahoitusta tarjoava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.

7. Valvojat voivat suoraan tai yhteistyössä kyseisen jäsenvaltion muiden viranomaisten kanssa vapauttaa ilmoitusvelvolliset 20 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamisesta kokonaan tai osittain sähköisen rahan osalta tuotteen luonteesta johtuvan todistetun alhaisen riskin perusteella, jos kaikki seuraavat riskinvähentämisedellytykset täyttyvät:

a) maksuvälinettä ei voida ladata uudelleen, ja sähköisesti tallennettu määrä on enintään 150 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;

b) maksuvälinettä käytetään yksinomaan liikkeeseenlaskijan tarjoamien tavaroiden tai palvelujen ostamiseen tai palveluntarjoajien verkostossa;

c) maksuvälinettä ei ole liitetty maksutiliin eikä se salli tallennetun määrän vaihtamista käteiseksi tai kryptovaroiksi;

d) liikkeeseenlaskija seuraa liiketoimia tai liikesuhdetta riittävästi voidakseen havaita epätavalliset tai epäilyttävät liiketoimet.

8. Rahapelipalvelujen tarjoajat voivat täyttää 20 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun veloitteen soveltaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä tunnistamalla asiakkaan ja todentamalla asiakkaan henkilöllisyyden kasinoon tai muihin fyysisiin toimitiloihin, joissa rahapelejä tarjotaan, saapumisen yhteydessä edellyttäen, että niillä on käytössään järjestelmät, joiden avulla ne voivat kohdentaa liiketoimet tiettyihin asiakkaisiin liittyviksi.

9. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäväksi. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa täsmennetään

- a) ilmoitusvelvolliset, alat tai liiketoimet, joihin liittyy kohonnut rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski ja joihin sovelletaan arvoa, joka on matalampi kuin 1 kohdan b alakohdassa säädetty arvo;
- b) näihin liittyviä yksittäisiä liiketoimia koskevat arvot;
- c) perusteet, jotka on otettava huomioon tunnistettaessa yksittäisiä liiketoimia ja liikesuhteita;
- d) toisiinsa kytköksissä olevien liiketoimien tunnistamiskriteerit.

Rahanpesuntorjuntaviranomainen ottaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan asianmukaisesti huomioon erityyppisten ilmoitusvelvollisten liiketoimintamalleihin väistämättä liittyvien riskien tason ja komission direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklan nojalla tekemän unionin tason riskiarvion.

10. Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet

1. Asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi ilmoitusvelvollisten on toteutettava kaikki seuraavat toimenpiteet:
  - a) asiakkaan tunnistaminen ja tämän henkilöllisyyden todentaminen;
  - b) tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistaminen ja kohtuullisten toimenpiteiden toteuttaminen heidän henkilöllisyytensä todentamiseksi niin, että ilmoitusvelvollinen on vakuuttunut tietävänsä, kuka on tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja, ja tuntevansa asiakkaan omistus- ja määräysvaltarakenteen;
  - c) liikesuhteen tai yksittäisten liiketoimien tarkoituksen ja aiotun luonteen arvioiminen ja ymmärtäminen ja tarvittaessa niitä koskevien tietojen hankkiminen;
  - d) sen todentaminen, ovatko asiakas tai tosiasialliset omistajat ja edunsaajat kohdennettujen talouspakotteiden kohteena, ja, jos kyseessä on asiakas tai oikeudellisen järjestelyn osapuoli, joka on oikeushenkilö, onko kyseinen oikeushenkilö kohdennettujen talouspakotteiden kohteena olevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden määräysvallassa tai onko talouspakotteiden kohteena olevilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä yli 50 prosenttia kyseisen oikeushenkilön omistusoikeuksista tai sen osake-enemmistö yksin tai yhdessä;
  - e) asiakkaiden liiketoiminnan sekä työn tai ammatin luonteen arvioiminen ja tarvittaessa sitä koskevien tietojen hankkiminen, mukaan lukien yritysten tapauksessa se, harjoittavatko ne toimintaa;
  - f) liikesuhteen jatkuva seuranta, mukaan luettuna liiketoimien tarkastaminen koko liikesuhteen ajan sen varmistamiseksi, että suoritettavat liiketoimet ovat johdonmukaisia niiden tietojen kanssa, jotka ilmoitusvelvollisella on asiakkaasta, tämän liiketoiminnasta ja riskiprofiilista sekä tarvittaessa varojen alkuperästä;
  - g) sen määrittäminen, onko asiakas, asiakkaan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja ja tapauksen mukaan henkilö, jonka puolesta tai hyväksi liiketoimi tai toiminta toteutetaan, poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö, perheenjäsen tai läheiseksi yhtiökumppaniksi tiedetty henkilö;
  - h) silloin, kun liiketoimi tai toiminta toteutetaan muun luonnollisen henkilön kuin asiakkaan puolesta tai hyväksi, kyseisten luonnollisten henkilöiden tunnistaminen ja heidän henkilöllisyytensä todentaminen;
  - i) sen tarkastaminen, että henkilöllä, joka väittää toimivansa asiakkaan puolesta, on tähän lupa, sekä kyseisen henkilön tunnistaminen ja hänen henkilöllisyytensä todentaminen.

2. Ilmoitusvelvollisten on määritettävä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden laajuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien tapauskohtaisen analysoinnin perusteella asiakkaan sekä liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen erityispiirteet huomioon ottaen, ja niiden on otettava huomioon 10 artiklassa tarkoitettu ilmoitusvelvollisen tekemä koko liiketoimintaa koskeva riskinarviointi sekä liitteessä I luetellut rahanpesun ja terrorismin rahoituksen muuttujat ja liitteissä II ja III luetellut riskitekijät.

Jos ilmoitusvelvolliset havaitsevat rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskin olevan suuri, niiden on sovellettava tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä tämän luvun 4 jakson mukaisesti. Jos tilanteeseen liittyvää riskiä pidetään vähäisenä, ilmoitusvelvolliset voivat soveltaa yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä tämän luvun 3 jakson mukaisesti.

3. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 ohjeet riskimuuttujista ja riskitekijöistä, jotka ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon aloittaessaan liikesuhteita tai suorittaessaan yksittäisiä liiketoimia.

4. Ilmoitusvelvollisten on kyettävä aina osoittamaan valvojilleen, että toteutetut toimenpiteet ovat tunnistettujen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien kannalta asianmukaisia.

21 artikla

Kykenemättömyys noudattaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamista koskevia vaatimuksia

1. Jos ilmoitusvelvollinen ei pysty noudattamaan 20 artiklan 1 kohdassa säädettyä vaatimusta soveltaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, sen on pidäyttyävä liiketoimen suorittamisesta tai liikesuhteen aloittamisesta ja sen on lopetettava liikesuhde ja harkittava asiakkaaseen liittyvästä epäilyttävästä liiketoimesta ilmoittamista rahanpesun selvittelykeskukselle 69 artiklan nojalla.

Liikesuhteen lopettaminen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla ei estä vastaanottamasta ilmoitusvelvolliselle kuuluvia direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjä varoja.

Jos ilmoitusvelvollisella on velvollisuus suojella asiakkaansa omaisuutta, liikesuhteen lopettamisen ei katsota edellyttävän asiakkaan varojen luovuttamista.

Henkivakuutusopimusten osalta ilmoitusvelvollisten on, tarvittaessa vaihtoehtona liikesuhteen lopettamiselle, pidäyttyävä suorittamasta asiakkaalle liiketoimia, mukaan lukien korvauksia edunsaajille, kunnes 20 artiklan 1 kohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä noudatetaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei saa soveltaa notaareihin, juristeihin, muihin itsenäisiin juristiammatin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin eikä veroneuvojiin silloin, kun nämä henkilöt selvittävät asiakkaansa oikeudellista asemaa taikka puolustavat tai edustavat kyseistä asiakasta oikeuskäsittelyssä tai sen yhteydessä, oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta mukaan lukien.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos siinä tarkoitettut ilmoitusvelvolliset

- a) osallistuvat rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen;
- b) antavat oikeudellista neuvontaa rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta varten; tai
- c) tietävät, että asiakas pyytää oikeudellista neuvontaa rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta varten; tietoisuus tai tarkoitus voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella.

3. Ilmoitusvelvollisten on pidettävä kirjaa asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä, mukaan lukien tehdyistä päätöksistä laaditut asiakirjat ja päätösten perusteena käytetyt asiakirjat sekä perustelut. Ilmoitusvelvollisen hallussa olevia asiakirjoja ja tietoja on päivitettävä aina, kun asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä tarkastellaan uudelleen 26 artiklan nojalla.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä kirjanpitämisvelvollisuutta sovelletaan myös tilanteisiin, joissa ilmoitusvelvolliset kieltäytyvät aloittamasta liikesuhdetta, lopettavat liikesuhteen tai soveltavat vaihtoehtoisia toimenpiteitä 1 kohdan nojalla.

4. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 Euroopan pankkiviranomaisen kanssa yhteiset ohjeet toimenpiteistä, joita luottolaitokset ja finanssilaitokset voivat toteuttaa varmistaakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien sääntöjen noudattamisen pannaan täytäntöön direktiivin 2014/92/EU vaatimuksia, myös sellaisten liikesuhteiden osalta, joihin riskien vähentämiskäytännöt vaikuttavat eniten.

22 artikla

Asiakkaiden sekä tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistaminen ja henkilöllisyyden todentaminen

1. Lukuun ottamatta vähäriskisempiä tilanteita, joihin sovelletaan 3 jaksossa säädettyjä toimenpiteitä, ja riippumatta siitä, sovelletaanko 4 jaksossa säädettyjä suuririskisiin tilanteisiin tarkoitettuja lisätoimenpiteitä, ilmoitusvelvollisten on hankittava vähintään seuraavat tiedot tunnistaakseen asiakkaan, henkilön, joka väittää toimivansa asiakkaan puolesta, ja luonnolliset henkilöt, joiden puolesta tai hyväksi liiketoimi tai toiminta suoritetaan:

a) luonnollisen henkilön osalta:

- i) kaikki etu- ja sukunimet;
- ii) syntymäpaikka ja täydellinen syntymäaika;
- iii) kansalaisuudet taikka tapauksen mukaan valtiottomuus, pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema sekä kansallinen henkilöllisyystunnus, jos sellainen on;
- iv) tavanomainen asuinpaikka tai, jos henkilöllä ei ole unionissa vakituista osoitetta, jossa hän laillisesti oleskelee, postiosoite, josta luonnollinen henkilö voidaan tavoittaa, sekä soveltuvin osin verotunniste;

b) oikeushenkilön osalta:

- i) oikeushenkilön oikeudellinen muoto ja nimi;
- ii) sääntömääräisen tai virallisen kotipaikan osoite ja päätoimipaikka, jos se on eri kuin kotipaikka, sekä perustamisvaltio;
- iii) oikeushenkilön laillisten edustajien nimet sekä soveltuvin osin rekisteröintinumero, verotunniste ja oikeushenkilötunnus;
- iv) niiden henkilöiden nimet, jotka omistavat osakkeita tai joilla on nimellisesti johtajan asema, mukaan lukien maininta heidän asemastaan nimellisinä osakkeenomistajina tai johtajina;

c) express trust -järjestelyn omaisuudenhoitajan tai vastaavassa tehtävässä samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä toimivan henkilön osalta:

- i) oikeudellista järjestelyä koskevat perustiedot; oikeudellisessa järjestelyssä säilytettävien tai sen kautta hallinnoitavien varojen osalta on kuitenkin yksilöitävä ainoastaan ne varat, joita hallinnoidaan liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen yhteydessä;
- ii) omaisuudenhoitajien tai vastaavassa tehtävässä samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä toimivien henkilöiden asuinpaikan osoite ja, jos tämä ei ole sama, sen paikan osoite, jossa express trust -järjestelyä tai vastaavaa oikeudellista järjestelyä hallinnoidaan, oikeudellista järjestelyä sääntelevät ja sitovat valtuudet sekä soveltuvin osin verotunniste ja oikeushenkilötunnus;

d) muiden kansallisen lainsäädännön mukaan oikeuskelpoisten organisaatioiden osalta:

- i) nimi, sääntömääräisen kotipaikan tai vastaavan osoite;
- ii) niiden henkilöiden nimet, joilla on valtuudet edustaa organisaatiota, sekä soveltuvin osin oikeudellinen muoto, verotunniste, rekisteröintinumero, oikeushenkilötunnus ja perustamisasiakirja tai vastaava.

2. Oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamista varten ilmoitusvelvollisten on kerättävä 62 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot.

Jos ketään luonnollista henkilöä ei ole tunnistettu tosiasiallisiksi omistajiksi ja edunsaajiksi, kun on käytetty kaikki mahdolliset tunnistamiskeinot, tai jos on epäilyksiä siitä, ovatko tunnistetut henkilöt tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, ilmoitusvelvollisten on kirjattava tiedoksi, että tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa ei ole tunnistettu, ja tunnistettava kaikki luonnolliset henkilöt, jotka kuuluvat oikeushenkilön ylempään johtoon, ja todennettava heidän henkilöllisyytensä.

Jos toisessa alakohdassa tarkoitetun henkilöllisyyden todentamisen suorittaminen voi paljastaa asiakkaalle, että ilmoitusvelvollisella on epäilyksiä oikeushenkilön tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta, ilmoitusvelvollisen on pidättäydyttävä todentamasta ylempään johtoon kuuluvien henkilöiden henkilöllisyyttä ja kirjattava sen sijaan toimet, jotka on toteutettu tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien ja ylempään johtoon kuuluvien henkilöiden henkilöllisyyden varmistamiseksi. Ilmoitusvelvollisen on pidettävä kirjaa kaikista toteutetuista toimista sekä tunnistamisessa kohdatuista vaikeuksista, joiden vuoksi sen on täytynyt turvautua ylempään johtoon kuuluvan henkilön tunnistamiseen.

3. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on hankittava tietoja luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tunnistamiseksi ja näiden henkilöllisyyden todentamiseksi käyttäen mitä tahansa niiden antamaa virtuaalista IBAN-tilinumeroa ja siihen liittyvää pankki- tai maksutiliä.

Luottolaitoksen tai finanssilaitoksen, joka hallinnoi pankki- tai maksutiliä, jolle toisen luottolaitoksen tai finanssilaitoksen myöntämä virtuaalinen IBAN-tilinumero ohjaa maksut, on varmistettava, että se voi saada virtuaalisen IBAN-tilinumeron antaneelta laitokselta tiedot, joilla tunnistetaan kyseistä virtuaalista IBAN-tilinumeroa käyttävä luonnollinen henkilö ja todennetaan hänen henkilöllisyytensä, viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se pyysi kyseisiä tietoja.

4. Kun kyse on trustien tai muiden samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen edunsaajista, jotka nimetään erityisten ominaisuuksien tai erityisen luokan mukaan, ilmoitusvelvollisen on hankittava riittävästi tietoa kyseisestä edunsaajasta, jotta se pystyy selvittämään kyseisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuajankohtana tai kun edunsaaja aikoo käyttää saavutettuja oikeuksiaan.

5. Kun kyse on harkinnanvaraisista trusteista, ilmoitusvelvollisen on hankittava riittävästi tietoa sallitusta kohderyhmästä ja oletuskohderyhmästä, jotta se pystyy selvittämään edunsaajan henkilöllisyyden silloin, kun omaisuudenhoitajat käyttävät harkintavaltaansa, tai kun oletuskohderyhmään kuuluvista tulee edunsaajia sen vuoksi, että omaisuudenhoitajat eivät ole käyttäneet harkintavaltaansa.

6. Ilmoitusvelvollisen on hankittava asiakkaan sekä henkilön, joka väittää toimivansa asiakkaan puolesta, henkilöllisyyden todentamiseen tarvittavat tiedot ja asiakirjat jommallakummalla seuraavista keinoista:

- a) henkilöllisyystodistuksen, passin tai vastaavan esittäminen sekä tarvittaessa tietojen hankkiminen luotettavista ja riippumattomista lähteistä joko suoraan tai asiakkaan toimittamana;
- b) sellaisten sähköisen tunnistamisen keinojen käyttäminen, jotka täyttävät asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädetyt vaatimukset varmuustasojen ”korotettu” tai ”korkea” osalta sekä kyseisessä asetuksessa säädettyjen asiaankuuluvien hyväksytyjen luottamuspalvelujen osalta.

7. Ilmoitusvelvollisten on todennettava tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan ja tarvittaessa henkilöiden, joiden puolesta tai lukuun liiketoimi suoritetaan tai toimintaa harjoitetaan, henkilöllisyys kummalla tahansa seuraavista tavoista:

- a) 6 kohdan mukaisesti;
- b) toteuttamalla kohtuullisia toimenpiteitä tarvittavien tietojen ja asiakirjojen hankkimiseksi asiakkaalta tai muista luotettavista lähteistä, mukaan lukien muut julkiset rekisterit kuin keskitetyt rekisterit.

Ilmoitusvelvollisten on määritettävä hankittavien tietojen laajuus ottaen huomioon yksittäisestä liiketoimesta tai liikesuhteesta sekä tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta aiheutuvat riskit, omistusrakenteeseen liittyvät riskit mukaan luettuina.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen todentamiskeinojen käyttämisen lisäksi ilmoitusvelvollisten on tarkistettava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot tutustumalla keskitettyihin rekistereihin.

23 artikla

Asiakkaan sekä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyyden todentamisen ajoitus

1. Asiakkaan, tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan sekä muiden 20 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden henkilöllisyys on todennettava ennen liikesuhteen aloittamista tai yksittäisen liiketoimen suorittamista. Tätä velvoitetta ei sovelleta tämän luvun 3 jaksossa tarkoitetuissa tilanteissa, joihin liittyy vähäinen riski, sikäli kuin kyseisen todentamisen lykkääminen myöhemmäksi on vähäisen riskin vuoksi perusteltua.

Kiinteistövälittäjien osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu todentaminen on suoritettava sen jälkeen, kun myyjä tai vuokranantaja on hyväksynyt tarjouksen, ja joka tapauksessa ennen varojen tai omaisuuden siirtoa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, asiakkaan sekä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyyden todentaminen voidaan viedä päätökseen liikesuhdetta aloitettaessa, jos se on tarpeen tavanomaisen liiketoiminnan keskeytymisen välttämiseksi ja jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on vähäinen. Näissä tilanteissa kyseiset menettelyt on saatettava päätökseen ensimmäisen yhteydenoton jälkeen niin pian kuin se on käytännössä mahdollista.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, luottolaitos tai finanssilaitos voi avata tilin, mukaan lukien tilit, joilla on mahdollista käydä kauppaa siirtokelpoisilla arvopapereilla, jos asiakas sellaista pyytää. Edellytyksenä on, että sovelletaan sopivia suojatoimia, joilla varmistetaan, että asiakas ei suorita liiketoimia tai että asiakkaan puolesta ei suoriteta liiketoimia, ennen kuin 20 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä noudatetaan kaikilta osin.

4. Jos ilmoitusvelvolliset aloittavat uuden liikesuhteen 51, 57, 58, 61 ja 67 artiklassa tarkoitetun oikeushenkilön, express trust -järjestelyn omaisuudenhoitajan tai vastaavassa tehtävässä samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä toimivan henkilön kanssa, jota koskee direktiivin (EU) 2024/1640 10 artiklassa tarkoitettu velvollisuus rekisteröidä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot, ilmoitusvelvollisen on hankittava pätevä todiste rekisteröinnistä tai äskettäin myönnetty rekisteriote, jolla vahvistetaan rekisteröinnin voimassaolo.

24 artikla

Eroavuuksista ilmoittaminen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevissa rekistereissä olevien tietojen kanssa

1. Ilmoitusvelvollisten on ilmoitettava keskitettyihin rekistereihin kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyistä rekistereistä saatavilla olevien tietojen ja 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 22 artiklan 7 kohdan nojalla keräämiensä tietojen välillä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista eroavuuksista on ilmoitettava ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa 14 kalenteripäivän kuluessa niiden havaitsemisesta. Tällaisista eroavuuksista ilmoitettaessa ilmoitusvelvollisten on liitettävä ilmoituksiinsa saamansa tiedot, joista käy ilmi eroavuus ja se, keitä ilmoitusvelvollinen pitää tosiasiallisina omistajina ja edunsaajina ja tapauksen mukaan nimellisinä osakkeenomistajina ja nimellisinä johtajina sekä syyt siihen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ilmoitusvelvolliset voivat pidättäytyä ilmoittamasta eroavuuksista keskitettyyn rekisteriin ja sen sijaan pyytää asiakkailta lisätietoja, jos havaitut eroavuudet

- a) rajoittuvat kirjoitusvirheisiin, erilaisiin translitterointitapoihin tai vähäisiin epätarkkuuksiin, jotka eivät vaikuta tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseen tai asemaan; tai
- b) johtuvat vanhentuneista tiedoista, mutta ilmoitusvelvollinen tuntee tosiasialliset omistajat ja edunsaajat toisesta luotettavasta lähteestä eikä ole syytä epäillä, että tarkoituksena on salata tietoja.

Jos ilmoitusvelvollinen katsoo, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat keskitetyn rekisterin tiedot ovat virheellisiä, sen on pyydyttävä asiakkaita toimittamaan oikeat tiedot keskitettyyn rekisteriin 63, 64 ja 67 artiklan mukaisesti ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa 14 kalenteripäivän kuluessa.

Tätä kohtaa ei sovelleta suuririskisiin tilanteisiin, joihin sovelletaan tämän luvun 4 jakson mukaisia toimenpiteitä.

3. Jos asiakas ei ole toimittanut oikeita tietoja 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa määräajassa, ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava eroavuudesta keskitettyyn rekisteriin 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta notaareihin, juristeihin, muihin itsenäisiin juristiammatin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin ja veroneuvojiin niiden tietojen osalta, jotka nämä ovat saaneet joltakin asiakkaaltaan tai jostakin asiakkaastaan selvittäessään kyseisen asiakkaan oikeudellista asemaa tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehtävää oikeuskäsittelyssä tai siihen liittyen, mukaan luettuna oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta, riippumatta siitä, saadaanko tai hankitaanko tällaiset tiedot ennen käsittelyä, sen aikana vai sen jälkeen.

Tämän artiklan vaatimuksia sovelletaan kuitenkin, kun tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset antavat oikeudellista neuvontaa missä tahansa 21 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvassa tilanteessa.

25 artikla

Liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen tarkoituksen ja aiotun luonteen määrittäminen

Ennen liikesuhteen aloittamista tai yksittäisen liiketoimen suorittamista ilmoitusvelvollisen on varmistettava siitä, että se ymmärtää liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen tarkoituksen ja aiotun luonteen. Tätä varten ilmoitusvelvollisen on tarvittaessa saatava seuraavat tiedot:

- a) yksittäisen liiketoimen tai liikesuhteen tarkoitus ja taloudelliset perustelut;
- b) suunnitellun toiminnan arvioitu määrä;
- c) varojen alkuperä,
- d) varojen määränpää;
- e) asiakkaan liiketoiminta tai ammatti.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa sovellettaessa 74 artiklan soveltamisalaan kuuluvien ilmoitusvelvollisten on kerättävä tietoja määrittääkseen, aiotaanko kyseisessä artiklassa tarkoitettuja arvotavaroita käyttää kaupallisiin vai ei-kaupallisiin tarkoituksiin.

26 artikla

Liikesuhteen jatkuva seuranta ja asiakkaiden suorittamien liiketoimien seuranta

1. Ilmoitusvelvollisten on huolehdittava liikesuhteen jatkuvasta seurannasta, myös asiakkaan liikesuhteen aikana suorittamien liiketoimien seurannasta, varmistaakseen, että kyseiset liiketoimet vastaavat ilmoitusvelvollisen tietoja asiakkaasta, tämän liiketoiminnasta ja riskiprofiilista sekä tarvittaessa varojen alkuperästä ja määränpäästä, ja havaitsemaan liiketoimet, jotka on arvioitava tarkemmin 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos liikesuhteet kattavat useamman kuin yhden tuotteen tai palvelun, ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet kattavat kaikki nämä tuotteet ja palvelut.

Jos konserniin kuuluvilla ilmoitusvelvollisilla on liikesuhteita asiakkaisiin, jotka ovat myös kyseiseen konserniin kuuluvien muiden yhteisöjen asiakkaita, riippumatta siitä, ovatko ne ilmoitusvelvollisia tai yrityksiä, joihin ei sovelleta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia, niiden on otettava huomioon kyseisiin muihin liikesuhteisiin liittyvät tiedot seuratakseen liikesuhdetta asiakkaisiinsa.

2. Ilmoitusvelvollisten on varmistettava 1 kohdassa tarkoitettujen jatkuvan seurannan yhteydessä, että asiakasta koskevat asiaankuuluvat asiakirjat ja tiedot päivitetään.

Ensimmäisen alakohdan mukaisen asiakkaan tietojen päivittämistä on määräydyttävä liikesuhteesta aiheutuvan riskin mukaan, ja se saa joka tapauksessa olla enintään:

- a) vuosi sellaisten suuririskisten asiakkaiden osalta, joihin sovelletaan tämän luvun 4 jakson mukaisia toimenpiteitä;
- b) viisi vuotta kaikkien muiden asiakkaiden osalta.

3. Ilmoitusvelvollisten on 2 kohdassa asetettujen vaatimusten lisäksi tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa päivitettävä asiakkaan tietoja, jos

- a) asiakkaan olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos;
- b) ilmoitusvelvollisella on oikeudellinen velvollisuus ottaa asiakkaaseen yhteyttä kalenterivuoden aikana tarkistaakseen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat asiaankuuluvat tiedot tai noudattaakseen neuvoston direktiiviä 2011/16/EU⁽⁴²⁾;
- c) niiden tietoon tulee asiakkaaseen liittyvä olennainen tosiseikka.

⁽⁴²⁾ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jatkuvan seurannan lisäksi ilmoitusvelvollisten on säännöllisesti tarkistettava, täyttyvätkö 20 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty edellytykset. Tarkistamisvälin on oltava oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisen ja liikesuhteen altistumiseen riskeille, jotka liittyvät kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyöntiin ja kiertämiseen.

Luottolaitosten ja finanssilaitosten osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistaminen on toteutettava myös kaikkien kohdennettuihin talouspakotteisiin liittyvien uusien nimeämisten yhteydessä.

Tämän kohdan vaatimukset eivät korvaa velvoitetta soveltaa kohdennettuja talouspakotteita tai tiukempia vaatimuksia muiden unionin säästöjen tai kansallisen lainsäädännön nojalla, jotka koskevat asiakaskunnan todentamista kohdennettujen talouspakotteiden luetteloiden perusteella.

5. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 ohjeet liikesuhteen jatkuvasta seurannasta ja kyseisen liikesuhteen yhteydessä suoritettujen liiketoimien seurannasta.

27 artikla

YK:n talouspakotteiden kohteena oleviin asiakkaisiin sovellettavat tilapäiset toimenpiteet

1. Sellaisten asiakkaiden osalta, joihin kohdistetaan YK:n talouspakotteita tai jotka ovat YK:n talouspakotteiden kohteena olevien luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai yhteisöjen määräysvallassa tai joiden omistusoikeuksista yli 50 prosenttia tai osake-enemmistö on yksin tai yhdessä luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai yhteisöillä, joihin kohdistetaan YK:n talouspakotteita, ilmoitusvelvollisten on pidettävä kirjaa seuraavista:

- a) varat tai muu omaisuus, joita ne hallinnoivat asiakkaan puolesta YK:n talouspakotteiden julkistamishetkellä;
- b) liiketoimet, joita asiakas on yrittänyt suorittaa;
- c) asiakkaan puolesta suoritettavat liiketoimet.

2. Ilmoitusvelvollisten on sovellettava tätä artiklaa alkaen siitä, kun YK:n talouspakotteet julkistetaan, aina siihen asti, kun asiaankuuluvia kohdennettuja talouspakotteita aletaan soveltaa unionissa.

28 artikla

Tekniset sääntelystandardit asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi tarvittavista tiedoista

1. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäväksi. Kyseisissä teknisten sääntelystandardien luonnoksissa täsmennetään

- a) ilmoitusvelvollisiin 20 artiklan nojalla sovellettavat vaatimukset sekä 22 ja 25 artiklan, 33 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan 4 kohdan nojalla tavanomaisen, yksinkertaistetun ja tiukennetun tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi kerättävät tiedot, mukaan lukien vähäisemmän riskin tilanteissa sovellettavat vähimmäisvaatimukset;
- b) yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet, joita ilmoitusvelvolliset voivat soveltaa vähäisemmän riskin tilanteissa tämän asetuksen 33 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan lukien tiettyihin ilmoitusvelvollisten, tuotteiden ja palvelujen ryhmiin sovellettavat toimenpiteet, kun otetaan huomioon komission direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklan nojalla tekemässä unionin tason riskiarviossa tehdyt havainnot;
- c) sähköisen rahan välineiden ominaisuuksiin liittyvät riskitekijät, jotka valvojien olisi otettava huomioon määrittäessään 19 artiklan 7 kohdan mukaisen vapautuksen laajuutta;
- d) luotettavat ja riippumattomat tietolähteet, joita voidaan käyttää luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tunnistamista koskevien tietojen todentamisessa 22 artiklan 6 ja 7 kohtaa sovellettaessa;
- e) luettelo attribuuteista, jotka 22 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa sähköisen tunnistamisen menetelmissä ja niihin liittyvissä hyväksytyissä luottamuspalveluissa on oltava 20 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi tavanomaisen, yksinkertaistetun ja tiukennetun tuntemisvelvollisuuden yhteydessä.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten ja toimenpiteiden on perustuttava seuraaviin kriteereihin:

- a) tarjottuun palveluun olennaisesti liittyvä riski;
- b) asiakasryhmiin liittyvät riskit;
- c) liiketoimen luonne, määrä ja toistuminen;
- d) liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen hoitamisessa käytetyt kanavat.

3. Rahanpesuntorjuntaviranomainen tarkastelee teknisiä sääntelystandardeja säännöllisin väliajoin uudelleen ja tarvittaessa laatii ja toimittaa komissiolle luonnoksen kyseisten standardien päivittämiseksi muun muassa innovoinnin ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi.

4. Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) 2024/1620 49–52 artiklan mukaisesti.

2 JAKSO

Suhtautuminen kolmansiin maihin ja unionin ulkopuolelta tuleva rahanpesun ja terrorismin rahoituksen uhka

29 artikla

Niiden kolmansien maiden määrittäminen, joiden kansallisissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä on merkittäviä strategisia puutteita

1. Komissio määrittää kolmannet maat, joiden kansallisissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä on merkittäviä strategisia puutteita, ja nimeää ne ”suuririskisiksi kolmansiksi maiksi”.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 85 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden määrittämiseksi, kun
  - a) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa lainsäädäntökehelyssä ja institutionaalisisessa kehelyssä on havaittu merkittäviä strategisia puutteita;
  - b) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuudessa puuttua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin tai sen järjestelmässä, jolla arvioidaan ja lievennetään joukkotuhoseiden leviämisen rahoittamista koskevien YK:n talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyöntiin tai kiertämiseen liittyviä riskejä, on havaittu merkittäviä strategisia puutteita;
  - c) edellä a ja b alakohdassa tarkoitetut merkittävät strategiset puutteet ovat pysyviä eikä niiden korjaamiseksi ole toteutettu tai toteuteta parhaillaan toimenpiteitä.

Kyseiset delegoidut säädökset hyväksytään 20 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun komissio on varmistanut, että ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät.

3. Komissio ottaa 2 kohtaa sovellettaessa huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen antamat kehotukset soveltaa tiukennettua tuntemisvelvollisuutta ja muita riskiä lieventäviä toimenpiteitä, jäljempänä ”vastatoimenpiteet”, sekä niiden laatimat asiaankuuluvat arvioinnit, raportit ja julkiset lausumat.

4. Kun kolmas maa määritetään 2 kohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti, ilmoitusvelvollisten on sovellettava 34 artiklan 4 kohdassa lueteltuja tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä liikesuhteissa tai yksittäisissä liiketoimissa, joissa on mukana luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä kyseisestä kolmannelle maasta.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä on määritettävä 35 artiklassa lueteltujen vastatoimenpiteiden joukosta ne yksittäiset vastatoimenpiteet, joilla voidaan lieventää kustakin kolmannelle maasta aiheutuvia erityisiä riskejä.

6. Jos jäsenvaltio havaitsee sellaisen kolmannen maan aiheuttaman erityisen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin, jonka komissio on määrittänyt 2 kohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti ja johon ei puututa 5 kohdassa tarkoitetuilla vastatoimenpiteillä, se voi vaatia alueelleen sijoittautuneita ilmoitusvelvollisia soveltamaan erityisiä ylimääräisiä vastatoimenpiteitä kyseisestä kolmannelle maasta aiheutuvien erityisten riskien lieventämiseksi. Havaitusta riskistä ja vastaavista vastatoimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle viiden päivän kuluessa vastatoimenpiteiden soveltamisesta.

7. Komissio tarkastelee 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä säännöllisin väliajoin uudelleen sen varmistamiseksi, että 5 kohdan nojalla määritetyissä erityisissä vastatoimenpiteissä otetaan huomioon asianomaisen kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksessä tapahtuneet muutokset ja että ne ovat asianmukaisia ja oikeassa suhteessa riskeihin nähden.

Saatuana 6 kohdan mukaisen ilmoituksen komissio arvioi saamansa tiedot määrittääkseen, vaikuttavatko maakohtaiset riskit unionin sisämarkkinoiden eheyteen. Komissio tarkastelee tarvittaessa uudelleen 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä ja lisää niihin tarvittavat vastatoimenpiteet kyseisten lisäriskien lieventämiseksi. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion 6 kohdan nojalla soveltatut erityiset lisätoimenpiteet eivät ole tarpeen kyseisestä kolmannesta maasta aiheutuvien erityisten riskien lieventämiseksi, komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksellä, että jäsenvaltion on lopetettava erityinen ylimääräinen vastatoimenpide.

30 artikla

Niiden kolmansien maiden määrittäminen, joiden kansalliset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmät eivät täytä vaatimuksia

1. Komissio määrittää kolmannet maat, joiden kansalliset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmät eivät täytä vaatimuksia.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 85 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta, 1 kohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden määrittämiseksi, kun

- a) on havaittu, etteivät kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva lainsäädäntökehys ja institutionaalinen kehys täytä vaatimuksia;
- b) on havaittu, että kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuus puuttua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin tai sen järjestelmä, jolla arvioidaan ja lievennetään joukkotuhoojien leviämisen rahoittamista koskevien YK:n talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyöntiin tai kiertämiseen liittyviä riskejä, ei täytä vaatimuksia.

Kyseiset delegoidut säädökset hyväksytään 20 päivän kuluessa siitä, kun komissio on varmistanut, että ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät.

3. Komissio ottaa 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä laatiessaan huomioon arviointinsa lähtökohtana tiedot lainkäyttöalueista, joihin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla toimivaltaiset kansainväliset järjestöt ja normeja hyväksyvät tahot kohdistavat lisättyä valvontaa, sekä näiden kansainvälisten järjestöjen ja kansainvälisten normien asettajien laatimat asiaankuuluvat arvioinnit, raportit ja julkiset lausumat.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä määritetään 34 artiklan 4 kohdassa luetelluista toimenpiteistä ne erityiset tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet, joita ilmoitusvelvollisten on sovellettava lieventääkseen sellaisiin liikesuhteisiin tai yksittäisiin liiketoimiin liittyviä riskejä, joissa on mukana luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä kyseisestä kolmannesta maasta.

5. Komissio tarkastelee 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä säännöllisin väliajoin uudelleen sen varmistamiseksi, että 4 kohdan nojalla määritetyissä erityisissä tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevissa toimenpiteissä otetaan huomioon asianomaisen kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksessä tapahtuneet muutokset ja että toimenpiteet ovat asianmukaisia ja oikeassa suhteessa riskeihin nähden.

31 artikla

Unionin rahoitusjärjestelmälle erityisen ja vakavan uhan aiheuttavien kolmansien maiden määrittäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 85 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta, määrittämällä niissä kolmannet maat, jos se poikkeustapauksissa pitää välttämättömänä lieventää kyseisten kolmansien maiden unionin rahoitusjärjestelmälle ja sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle aiheuttamaa erityistä ja vakavaa uhkaa, jota ei voida lieventää 29 ja 30 artiklan nojalla.

2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä laatiessaan huomioon erityisesti seuraavat kriteerit:

- a) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva lainsäädäntökehys ja institutionaalinen kehys, erityisesti

- i) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen säätäminen rangaistavaksi;
  - ii) asiakkaan tuntemisvelvollisuuteen liittyvät toimenpiteet;
  - iii) tietojen säilyttämiseen liittyvät vaatimukset;
  - iv) epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamiseen liittyvät vaatimukset;
  - v) oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tarkkojen tietojen oikea-aikainen saatavuus toimivaltaisille viranomaisille;
- b) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten valtuudet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös asianmukaisen tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, sekä kolmannen maan yhteistyötä ja tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa koskevat käytännöt;
- c) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin puuttumisessa.

3. Komissio voi pyytää 1 kohdassa tarkoitettun uhan tason määrittämiseksi rahanpesuntorjuntaviranomaista antamaan lausunnon, jossa arvioidaan kolmannelle maasta aiheutuvan uhan tasosta johtuvaa unionin rahoitusjärjestelmän eheyteen kohdistuvaa erityistä vaikutusta.

4. Jos rahanpesuntorjuntaviranomainen havaitsee, että muu kuin 29 ja 30 artiklan mukaisesti määritetty kolmas maa aiheuttaa erityisen ja vakavan uhan unionin rahoitusjärjestelmälle, se voi antaa komissiolle lausunnon havaitsemastaan uhasta sekä siitä, miksi se katsoo, että komission olisi määritettävä kolmas maa 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio päättää olla määrittämättä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kolmatta maata, se esittää tätä koskevat perustelut rahanpesuntorjuntaviranomaiselle.

5. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä laatiessaan erityisesti huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat asiaankuuluvat arvioinnit ja raportit.

6. Jos asianomaisesta kolmannelle maasta aiheutuva erityinen ja vakava uhka katsotaan merkittäväksi strategiseksi puutteeksi, sovelletaan 29 artiklan 4 kohtaa ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä määritetään 29 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja yksittäisiä vastatoimenpiteitä.

7. Jos asianomaisesta kolmannelle maasta aiheutuva erityinen ja vakava uhka katsotaan vaatimusten täyttymättä jäämiseksi, 1 kohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä määritetään 34 artiklan 4 kohdassa luetelluista toimenpiteistä ne erityiset tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet, joita ilmoitusvelvollisten on sovellettava lieventääkseen sellaisiin liikesuhteisiin tai yksittäisiin liiketoimiin liittyviä riskejä, joissa on mukana luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä kyseisestä kolmannelle maasta.

8. Komissio tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä säännöllisin väliajoin uudelleen sen varmistamiseksi, että 6 kohdassa tarkoitetuissa vastatoimenpiteissä ja 7 kohdassa tarkoitetuissa tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevilla toimenpiteillä otetaan huomioon asianomaisen kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksessä tapahtuneet muutokset ja että toimenpiteet ovat asianmukaisia ja oikeassa suhteessa riskeihin nähden.

9. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä menetelmän kolmansien maiden määrittämiseksi tämän artiklan mukaisesti. Kyseisessä täytäntöönpanosäädöksessä on erityisesti vahvistettava seuraavat:

- a) miten 2 kohdassa tarkoitettut kriteerit arvioidaan;
- b) vuorovaikutusprosessi arvioitavan kolmannen maan kanssa;
- c) prosessi, jolla jäsenvaltiot ja rahanpesuntorjuntaviranomainen osallistuvat erityisen ja vakavan uhan unionin rahoitusjärjestelmälle aiheuttavien kolmansien maiden määrittämiseen.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

32 artikla

Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin, suuntauksiin ja menetelmiin liittyvät ohjeet

1. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet, joissa määritellään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit, suuntaukset ja menetelmät, joita ilmoitusvelvolliset kohtaavat unionin ulkopuolisten maantieteellisten alueiden yhteydessä. Rahanpesuntorjuntaviranomainen ottaa huomioon erityisesti liitteessä III luetellut riskitekijät. Jos tilanteeseen havaitaan liittyvän suurempi riski, ohjeisiin sisällytetään tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, joiden toteuttamista ilmoitusvelvollisten on harkittava tällaisten riskien lieventämiseksi.
2. Rahanpesuntorjuntaviranomainen tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettuja ohjeita uudelleen vähintään joka toinen vuosi.
3. Kun rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa ja tarkastelee uudelleen 1 kohdassa tarkoitettuja ohjeita, se ottaa huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alalla toimivaltaisten unionin toimielinten, elinten ja laitosten, kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat arvioinnit tai raportit.

3 JAKSO

Yksinkertaistettu tuntemisvelvollisuus

33 artikla

Yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet

1. Jos liikesuhteeseen tai liiketoimeen liittyy liitteissä II ja III luetellut riskitekijät huomioon ottaen vähäinen riski, ilmoitusvelvolliset voivat soveltaa seuraavia yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä:
  - a) asiakkaan sekä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyyden todentaminen liikesuhteen aloittamisen jälkeen edellyttäen, että todentamisen lykkääminen on perusteltua vähäisemmän riskin vuoksi, mutta joka tapauksessa 60 päivän kuluessa liikesuhteen aloittamisesta;
  - b) asiakkaan tunnistamisen päivittämissä välein harventaminen;
  - c) liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen tarkoituksen ja aiotun luonteen määrittämiseksi kerättävien tietojen määrän vähentäminen tai tietojen päättelemisen liiketoimen tai aloitetun liikesuhteen tyyppin perusteella;
  - d) asiakkaan suorittamien liiketoimien tarkastusvälin harventaminen tai tarkastusten laajuuden supistaminen;
  - e) muiden rahanpesuntorjuntaviranomaisen 28 artiklan nojalla määrittämien asiaankuuluvien yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltaminen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa yrityksen luonteeseen ja kokoon sekä vähäisempää riskiä koskeviin erityisiin tekijöihin nähden. Ilmoitusvelvollisten on kuitenkin seurattava liiketoimia ja liikesuhdetta riittävästi voidakseen havaita epätavalliset tai epäilyttävät liiketoimet.

2. Ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että 9 artiklan nojalla käyttöön otettuihin sisäisiin menettelyihin kuuluvat erityiset yksinkertaistetut todentamistoimenpiteet, joita on toteutettava erityyppisten asiakkaiden kohdalla silloin, kun niihin liittyvä riski on vähäisempi. Ilmoitusvelvollisten on dokumentoitava päätökset vähäisempään riskiin liittyvien lisätekiöiden huomioon ottamisesta.
3. Ilmoitusvelvollisten on otettava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamiseksi käyttöön riskinhallintamenettelyjä niiden edellytysten osalta, joiden täyttyessä ne voivat tarjota asiakkaalle palveluja tai suorittaa asiakkaalle liiketoimia ennen henkilöllisyyden todentamista. Näihin menettelyihin voi kuulua suoritettavissa olevien liiketoimien arvon, määrän tai tyyppin rajoittaminen tai liiketoimien seuraaminen sen varmistamiseksi, että ne vastaavat normeja, joita kyseessä olevalta liikesuhteelta odotetaan.
4. Ilmoitusvelvollisten on tarkistettava säännöllisin väliajoin, että yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamisen edellytykset täyttyvät edelleen. Tarkistusvälin on oltava oikeassa suhteessa yrityksen luonteeseen ja kokoon sekä yksittäisestä suhteesta aiheutuviin riskeihin nähden.
5. Ilmoitusvelvollisten on pidätyttävä soveltamasta yksinkertaistettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä seuraavissa tilanteissa:

- a) ilmoitusvelvolliset epäilevät asiakkaan tai tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamisvaiheessa toimittamien tietojen oikeellisuutta tai havaitsevat kyseisissä tiedoissa epäjohtomukaisuuksia;
- b) vähäisempään riskiin viittaavia tekijöitä ei ole enää olemassa;
- c) asiakkaan liiketoimien seurannan ja liikesuhteen yhteydessä kerättyjen tietojen perusteella kyseessä ei ole tilanne, jossa riski on vähäisempi;
- d) epäillään rahanpesua tai terrorismin rahoitusta;
- e) epäillään, että asiakas tai asiakkaan puolesta toimiva henkilö yrittää kiertää tai välttää kohdennettuja talouspakotteita.

4 JAKSO

Tiukennettu tuntemisvelvollisuus

34 artikla

Tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamisala

1. Edellä olevissa 29, 30 ja 31 artiklassa sekä jäljempänä olevissa 36–46 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sekä muissa ilmoitusvelvollisten 20 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla määrittämässä tilanteissa, joihin liittyy suurempi riski, ilmoitusvelvollisten on sovellettava tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä hallitakseen ja lieventääkseen tällaisia riskejä asianmukaisesti.
2. Ilmoitusvelvollisten on tutkittava varojen alkuperä ja määränpää sekä tarkoitus kaikkien niiden liiketoimien osalta, jotka täyttävät vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:
  - a) liiketoimi on luonteeltaan monimutkainen;
  - b) liiketoimi on epätavallisen suuri;
  - c) liiketoimi suoritetaan epätavallisella tavalla;
  - d) liiketoimella ei ole selvää taloudellista tai laillista tarkoitusta.
3. Tämän luvun 2 jakson soveltamisalaan kuuluvia tilanteita lukuun ottamatta ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon liikesuhteesta tai yksittäisestä liiketoimesta aiheutuvia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä arvioidessaan ainakin liitteessä III luetellut mahdolliseen suurempaan riskiin liittyvät tekijät ja rahanpesuntorjuntaviranomaisen 32 artiklan nojalla antamat ohjeet sekä muut suuremman riskin indikaattorit, kuten rahanpesun selvittelykeskuksen antamat ilmoitukset ja 10 artiklan mukaisen koko liiketoimintaa koskevan riskinarvioinnin havainnot.
4. Tämän luvun 2 jakson soveltamisalaan kuuluvia tilanteita lukuun ottamatta ilmoitusvelvollisten on sovellettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa suuririskisissä tilanteissa tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, jotka ovat oikeassa suhteessa määritettyihin suurempiin riskeihin nähden ja joihin voivat kuulua seuraavat toimenpiteet:
  - a) lisätietojen hankkiminen asiakkaasta ja tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista;
  - b) lisätietojen hankkiminen liikesuhteen aiotusta luonteesta;
  - c) lisätietojen hankkiminen asiakkaan ja tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien varojen alkuperästä ja varallisuuden alkuperästä;
  - d) tietojen hankkiminen aiottujen tai suoritettujen liiketoimien syistä ja niiden johdonmukaisuudesta liikesuhteeseen nähden;
  - e) ylemmän johdon hyväksynnän saaminen liikesuhteen aloittamiselle tai jatkamiselle;
  - f) liikesuhteen tiukennettu seuranta lisäämällä toteutettavien tarkastusten lukumäärää, parantamalla niiden ajoitusta ja määrittämällä, mitkä liiketoimissa toistuvat kaavat edellyttävät lisätarkastuksia;
  - g) ensimmäisen maksun edellyttäminen suoritettavaksi sellaisessa luottolaitoksessa asiakkaan nimissä olevan tilin kautta, johon sovelletaan yhtä tiukkoja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia kuin ne, joista säädetään tässä asetuksessa.

5. Kun suuririskiseksi todettuun liikesuhteeseen liittyy varojen käsittelyä vähintään 5 000 000 euron, tai vastaavan määrän kansallista tai ulkomaanvaluuttaa, arvosta yksilöllisten palvelujen avulla asiakkaalle, jonka rahoitusvarallisuus, investointikelpoinen varallisuus tai kiinteän omaisuuden arvo tai näiden yhdistelmä on yhteensä vähintään 50 000 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena tai ulkomaanvaluuttana, lukuun ottamatta kyseisen asiakkaan yksityisasuntoa, luottolaitosten ja finanssilaitosten sekä trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajien on 4 kohdan nojalla mahdollisesti sovellettujen tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi sovellettava seuraavia tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä:

- a) erityiset toimenpiteet, mukaan lukien menettelyt, joilla lievennetään kyseiselle asiakkaalle tarjottuihin yksilöllisiin palveluihin ja tuotteisiin liittyviä riskejä;
- b) lisätietojen hankkiminen asiakkaan varojen alkuperästä;
- c) eturistiriitojen ehkäiseminen ja hallitseminen asiakkaan ja ilmoitusvelvollisen ylemmän johdon tai työntekijöiden välillä, jotka suorittavat tehtäviä kyseisen ilmoitusvelvollisen kyseiseen asiakkaaseen liittyvien vaatimusten noudattamiseksi.

Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet toimenpiteistä, jotka luottolaitosten ja finanssilaitosten sekä trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajien on toteutettava selvittääkseen, onko asiakkaan rahoitusvarallisuus, investointikelpoinen varallisuus tai kiinteän omaisuuden arvo yhteensä vähintään 50 000 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena tai ulkomaanvaluuttana, ja miten kyseinen arvo määritetään.

6. Tämän luvun 2 jakson soveltamisalaan kuuluvia tapauksia lukuun ottamatta jäsenvaltiot voivat edellyttää, kun ne direktiivin (EU) 2024/1640 8 artiklan sekä jäsenvaltioiden suorittamien alakohtaisten riskinarviointien tulosten nojalla määrittävät suuririskisiä tilanteita, että ilmoitusvelvolliset soveltavat tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, ja voivat täsmentää kyseiset toimenpiteet tarvittaessa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle päätöksistään asettaa alueelleen sijoittautuneille ilmoitusvelvollisille tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia vaatimuksia kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä ja esitettävä tällaisen päätöksen perusteena olevat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden määrittämät riskit todennäköisesti aiheutuvat unionin ulkopuolelta ja voivat vaikuttaa unionin rahoitusjärjestelmään, rahanpesuntorjuntaviranomainen harkitsee komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 32 artiklan nojalla annettujen ohjeiden päivittämistä.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 85 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta, jos se havaitsee uusia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja suuririskisiä tilanteita, jotka vaikuttavat koko unioniin, ja tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, joita ilmoitusvelvollisten on sovellettava näissä tilanteissa, ottaen huomioon jäsenvaltioiden tämän artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tekemät ilmoitukset.

8. Tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä ei tarvitse soveltaa automaattisesti unioniin sijoittautuneiden ilmoitusvelvollisten sivuliikkeisiin tai tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat 29, 30 ja 31 artiklassa tarkoitetuissa kolmansissa maissa, jos nämä sivuliikkeet ja tytäryritykset noudattavat täysimääräisesti 17 artiklassa tarkoitettuja konsernin laajuisia toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä.

35 artikla

Unionin ulkopuolelta tulevia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen uhkia lieventävät vastatoimenpiteet

Sovellettaessa 29 ja 31 artiklaa komissio voi valita seuraavista vastatoimenpiteistä:

- a) seuraavat vastatoimenpiteet, joita ilmoitusvelvollisten on sovellettava luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin, joilla on yhteys suuririskisiin kolmansiiin maihin ja, jos sellaisista on kyse, unionin rahoitusjärjestelmälle uhan aiheuttaviin muihin maihin:
  - i) sovelletaan tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia lisätoimenpiteitä;
  - ii) otetaan käyttöön tiukennettuja asiaankuuluvia raportointimekanismeja tai järjestelmällinen raportointi rahoitusliiketoimista;
  - iii) rajoitetaan sellaisia liikesuhteita tai liiketoimia, joissa on osallisena luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä asianomaisista kolmansista maista;

- b) seuraavat vastatoimenpiteet, joita jäsenvaltioiden on sovellettava suuririskisiin kolmansiiin maihin ja, jos sellaisista on kyse, unionin rahoitusjärjestelmälle uhan aiheuttaviin muihin maihin:
- i) kielletään tytäryritysten, sivuliikkeiden tai edustustojen perustaminen kyseisen maan ilmoitusvelvollisilta tai otetaan muulla tavoin huomioon, että kyseinen ilmoitusvelvollinen on kolmannesta maasta, jolla ei ole riittävää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
  - ii) kielletään ilmoitusvelvollisilta sivuliikkeiden tai edustustojen perustaminen kyseiseen kolmanteen maahan tai otetaan muulla tavoin huomioon, että asianomainen sivuliike tai edustusto olisi kolmannessa maassa, jolla ei ole riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
  - iii) edellytetään, että kyseisessä kolmannessa maassa sijaitseviin ilmoitusvelvollisten sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvaa valvontatarkkailua tai ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia lisätään;
  - iv) edellytetään, että kyseisessä kolmannessa maassa sijaitseviin finanssikonsernien sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvia ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia lisätään;
  - v) edellytetään, että luottolaitokset ja finanssilaitokset tarkastelevat uudelleen ja muuttavat kirjeenvaihtajasuhteitaan kyseisessä kolmannessa maassa vastapuolena toimiviin laitoksiin tai tarvittaessa lopettavat ne.

36 artikla

Erityiset tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet rajatylittävissä kirjeenvaihtajasuhteissa

Kun kyse on rajatylittävistä kirjeenvaihtajasuhteista, arvopaperikauppaa tai varainsiirtoa varten perustetut suhteet mukaan lukien, joihin liittyy maksujen suorittaminen vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa, luottolaitosten ja finanssilaitosten edellytetään 20 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi liikesuhteen aloittaessaan

- a) keräävän riittävät tiedot vastapuolena toimivasta laitoksesta, jotta ne saavat kattavan käsityksen tämän liiketoiminnan luonteesta ja voivat määrittää julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella laitoksen maineen ja valvonnan laadun;
- b) arvioivan vastapuolena toimivan laitoksen toteuttamia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia valvontatoimenpiteitä;
- c) saavan ylemmän johdon hyväksynnän ennen uusien kirjeenvaihtajasuhteiden aloittamista;
- d) dokumentoivan kullekin laitokselle kuuluvat tehtävät;
- e) varmistavan maksujenvälitystilien osalta, että vastapuolena toimiva laitos on todentanut niiden asiakkaiden henkilöllisyyden, jotka pääsevät käyttämään suoraan kirjeenvaihtajalaitoksen tilejä, ja täyttänyt näiden osalta jatkuvan asiakkaan tuntemisvelvollisuuden ja että se pystyy pyynnöstä toimittamaan asiaankuuluvat asiakkaan tunnistetiedot kirjeenvaihtajalaitokselle.

Jos luottolaitokset ja finanssilaitokset päättävät lopettaa rajatylittäviä kirjeenvaihtajasuhteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeviin toimintaperiaatteisiin liittyvistä syistä, niiden on dokumentoitava päätöksensä.

37 artikla

Kryptovarapalvelujen tarjoajia koskevat erityiset tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet rajatylittävissä kirjeenvaihtajasuhteissa

1. Poiketen siitä, mitä 36 artiklassa säädetään, kun on kyse rajatylittävistä kirjeenvaihtajasuhteista, joihin liittyy kryptovarapalvelujen toteuttaminen unioniin sijoittautumattoman ja vastaavia palveluja, mukaan lukien kryptovarajien siirrot, tarjoavan vastapuolena olevan yhteisön kanssa, kryptovarapalvelun tarjoajien edellytetään 20 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi liikesuhteen aloittaessaan

- a) määrittävän, onko vastapuolena toimivalla yhteisöllä toimilupa tai onko se rekisteröity;

- b) kerävään riittävät tiedot vastapuolena toimivasta yhteisöstä, jotta ne saavat kattavan käsityksen yhteisön liiketoiminnan luonteesta ja voivat määrittää julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella yhteisön maineen ja valvonnan laadun;
- c) arvioivan vastapuolena toimivan yhteisön toteuttamia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia valvontatoimenpiteitä;
- d) hankkivan ylemmän johdon hyväksyntä ennen uuden kirjeenvaihtajasuhteen aloittamista;
- e) dokumentoivan kullekin kirjeenvaihtajasuhteen osapuolelle kuuluvat tehtävät;
- f) varmistavan kryptovarojen maksujenvälitystilien osalta, että vastapuolena toimiva yhteisö on todentanut niiden asiakkaiden henkilöllisyyden, jotka pääsevät käyttämään suoraan kirjeenvaihtajayhteisön tilejä, ja täyttänyt näiden osalta jatkuvan asiakkaan tuntemisvelvollisuuden ja että se pystyy pyynnöstä toimittamaan merkitykselliset asiakkaan tunnistetiedot kirjeenvaihtajayhteisölle.

Jos kryptovarapalvelujen tarjoajat päättävät lopettaa kirjeenvaihtajasuhteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeviin toimintaperiaatteisiin liittyvistä syistä, niiden on dokumentoitava päätöksensä.

Kryptovarapalvelun tarjoajien on päivitettävä kirjeenvaihtajasuhdetta koskevat tuntemisvelvollisuuden liittyvät tiedot säännöllisesti tai kun suhteessa vastapuolena toimivaan yhteisöön ilmenee uusia riskejä.

2. Kryptovarapalvelun tarjoajien on otettava huomioon 1 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot määrittääkseen riskialttiuden perusteella asianmukaiset toimenpiteet, jotka on toteutettava vastapuolena toimivaan yhteisöön liittyvien riskien lieventämiseksi.

3. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet, joissa täsmennetään ne kriteerit ja seikat, jotka kryptovarapalvelun tarjoajien on otettava huomioon suorittaessaan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia ja 2 kohdassa tarkoitettuja riskejä lieventäviä toimenpiteitä, mukaan lukien vähimmäistoimet, jotka kryptovarapalvelun tarjoajien on toteutettava, jos ne havaitsevat, että vastapuolena toimiva yhteisö ei ole rekisteröity tai sillä ei ole toimilupaa.

38 artikla

Yksittäisiä vastapuolena toimivia kolmannen maan laitoksia koskevat erityistoimenpiteet

1. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on sovellettava tämän artiklan 6 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä sellaisiin vastapuolena toimiviin kolmannen maan laitoksiin, joiden kanssa niillä on 36 tai 37 artiklan mukainen kirjeenvaihtajasuhde ja joiden osalta rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa suosituksen tämän artiklan 2 kohdan nojalla.

2. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa luottolaitoksille ja finanssilaitoksille osoitetun suosituksen, jos epäillään, että vastapuolena toimivat kolmansien maiden laitokset ovat joutuneet johonkin seuraavista tilanteista:

- a) ne rikkovat vakavasti, toistuvasti tai järjestelmällisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia;
- b) niiden sisäisissä toimintaperiaateissa, menettelytavoissa ja valvontatoimenpiteissä on puutteita, jotka todennäköisesti johtavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten vakavaan, toistuvaan tai järjestelmälliseen rikkomiseen;
- c) niiden käytössä on sisäisiä toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja valvontatoimenpiteitä, jotka eivät ole oikeassa suhteessa rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riskeihin, joille vastapuolena toimiva kolmannen maan laitos on alttiina.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu suositus annetaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) finanssialan valvoja, mukaan lukien rahanpesuntorjuntaviranomainen, katsoo valvontatoimiaan hoitaessaan valvontatoimintansa yhteydessä saatavilla olevien tietojen perusteella, että vastapuolena toimiva kolmannen maan laitos on joutunut johonkin 2 kohdassa luetelluista tilanteista ja tämä voi vaikuttaa kirjeenvaihtajasuhteen riskialttiuteen;
- b) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen finanssialan valvojan saatavilla olevien tietojen arvioinnin perusteella unionin finanssialan valvojat ovat yhtä mieltä siitä, että vastapuolena toimiva kolmannen maan laitos on joutunut johonkin 2 kohdassa luetelluista tilanteista ja tämä voi vaikuttaa kirjeenvaihtajasuhteen riskialttiuteen.

4. Ennen 2 kohdassa tarkoitetun suosituksen antamista rahanpesuntorjuntaviranomaisen on kuultava vastapuolena toimivasta laitoksesta vastaavaa kolmannen maan valvojaa ja pyydyttävä, että se esittää omat ja vastapuolena toimivan laitoksen näkemykset niiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja valvontatoimenpiteiden sekä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden riittävydestä, joita vastapuolena toimivalla laitoksella on käytössään rahanpesun, sen esirikosten ja terrorismin rahoituksen riskien lieventämiseksi sekä korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi. Jos vastausta ei anneta kahden kuukauden kuluessa tai jos annettu vastaus ei osoita, että vastapuolena toimiva kolmannen maan laitos kykenee panemaan täytäntöön tyydyttävät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet sekä soveltamaan riittäviä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä lieventääkseen riskejä, joille se altistuu ja jotka voivat vaikuttaa kirjeenvaihtajasuhteeseen, rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa suosituksen.

5. Rahanpesuntorjuntaviranomainen peruuttaa 2 kohdassa tarkoitetun suosituksensa heti, kun se katsoo, että vastapuolena toimiva kolmannen maan laitos, josta se on antanut kyseisen suosituksen, ei enää täytä 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

6. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on vastapuolena toimivien 1 kohdassa tarkoitettujen kolmannen maan laitosten osalta

a) pidättäydyttävä aloittamasta uusia liikesuhteita vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa, elleivät ne 36 tai 37 artiklan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella toteaa, että liikesuhteeseen vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa sovellettavat lieventävät toimenpiteet ja vastapuolena toimivassa kolmannen maan laitoksessa käytössä olevat toimenpiteet voivat riittävästi lieventää kyseiseen liikesuhteeseen liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä;

b) kun on kyse olemassa olevista liikesuhteista vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa:

i) tarkistettava ja päivitettävä vastapuolena toimivaa laitosta koskevat tiedot 36 tai 37 artiklan mukaisesti;

ii) lopetettava liikesuhde, elleivät ne toteaa i alakohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella, että liikesuhteeseen vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa sovellettavat lieventävät toimenpiteet ja vastapuolena toimivassa kolmannen maan laitoksessa käytössä olevat toimenpiteet voivat riittävästi lieventää kyseiseen liikesuhteeseen liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä;

c) ilmoitettava vastapuolena toimivalle laitokselle päätelmistä, joita ne ovat tehneet kirjeenvaihtajasuhteen aiheuttamista riskeistä rahanpesuntorjuntaviranomaisen suosituksen ja a tai b alakohdan nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti.

Jos rahanpesuntorjuntaviranomainen on peruuttanut suosituksen 5 kohdan nojalla, luottolaitosten ja finanssilaitosten on tarkasteltava uudelleen arviotaan siitä, täyttävätkö vastapuolena toimivat kolmannen maan laitokset jonkin 3 kohdassa säädettyistä edellytyksistä.

7. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on dokumentoitava kaikki tämän artiklan nojalla tehdyt päätökset.

39 artikla

Kirjeenvaihtajasuhteiden kieltäminen pöytälaatikkolaitosten kanssa

1. Luottolaitokset ja finanssilaitokset eivät saa aloittaa tai jatkaa kirjeenvaihtajasuhteita pöytälaatikkolaitoksen kanssa. Luottolaitosten ja finanssilaitosten on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, etteivät ne aloita tai jatka kirjeenvaihtajasuhteita sellaisen luottolaitoksen tai finanssilaitoksen kanssa, jonka tiedetään antavan pöytälaatikkolaitoksen käyttää tilejään.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen lisäksi kryptovarapalvelun tarjoajien on varmistettava, että pöytälaatikkolaitokset eivät käytä niiden tilejä kryptovarapalvelujen tarjoamiseen. Tätä varten kryptovarapalvelun tarjoajilla on oltava käytössään sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet, joiden avulla havaitaan kaikki yritykset käyttää niiden tilejä sääntelemättömien kryptovarapalvelujen tarjoamiseen.

40 artikla

Toimenpiteet isännöimättömästä osoitteesta toteutettujen liiketoimien riskien lieventämiseksi

1. Kryptovarapalvelun tarjoajien on tunnistettava ja arvioitava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, joka liittyy kryptovarojen siirtoihin isännöimättömään osoitteeseen tai isännöimättömästä osoitteesta. Tätä varten kryptovarapalvelun tarjoajilla on oltava käytössään sisäiset toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvontatoimenpiteet.

Kryptovarapalvelun tarjoajien on sovellettava lieventäviä toimenpiteitä, jotka ovat oikeassa suhteessa havaittuihin riskeihin. Näihin lieventäviin toimenpiteisiin on kuuluttava yksi tai useampi seuraavista:

- a) sellaisten riskiperusteisten toimenpiteiden toteuttaminen, joiden avulla tunnistetaan ja todennetaan isännöimättömästä osoitteesta tai isännöimättömään osoitteeseen tehdyn siirron toimeksiantajan tai siirronsaajan henkilöllisyys taikka siirron toimeksiantajan tai siirronsaajan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja, myös tukeutumalla kolmansiin osapuoliin;
- b) lisätietojen vaatiminen kryptovarojen alkuperästä ja määränpäästä;
- c) isännöimättömästä osoitteesta toteutettujen liiketoimien tehostettu ja jatkuva seuranta;
- d) kaikki muut toimenpiteet, joilla lievennetään ja hallitaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä sekä kohdennettujen talouspakotteiden täytäntöönpanon laiminlyönnin ja kiertämisen riskiä.

2. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet, joissa täsmennetään 1 kohdassa tarkoitetut lieventävät toimenpiteet, mukaan lukien

- a) kriteerit ja keinot, joiden avulla tunnistetaan ja todennetaan isännöimättömästä osoitteesta tai isännöimättömään osoitteeseen tehdyn siirron toimeksiantajan tai siirronsaajan henkilöllisyys, myös tukeutumalla kolmansiin osapuoliin, ottaen huomioon uusien teknologian kehitys;
- b) kriteerit ja keinot sen todentamiseksi, onko isännöimätön osoite asiakkaan omistuksessa tai määräysvallassa vai ei.

41 artikla

Erityissäännökset, jotka koskevat sijoitusjärjestelyihin perustuvan oleskeluoikeuden hakijoita

Edellä 20 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi ilmoitusvelvollisten on sovellettava vähintään 34 artiklan 4 kohdan a, c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja tiukennettua tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sellaisten asiakkaiden osalta, jotka ovat kolmannen maan kansalaisia ja jotka ovat hakemassa oleskeluoikeutta jäsenvaltiossa jonkinlaisen sijoituksen vastineena, mukaan lukien kiinteän omaisuuden siirto, osto tai vuokraus, valtion velkakirjoihin sijoittaminen, yhtiöön sijoittaminen, lahjoitus yleistä etua edistävään toimintaan ja rahoitusosuus valtion talousarviossa.

42 artikla

Poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä koskevat erityissäännökset

1. Ilmoitusvelvollisten on 20 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi sovellettava seuraavia toimenpiteitä yksittäisiin liiketoimiin tai liikesuhteisiin poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa:

- a) niiden on saatava ylemmän johdon hyväksyntä yksittäisten liikesuhteiden suorittamiselle tai liikesuhteiden aloittamiselle tai jatkamiselle poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa;
- b) niiden on toteutettava riittävät toimenpiteet poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa aloitettaviin liikesuhteisiin tai suoritettaviin yksittäisiin liiketoimiin liittyvän varallisuuden alkuperän ja varojen alkuperän selvittämiseksi;
- c) niiden on seurattava näitä liikesuhteita jatkuvasti ja tehostetusti.

2. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet seuraavista seikoista:

- a) läheiseksi yhtiökumppaniksi tiedettyjen henkilöiden tunnistamiskriteerit;
- b) tiettyyn poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden, perheenjäsenten tai läheiseksi yhtiökumppaneiksi tiedettyjen henkilöiden ryhmään liittyvän riskin taso, mukaan lukien ohjeet siitä, miten tällaisia riskejä olisi arvioitava, jos kyseinen henkilö on 45 artiklassa tarkoitetulla tavalla lakannut toimimasta merkittävässä julkisessa tehtävässä.

43 artikla

Luettelo merkittävistä julkisista tehtävistä

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo nimenomaisista tehtävistä, joita sen kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan pidetään 2 artiklan 1 kohdan 34 alakohtaa sovellettaessa merkittävänä julkisina tehtävinä. Jäsenvaltioiden on pyydettävä kutakin alueillaan akkreditoitua kansainvälistä järjestöä laatimaan ja pitämään ajan tasalla luettelo 2 artiklan 1 kohdan 34 alakohtaa sovellettaessa merkittävänä pidetyistä julkisista tehtävistä kyseisessä kansainvälisessä järjestössä. Kyseisten luetteloiden on sisällettävä myös tehtävät, joissa kolmansien maiden ja jäsenvaltion tasolla akkreditoitujen kansainvälisten elinten edustajat voivat toimia. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä luettelot ja niihin tehdyt muutokset tiedoksi komissiolle ja rahanpesuntorjuntaviranomaiselle.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä 1 kohdan mukaisten merkittäviä julkisia tehtäviä koskevien jäsenvaltioiden luetteloiden laatimisessa ja ilmoittamisessa käytettävän muodon. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 85 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 2 artiklan 1 kohdan 34 alakohtaa, jos jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti toimittamissa luetteloissa määritetään lisää yhteisiä merkittävien julkisten tehtävien luokkia ja nämä merkittävien julkisten tehtävien luokat ovat merkityksellisiä koko unionin kannalta.

Laatiessaan delegoituja säädöksiä ensimmäisen alakohdan mukaisesti komissio kuulee rahanpesuntorjuntaviranomaista.

4. Komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon nimenomaisista tehtävistä, joita pidetään merkittävänä julkisina tehtävinä unionin tasolla. Kyseiseen luetteloon on sisällyttävä myös tehtävät, joissa kolmansien maiden ja unionin tasolla akkreditoitujen kansainvälisten elinten edustajat voivat toimia.

5. Komissio kokoaa tämän artiklan 1 ja 4 kohdassa säädettyjen luetteloiden perusteella yhden ainoan luettelon kaikista 2 artiklan 1 kohdan 34 alakohtaa sovellettaessa merkittävänä pidetyistä julkisista tehtävistä. Komissio julkaisee tämän yhden ainoan luettelon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Rahanpesuntorjuntaviranomainen asettaa kyseisen luettelon julkisesti saataville verkkosivustollaan.

44 artikla

Vakuutuksen edunsaajina olevat poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt

Ilmoitusvelvollisten on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet sen selvittämiseksi, ovatko henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen edunsaajat tai tarvittaessa edunsaajan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä. Nämä toimenpiteet on toteutettava viimeistään maksuajankohtana tai ajankohtana, jolloin vakuutus siirretään kokonaan tai osittain. Jos on havaittu suurempi riski, ilmoitusvelvollisten on 20 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamisen lisäksi

a) ilmoitettava asiasta ylemmälle johdolle ennen vakuutuskorvausten maksamista,

b) valvottava tiukennetusti koko liikesuhdetta vakuutuksenottajaan.

45 artikla

Niitä henkilöitä koskevat toimenpiteet, jotka ovat lakanneet olemasta poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä

1. Kun poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö on lakannut toimimasta merkittävässä julkisessa tehtävässä unionissa, jäsenvaltiossa, kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä, ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon kyseisen henkilön aiemmasta tehtävästä aiheutuvan riskin jatkuminen arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä 20 artiklan mukaisesti.

2. Ilmoitusvelvollisten on toteutettava yksi tai useampia 34 artiklan 4 kohdassa mainituista toimenpiteistä poliittisesti vaikutusvaltaisesta henkilöstä aiheutuvien riskien lieventämiseksi, kunnes tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä ei enää ole, mutta joka tapauksessa vähintään 12 kuukauden ajan siitä, kun henkilö on lakannut toimimasta merkittävässä julkisessa tehtävässä.

3. Edellä 2 kohdassa mainittua velvollisuutta sovelletaan myös, jos ilmoitusvelvollinen suorittaa yksittäisen liiketoimen tai aloittaa liikesuhteen henkilöön, joka on toiminut aiemmin merkittävässä julkisessa tehtävässä unionissa, jäsenvaltiossa, kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä.

46 artikla

Poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden perheenjäsenet ja heidän läheisiksi yhtiökumppaneikseen tiedetyt henkilöt

Edellä 42, 44 ja 45 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä on sovellettava myös poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden perheenjäseniin tai heidän läheisiksi yhtiökumppaneikseen tiedettyihin henkilöihin.

5 JAKSO

Asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat erityissäännökset

47 artikla

Henki- ja sijoitusvakuutusala koskevat täsmennykset

Kun on kyse henkivakuutustoiminnasta tai muusta sijoitusvakuutustoiminnasta, niiden asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi, jotka vaaditaan asiakkaan sekä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan osalta, ilmoitusvelvollisten on sovellettava seuraavia asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä henkivakuutussopimusten ja muiden sijoitusvakuutussopimusten edunsaajien osalta heti, kun edunsaajat on tunnistettu tai nimetty:

- a) kun kyse on edunsaajista, jotka on tunnistettu nimeltä mainittuina henkilöinä tai oikeudellisina järjestelyinä, kyseisen henkilön tai järjestelyn nimen merkitseminen muistiin;
- b) kun kyse on edunsaajista, jotka on nimetty ominaisuuksien tai luokan mukaan taikka muilla keinoilla, riittävien tietojen hankkiminen kyseisistä edunsaajista, jotta se pystyy selvittämään edunsaajien henkilöllisyyden maksuajankohtana.

Ensimmäistä kohtaa sovellettaessa edunsaajien ja tarvittaessa tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilöllisyys on todennettava maksuajankohtana. Kun on kyse henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen siirtämisestä kolmannelle osapuolelle kokonaan tai osittain, ilmoitusvelvollisten, jotka ovat tietoisia siirrosta, on tunnistettava tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja ajankohtana, jona siirto suoritetaan luonnolliselle henkilölle, oikeushenkilölle tai oikeudelliselle järjestelylle, joka saa siirretyn sopimuksen arvon omaksi edukseen.

6 JAKSO

Tukeutuminen toisten ilmoitusvelvollisten toteuttamiin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin

48 artikla

Toisiin ilmoitusvelvollisiin tukeutumista koskevat yleiset säännökset

1. Ilmoitusvelvolliset voivat 20 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien vaatimusten täyttämiseksi tukeutua toisiin ilmoitusvelvollisiin riippumatta siitä, sijaitsevatko nämä jäsenvaltioissa vai kolmannessa maassa, seuraavin edellytyksin:

- a) toiset ilmoitusvelvolliset noudattavat tässä asetuksessa säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja tietojen säilyttämistä koskevia vaatimuksia tai, jos niiden kotipaikka on kolmannessa maassa tai ne ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, vastaavia vaatimuksia;
- b) toisia ilmoitusvelvollisia valvotaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien vaatimusten noudattamisen osalta direktiivin (EU) 2024/1640 IV luvun kanssa yhdenmukaisella tavalla.

Lopullinen vastuu asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien vaatimusten täyttämisestä säilyy ilmoitusvelvollisella, joka tukeutuu toiseen ilmoitusvelvolliseen.

2. Päättyessään tukeutua toisiin ilmoitusvelvollisiin, jotka sijaitsevat kolmannessa maassa, ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon liitteessä II ja liitteessä III luetellut maantieteelliset riskitekijät sekä kaikki komission, rahanpesuntorjuntaviranomaisen tai muiden toimivaltaisten viranomaisten antamat asiaankuuluvat tiedot tai ohjeet.

3. Jos ilmoitusvelvolliset ovat osa konsernia, tämän artiklan ja 49 artiklan vaatimusten noudattaminen voidaan varmistaa konsernin laajuisilla toimintaperiaatteilla, menettelytavoilla ja valvontatoimenpiteillä edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ilmoitusvelvollinen tukeutuu yksinomaan samaan konserniin kuuluvan ilmoitusvelvollisen toimittamiin tietoihin;
  - b) konsernissa sovelletaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia toimintaperiaatteita ja menettelytapoja, asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä ja tietojen säilyttämistä koskevia sääntöjä, jotka ovat kaikilta osin tämän asetuksen mukaisia tai vastaavien kolmansissa maissa voimassa olevien sääntöjen mukaisia;
  - c) kotijäsenvaltion valvontaviranomainen valvoo direktiivin (EU) 2024/1640 IV luvun mukaisesti tai kolmannen maan valvontaviranomainen valvoo kyseisen kolmannen maan sääntöjen mukaisesti edellä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten tosiasiallista täyttymistä konsernin tasolla.
4. Ilmoitusvelvolliset eivät saa tukeutua ilmoitusvelvollisiin, jotka ovat sijoittautuneet tämän luvun 2 jakson mukaisesti määritettyihin kolmansiin maihin. Unioniin sijoittautuneet ilmoitusvelvolliset, joiden sivuliikkeitä ja tytäryrityksiä on sijoittautunut kyseisiin kolmansiin maihin, voivat kuitenkin tukeutua kyseisiin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin, jos kaikki 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

49 artikla

Menettely tukeuduttaessa toiseen ilmoitusvelvolliseen

1. Ilmoitusvelvollisten on hankittava ilmoitusvelvolliselta, johon ne tukeutuvat, kaikki tiedot, jotka ne tarvitsevat täyttääkseen 20 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet asiakkaan tai ehdotetun liiketoiminnan osalta.
2. Toisiin ilmoitusvelvollisiin tukeutuvien ilmoitusvelvollisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen, johon tukeudutaan, toimittaa pyynnöstä
  - a) jäljennökset asiakkaan tunnistamiseksi kerätystä tiedosta;
  - b) kaikki perusteena käytetyt asiakirjat tai luotettavat tietolähteet, joita on käytetty asiakkaan ja tarvittaessa asiakkaan tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tai henkilöiden, joiden puolesta asiakas toimii, henkilöllisyyden todentamiseen, mukaan lukien asetuksessa (EU) N:o 910/2014 tarkoitettujen sähköisen tunnistamisen menetelmien ja niihin liittyvien luottamuspalveluiden avulla hankitut tiedot; ja
  - c) kaikki liikesuhteen tarkoituksesta ja aiotusta luonteesta kerätyt tiedot.
3. Ilmoitusvelvollisen, johon tukeudutaan, on toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainittujen tietojen ja asiakirjojen välittämistä koskevat edellytykset on täsmennettävä ilmoitusvelvollisten välisessä kirjallisessa sopimuksessa.
5. Jos ilmoitusvelvollinen tukeutuu omaan konserniinsa kuuluvaan ilmoitusvelvolliseen, kirjallinen sopimus voidaan korvata konsernin tasolla käyttöön otetulla sisäisellä menettelytavalla edellyttäen, että 48 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

50 artikla

Ohjeet tukeutumisesta toisiin ilmoitusvelvollisiin

Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa ilmoitusvelvollisille viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet seuraavista seikoista:

- a) edellytykset, joiden täytyessä ilmoitusvelvollisten on hyväksyttävää tukeutua toisen ilmoitusvelvollisen keräämiin tietoihin, mukaan lukien etänä toteutetut asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet;
- b) osapuolina olevien ilmoitusvelvollisten asema ja vastuu tilanteessa, jossa tukeudutaan toiseen ilmoitusvelvolliseen;
- c) toisiin ilmoitusvelvollisiin tukeutumiseen liittyvät valvontamenettelyt.

IV LUKU

TOSIASIALLISEN OMISTAJUUDEN JA EDUNSAAJUUDEN LÄPINÄKYVYYS

51 artikla

Oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistaminen

Oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat luonnolliset henkilöt,

- a) joilla on suoraan tai välillisesti omistusoikeus yrityksessä; tai
- b) jotka käyttävät suoraan tai välillisesti omistusoikeuteen perustuvaa tai muilla keinoin käytettävää määräysvaltaa yrityksessä tai muussa oikeushenkilössä.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuilla muilla keinoin käytettävä määräysvalta määritetään riippumatta omistusoikeuden tai omistusoikeuteen perustuvan määräysvallan olemassaolosta ja samanaikaisesti sen kanssa.

52 artikla

Omistusoikeuteen perustuva tosiasiallinen omistajuus ja edunsaajuus

1. Sovelletaessa 51 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa ”omistusoikeudella yrityksessä” tarkoitetaan vähintään 25 prosentin suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksen osakkeista, äänioikeuksista tai muusta omistusoikeudesta, mukaan lukien oikeus osuuteen voitoista, muista sisäisistä varoista tai likvidaatiotaseesta. Välillinen omistusosuus lasketaan kertomalla väliyhtiönä toimivien yhteisöjen osakkeet, äänioikeudet tai muut omistusosuudet sellaisten yhteisöjen ketjussa, joissa tosiasiallisella omistajalla ja edunsaajalla on osakkeita tai äänioikeuksia, ja laskemalla yhteen eri ketjuista saadut tulokset, paitsi jos sovelletaan 54 artiklaa.

Jotta voidaan arvioida, onko omistusoikeutta yrityksessä olemassa, on otettava huomioon kaikki osakkeenomistukset jokaisella omistustasolla.

2. Kun jäsenvaltiot määrittävät direktiivin (EU) 2024/1640 8 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti sellaisten yritysten ryhmät, jotka ovat alttiita suuremmille rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille, myös niiden toimialan perusteella, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle. Komissio arvioi viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029, ovatko kyseisiin oikeushenkilöiden ryhmiin liittyvät riskit merkityksellisiä sisämarkkinoiden kannalta, ja jos se katsoo, että matalampi kynnsarvo on asianmukainen kyseisten riskien lieventämiseksi, se antaa 85 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta yksilöimällä

- a) ne yritykset, joihin liittyy suurempi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski ja joihin sovelletaan matalampaa kynnsarvoa;
- b) niihin liittyvät kynnsarvot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun matalamman kynnsarvon on oltava enintään 15 prosenttia yrityksen omistusoikeudesta, ellei komissio totea riskin perusteella, että korkeampi kynnsarvo olisi oikeasuhteisempi, jolloin sen on joka tapauksessa oltava alle 25 prosenttia.

3. Komissio tarkastelee 2 kohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä säännöllisin väliajoin uudelleen sen varmistamiseksi, että siinä määritetään sellaiset asiaankuuluvat yritykset, joihin liittyy suurempia riskejä, ja että niihin liittyvät kynnsarvot ovat oikeassa suhteessa kyseisiin riskeihin.

4. Kun on kyse muista oikeushenkilöistä kuin yrityksistä, joiden omistusosuutta ei niiden muodon ja rakenteen vuoksi ole asianmukaista tai mahdollista laskea, tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat luonnolliset henkilöt, jotka käyttävät oikeushenkilössä suoraan tai välillisesti määräysvaltaa muilla keinoin 53 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti, paitsi jos sovelletaan 57 artiklaa.

53 artikla

Määräysvaltaan perustuva tosiasiallinen omistajuus ja edunsaajuus

1. Määräysvaltaa yrityksessä tai muussa oikeushenkilössä on käytettävä omistusoikeuden perusteella tai muilla keinoin.

2. Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) ”oikeushenkilöön liittyvällä määräysvallalla” mahdollisuutta käyttää suoraan tai välillisesti merkittävää vaikutusvaltaa ja tehdä asiaankuuluvia päätöksiä oikeushenkilössä;
- b) ”oikeushenkilöön liittyvällä välillisellä määräysvallalla” omistusrakenteessa tai omistusrakenteen eri ketjuissa oleviin välillisiin oikeushenkilöihin liittyvää määräysvaltaa, kun suora määräysvalta määritetään rakenteen jokaisella tasolla;
- c) ”omistusoikeuteen perustuvalla määräysvallalla yrityksessä” suoraa tai välillistä omistusosuutta, joka on 50 prosentin ja yhden osakkeen osuus yrityksen osakkeista tai äänioikeuksista tai muusta omistusoikeudesta.

3. Muilla keinoin käytettävään määräysvaltaan oikeushenkilössä on joka tapauksessa sisällyttävä mahdollisuus käyttää seuraavia:

- a) jos kyseessä on yritys, enemmistöä yrityksen äänioikeuksista riippumatta siitä, kuuluvatko ne yhdessä toimiville henkilöille vai eivät;
- b) oikeutta nimittää tai erottaa enemmistö oikeushenkilön hallituksen tai hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä tai vastaavista;
- c) yrityksen osuuteen liittyviä asiaankuuluvia veto-oikeuksia tai päätöksenteko-oikeuksia;
- d) päätöksiä, jotka koskevat oikeushenkilön voitonjakoa tai johtavat oikeushenkilön varojen siirtoon.

4. Sen lisäksi, mitä 3 kohdassa säädetään, oikeushenkilöön liittyvää määräysvaltaa voidaan käyttää myös muilla keinoin. Oikeushenkilön erityistilanteesta ja sen rakenteesta riippuen muita määräysvallan käytön keinoja voivat olla:

- a) omistajien, jäsenten tai oikeushenkilöiden kanssa tehdyt muodolliset tai epämuodolliset sopimukset, yhtiöjärjestyksen määräykset, kumppanuussopimukset, syndikointisopimukset tai vastaavat asiakirjat tai sopimukset sen mukaan, mitkä ovat oikeushenkilön erityiset ominaispiirteet, sekä äänestykseen liittyvät järjestelyt;
- b) perheenjäsenten väliset suhteet;
- c) muodollisten tai epämuodollisten nimellisten järjestelyjen käyttö.

Tätä kohtaa sovellettaessa ”muodollisella nimellisellä järjestelyllä” tarkoitetaan nimittäjän ja nimitetyn välistä sopimusta tai vastaavaa järjestelyä, jossa nimittäjä on oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö, joka ohjeistaa nimitetyn toimimaan puolestaan tietyin valtuuksin, myös johtajana tai osakkaana taikka asettajana, ja nimitetty on oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö, jonka nimittäjä on ohjeistanut toimimaan puolestaan.

54 artikla

Samanaikainen omistusoikeus ja määräysvalta omistusrakenteessa

Jos yritykset omistetaan monikerroksisen omistusrakenteen kautta ja kyseisen rakenteen yhdessä tai useammassa ketjussa on samanaikaisesti sekä omistusoikeus että määräysvalta ketjun eri kerroksiin nähden, tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat

- a) luonnolliset henkilöt, joilla on suoraan tai välillisesti määräysvalta omistusoikeuden perusteella tai muilla keinoin oikeushenkilöissä, joilla on suora omistusoikeus yrityksessä joko yksin tai kumulatiivisesti;
- b) luonnolliset henkilöt, joilla on joko yksin tai kumulatiivisesti, suoraan tai välillisesti omistusoikeus yrityksessä, joka käyttää suoraa tai välillistä määräysvaltaa yrityksessä omistusoikeuden perusteella tai muilla keinoin.

*55 artikla***Omistusrakenteet, joihin liittyy oikeudellisia järjestelyjä tai vastaavia oikeushenkilöitä**

Jos 57 artiklassa tarkoitetuilla oikeushenkilöillä tai oikeudellisilla järjestelyillä on omistusoikeus yrityksessä joko yksin tai kumulatiivisesti tai jos niillä on suoraan tai välillisesti määräysvalta yrityksessä omistusoikeuden perusteella tai muilla keinoin, tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat luonnolliset henkilöt, jotka ovat 57 artiklassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia.

*56 artikla***Ilmoitukset**

Kunkin jäsenvaltion on annettava komissiolle ilmoitus viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2027 luettelosta, josta käy ilmi minkä tyyppisissä sen kansallisen lainsäädännön mukaisissa oikeushenkilöissä tosiasialliset omistajat ja edunsaajat tunnustetaan 51 artiklan ja 52 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kyseiseen ilmoitukseen on sisällyttävä erityiset yhteisöryhmät, kuvaus ominaispiirteistä ja soveltuvin osin asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen oikeusperusta. Sen on sisällettävä myös maininta siitä, sovelletaanko muun oikeushenkilön kuin yrityksen erityisen muodon ja rakenteen vuoksi 63 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua mekanismia, sekä tämän soveltamisen yksityiskohtaiset perustelut.

Komissio toimittaa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muille jäsenvaltioille.

*57 artikla***Express trust -järjestelyn kaltaisten oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistaminen**

1. Kun on kyse muista kuin 51 artiklassa tarkoitetuista oikeushenkilöistä, jotka ovat express trust -järjestelyn kaltaisia, kuten säätiöt, tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat kaikki seuraavat luonnolliset henkilöt:

- a) perustajat;
- b) ylimmän hallintoelimen jäsenet sen hallintotehtävässä;
- c) ylimmän hallintoelimen jäsenet sen valvontatehtävässä;
- d) edunsaajat, paitsi jos sovelletaan 59 artiklaa;
- e) mikä tahansa muu luonnollinen henkilö, jolla on suora tai välillinen määräysvalta oikeushenkilössä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden kuuluvat monikerroksisiin määräysvaltarakenteisiin, joissa missä tahansa 1 kohdassa luetellussa tehtävässä toimii oikeushenkilö, 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat

- a) edellä 1 kohdassa luetellut luonnolliset henkilöt; ja
- b) niiden oikeushenkilöiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat, jotka toimivat missä tahansa 1 kohdassa luetelluista tehtävistä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2027 luettelo sellaisten oikeushenkilöiden tyypeistä, joiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat on yksilöity 1 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä kuvaus seuraavista:

- a) kyseisten oikeudellisten järjestelyjen muoto ja perusominaisuudet;
- b) prosessi, jonka avulla ne voidaan perustaa;
- c) prosessi kyseisten oikeushenkilöiden perustietojen ja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saamiseksi;
- d) verkkosivustot, joilla keskitettyihin rekistereihin, jotka sisältävät kyseisten oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, voi tutustua, sekä näistä rekistereistä vastaavien elinten yhteystiedot.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä luettelon jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisista sellaista oikeushenkilöiden tyypeistä, joihin olisi sovellettava tämän artiklan vaatimuksia. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

58 artikla

Express trust -järjestelyjen sekä muiden samankaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistaminen

1. Express trust -järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat kaikki seuraavat luonnolliset henkilöt:
  - a) perustajat;
  - b) omaisuudenhoitajat;
  - c) mahdolliset suojelijat;
  - d) edunsaajat, paitsi jos sovelletaan 59 tai 60 artiklaa;
  - e) ketkä tahansa muut luonnolliset henkilöt, jotka viime kädessä käyttävät express trust -järjestelyn osalta määräysvaltaa suoran tai välillisen omistuksen kautta tai muilla keinoin, myös määräysvalta- tai omistusketjun kautta.
2. Express trust -järjestelyjen kaltaisten muiden oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat luonnolliset henkilöt, jotka toimivat 1 kohdassa tarkoitettuja vastaavissa tai samanlaisissa tehtävissä.
3. Jos oikeudelliset järjestelyt kuuluvat monikerroksisiin määräysvaltarakenteisiin ja jos missä tahansa 1 kohdassa luetellussa tehtävässä toimii oikeushenkilö, oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat
  - a) edellä 1 kohdassa luetellut luonnolliset henkilöt; ja
  - b) niiden oikeushenkilöiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat, jotka toimivat missä tahansa 1 kohdassa luetelluista tehtävistä.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2027 luettelo lainsäädäntönsä mukaisista express trust -järjestelyjen kaltaisten oikeudellisten järjestelyjen tyypeistä.

Ilmoitukseen on liitettävä kuvaus seuraavista:

- a) kyseisten oikeudellisten järjestelyjen muoto ja perusominaisuudet;
- b) prosessi, jonka avulla kyseiset oikeudelliset järjestelyt voidaan perustaa;
- c) prosessi kyseisiä oikeudellisia järjestelyjä koskevien perustietojen ja tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saamiseksi;
- d) verkkosivustot, joilla keskitettyihin rekistereihin, jotka sisältävä kyseisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja, voi tutustua, sekä näistä rekistereistä vastaavien elinten yhteystiedot.

Ilmoitukseen on liitettävä myös perustelut, joissa esitetään syyt sille, miksi jäsenvaltio katsoo ilmoitettujen oikeudellisten järjestelyjen olevan express trust -järjestelyjen kaltaisia ja miksi se on todennut, etteivät muut sen lainsäädännön mukaiset oikeudelliset järjestelyt ole express trust -järjestelyjen kaltaisia.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä luettelon jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisista sellaista oikeudellisten järjestelyjen tyypeistä, joihin olisi sovellettava samoja tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden läpinäkyvyyteen liittyviä vaatimuksia kuin express trust -järjestelyihin, ja luetteloon olisi liitettävä tämän artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tietoja. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

59 artikla

Edunsaajien luokan tunnistaminen

1. Kun on kyse 57 artiklassa tarkoitetuista express trust -järjestelyjen kaltaisista oikeushenkilöistä tai, harkinnanvaraisia trusteja lukuun ottamatta, 58 artiklan mukaisista express trust -järjestelyistä ja vastaavista oikeudellisista järjestelyistä, joiden edunsaajia ei ole vielä määritetty, edunsaajien luokka ja sen yleiset ominaispiirteet on tunnistettava. Luokkaan kuuluvat edunsaajat on katsottava tosiasiallisiksi omistajiksi ja edunsaajiksi heti, kun ne on tunnistettu tai nimetty.

2. Seuraavissa tapauksissa tunnistetaan ainoastaan edunsaajien luokka ja sen ominaispiirteet:
  - a) direktiivin (EU) 2016/2341 soveltamisalaan kuuluvat eläkejärjestelmät;
  - b) työntekijöiden taloudellista omistajuutta tai osallistumista koskevat järjestelmät edellyttäen, että jäsenvaltiot ovat asianmukaisen riskinarvioinnin perusteella todenneet, että rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyvien väärinkäytösten riski on vähäinen;
  - c) edellä 57 artiklassa tarkoitetut express trust -järjestelyjen kaltaiset oikeushenkilöt ja 58 artiklan mukaiset express trust -järjestelyt ja vastaavat oikeudelliset järjestelyt edellyttäen, että
    - i) oikeushenkilö, express trust -järjestely tai vastaava oikeudellinen järjestely on perustettu voittoa tavoittelemattomassa tai hyväntekeväisyystarkoituksessa; ja
    - ii) jäsenvaltiot ovat asianmukaisen riskinarvioinnin perusteella todenneet, että oikeushenkilön, express trust -järjestelyn tai vastaavan oikeudellisen järjestelyn ryhmän rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyvien väärinkäytösten riski on vähäinen.
3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan mukaiset oikeushenkilöiden, express trust -järjestelyjen tai vastaavien oikeudellisten järjestelyjen ryhmät sekä perustelut erityisen riskinarvioinnin pohjalta. Komissio ilmoittaa kyseisestä ilmoituksesta muille jäsenvaltioille.

60 artikla

Harkinnanvaraisten trustien sallitun kohderyhmän ja oletuskohderyhmän tunnistaminen

Jos kyse on harkinnanvaraisista trusteista, joiden edunsaajia ei vielä ole valittu, on tunnistettava sallittu kohderyhmä ja oletuskohderyhmä. Sallittuun kohderyhmään kuuluvia edunsaajia on pidettävä tosiasiallisina omistajina ja edunsaajina heti, kun heidät on valittu. Oletuskohderyhmään kuuluvat on katsottava tosiasiallisiksi omistajiksi ja edunsaajiksi, jos omaisuudenhoitajat eivät käytä harkintavaltaansa.

Jos harkinnanvaraiset trustit täyttävät 59 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset, ainoastaan sallitun kohderyhmän ja oletuskohderyhmän luokka on tunnistettava. Näistä harkinnanvaraisten trustien ryhmistä on ilmoitettava komissiolle kyseisen artiklan 3 kohdan mukaisesti.

61 artikla

Yhteissijoitusyritysten tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistaminen

Poiketen siitä, mitä 51 artiklan ensimmäisessä kohdassa ja 58 artiklan 1 kohdassa säädetään, yhteissijoitusyritysten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ovat luonnolliset henkilöt, jotka täyttävät yhden tai useamman seuraavista edellytyksistä:

- a) niillä on suoraan tai välillisesti vähintään 25 prosenttia yhteissijoitusyrityksen osuuksista;
- b) ne pystyvät määrittelemään yhteissijoitusyrityksen investointipolitiikan tai vaikuttamaan siihen;
- c) niillä on määräysvalta yhteissijoitusyrityksen toimintaan muilla keinoin.

62 artikla

Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot

1. Oikeushenkilöiden ja express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajien tai samankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä vastaavissa asemissa toimivien henkilöiden on varmistettava, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot, jotka ovat niiden hallussa, jotka ne toimittavat ilmoitusvelvollisille asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien menettelyjen yhteydessä III luvun mukaisesti tai jotka ne toimittavat keskitettyihin rekistereihin, ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:

- a) kaikki tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan etu- ja sukunimet, syntymäpaikka ja täydellinen syntymäaika, kotiosoite, asuinmaa ja kansalaisuus tai kansalaisuudet, henkilöasiakirjan, kuten passin tai kansallisen henkilötodistuksen numero, ja mahdollinen yksilöllinen henkilötunnus, jonka kyseisen henkilön tavanomaisena asuinpaikkana oleva valtio on hänelle myöntänyt, sekä yleinen kuvaus kyseisen numeron lähteestä;
- b) oikeushenkilön tai oikeudelliseen järjestelyyn hallussa olevan hyötyosuuden luonne ja laajuus riippumatta siitä, onko kyseessä omistusoikeus vai muilla keinoin käytetty määräysvalta, sekä ajankohta, josta alkaen hyötyosuus on ollut hallussa;
- c) tiedot oikeushenkilöstä, jonka tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja kyseinen luonnollinen henkilö on 22 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, tai, jos kyse on oikeudellisista järjestelyistä, joiden tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on luonnollinen henkilö, perustiedot oikeudellisesta järjestelystä;
- d) jos omistus- ja määräysvaltarakenne sisältää useamman kuin yhden oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyyn, kuvaus tällaisesta rakenteesta, mukaan lukien kyseiseen rakenteeseen kuuluvien yksittäisten oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen nimet ja mahdolliset tunnistenumerot sekä kuvaus niiden välisistä suhteista, mukaan lukien hallussa olevan omistusoikeuden osuus;
- e) jos edunsaajien luokka on tunnistettu 59 artiklan mukaisesti, yleinen kuvaus edunsaajien luokan ominaispiirteistä;
- f) jos sallittu kohderyhmä ja oletuskohderyhmä on tunnistettu 60 artiklan mukaisesti:
  - i) luonnollisten henkilöiden osalta heidän etu- ja sukunimensä;
  - ii) oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen osalta niiden nimet;
  - iii) sallitun kohderyhmän ja oletuskohderyhmän luokan osalta kuvaus siitä.

2. Oikeushenkilöiden ja express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajien tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa olevien henkilöiden on hankittava riittävät, tarkat ja ajantasaiset tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot 28 kalenteripäivän kuluessa oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn perustamisesta. Kyseiset tiedot on saatettava viipymättä ajan tasalle, ja joka tapauksessa ne on saatettava ajan tasalle 28 kalenteripäivän kuluessa kaikista tiedoista koskevista muutoksista sekä vuosittain.

63 artikla

Oikeushenkilöiden velvoitteet

1. Kaikkien unionissa perustettujen oikeushenkilöiden on hankittava ja pidettävä hallussaan riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista.

Oikeushenkilöiden on annettava ilmoitusvelvollisille laillisia omistajiaan koskevien tietojen lisäksi tiedot tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista, kun ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä III luvun mukaisesti.

2. Oikeushenkilön on ilmoitettava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot keskitettyyn rekisteriin ilman aiheutonta viivytystä sen perustamisen jälkeen. Kaikista tiedoista koskevista muutoksista on ilmoitettava keskitettyyn rekisteriin ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa 28 kalenteripäivän kuluessa kyseisistä muutoksista. Oikeushenkilön on tarkistettava säännöllisin väliajoin, että sillä on ajantasaiset tiedot tosiasiallisesta omistajuudestaan ja edunsaajuudestaan. Kyseinen tarkistaminen on tehtävä vähintään vuosittain joko itsenäisenä prosessina tai osana muita säännöllisiä prosesseja, esimerkiksi tilinpäätöksen toimittamisen yhteydessä.

Oikeushenkilön tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien sekä oikeushenkilöiden, ja oikeudellisten järjestelyjen tapauksessa niiden omaisuudenhoitajien tai vastaavassa asemassa olevien henkilöiden, jotka ovat osa oikeushenkilön omistus- tai määräysvaltarakennetta, on annettava kyseiselle oikeushenkilölle kaikki tiedot, joita se tarvitsee noudattaakseen tämän luvun vaatimuksia tai vastataakseen direktiivin (EU) 2024/1640 10 artiklan 4 kohdan nojalla vastaanotettuihin lisätietoihin koskeviin pyyntöihin.

3. Jos yhtäkään henkilöä ei ole tunnistettu tosiasialliseksi omistajaksi ja edunsaajaksi, kun on käytetty kaikki mahdolliset 51–57 artiklan mukaiset tunnistamiskeinot, tai jos oikeushenkilössä on merkittävää ja perusteltua epävarmuutta siitä, ovatko tunnistetut henkilöt tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, oikeushenkilöiden on pidettävä kirjaa toimista, jotka on toteutettu tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseksi.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja annetaan tämän asetuksen 20 artiklan ja direktiivin (EU) 2024/1640 10 artiklan mukaisesti, oikeushenkilöiden on annettava

- a) lausuma siitä, ettei tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa ole tai ettei tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ole pystytty määrittämään, sekä perustelut sille, miksi tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa ei ole ollut mahdollista määrittää tämän asetuksen 51–57 artiklan mukaisesti ja mikä aiheuttaa epävarmuutta todennetuista tiedoista;
- b) tämän asetuksen 62 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa edellytetyt tietoja vastaavat yksityiskohtaiset tiedot kaikista luonnollisista henkilöistä, jotka kuuluvat oikeushenkilön ylempään johtoon.

Tässä kohdassa "ylempään johtoon kuuluvilla henkilöillä" tarkoitetaan luonnollisia henkilöitä, jotka ovat hallintoelimen jäseniä, sekä luonnollisia henkilöitä, jotka hoitavat liikkeenjohdollisia tehtäviä oikeushenkilössä ja ovat vastuussa sen päivittäisestä johtamisesta sekä vastuuvollisia hallintoelimelle.

5. Oikeushenkilöiden on annettava tämän artiklan nojalla kerätyt tiedot viipymättä toimivaltaisten viranomaisten saataville niiden pyynnöstä.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja on säilytettävä viisi vuotta siitä päivästä, jona oikeushenkilöt puretaan tai ne lakkaavat muutoin olemasta, riippumatta siitä, säilyttävätkö asiakirjoja oikeushenkilön nimeämät henkilöt, pesänhoitajat tai -selvittäjät vai muut oikeushenkilön purkamiseen osallistuvat henkilöt. Tietojen säilyttämisestä vastaavan henkilön henkilöllisyys ja yhteystiedot on ilmoitettava keskitettyihin rekistereihin.

64 artikla

Omaisuudenhoitajia koskevat velvoitteet

1. Kun kyseessä on oikeudellinen järjestely, jota hallinnoidaan jäsenvaltiossa tai jonka omaisuudenhoitaja tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa oleva henkilö asuu jäsenvaltiossa tai on sijoittautunut jäsenvaltioon, omaisuudenhoitajien ja henkilöiden, joilla on vastaava asema samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, on hankittava ja pidettävä hallussaan seuraavat oikeudellista järjestelyä koskevat tiedot:

- a) oikeudellista järjestelyä koskevat perustiedot;
- b) 62 artiklassa säädetyt riittävät, tarkat ja ajantasaiset tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot;
- c) jos oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä on kyseisen oikeudellisen järjestelyn osapuolina, kyseisiä oikeushenkilöitä ja oikeudellisia järjestelyjä koskevat perustiedot sekä niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot;
- d) tiedot kaikista asiamiehistä, joilla on lupa toimia oikeudellisen järjestelyn puolesta tai toteuttaa siihen liittyviä toimia, sekä ilmoitusvelvollisista, joiden kanssa omaisuudenhoitaja tai vastaavassa asemassa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä toimiva henkilö aloittaa liikesuhteen oikeudellisen järjestelyn puolesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on säilytettävä viiden vuoden ajan siitä, kun omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa express trust -järjestelyn tai samankaltaisen oikeudellisen järjestelyn kanssa, eivät enää ole osallisina.

2. Omaisuudenhoitajan tai vastaavassa asemassa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä olevan henkilön on hankittava ja ilmoitettava oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ja perustiedot keskitettyyn rekisteriin ilman aiheetonta viivytystä express trust -järjestelyn tai vastaavien oikeudellisten järjestelyjen perustamisen jälkeen ja joka tapauksessa 28 kalenteripäivän kuluessa siitä. Omaisuudenhoitajan tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa olevan henkilön on varmistettava, että kaikista tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tai oikeudellista järjestelyä koskevien perustietojen muutoksista ilmoitetaan keskitettyyn rekisteriin ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa 28 kalenteripäivän kuluessa kyseisistä muutoksista.

Omaisuudenhoitajan tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa olevan henkilön on säännöllisin väliajoin tarkistettava, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaiset oikeudellista järjestelyä koskevat tiedot päivitetään. Kyseinen tarkistaminen on tehtävä vähintään kerran vuodessa joko itsenäisenä prosessina tai osana muita säännöllisiä prosesseja.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen omaisuudenhoitajien tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa olevien henkilöiden on ilmoitettava asemansa ja annettava ilmoitusvelvollisille tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia sekä liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen yhteydessä hallinnoitavien oikeudellisten järjestelyjen varoja koskevat tiedot, kun ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä III luvun mukaisesti.

4. Oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien, jotka eivät ole omaisuudenhoitajia tai vastaavassa asemassa olevia henkilöitä, sen asiamiesten ja oikeudellista järjestelyä hoitavien ilmoitusvelvollisten sekä kaikkien henkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tapauksessa niiden omaisuudenhoitajien, jotka ovat osa oikeudellisen järjestelyn monikerroksista määräysvaltarakennetta, on annettava omaisuudenhoitajille tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa oleville henkilöille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen, jotta omaisuudenhoitajat tai vastaavassa asemassa olevat henkilöt voivat täyttää tämän luvun vaatimukset.

5. Express trust -järjestelyn omaisuudenhoitajien ja samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa olevien henkilöiden on annettava tämän artiklan nojalla kerätyt tiedot viipymättä toimivaltaisten viranomaisten saataville niiden pyynnöstä.

6. Kun on kyse oikeudellisista järjestelyistä, joissa osapuolina on oikeushenkilöitä ja kun on käytetty kaikki mahdolliset 51–57 artiklan mukaiset tunnistamiskeinot eikä yhtäkään henkilöä ole tunnistettu kyseisten oikeushenkilöiden tosiasialliseksi omistajaksi ja edunsaajaksi, tai jos on merkittävää ja perusteltua epävarmuutta siitä, ovatko tunnistetut henkilöt tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajien tai samankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä vastaavassa asemassa olevien henkilöiden on pidettävä kirjaa toimista, jotka on toteutettu tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseksi.

7. Tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja annetaan tämän asetuksen 20 artiklan ja direktiivin (EU) 2024/1640 10 artiklan mukaisesti, express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajien tai henkilöiden, jotka ovat samankaltaisissa oikeudellisissa järjestelyissä vastaavassa asemassa, on annettava

- a) lausuma siitä, ettei tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa ole tai ettei tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ole pystytty määrittämään, sekä perustelut sille, miksi tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa ei ole ollut mahdollista määrittää tämän asetuksen 51–57 artiklan mukaisesti ja mikä aiheuttaa epävarmuutta todennetuista tiedoista;
- b) yksityiskohtaiset tiedot kaikista luonnollisista henkilöistä, jotka kuuluvat tämän asetuksen 62 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa edellytetyjä tietoja vastaavan oikeudellisen järjestelyn osapuolena olevan oikeushenkilön ylempään johtoon.

65 artikla

Oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen velvoitteita koskevat poikkeukset

Edellä olevia 63 ja 64 artiklaa ei sovelleta

- a) yhtiöihin, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, edellyttäen, että:
  - i) määräysvaltaa yhtiössä käyttää yksinomaan luonnollinen henkilö, jolla on äänioikeus;
  - ii) yhtiön omistus- tai määräysvaltarakenteeseen ei kuulu muita oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä; ja
  - iii) 67 artiklassa tarkoitetuille ulkomaisille oikeushenkilöille on asetettu tämän alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavat vaatimukset kansainvälisten normien mukaisesti;
- b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU⁽⁴³⁾ 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyihin julkisoikeudellisiin laitoksiin.

66 artikla

Nimellisomistajien velvollisuudet

Oikeushenkilön nimellisten osakkeenomistajien ja nimellisten johtajien on säilytettävä riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot nimittäjänsä henkilöllisyydestä sekä nimittäjän tosiasiallisista omistajista tai edunsaajista ja ilmoitettava nämä henkilöt ja heidän asemansa oikeushenkilölle. Oikeushenkilöiden on ilmoitettava nämä tiedot keskitettyyn rekisteriin.

⁽⁴³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

Oikeushenkilöiden on ilmoitettava ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös ilmoitusvelvollisille, kun ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä III luvun mukaisesti.

67 artikla

Ulkomaiset oikeushenkilöt ja ulkomaiset oikeudelliset järjestelyt

1. Oikeushenkilöiden, jotka on perustettu unionin ulkopuolella, tai express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajien tai vastaavassa asemassa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä olevien henkilöiden, joita hallinnoidaan unionin ulkopuolella tai jotka asuvat unionin ulkopuolella tai ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle, on 62 artiklan mukaisesti toimitettava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sen jäsenvaltion keskitettyyn rekisteriin, jossa ne

- a) aloittavat liikesuhteen ilmoitusvelvollisen kanssa;
- b) ostavat joko suoraan tai välittäjien kautta kiinteää omaisuutta unionissa;
- c) ostavat joko suoraan tai välittäjien kautta 3 artiklan 3 alakohdan f ja j alakohdassa tarkoitetuilta kauppa käyville henkilöiltä yksittäisen liiketoimen yhteydessä minkä tahansa seuraavista tavaroista:
  - i) ei-kaupallisiin käyttöön tarkoitettujen moottoriajoneuvot, joiden hinta on vähintään 250 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - ii) ei-kaupalliseen käyttöön tarkoitettujen vesikulkuneuvot, joiden hinta on vähintään 7 500 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - iii) ei-kaupalliseen käyttöön tarkoitettujen ilma-alukset, joiden hinta on vähintään 7 500 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
- d) tekevät unionin hankintaviranomaisen kanssa tavaroita tai palveluja koskevan hankintasopimuksen tai käyttöoikeussopimuksen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jos unionin ulkopuolella perustettujen oikeushenkilöiden aloittavat liikesuhteen ilmoitusvelvollisen kanssa, niiden on toimitettava tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot keskitettyyn rekisteriin ainoastaan, jos

- a) ne aloittavat liikesuhteen sellaisen ilmoitusvelvollisen kanssa, johon liittyy keskisuuria tai suuria rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä direktiivin (EU) 2024/1640 7 artiklassa tarkoitettua unionin tason riskiarvion tai asianomaisen jäsenvaltion toteuttaman mainitun direktiivin 8 artiklassa tarkoitettua kansallisen riskiarvion perusteella; tai
- b) unionin tason riskiarviossa tai asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa riskiarviossa todetaan, että oikeushenkilön ryhmään tai tarvittaessa alaan, jolla unionin ulkopuolella perustettu oikeushenkilö toimii, liittyy keskisuuria tai suuria rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä.

3. Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin on liitettävä selvitys siitä, mistä toiminnasta tiedot toimitetaan, sekä kaikki asiaankuuluvat asiakirjat, ja ne on toimitettava

- a) edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennen liikesuhteen alkamista;
- b) edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennen ostohetkeä;
- c) edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennen sopimuksen allekirjoittamista.

4. Sovelletaessa 1 kohdan a alakohtaa ilmoitusvelvollisten on ilmoitettava oikeushenkilöille, jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja vaadittava todistus rekisteröinnistä tai ote keskitetyssä rekisterissä olevista tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista tiedoista liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen toteuttamiseksi.

5. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa unionin ulkopuolella perustettujen oikeushenkilöiden ja express trust -järjestelyjen omaisuudenhoitajien tai vastaavassa asemassa samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä olevien henkilöiden, joita hallinnoidaan unionin ulkopuolella tai jotka asuvat unionin ulkopuolella tai ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle, on ilmoitettava kaikista muutoksista keskitettyyn rekisteriin 1 kohdan mukaisesti toimitettuihin tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa 28 kalenteripäivän kuluessa kyseisistä muutoksista.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan

- a) edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilmoitusvelvollisen kanssa solmitun liikesuhteen koko keston ajan;
- b) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa niin kauan kuin oikeushenkilö tai oikeudellinen järjestely omistaa kiinteää omaisuutta;
- c) edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ensimmäisen tietojen keskitettyyn rekisteriin toimittamisen ja ostohetken välisen ajanjakson ajan;
- d) edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sopimuksen koko keston ajan.

6. Jos oikeushenkilö, express trust -järjestelyn omaisuudenhoitaja tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa oleva henkilö täyttää 1 kohdassa säädetyt edellytykset eri jäsenvaltioissa, on todistus tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen kirjaamisesta yhden jäsenvaltion keskusrekisteriin katsottava riittäväksi todisteeksi rekisteröinnistä.

7. Jos 10 päivänä heinäkuuta 2027 unionin ulkopuolella perustetut oikeushenkilöt tai unionin ulkopuolella hallinnoidut oikeudelliset järjestelyt omistavat tai niiden omaisuudenhoitaja tai samankaltaisessa oikeudellisessa järjestelyssä vastaavassa asemassa oleva henkilö, joka asuu unionin ulkopuolella tai on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, omistaa joko suoraan tai välittäjien kautta kiinteää omaisuutta, kyseisten oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on toimitettava keskitettyyn rekisteriin niin, että mukaan liitetään kyseisen toimittamisen perustelut, viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2028.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta oikeushenkilöihin tai oikeudellisiin järjestelyihin, jotka ovat ostaneet kiinteää omaisuutta unionissa ennen 1 päivää tammikuuta 2014.

Jäsenvaltiot voivat riskin perusteella päättää soveltaa aikaisempaa päivämäärää ja ilmoittavat tästä komissiolle. Komissio ilmoittaa tällaisista päätöksistä muille jäsenvaltioille.

8. Jäsenvaltiot voivat riskin perusteella ulottaa 1 kohdan a alakohdassa säädetyn velvoitteen koskemaan sellaisia ulkomaisten oikeushenkilöiden kanssa solmittuja liikesuhteita, jotka ovat olemassa 10 päivänä heinäkuuta 2027, ja ilmoittavat tästä komissiolle. Komissio ilmoittaa tällaisista päätöksistä muille jäsenvaltioille.

68 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän luvun säännösten rikkomisiin sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava seuraamuksia koskevat säännökset oikeusperustoineen komissiolle viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2025 ja ilmoitettava viipymättä kaikista niihin myöhemmin tehtävistä muutoksista.

2. Komissio antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 85 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittelemällä

- a) rikkomislakat, joihin kohdistetaan seuraamuksia, ja rikkomisista vastuussa olevat henkilöt;
- b) indikaattorit, joilla luokitellaan rikkomisten, joihin kohdistetaan seuraamuksia, vakavuusaste;
- c) perusteet, jotka on otettava huomioon seuraamusten tasoa määrittäessä.

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä varmistaakseen, että niissä yksilöidään asiaankuuluvat rikkomislakat ja että rikkomisiin liittyvät seuraamukset ovat tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia.

V LUKU

ILMOITUSVELVOLLISUUDET

69 artikla

Epäilyistä ilmoittaminen

1. Ilmoitusvelvollisten ja tarvittaessa niiden johtajien ja työntekijöiden on tehtävä rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa täysimittaista yhteistyötä siten, että ne viipymättä

- a) tekevät rahanpesun selvittelykeskukselle ilmoituksen omasta aloitteestaan, kun ilmoitusvelvollinen tietää tai epäilee tai kun sillä on perusteltu syy epäillä, että varat tai toiminta, niiden määrästä riippumatta, ovat rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä tai liittyvät terrorismin rahoitukseen tai rikolliseen toimintaan, ja vastaavat tällaisissa tapauksissa rahanpesun selvittelykeskuksen lisätietopyyntöihin;
- b) toimittavat rahanpesun selvittelykeskukselle kaikki tarvittavat tiedot sen pyynnöstä, mukaan lukien liiketoimia koskeva aineisto, asetettujen määräaikojen puitteissa.

Kaikista epäilyttävistä liiketoimista, mukaan lukien niiden yritykset ja epäilyt, jotka johtuvat kykenemättömyydestä noudattaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta, on ilmoitettava ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa ilmoitusvelvollisten on vastattava rahanpesun selvittelykeskuksen tietopyyntöihin viiden työpäivän kuluessa. Perustelluissa ja kiireellisissä tapauksissa rahanpesun selvittelykeskukset voivat lyhentää tätä määräaikaa, myös alle 24 tuntiin.

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, rahanpesun selvittelykeskus voi pidentää vastaamiselle asetettua viiden työpäivän määräaikaa, jos se katsoo sen perustelluksi, ja edellyttäen, että pidennys ei heikennä rahanpesun selvittelykeskuksen analyysia.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa ilmoitusvelvollisten on arvioitava asiakkaidensa liiketoimet tai toiminta kaikkien tiedossaan tai hallussaan olevien olennaisten tosiseikkojen tai tietojen perusteella. Ilmoitusvelvollisten on tarvittaessa asetettava arviointinsa etusijalle ottaen huomioon liiketoimen tai toiminnan kiireellisyys ja riskit, jotka vaikuttavat siihen jäsenvaltioon, johon ne ovat sijoittautuneet.

Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisen epäilyn on perustuttava asiakkaan ja sen vastapuolten ominaispiirteisiin, liiketoimen tai toiminnan suuruuteen ja luonteeseen tai sen menetelmiin ja malleihin, useiden liiketoimien tai toimintojen väliseen kytkökseen, varojen alkuperään, määränpäähän tai käyttöön, tai muihin ilmoitusvelvollisen tiedossa oleviin seikkoihin, kuten liiketoimen tai toiminnan yhteensopivuuteen III luvun mukaisesti saatujen tietojen kanssa, mukaan lukien asiakkaan riskiprofiili.

3. Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi sääntelys-tandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäväksi. Näiden teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa täsmennetään, missä muodossa 1 kohdan a alakohdan mukainen epäilyistä ilmoittaminen ja 1 kohdan b alakohdan mukainen liiketoimia koskevan aineiston toimittaminen tapahtuu.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) 2024/1620 53 artiklan mukaisesti.

5. Rahanpesuntorjuntaviranomainen antaa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2027 ohjeet epäilyttävään toimintaan tai käyttäytymiseen viittaavista seikoista. Nämä ohjeet on saatettava säännöllisesti ajan tasalle.

6. Edellä olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimitetyn vaatimustenmukaisuudesta vastaavan toimihenkilön on toimitettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jonka alueelle tiedot toimittava ilmoitusvelvollinen on sijoittautunut.

7. Ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimitettyä vaatimustenmukaisuudesta vastaavaa toimihenkilöä sekä kaikkia vastaavassa asemassa olevia työntekijöitä tai henkilöitä, myös asiamiehiä ja edustajia, jotka osallistuvat tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvien tehtävien suorittamiseen, suojellaan vastatoimilta, syrjinnältä ja muulta epäoikeudenmukaiselta kohtelulta, joka johtuu näiden tehtävien suorittamisesta.

Tämä kohta ei vaikuta suojeluun, johon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut henkilöt voivat direktiivin (EU) 2019/1937 nojalla olla oikeutettuja.

8. Jos tietojenvaihtokumppanuuden toiminta johtaa tietoon, epäilyyn tai perusteltuun syyhyn epäillä, että varat, niiden määrästä riippumatta, ovat rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä tai liittyvät terrorismin rahoitukseen, ilmoitusvelvollisten, jotka ovat havainneet asiakkaidensa taholta epäilyttävää toimintaa, voivat nimetä keskuudestaan yhden ilmoitusvelvollisen, jonka tehtäväksi annetaan toimittaa rahanpesun selvittelykeskukselle ilmoitus 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Ilmoituksessa on oltava vähintään kaikkien niiden ilmoitusvelvollisten nimet ja yhteystiedot, jotka ovat osallistuneet toimintaan ilmoituksen tekemiseksi.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ilmoitusvelvolliset ovat sijoittautuneet useisiin jäsenvaltioihin, tiedot on ilmoitettava jokaiselle asiaankuuluvalla rahanpesun selvittelykeskukselle. Tätä varten ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että ilmoituksen toimittaa sen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut ilmoitusvelvollinen, jossa rahanpesun selvittelykeskus sijaitsee.

Jos ilmoitusvelvolliset päättävät olla hyödyntämättä ensimmäisen alakohdan mukaista mahdollisuutta toimittaa rahanpesun selvittelykeskukselle yksi ilmoitus, niiden on sisällytettävä ilmoituksiinsa viittaus siihen seikkaan, että epäily on seurausta tietojenvaihtokumppanuuden toiminnasta.

9. Tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten on säilytettävä jäljennös mainitun kohdan nojalla tehdyistä ilmoituksista 77 artiklan mukaisesti.

70 artikla

Erityissäännökset, joita sovelletaan, kun epäilyistä ilmoittavat tiettyihin ryhmiin kuuluvat ilmoitusvelvolliset

1. Poiketen siitä, mitä 69 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuille ilmoitusvelvollisille mahdollisuuden toimittaa 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot jäsenvaltion nimeämälle itsesääntelyelimelle.

Nimetyt itsesääntelyelimet on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot rahanpesun selvittelykeskukselle viipymättä alkuperäisessä muodossaan.

2. Notaareihin, juristeihin, muihin itsenäisiin juristiammatin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin ja veroneuvojiin ei sovelleta 69 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia niiden tietojen osalta, jotka nämä ovat saaneet joltakin asiakkaalta tai jostakin asiakkaasta selvittäessään kyseisen asiakkaan oikeudellista asemaa tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehtävää oikeuskäsittelyssä tai siihen liittyen, mukaan luettuna oikeuskäsittelyn käynnistämistä tai välttämistä koskeva neuvonta, riippumatta siitä, saadaanko tai hankitaanko tällaiset tiedot ennen käsittelyä, sen aikana vai sen jälkeen.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta, jos siinä tarkoitetut ilmoitusvelvolliset

- a) osallistuvat rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen;
- b) antavat oikeudellista neuvontaa rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta varten; tai
- c) tietävät, että asiakas pyytää oikeudellista neuvontaa rahanpesua, sen esirikoksia tai terrorismin rahoitusta varten; tietoisuus tai tarkoitus voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella.

3. Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tilanteiden lisäksi, jos se on perusteltua tietyn tyyppiin liiketoimiin liittyvien suurempien rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riskien perusteella, jäsenvaltiot voivat päättää, että 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta ei sovelleta tällaisiin liiketoimiin, ja tarvittaessa asettaa kyseisessä kohdassa tarkoitetuille ilmoitusvelvollisille lisäraportointivelvoitteita. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tämän kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä. Komissio antaa päätökset tiedoksi muille jäsenvaltioille.

71 artikla

Liiketoimista pidättyminen

1. Ilmoitusvelvollisten on pidättyvä suorittamasta liiketoimia, joiden ne tietävät tai epäilevät liittyvän rikollisen toiminnan tuottamaan hyötyyn tai terrorismin rahoitukseen, ennen kuin ne ovat toimittaneet 69 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisen ilmoituksen ja noudattaneet sovellettavan lainsäädännön mukaisia rahanpesun selvittelykeskuksen tai toimivaltaisen viranomaisen muita erityisohjeita. Ilmoitusvelvolliset voivat suorittaa

kyseisen liiketoimen arvioituaan sen toteuttamiseen liittyvät riskit, jos ne eivät ole saaneet rahanpesun selvittelykeskukselta muita ohjeita kolmen työpäivän kuluessa ilmoituksen tekemisestä.

2. Jos ilmoitusvelvollisen ei ole mahdollista pidättyä 1 kohdassa tarkoitetuista liiketoimista tai jos pidättäytyminen todennäköisesti vaikeuttaisi yrityksiä jäljittää epäilyttävän liiketoimen edunsaajia, ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava asiasta rahanpesun selvittelykeskukselle välittömästi liiketoimen suorittamisen jälkeen.

72 artikla

Tietojen ilmaiseminen rahanpesun selvittelykeskukselle

Ilmoitusvelvollisen taikka sen työntekijän tai johtajan vilpittömässä mielessä 69 ja 70 artiklan mukaisesti suorittama tietojen ilmaiseminen rahanpesun selvittelykeskukselle ei merkitse sopimukseen eikä lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen perustuvan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomista, eikä ilmoitusvelvollista taikka sen johtajia tai työntekijöitä voida asettaa minkäänlaiseen vastuuseen tällä perusteella silloinkaan, kun ne eivät olleet tarkalleen tietoisia taustalla olevasta rikollisesta toiminnasta, ja riippumatta siitä, toteutuiko laiton toiminta.

73 artikla

Tietojen ilmaisemisen kieltäminen

1. Ilmoitusvelvolliset sekä niiden johtajat, työntekijät tai vastaavissa asemissa olevat henkilöt, asiamiehet ja edustajat mukaan lukien, eivät saa ilmaista asianomaiselle asiakkaalle tai muille kolmansille henkilöille, että liiketoimia tai toimintaa arvioidaan tai on arvioitu artiklan 69 mukaisesti, että tietoja toimitetaan, aiotaan toimittaa tai on toimitettu 69 tai 70 artiklan mukaisesti tai että rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskeva analyysi on tekeillä tai saatetaan tehdä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tietojen ilmaisemiseen toimivaltaisille viranomaisille tai itsesääntelyelimille näiden hoitaessa valvontatehtäviään tai tietojen ilmaisemiseen rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja muun rikollisen toiminnan tutkimista ja niihin liittyviä syytetoimia varten.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tietoja voidaan ilmaista samaan konserniin kuuluvien ilmoitusvelvollisten välillä tai tällaisten yritysten ja niiden kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden ja tytäryritysten välillä edellyttäen, että nämä sivuliikkeet ja tytäryritykset noudattavat täysimääräisesti konsernin laajuisia toimintaperiaatteita ja menettelytapoja, mukaan lukien 16 artiklan mukaiset konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevat menettelyt, ja että konsernin laajuiset toimintaperiaatteet ja menettelytavat täyttävät tässä direktiivissä säädetty vaatimukset.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tietoja voidaan ilmaista 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten tai tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia asettavien kolmansien maiden sellaisten oikeussubjektien välillä, jotka harjoittavat ammattitoimintaa joko työntekijöinä tai muussa asemassa saman oikeushenkilön sisällä tai laajemmassa rakenteessa, johon henkilö kuuluu ja joka on yhteisen omistuksen, johdon tai vaatimustenmukaisuuden valvonnan alainen, verkostot ja kumppanuudet mukaan luettuina.

5. Kun on kyse 3 artiklan 1 ja 2 alakohdassa sekä 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista sellaisissa tapauksissa, jotka liittyvät samaan liiketoimeen, jossa on osallisena vähintään kaksi ilmoitusvelvollista, tietoja voidaan ilmaista tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä poiketen asianomaisten ilmoitusvelvollisten välillä, edellyttäen, että ne sijaitsevat unionissa tai ovat oikeussubjekteja sellaisessa kolmannessa maassa, joka asettaa tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia, ja että niitä koskevat salassapitovelvollisuutta ja henkilötietojen suoja koskevat vaatimukset.

6. Jos 3 artiklan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten yrittävät saada asiakkaan luopumaan laittomaan toimintaan osallistumisesta, tätä ei pidetä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tietojen ilmaisemisena.

74 artikla

Kynnysarvoon perustuvat ilmoitukset tiettyjä arvotavaroita koskevista liiketoimista

1. Arvotavaroilla kauppaa käyvien henkilöiden on ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskukselle kaikista liiketoimista, joihin liittyy seuraavien arvotavaroiden myyntiä, kun kyseiset tavarat hankitaan ei-kaupalliseen käyttöön:

a) moottoriajoneuvot, joiden hinta on vähintään 250 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;

- b) vesikulkuneuvot, joiden hinta on vähintään 7 500 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
- c) ilma-alukset, joiden hinta on vähintään 7 500 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana.
2. Luottolaitosten ja finanssilaitosten, jotka tarjoavat 1 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden ostoon tai omistusoikeuden siirtoon liittyviä palveluja, on myös ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskukselle kaikista liiketoimista, joita ne toteuttavat asiakkaidensa puolesta kyseisten tavaroiden osalta.
3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaiset ilmoitukset on tehtävä rahanpesun selvittelykeskuksen asettamien määräaikojen puitteissa.

VI LUKU

TIETOJEN JAKAMINEN

75 artikla

Tietojenvaihto tietojenvaihtokumppanuuksien puitteissa

1. Tietojenvaihtokumppanuuksien jäsenet voivat jakaa tietoja keskenään, jos se on ehdottoman välttämätöntä III luvun ja 69 artiklan mukaisten veloitteiden noudattamiseksi ja perusoikeuksia ja oikeudellisia menettelytakeita kunnioittaen.
2. Ilmoitusvelvollisten, jotka aikovat osallistua tietojenvaihtokumppanuuuteen, on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaisilleen, joiden on tarvittaessa toisiaan ja asetuksen (EU) 2016/679 noudattamisen todentamisesta vastaavia viranomaisia kuullen tarkistettava, että tietojenvaihtokumppanuudessa on käytössä mekanismeja, joilla varmistetaan tämän artiklan noudattaminen ja että 4 kohdan h alakohdassa tarkoitettu tietosuojaa koskeva vaikutustenarviointi on tehty. Tarkistaminen on tehtävä ennen tietojenvaihtokumppanuustoiminnan aloittamista. Valvontaviranomaisten on tarvittaessa kuultava myös rahanpesun selvittelykeskuksia.

Vastuu unionin tai kansallisen lainsäädännön vaatimusten noudattamisesta säilyy tietojenvaihtokumppanuuden osapuolilla.

3. Tietojenvaihtokumppanuuden puitteissa vaihdettavat tiedot saavat koskea ainoastaan seuraavia:
- a) asiakasta koskevat tiedot, mukaan lukien kaikki tiedot, jotka on saatu asiakkaan ja tapauksen mukaan asiakkaan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan tunnistamisen ja henkilöllisyyden todentamisen yhteydessä;
- b) tiedot asiakkaan ja ilmoitusvelvollisen välisen liikesuhteen tai yksittäisen liiketoimen tarkoituksesta ja aiotusta luonteesta sekä tarvittaessa asiakkaan varallisuuden alkuperästä ja varojen alkuperästä;
- c) tiedot asiakkaiden liiketoimista;
- d) tiedot asiakkaaseen liittyvistä suuremmista ja vähäisemmistä riskitekijöistä;
- e) 20 artiklan 2 kohdan mukainen ilmoitusvelvollisen analyysi asiakkaaseen liittyvistä riskeistä;
- f) ilmoitusvelvollisen 77 artiklan 1 kohdan mukaisesti hallussa olevat tiedot;
- g) tiedot epäilyistä 69 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja saa vaihtaa vain siltä osin kuin se on tarpeen tietojenvaihtokumppanuuuteen liittyvän toiminnan toteuttamiseksi.

4. Tietojen jakamiseen tietojenvaihtokumppanuuden puitteissa sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
- a) ilmoitusvelvollisten on kirjattava kaikki tapaukset, joissa tietoja jaetaan kumppanuuden puitteissa;
- b) ilmoitusvelvolliset eivät saa tukeutua yksinomaan kumppanuuden puitteissa saatuihin tietoihin noudattaakseen tämän asetuksen vaatimuksia;

- c) ilmoitusvelvolliset eivät saa tehdä päätelmiä tai päätöksiä, jotka vaikuttavat liikesuhteeseen asiakkaan kanssa tai yksittäisten liiketoimien suorittamiseen asiakkaan puolesta, sellaisten tietojen perusteella, jotka on saatu tietojenvaihtokumppanuuden muilta osallistujilta ilman, että kyseisiä tietoja on arvioitu; kaikki kumppanuuden puitteissa saadut tiedot, joita käytetään arvioinnissa, jonka tuloksena päätetään kieltäytyä liikesuhteesta tai lopettaa liikesuhde tai toteuttaa yksittäinen liiketoimi, on 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti kirjattava ylös, ja kyseisten tietojen yhteydessä on mainittava, että tiedot ovat peräisin tietojenvaihtokumppanuudesta;
- d) ilmoitusvelvollisten on tehtävä oma arvionsa liiketoimista, joissa on mukana asiakkaita, arvioidakseen, mitkä liiketoimet saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai mihin liiketoimiin saattaa sisältyä rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä;
- e) ilmoitusvelvollisten on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, mukaan lukien pseudonymisoinnin mahdollistavat toimenpiteet, jotta voidaan varmistaa vaihdettavien tietojen luonteeseen ja laajuuteen nähden oikeasuhtainen turvallisuuden ja luottamuksellisuuden taso;
- f) tietojen jakaminen koskee ainoastaan asiakkaita,
- i) joiden käyttäytymiseen tai liiketoimiin liittyy suurempi rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riski, joka on yksilöity direktiivin (EU) 2024/1640 7 ja 8 artiklan mukaisesti toteutetuissa unionin tason riskiarviossa ja kansallisessa riskiarviossa;
- ii) jotka ovat jossakin tämän asetuksen 29, 30, 31 ja 36–46 artiklassa tarkoitetuista tilanteista; tai
- iii) joista ilmoitusvelvollisen on kerättävä lisätietoja sen määrittämiseksi, liittyykö niihin suurempi rahanpesun, sen esirikosten tai terrorismin rahoituksen riski;
- g) tekoälyn, koneoppimisteknologioiden tai algoritmien käytön avulla tuotettua tietoa voidaan jakaa vain, jos kyseiset prosessit ovat olleet asianmukaisen, ihmisen suorittaman valvonnan alaisia;
- h) ennen henkilötietojen käsittelyä on tehtävä asetuksen (EU) 2016/679 35 artiklassa tarkoitettu tietosuojaa koskeva vaikutustenarviointi;
- i) toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat tietojenvaihtokumppanuuden jäseniä, saavat hankkia, toimittaa ja vaihtaa tietoja vain siltä osin kuin se on tarpeen niiden asiaa koskevan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisten tehtävien suorittamiseksi;
- j) jos tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan 44 alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten osallistuvat tietojenvaihtokumppanuuteen, ne saavat hankkia, toimittaa tai vaihtaa henkilötietoja ja operatiivisia tietoja ainoastaan sen kansallisen lainsäädännön, jolla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680⁽⁴⁴⁾ on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kansallisen rikosprosessioikeuden sovellettavien säännösten mukaisesti, mukaan lukien edellytetty tuomioistuimen ennakkolupa tai muu kansallinen menettelytapa;
- k) tämän artiklan 3 kohdan g alakohdan mukainen tietojenvaihto epäilyttävistä liiketoimista on sallittua ainoastaan, jos rahanpesun selvittelykeskus, jolle on toimitettu 69 tai 70 artiklan mukaisesti ilmoitus epäilyttävästä liiketoimesta, on suostunut tällaiseen tietojen ilmaisemiseen.

5. Tietojenvaihtokumppanuuden puitteissa saatuja tietoja saa toimittaa edelleen ainoastaan, jos

- a) tiedot toimitetaan toiselle ilmoitusvelvolliselle 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) tiedot on sisällytettävä ilmoitukseen, joka toimitetaan rahanpesun selvittelykeskukselle, tai toimitettava vastauksena rahanpesunselvittelykeskuksen 69 artiklan 1 kohdan mukaiseen pyyntöön;
- c) tiedot toimitetaan rahanpesuntorjuntaviranomaiselle asetuksen (EU) 2024/1620 93 artiklan mukaisesti;

⁽⁴⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

d) lainvalvonta- tai oikeusviranomaiset pyytävät tietoja, jollei kansallisessa lainsäädännössä edellytetyistä ennakkoluvista tai muista menettelyllisistä takeista muuta johdu.

6. Tietojenvaihtokumppanuuksiin osallistuvien ilmoitusvelvollisten on määriteltävä tietojen jakamista koskevat toimintaperiaatteet ja menettelytavat 9 artiklan mukaisesti vahvistetuissa sisäisissä toimintaperiaatteissaan ja menettelytavoissaan. Tällaisissa toimintaperiaatteissa ja menettelytavoissa on

- a) täsmennettävä arviointi, jonka avulla määritetään jaettavien tietojen laajuus, ja jos se on tarpeen tietojen luonteen tai sovellettavien oikeudellisten takeiden kannalta, tarjottava kumppanuuden jäsenille eriytetty tai rajoitettu pääsy tietoihin;
- b) kuvattava tietojenvaihtokumppanuuden osapuolten tehtävät ja vastuut;
- c) yksilöitävä riskinarvioinnit, jotka ilmoitusvelvollinen ottaa huomioon määrittäessään suuremman riskin tilanteita, joissa tietoja voidaan jakaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sisäiset toimintaperiaatteet ja menettelytavat on laadittava ennen osallistumista tietojenvaihtokumppanuuteen.

7. Jos valvontaviranomaiset pitävät sitä tarpeellisena, tietojenvaihtokumppanuuteen osallistuvien ilmoitusvelvollisten on teetettävä riippumaton tarkastus kyseisen kumppanuuden toiminnasta ja ilmoitettava tuloksista valvontaviranomaisille.

VII LUKU

TIETOSUOJA JA TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN

76 artikla

Henkilötietojen käsittely

1. Ilmoitusvelvolliset voivat käsitellä asetuksen (EU) 2016/679 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityisiä henkilötietoryhmiä sekä kyseisen asetuksen 10 kohdassa tarkoitettuja rikostuomioihin ja rikkomuksiin liittyviä henkilötietoja siinä laajuudessa kuin on ehdottoman välttämätöntä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä suojatoimenpiteitä soveltaen.

2. Ilmoitusvelvolliset voivat käsitellä asetuksen (EU) 2016/679 9 artiklan soveltamisalaan kuuluvia henkilötietoja edellyttäen, että

- a) ilmoitusvelvolliset ilmoittavat nykyisille tai uusille asiakkailleen, että kyseisiin ryhmiin kuuluvia tietoja voidaan käsitellä tämän asetuksen vaatimusten täyttämiseksi;
- b) tiedot ovat peräisin luotettavista lähteistä, ne ovat paikkansapitäviä ja ajantasaisia;
- c) ilmoitusvelvolliset eivät tee päätöksiä, jotka kyseisten tietojen perusteella johtaisivat puolueellisiin ja syrjiviin tuloksiin;
- d) ilmoitusvelvolliset ottavat käyttöön korkeatasoisia turvatoimia asetuksen (EU) 2016/679 32 artiklan mukaisesti erityisesti tietojen luottamuksellisuuden suhteen.

3. Ilmoitusvelvolliset voivat käsitellä asetuksen (EU) 2016/679 10 artiklan soveltamisalaan kuuluvia henkilötietoja edellyttäen, että ne noudattavat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ja että

- a) kyseiset henkilötiedot liittyvät rahanpesuun, sen esirikoksiin tai terrorismin rahoitukseen;
- b) ilmoitusvelvollisilla on käytössään menettelyjä, joiden avulla kyseisiä tietoja käsitellessä voidaan tehdä ero syytteiden, rikostutkinnan, oikeudenkäyntien ja tuomioiden välillä ottaen huomioon oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskeva perusoikeus, puolustautumisoikeus ja syyttömyysoikeus.

4. Ilmoitusvelvolliset saavat käsitellä henkilötietoja tämän asetuksen perusteella ainoastaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, eikä henkilötietoja saa edelleen käsitellä kyseisten tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla. Henkilötietojen käsittely tämän asetuksen perusteella kaupallisiin tarkoituksiin on kielletty.

5. Ilmoitusvelvolliset voivat tehdä päätöksiä, jotka perustuvat automaattiseen käsittelyyn, mukaan lukien asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 4 alakohdassa määritelty profilointi, tai käsittelyyn, jossa hyödynnetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/xxx⁽⁴⁵⁾ 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä tekoälyjärjestelmiä, edellyttäen, että

- a) tällaisissa järjestelmissä käsiteltävät tiedot rajataan koskemaan vain tämän asetuksen III luvun nojalla saatuja tietoja;
- b) päätös aloittaa liikesuhde asiakkaan kanssa tai kieltäytyä aloittamasta tai jatkamasta sitä tai toteuttaa yksittäinen liiketoimi asiakkaan puolesta tai kieltäytyä toteuttamasta sitä taikka lisätä tai vähentää tämän asetuksen 20 artiklan nojalla sovellettavien asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden laajuutta edellyttäen ihmisen mielekästä väliintuloa tällaisen päätöksen täsmällisyyden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi; ja
- c) asiakas voi saada selvityksen ilmoitusvelvollisen tekemästä päätöksestä ja hakea muutosta kyseiseen päätökseen, lukuun ottamatta tämän asetuksen 69 artiklassa tarkoitettua ilmoitusta.

77 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Ilmoitusvelvollisten on säilytettävä seuraavat asiakirjat ja tiedot:
  - a) jäljennös asiakirjoista ja tiedoista, jotka on hankittu täyttämällä asiakkaan tuntemisvelvollisuus III luvun mukaisesti, mukaan lukien sähköisen tunnistamisen menetelmin saadut tiedot;
  - b) tiedot 69 artiklan 2 kohdan nojalla toteutetusta arvioinnista, myös tarkastelluista tiedoista ja olosuhteista sekä tällaisen arvioinnin tuloksista, riippumatta siitä, johtaako tällainen arviointi siihen, että rahanpesun selvittelykeskukselle tehdään ilmoitus epäilyttävistä liiketoimista, sekä jäljennös mahdollisista epäilyttävistä liiketoimista tehdyistä ilmoituksista;
  - c) liiketoimia koskevat todisteet ja asiakirja-aineistot, jotka koostuvat alkuperäisistä asiakirjoista tai jäljennöksistä, joita voidaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti käyttää todisteina oikeuskäsittelyssä, ja jotka ovat tarpeen liiketoimien yksilöimiseksi;
  - d) kun ne osallistuvat VI luvun mukaisiin tietojenvaihtokumppanuuksiin, jäljennökset kyseisten kumppanuuksien puitteissa saaduista asiakirjoista ja tiedoista sekä tiedot kaikista tapauksista, joissa tietoja on jaettu.

Ilmoitusvelvollisten on varmistettava, että tämän artiklan nojalla säilytettäviä asiakirjoja, tietoja ja aineistoja ei hävitetä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ilmoitusvelvolliset voivat päättää säilyttää tietojen jäljennösten sijaan tietojen viitetiedot edellyttäen, että tällaisten tietojen luonne ja säilyttämismenetelmät ovat sellaiset, että ilmoitusvelvolliset pystyvät toimittamaan kyseiset tiedot toimivaltaisille viranomaisille viipymättä eikä kyseisiä tietoja pystytä muuttamaan.

Ilmoitusvelvollisten, jotka päättävät hyödyntää ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta, on määritettävä 9 artiklan nojalla laadituissa sisäisissä menettelytavoissa ne tietoryhmät, joiden osalta ne säilyttävät viitetiedot jäljennöksen tai alkuperäisen tiedon sijaan, sekä menettelytavat tietojen noutamiseksi niin, että ne voidaan toimittaa toimivaltaisille viranomaisille pyynnöstä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja on säilytettävä viiden vuoden ajan siitä päivästä, jona liikesuhde päättyy tai yksittäinen liiketoimi suoritetaan tai jona liikesuhteen aloittamisesta tai yksittäisen liiketoimen suorittamisesta kieltäydytään. Ilmoitusvelvollisten on poistettava henkilötiedot viiden vuoden ajanjakson päättyessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden unionin säädösten tai asetuksen (EU) 2016/679 mukaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiseksi kerättyjen tietojen säilytysaikoja.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen säilyttämisen jatkamista tapauskohtaisesti edellyttäen, että tällainen säilyttäminen on tarpeen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämistä, paljastamista, tutkimista tai niihin liittyviä syytetoimia varten. Säilyttämisaikaa voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella.

⁽⁴⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/xxx, annettu ... päivänä ...kuuta ..., tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä sekä asetusten (EY) N:o 300/2008, (EU) N:o 167/2013, (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 ja (EU) 2019/2144 sekä direktiivien 2014/90/EU, (EU) 2016/797 ja (EU) 2020/1828 (tekoälysäädös) muuttamisesta (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

4. Jos jäsenvaltiossa on 10 päivänä heinäkuuta 2027 meneillään epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämiseen, paljastamiseen tai tutkimiseen taikka niihin liittyviin syytetoimiin liittyvä oikeudellinen menettely ja ilmoitusvelvollisella on hallussaan tuohon meneillään olevaan oikeudelliseen menettelyyn liittyviä tietoja tai asiakirjoja, ilmoitusvelvollinen voi säilyttää kyseisiä tietoja tai asiakirjoja viiden vuoden ajan 10 päivästä heinäkuuta 2027 lukien.

Jäsenvaltiot voivat sallia tällaisten tietojen tai asiakirjojen säilyttämisen viiden lisävuoden ajan tai edellyttää sitä, kun säilyttämisen jatkamisen on todettu olevan tarpeellista ja oikeasuhteista epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen tai tutkimisen taikka niihin liittyvien syytetoimien vuoksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta meneillään olevaan rikostutkintaan ja oikeudellisiin menettelyihin sovellettavan todistusaineistoa koskevan kansallisen rikoslainsäädännön soveltamista.

78 artikla

Tietojen antaminen toimivaltaisille viranomaisille

Ilmoitusvelvollisilla on oltava käytössään järjestelmät, joiden avulla ne pystyvät suojattujen kanavien kautta ja tavalla, jolla varmistetaan tiedustelujen täysi luottamuksellisuus, vastaamaan kaikilta osin ja ilman aiheetonta viivytystä niiden rahanpesun selvittelykeskuksen tai muun toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti esittämään tiedusteluun siitä, onko ilmoitusvelvollinen parhaillaan tai onko se viiden kyseistä tiedustelua edeltäneen vuoden aikana ollut liikesuhteessa tiettyihin henkilöihin ja mikä on kyseisen liikesuhteen luonne.

VIII LUKU

ANONYIMEISTÄ RAHOITUSVÄLINEISTÄ JOHTUVIA RISKEJÄ LIEVENTÄVÄT TOIMENPITEET

79 artikla

Anonyymit tilit sekä haltijaosakkeet ja haltijaosakkeiden merkintäoikeudet

1. Luottolaitokset, finanssilaitokset ja kryptovarapalvelun tarjoajat eivät saa pitää anonyymejä pankki- ja maksutilejä, anonyymejä haltijavastakirjoja, anonyymejä tallelokerointia tai anonyymejä kryptovaratilejä eivätkä mitään muutakaan tiliä, jossa tilinhaltija voi pysytellä anonyyminä tai jossa liiketoimia voidaan anonymisoida tai laajemmin hämärtää muun muassa anonyymiteettiä edistävillä kryptovaroilla.

Olemassa olevien anonyymien pankki- tai maksutilien, anonyymien haltijavastakirjojen, anonyymien tallelokeroiden, jotka ovat luottolaitosten tai finanssilaitosten hallussa, tai kryptovaratilien omistajiin ja edunsaajiin on kohdistettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä ennen kuin kyseisiä tilejä, haltijavastakirjoja, tai tallelokerointia käytetään millään tavalla.

2. Luottolaitokset ja finanssilaitokset, jotka toimivat maksutapahtumien vastaanottajina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751⁽⁴⁶⁾ 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetulla tavalla, eivät saa hyväksyä kolmansissa maissa myönnettyillä anonyymeillä ennalta maksetuilla korteilla suoritetuista maksuista, ellei tämän asetuksen 28 artiklan mukaisissa komission hyväksymissä teknisissä sääntelystandardeissa toisin säädetä todistetun vähäisen riskin perusteella.

3. Yrityksiä kielletään laskemasta liikkeeseen haltijaosakkeita, ja niiden on muunnettava kaikki olemassa olevat haltijaosakkeet rekisteröidyiksi osakkeiksi, pysäytettävä ne asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitetulla tavalla tai talletettava ne finanssilaitoksiin viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029. Yritysten, joiden arvopaperit noteerataan säännellyillä markkinoilla tai joiden osakkeet lasketaan liikkeeseen välittäjän hallinnassa olevina osakkeina, sallitaan kuitenkin joko mainitun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitetun pysäyttämisen tai mainitun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa tarkoitetussa aineettomassa muodossa toteutetun suoran liikkeeseenlaskun kautta laskea liikkeeseen uusia haltijaosakkeita ja pitää olemassa olevat haltijaosakkeet. Niiden olemassa olevien haltijaosakkeiden osalta, joita ei ole muunnettu, pysäytetty tai talletettu viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2029, keskeytetään ilman eri toimenpiteitä kaikki näihin osakkeisiin liittyvät äänioikeudet ja voitonjako-oikeudet, kunnes kyseiset osakkeet muunnetaan, pysäytetään tai talletetaan. Kaikki tällaiset osakkeet, joita ei ole muunnettu, pysäytetty tai talletettu viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2030, on mitätöitävä, mikä johtaa osakepääoman pienentämiseen vastaavalla määrällä.

Yrityksiltä kielletään haltijaosakkeiden merkintäoikeuksien liikkeeseenlasku, ellei niitä pidetä välittäjän hallinnassa.

⁽⁴⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/751, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 1).

80 artikla

Tavaroista tai palveluista suoritettavien suurten käteismaksujen enimmäismäärät

1. Tavarakauppaa käyvät tai palveluja tarjoavat henkilöt voivat hyväksyä tai suorittaa käteismaksun, jonka määrä on enintään 10 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena tai ulkomaanvaluuttana, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä.
2. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön matalamman ylärajan kuultuaan Euroopan keskuspankkia neuvoston päätöksen 98/415/EY⁽⁴⁷⁾ 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Matalammista ylärajoista on ilmoitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne on otettu käyttöön kansallisella tasolla.
3. Jos kansallisella tasolla on jo voimassa 1 kohdassa asetettua ylärajaa matalampi yläraja, sen soveltamista on jatkettava. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisestä ylärajasta komissiolle viimeistään 10 päivänä lokakuuta 2024.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ylärajaa ei sovelleta seuraaviin tapauksiin:
  - a) maksut luonnollisten henkilöiden välillä, kun nämä eivät harjoita ammattiaan;
  - b) luottolaitosten, direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 3 alakohdassa määriteltyjen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 11 alakohdassa määriteltyjen maksupalveluntarjoajien tiloissa suoritettut maksut tai talletukset.Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista ylärajaa suuremmista maksuista tai talletuksista on ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskukselle sen asettamien määräaikojen puitteissa.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ammattiaan harjoittaviin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, joita epäillään 1 kohdassa säädetyn tai jäsenvaltiossa käyttöön otetun matalamman ylärajan ylittamisestä, kohdistetaan asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien seuraamusten määrääminen.
6. Seuraamusten yleinen taso lasketaan asiaankuuluvien kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti siten, että seuraamukset ovat oikeassa suhteessa rikkomisen vakavuuteen nähden ja että ne siten ehkäisevät tehokkaasti samankaltaisia rikkomisia jatkossa.
7. Jos direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyjä muita maksuvälineitä kuin seteleitä ja metallirahaa ei ole ylivoimaisen esteen vuoksi käytettävissä kansallisella tasolla, jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti keskeyttää tämän artiklan 1 kohdan tai tapauksen mukaan 2 kohdan soveltamisen, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle viipymättä. Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava komissiolle arvio siitä, kuinka kauan direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 25 alakohdassa määritellyt muut maksuvälineet kuin setelit ja metallirahat eivät ole käytettävissä, sekä toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet niiden palauttamiseksi käyttöön.

Jos komissio katsoo jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella, että 1 kohdan tai tapauksen mukaan 2 kohdan soveltamisen keskeyttäminen ei ole perusteltua ylivoimaisen esteen vuoksi, se antaa kyseiselle jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa vaaditaan tällaisen keskeyttämisen välitöntä lopettamista.

⁽⁴⁷⁾ Neuvoston päätös 98/415/EY, tehty 29 päivänä kesäkuuta 1998, jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 42).

IX LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Rahanpesun selvittelykeskusten ja EPPOn välinen yhteistyö

81 artikla

Rahanpesun selvittelykeskusten ja EPPOn välinen yhteistyö

1. Asetuksen (EU) 2017/1939 24 artiklan nojalla kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava EPPOLle analyysiensa tuloksista ja kaikista asiaankuuluvista lisätiedoista, jos on perusteltuja syitä epäillä, että on tapahtunut tai on tapahtumassa rahanpesua tai muuta rikollista toimintaa, jonka osalta EPPO voisi käyttää toimivaltaansa mainitun asetuksen 22 artiklan ja 25 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

Rahanpesuntorjuntaviranomainen laatii yhteistyössä EPPOn kanssa viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2026 luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi ja toimittaa ne komission hyväksyttäväksi. Näiden teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa täsmennetään, missä muodossa rahanpesun selvittelykeskukset ilmoittavat tietoja EPPOLle.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) 2024/1620 53 artiklan mukaisesti.

2. Rahanpesun selvittelykeskusten on vastattava kohtuullisessa ajassa EPPOn tietopyyntöihin, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettua rahanpesua ja muuta rikollista toimintaa.

3. Rahanpesun selvittelykeskukset ja EPPO voivat vaihtaa strategisten analyysien tuloksia, myös luokitteluita ja riskien indikaattoreita, jos tällaiset analyysit liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuun rahanpesuun ja muuhun rikolliseen toimintaan.

82 artikla

Tietopyynnöt EPPOLle

1. EPPOn on vastattava ilman aiheutonta viivytystä rahanpesun selvittelykeskuksen perusteltuihin tietopyyntöihin, jos kyseiset tiedot ovat tarpeen direktiivin (EU) 2024/1640 III luvun mukaisten rahanpesun selvittelykeskusten tehtävien suorittamiseksi.

2. EPPO voi lykätä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista tai kieltäytyä antamasta tällaisia tietoja, jos tietojen antaminen todennäköisesti vaarantaisi meneillään olevan tutkimuksen asianmukaisen suorittamisen ja luottamuksellisuuden. EPPOn on ilmoitettava kohtuullisessa ajassa pyynnön esittäneelle rahanpesun selvittelykeskukselle pyydettyjen tietojen toimittamisen lykkäämisestä tai toimittamatta jättämisestä sekä sen perusteluista.

2 JAKSO

Rahanpesun selvittelykeskusten ja OLAFin välinen yhteistyö

83 artikla

Rahanpesun selvittelykeskusten ja OLAFin välinen yhteistyö

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽⁴⁸⁾ 8 artiklan 3 kohdan nojalla kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on viipymättä toimitettava analyysiensa tulokset ja kaikki asiaankuuluvat lisätiedot OLAFille, jos on perusteltuja syitä epäillä, että on tapahtunut tai on tapahtumassa petoksia, lahjontaa tai unionin taloudellisia etuja vahingoittavaa muuta laitonta toimintaa, jonka osalta OLAF voisi käyttää toimivaltaansa mainitun asetuksen 8 artiklan mukaisesti.

⁽⁴⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Rahanpesun selvittelykeskusten on vastattava kohtuullisessa ajassa OLAFin tietopyyntöihin, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettua petosta, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
3. Rahanpesun selvittelykeskukset ja OLAF voivat vaihtaa strategisten analyysien tuloksia, myös luokitteluita ja riskien indikaattoreita, jos tällaiset analyysit liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuun petokseen, lahjontaan tai muuhun laittomaan toimintaan.

84 artikla

Tietopyynnöt OLAFille

1. OLAFin on vastattava kohtuullisessa ajassa rahanpesun selvittelykeskuksen perusteltuihin tietopyyntöihin, jos kyseiset tiedot ovat tarpeen direktiivin (EU) 2024/1640 III luvun mukaisten rahanpesun selvittelykeskusten tehtävien suorittamiseksi.
2. OLAF voi lykätä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista tai kieltäytyä antamasta tällaisia tietoja, jos tietojen antaminen todennäköisesti vaikuttaisi kielteisesti meneillään olevaan tutkimukseen. OLAFin on ilmoitettava tällaisesta lykkäämisestä tai toimittamatta jättämisestä sekä sen perusteluista pyynnön esittäneelle rahanpesun selvittelykeskukselle kohtuullisessa ajassa.

3 JAKSO

Muut määräykset

85 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 9 päivästä heinäkuuta 2024 alkaen määräämättömäksi ajaksi 29, 30, 31, 34, 43, 52 ja 68 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 29, 30, 31, 34, 43, 52 ja 68 artikkelissa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 29, 30, 31 tai 34 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan yhdellä kuukaudella.
7. Edellä olevien 43, 52 tai 68 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

86 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) 2023/1113 34 artiklalla perustettu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

87 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen tämän asetuksen soveltamista ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2032 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi.

Ensimmäiseen uudelleentarkasteluun on sisällyttävä arvio seuraavista:

- a) kansalliset järjestelmät epäilyistä ilmoittamiseksi 69 artiklan nojalla sekä esteet ja mahdollisuudet, jotka liittyvät yhteisen ilmoitusjärjestelmän perustamiseen unionin tasolla;
- b) tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden läpinäkyvyyttä koskevan kehyksen riittävyys oikeushenkilöihin ja oikeudellisiin järjestelyihin liittyvien riskien lieventämiseksi.

88 artikla

Kertomukset

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2030 kertomuksia, joissa arvioidaan seuraavien toimenpiteiden tarvetta ja oikeasuhteisuutta:

- a) oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseen liittyvän 25 prosentin kynnyksarvon alentaminen omistusoikeuden perusteella;
- b) arvotavaroiden soveltamisalan laajentaminen arvokkaisiin vaatteisiin ja asusteisiin;
- c) edellä olevan 74 artiklan mukaisten kynnyksarvon perusteella ilmaistavien tietojen soveltamisalan laajentaminen koskemaan muiden tavaroiden myyntiä, yhdenmukaistettujen mallien käyttöönottamisen kyseisten liiketoimien ilmoittamisessa sen perusteella, kuinka hyödyllisiä kyseiset ilmoitukset ovat rahanpesun selvittelykeskuksille, ja vapaakauppa-alueilla kauppaa käyviltä henkilöiltä kerättyjen tietojen soveltamisalan laajentaminen;
- d) suurten käteismaksujen ylärajan mukauttaminen.

89 artikla

Suhde direktiiviin (EU) 2015/849

Viittauksia direktiiviin (EU) 2015/849 pidetään viittauksina tähän asetukseen ja direktiiviin (EU) 2024/1640 tämän asetuksen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

90 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 10 päivästä heinäkuuta 2027, lukuun ottamatta 3 artiklan 3 alakohdan n ja o alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, joihin sitä sovelletaan 10 päivästä heinäkuuta 2029.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä toukokuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

R. METSOLA

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. LAHBIB

LITE I

Ohjeellinen luettelo riskimuuttujista

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään riskimuuttujat, jotka ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon laatiessaan 10 artiklan mukaisesti riskiarvionsa ja päättäessään, missä määrin ne soveltavat 20 artiklassa tarkoitettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä:

- a) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskimuuttujat:
  - i) asiakkaan ja asiakkaan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan elinkeino- tai ammattitoiminta;
  - ii) asiakkaan ja asiakkaan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan maine;
  - iii) asiakkaan ja asiakkaan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan luonne ja käyttäytyminen;
  - iv) lainkäyttöalueet, joille asiakas ja asiakkaan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja ovat sijoittautuneet;
  - v) lainkäyttöalueet, joilla asiakas ja asiakkaan tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja pääasiassa harjoittavat liiketoimintaansa;
  - vi) lainkäyttöalueet, joihin asiakkaalla ja asiakkaan tosiasiallisella omistajalla ja edunsaajalla on merkityksellisiä henkilökohtaisia yhteyksiä.
- b) Tuotteeseen, palveluun tai liiketoimeen kytkeytyvät riskimuuttujat:
  - i) tilin tai liikesuhteen tarkoitus;
  - ii) liikesuhteen säännöllisyys tai kesto;
  - iii) rahamäärä, joka asiakkaan on tarkoitus tallettaa, tai suoritettujen liiketoimien suuruus;
  - iv) tuotteeseen, palveluun tai liiketoimeen liittyvän läpinäkyvyyden tai läpinäkymättömyyden taso;
  - v) tuotteen, palvelun tai liiketoimen monimutkaisuus;
  - vi) tuotteen, palvelun tai liiketoimen arvo tai suuruus.
- c) Toimituskanavaan kytkeytyvät riskimuuttujat:
  - i) missä määrin liikesuhdetta hoidetaan ilman henkilökohtaista läsnäoloa;
  - ii) asiakkaan mahdollisesti käyttämien esittelijöiden tai välittäjien läsnäolo, ja asiakkaan ja niiden välisen suhteen luonne.
- d) Henkivakuutuksiin ja muihin sijoitusvakuutuksiin kytkeytyvä riskimuuttuja:
  - i) vakuutus sopimuksen edunsaajaan liittyvä riskitaso.

LIITE II

Riskiä vähentävät tekijät

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 20 artiklassa tarkoitetun mahdollisesti vähäisemmän riskin osatekijät ja näyttötyypit:

- 1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:
  - a) julkisesti noteeratut yhtiöt, joihin sovelletaan (joko pörssin sääntöjen perusteella tai lakisääteisesti taikka valvottavissa olevien välineiden perusteella) tiedonantovelvollisuutta, joka edellyttää tosiasiallisen omistajuuden ja edunsaajuuden riittävää läpinäkyvyyttä;
  - b) julkisyhteisöt tai julkiset yritykset;
  - c) asiakkaat, joiden asuinpaikkana on 3 kohdassa tarkoitettu maantieteellinen vähäisemmän riskin alue.
- 2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:
  - a) henkivakuutus sopimukset, joissa vakuutusmaksu on pieni;
  - b) eläkevakuutus sopimusjärjestelyt, jos näihin sopimuksiin ei liity lauseketta ennaikaisesta takaisinostosta eikä niitä voida käyttää lainan vakuutena;
  - c) eläke-etuuksia työntekijöille tarjoavat eläke-, eläkkeellesiirtymis- tai vastaavat järjestelyt, joiden maksut vähennetään palkasta ja joiden säännöt eivät salli sitä, että jäsen siirtää saamansa etuudet toiselle;
  - d) rahoitustuotteet tai -palvelut, joilla tuotetaan asianmukaisesti määriteltyjä ja rajattuja palveluja tietyn tyyppisille asiakkaille ja joiden yhteydessä tavoitteena on parantaa saatavuutta taloudellisen osallisuuden lähtökohdista;
  - e) tuotteet, joiden osalta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä hallitaan muiden tekijöiden avulla, esimerkiksi asettamalla rajat rahakortille tai edellyttämällä omistajuutta koskevaa läpinäkyvyyttä (esimerkiksi sähköisen rahan tietyt tyypit).
- 3) Maantieteelliset riskitekijät – rekisteröinti, sijoittautumispaikka, asuinpaikka seuraavissa:
  - a) jäsenvaltiot;
  - b) kolmannet maat, joissa on käytössä toimivia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan tarkoitettuja järjestelmiä;
  - c) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on vain vähän lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;
  - d) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden kuten keskinäisten arviointikertomusten, yksityiskohtaisten arviointikertomusten tai julkaistujen seurantakertomusten mukaan on tarkistettujen FATF:n suositusten mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vaatimukset ja jotka tosiasiallisesti soveltavat kyseisiä vaatimuksia.

LIITE III

Riskiä lisäävät tekijät

Seuraavassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 20 artiklassa tarkoitettun mahdollisesti suuremman riskin osatekijät ja näyttötyypit:

1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:

- a) liikesuhde tai yksittäinen liiketoimi toteutetaan epätavallisissa olosuhteissa;
- b) asiakkaat, joiden asuinpaikkana on 3 kohdassa tarkoitettu maantieteellinen korkeamman riskin alue;
- c) oikeushenkilöt tai oikeudelliset järjestelyt, joita käytetään henkilökohtaisten varojen hallintaan;
- d) yritykset, joissa on nimellisiä osakkeenomistajia tai joiden osakkeet on laskettu liikkeeseen haltijaosakkeina;
- e) yritystoiminta, jossa käytetään paljon käteissuorituksia;
- f) yrityksen omistussuhteet vaikuttavat epätavallisilta tai liian monimutkaisilta verrattuna yrityksen liiketoiminnan luonteeseen;
- g) asiakas on kolmannen maan kansalainen, joka hakee oleskeluoikeutta jäsenvaltiossa vastineeksi sijoitukselle, kuten pääomasiirroille, kiinteistön ostamiselle tai vuokraamiselle, valtion velkakirjoihin sijoittamiselle, yhteisöihin sijoittamiselle, lahjoitukselle yhteisen edun mukaiseen toimintaan ja maksujen suorittamiselle valtion talousarvioon;
- h) asiakas on oikeushenkilö tai järjestely, joka on perustettu lainkäyttöalueella, jolla sillä ei ole todellista taloudellista toimintaa, merkittävää taloudellista läsnäoloa tai ilmeisiä taloudellisia perusteluita;
- i) asiakas on suoraan tai välillisesti yhden tai useamman h alakohdan mukaisen yhteisön tai järjestelyn omistuksessa.

2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:

- a) yksityispankkipalvelu;
- b) tuotteet ja liiketoimet, jotka saattavat edistää anonyymiteettiä;
- c) maksu saadaan kolmannelta osapuolelta, joka on tuntematon tai jolla ei ole yhteyttä kyseiseen tapaukseen;
- d) uudet tuotteet ja uudet liiketoimintakäytännöt, uusi toimitusmekanismi mukaan luettuna, ja uusien tai kehityksessä olevien tekniikoiden käyttö sekä uusiin että aikaisempiin tuotteisiin;
- e) liiketoimet, jotka liittyvät öljyyn, aseisiin, jalometalleihin tai jalokiviin, tupakkatuotteisiin, kulttuuriesineisiin ja muihin arkeologisesti, historiallisesti, kulttuurisesti ja uskonnollisesti merkityksellisiin tai tieteelliseltä arvoltaan harvinaisiin esineisiin sekä norsunluuhun ja suojeltuihin lajeihin.

3) Maantieteelliset riskitekijät:

- a) kolmannet maat, jotka ovat lisätyn valvonnan alaisia tai jotka FATF on muulla tavoin määrittänyt sen takia, että niiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä on vaatimusten noudattamiseen liittyviä puutteita;
- b) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden tai tunnustettujen prosessien kuten keskinäisten arviointikertomusten, yksityiskohtaisten arviointikertomusten tai julkaistujen seurantakertomusten mukaan ei ole tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
- c) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on huomattavasti lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;

- d) kolmannet maat, joihin kohdistuu esimerkiksi unionin tai YK:n määrittämiä pakotteita, vienti- tai tuontikieltoja taikka vastaavia toimenpiteitä;
  - e) kolmannet maat, jotka rahoittavat tai tukevat terroritoimintaa tai joissa toimii tunnettuja terroristijärjestöjä;
  - f) kolmannet maat, jotka luotettavien lähteiden tai tunnustettujen prosessien mukaan mahdollistavat rahoitus-salaisuuden seuraavin tavoin:
    - i) ne asettavat esteitä yhteistyölle ja tietojenvaihdolle muiden lainkäyttöalueiden kanssa;
    - ii) niillä on tiukka yritys- tai pankkisalaisuutta koskeva lainsäädäntö, joka estää laitoksia ja niiden työntekijöitä antamasta asiakkaan tietoja toimivaltaisille viranomaisille, muun muassa sakkojen ja seuraamusten avulla;
    - iii) ne valvovat heikosti oikeushenkilöiden tai oikeudellisten järjestelyjen perustamista; tai
    - iv) ne eivät edellytä, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot kirjataan keskustietokantaan tai keskitettyyn rekisteriin tai säilytetään siinä.
-

LIITE IV

Luettelo 2 artiklan 1 kohdan 54 alakohdassa tarkoitetuista arvotavaroista:

- 1) korut, kulta- ja hopeaesineet, joiden arvo on yli 10 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - 2) kellot, joiden arvo on yli 10 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - 3) moottoriajoneuvot, joiden hinta on yli 250 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - 4) ilma-alukset, joiden hinta on yli 7 500 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana;
  - 5) vesikulkuneuvot, joiden hinta on yli 7 500 000 euroa tai vastaava määrä kansallisena valuuttana.
-

LIITE V

2 artiklan 1 kohdan 55 alakohdassa tarkoitettut jalometallit:

- a) kulta
- b) hopea
- c) platina
- d) iridium
- e) osmium
- f) palladium
- g) rodium
- h) rutenium

2 artiklan 1 kohdan 55 alakohdassa tarkoitettut jalokivet:

- a) timantti
  - b) rubiini
  - c) safiiri
  - d) smaragdi
-

LIITE VI

Vastaavuustaulukko

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	—	—
1 artiklan 2 kohta	—	—
1 artiklan 3 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
1 artiklan 4 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
1 artiklan 5 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
1 artiklan 6 kohta	—	2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohta
2 artiklan 1 kohta	—	3 artikla
2 artiklan 2 kohta	—	4 artikla
2 artiklan 3 kohta	—	6 artiklan 1 kohta
2 artiklan 4 kohta	—	6 artiklan 2 kohta
2 artiklan 5 kohta	—	6 artiklan 3 kohta
2 artiklan 6 kohta	—	6 artiklan 4 kohta
2 artiklan 7 kohta	—	6 artiklan 5 kohta
2 artiklan 8 kohta	—	7 artikla
2 artiklan 9 kohta	—	4 artiklan 3 kohta ja 6 artiklan 6 kohta
3 artiklan 1 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 5 alakohta
3 artiklan 2 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 6 alakohta
3 artiklan 3 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 4 alakohta
3 artiklan 4 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 3 alakohta
3 artiklan 5 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 47 alakohta
3 artiklan 6 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 28 alakohta
3 artiklan 6 alakohdan a alakohta	—	51–55 artikla
3 artiklan 6 alakohdan b alakohta	—	58 artikla
3 artiklan 6 alakohdan c alakohta	—	57 artikla
3 artiklan 7 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 11 alakohta
3 artiklan 8 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 22 alakohta
3 artiklan 9 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 34 alakohta ja 2 artiklan 2 kohta

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetus
3 artiklan 10 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 35 alakohta ja 2 artiklan 5 kohta
3 artiklan 11 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 36 alakohta
3 artiklan 12 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 40 alakohta
3 artiklan 13 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 19 alakohta
3 artiklan 14 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 12 alakohta
3 artiklan 15 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 41 alakohta
3 artiklan 16 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 17 alakohta
3 artiklan 17 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 23 alakohta
3 artiklan 18 alakohta	—	2 artiklan 1 kohdan 7 alakohta
3 artiklan 19 alakohta	—	—
4 artikla	3 artikla	—
5 artikla	—	—
6 artikla	7 artikla	—
7 artikla	8 artikla	—
8 artiklan 1 kohta	—	10 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	—	10 artiklan 2 ja 3 kohta
8 artiklan 3 kohta	—	9 artiklan 1 kohta
8 artiklan 4 kohta	—	9 artiklan 2 kohta
8 artiklan 5 kohta	—	9 artiklan 2 ja 3 kohta
9 artikla	—	29 artikla
10 artiklan 1 kohta	—	79 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	—	79 artiklan 3 kohta
11 artikla	—	19 artiklan 1, 2 ja 5 kohta
12 artikla	—	19 artiklan 7 kohta ja 79 artiklan 2 kohta
13 artiklan 1 kohta	—	20 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	—	20 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	—	20 artiklan 2 kohta
13 artiklan 4 kohta	—	20 artiklan 4 kohta
13 artiklan 5 kohta	—	47 artikla
13 artiklan 6 kohta	—	22 artiklan 4 kohta

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetys
14 artiklan 1 kohta	—	23 artiklan 1 ja 4 kohta
14 artiklan 2 kohta	—	23 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	—	23 artiklan 3 kohta
14 artiklan 4 kohta	—	21 artiklan 1 ja 2 kohta
14 artiklan 5 kohta	—	26 artiklan 2 ja 3 kohta
15 artikla	—	20 artiklan 2 kohdan toinen alakohta ja 33 artikla
16 artikla	—	33 artiklan 1 kohta
17 artikla	—	—
18 artiklan 1 kohta	—	34 artiklan 1 ja 8 kohta
18 artiklan 2 kohta	—	34 artiklan 2 kohta
18 artiklan 3 kohta	—	34 artiklan 3 kohta
18 artiklan 4 kohta	—	—
18 a artiklan 1 kohta	—	29 artiklan 4 kohta
18 a artiklan 2 kohta	—	29 artiklan 5 ja 6 kohta ja 35 artiklan a alakohta
18 a artiklan 3 kohta	—	29 artiklan 5 ja 6 kohta ja 35 artiklan b alakohta
18 a artiklan 4 kohta	—	—
18 a artiklan 5 kohta	—	29 artiklan 6 kohta
19 artikla	—	36 artikla
20 artikla	—	9 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 1 kohta ja 42 artiklan 1 kohta
20 artiklan a alakohta	—	9 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohta ja 20 artiklan 1 kohdan g alakohta
20 artiklan b alakohta	—	42 artiklan 1 kohta
20 a artikla	—	43 artikla
21 artikla	—	44 artikla
22 artikla	—	45 artikla
23 artikla	—	46 artikla
24 artikla	—	39 artikla
25 artikla	—	48 artiklan 1 kohta
26 artikla	—	48 artikla

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetus
27 artikla	—	49 artikla
28 artikla	—	48 artiklan 3 kohta
29 artikla	—	—
30 artiklan 1 kohta	—	63 artiklan 1 kohta, 2 kohdan toinen alakohta ja 4 kohta ja 68 artikla
30 artiklan 2 kohta	—	63 artiklan 5 kohta
30 artiklan 3 kohta	10 artiklan 1 kohta	—
30 artiklan 4 kohta	10 artiklan 7 ja 10 kohta	24 artikla
30 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artikla ja 12 artiklan 2 kohta	—
30 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	12 artiklan 1 kohta	—
30 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	—	—
30 artiklan 5 a kohta	11 artiklan 4 kohta, 13 artiklan 12 kohta	—
30 artiklan 6 kohta	11 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	—
30 artiklan 7 kohta	61 artiklan 2 kohta	—
30 artiklan 8 kohta	—	22 artiklan 7 kohta
30 artiklan 9 kohta	15 artikla	—
30 artiklan 10 kohta	10 artiklan 19 ja 20 kohta	—
31 artiklan 1 kohta	—	58 artikla, 64 artiklan 1 kohta ja 68 artikla
31 artiklan 2 kohta	—	64 artiklan 3 kohta
31 artiklan 3 kohta	—	64 artiklan 5 kohta
31 artiklan 3 a kohta	10 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	67 artikla
31 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artikla ja 12 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	12 artiklan 1 kohta	—
31 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	—	—
31 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta	11 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 4 a kohta	11 artiklan 4 kohta ja 13 artiklan 12 kohta	—
31 artiklan 5 kohta	10 artiklan 7 ja 10 kohta	24 artikla
31 artiklan 6 kohta	—	22 artiklan 7 kohta
31 artiklan 7 kohta	61 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 7 a kohta	15 artikla	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetus
31 artiklan 9 kohta	10 artiklan 19 ja 20 kohta	—
31 artiklan 10 kohta	—	58 artiklan 4 kohta
31 a artikla	17 artiklan 1 kohta	—
32 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta	—
32 artiklan 2 kohta	62 artiklan 1 kohta	—
32 artiklan 3 kohta	19 artiklan 2 kohta, 3 kohdan ensimmäinen alakohta ja 4 ja 5 kohta	—
32 artiklan 4 kohta	21 artiklan 1 kohta ja 22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	—
32 artiklan 5 kohta	22 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
32 artiklan 6 kohta	22 artiklan 2 kohta	—
32 artiklan 7 kohta	24 artiklan 1 kohta	—
32 artiklan 8 kohta	19 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
32 artiklan 9 kohta	21 artiklan 4 kohta	—
32 a artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta	—
32 a artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta	—
32 a artiklan 3 kohta	16 artiklan 3 kohta	—
32 a artiklan 4 kohta	16 artiklan 5 kohta	—
32 b artikla	18 artikla	—
33 artiklan 1 kohta	—	69 artiklan 1 kohta
33 artiklan 2 kohta	—	69 artiklan 6 kohta
34 artiklan 1 kohta	—	70 artiklan 1 kohta
34 artiklan 2 kohta	—	70 artiklan 2 kohta
34 artiklan 3 kohta	40 artiklan 5 kohta	—
35 artikla	—	71 artikla
36 artikla	42 artikla	—
37 artikla	—	72 artikla
38 artikla	60 artikla	11 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta ja 4 kohta, 14 artikla ja 69 artiklan 7 kohta
39 artikla	—	73 artikla
40 artikla	—	77 artikla

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetus
41 artikla	70 artikla	76 artikla
42 artikla	—	78 artikla
43 artikla	—	—
44 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta	—
44 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta	—
44 artiklan 3 kohta	—	—
44 artiklan 4 kohta	9 artiklan 3 ja 6 kohta	—
45 artiklan 1 kohta	—	16 artiklan 1 kohta
45 artiklan 2 kohta	—	8 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
45 artiklan 3 kohta	—	17 artiklan 1 kohta
45 artiklan 4 kohta	48 artikla	—
45 artiklan 5 kohta	—	17 artiklan 2 kohta
45 artiklan 6 kohta	—	17 artiklan 3 kohta
45 artiklan 7 kohta	—	17 artiklan 4 kohta
45 artiklan 8 kohta	—	16 artiklan 3 kohta
45 artiklan 9 kohta	41 artiklan 1 kohta	—
45 artiklan 10 kohta	41 artiklan 2 kohta	—
45 artiklan 11 kohta	41 artiklan 3 kohta	—
46 artiklan 1 kohta	—	12 ja 15 artikla
46 artiklan 2 kohta	39 artiklan 2 kohta	—
46 artiklan 3 kohta	28 artiklan 1 kohta	—
46 artiklan 4 kohta	—	11 artiklan 1 kohta
47 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 ja 2 kohta	—
47 artiklan 2 kohta	6 artiklan 1 kohta	—
47 artiklan 3 kohta	6 artiklan 2 kohta	—
48 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 1 a kohta	37 artiklan 5 kohta ja 62 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 2 kohta	37 artiklan 2 ja 6 kohta	—
48 artiklan 3 kohta	37 artiklan 7 kohta	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetus
48 artiklan 4 kohta	37 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta, 46 artikla ja 54 artiklan 4 kohta	—
48 artiklan 5 kohta	46 artiklan 2 ja 3 kohta ja 47 artikla	—
48 artiklan 6 kohta	40 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 7 kohta	40 artiklan 2 kohta	—
48 artiklan 8 kohta	40 artiklan 4 kohta	—
48 artiklan 9 kohta	37 artiklan 3 kohta	—
48 artiklan 10 kohta	40 artiklan 3 kohta	—
49 artikla	61 artiklan 1 kohta	—
50 artikla	63 artikla	—
50 a artikla	61 artiklan 3 kohta	—
51 artikla	—	—
52 artikla	29 artikla	—
53 artikla	31 artikla	—
54 artikla	33 artikla	—
55 artikla	34 artikla	—
56 artikla	30 artiklan 2 ja 3 kohta	—
57 artikla	35 artikla	—
57 a artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohta	—
57 a artiklan 2 kohta	67 artiklan 2 kohta	—
57 a artiklan 3 kohta	67 artiklan 3 kohta	—
57 a artiklan 4 kohta	44 artikla, 46 artiklan 1 kohta ja 47 artiklan 1 kohta	—
57 a artiklan 5 kohta	51 artikla	—
57 b artikla	68 artikla	—
58 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	—
58 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 ja 3 kohta	—
58 artiklan 3 kohta	53 artiklan 4 kohta	—
58 artiklan 4 kohta	—	—
58 artiklan 5 kohta	53 artiklan 5 kohta	—
59 artiklan 1 kohta	55 artiklan 1 kohta	—
59 artiklan 2 kohta	55 artiklan 2 kohta ja 56 artiklan 2 ja 3 kohta	—
59 artiklan 3 kohta	55 artiklan 3 kohta	—
59 artiklan 4 kohta	55 artiklan 4 kohta	—

Direktiivi (EU) 2015/849	Direktiivi (EU) 2024/1640	Tämä asetus
60 artiklan 1 kohta	58 artiklan 1 kohta, 2 kohdan ensimmäinen alakohta ja 3 kohta	—
60 artiklan 2 kohta	58 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	—
60 artiklan 3 kohta	58 artiklan 4 kohta	—
60 artiklan 4 kohta	53 artiklan 6 kohta	—
60 artiklan 5 kohta	53 artiklan 7 kohta	—
60 artiklan 6 kohta	53 artiklan 8 kohta	—
61 artikla	60 artikla	—
62 artiklan 1 kohta	59 artiklan 1 kohta	—
62 artiklan 2 kohta	6 artiklan 6 kohta	—
62 artiklan 3 kohta	59 artiklan 2 kohta	—
63 artikla	—	—
64 artikla	—	85 artikla
64 a artikla	72 artikla	86 artikla
65 artikla	—	—
66 artikla	—	—
67 artikla	—	—
68 artikla	—	—
69 artikla	—	—
Liite I	—	Liite I
Liite II	—	Liite II
Liite III	—	Liite III
Liite IV	—	—